

การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD
ร่วมกับสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

วิทยานิพนธ์
ของ
พัชรี รื่นนาค

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน

ตุลาคม 2564

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD
ร่วมกับสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

วิทยานิพนธ์

ของ

พัชรี รื่นนาค

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน

ตุลาคม 2564

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

DEVELOPMENT OF ENGLISH SKILLS USING COOPERATIVE LEARNING STAD
TECHNIQUE WITH MULTIMEDIA FOR PRATHOMSUKSA 5 STUDENTS

BY

PATCHAREE RUENNAK

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
The Master of Education Degree in Research of Curriculum and Instruction
at Sakon Nakhon Rajabhat University

October 2021

All Rights Reserved by Sakon Nakhon Rajabhat University

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ พัชรี รื่นนาค

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการสอบ ..... กรรมการสอบและ
(ดร.อุษา ปรามหงษ์) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุลิษฐ์) ประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

..... กรรมการสอบ ..... กรรมการสอบและ
(ดร.พจมาน ชำนาญกิจ) แต่งตั้งเพิ่มเติม (รองศาสตราจารย์ ดร.สำราญ กำจัดภัย) กรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

..... กรรมการสอบ
(ดร.จิระพร ราชสิงห์) ผู้ทรงคุณวุฒิ

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรรับรองแล้ว

.....
(ดร.พจมาน ชำนาญกิจ)
ประธานหลักสูตร
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เมื่อวันที่ 28 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2564
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณา และเอาใจใส่อย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ ประธานที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.สำราญ กำจัดภัย กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ เอาใจใส่ในการดำเนินการวิจัยทุกขั้นตอน ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง เป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ดร.อุษา ปราบหงษ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ธนาพันธ์ กุลไพบุตร นางสาวกัญจนพร ดอนหล้า นางสาวเสาวณี พรหมนิล และนางสาวจตุพร เหล่าพิสัย ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ให้คำแนะนำในการแก้ไข ปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ประจำสาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอนทุกท่าน ที่ได้กรุณาประสิทธิ์ประสาทวิทยาการความรู้ ทักษะและให้ประสบการณ์ที่ดีและมีคุณค่า แก่ผู้วิจัย

ขอขอบพระคุณ นายชูชาติ พวงมาลี ผู้อำนวยการโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 51 (บ้านโคกกว้าง) ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์และอำนวยความสะดวกในการดำเนินการวิจัย เป็นอย่างดี ตลอดจนคณะครู บุคลากรทางการศึกษา และนักเรียนโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 51 (บ้านโคกกว้าง) ทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมือเข้าร่วมกิจกรรมและให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ต่อการวิจัย

ขอขอบคุณเพื่อนนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน รุ่น 13 ที่เป็นกำลังใจในการศึกษาเล่าเรียน และขอขอบคุณ คุณศิวาภรณ์ เก่งสุวรรณ เจ้าหน้าที่ประจำสาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอนที่อำนวยความสะดวกในการศึกษา ตลอดหลักสูตร

คุณค่าและประโยชน์ของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอบอบนุชาแต่ คุณพ่อ คุณแม่ และบูรพาจารย์ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาอบรมสั่งสอน ให้ผู้วิจัยเป็นอย่างดี ตลอดจน ให้การสนับสนุน ให้กำลังใจ จนสามารถบรรลุเป้าหมายในชีวิต และประสบความสำเร็จ ในการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
ผู้วิจัย	พัชรี รื่นนาค
กรรมการที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ รองศาสตราจารย์ ดร.สำราญ กำจัดภัย
ปริญญา	ค.ม. (วิจัยหลักสูตรและการสอน)
สถาบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปีที่พิมพ์	2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 75/75 2) เปรียบเทียบทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ 3) ศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ และ 4) เพื่อศึกษา ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2563 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 51 (บ้านโคกกวาง) อำเภอปทุมคณา จังหวัดบึงกาฬ จำนวน 27 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน 2) แบบทดสอบวัดทักษะ ภาษาอังกฤษ 3) แบบวัดพฤติกรรมการกลุ่ม และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่ ชนิดกลุ่มไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent samples t-test)

ผลการวิจัย พบว่า

1. กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.10/81.27 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้เท่ากับ 75/75

2. ทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยรวมนักเรียนมีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.49)

4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.66)

คำสำคัญ: ทักษะภาษาอังกฤษ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD สื่อประสม

TITLE	Development of English Skills Using Cooperative Learning STAD Technique with Multimedia for Prathomsuksa 5 Students
AUTHOR	Patcharee Ruennak
ADVISORS	Asst. Prof. Dr. Vijitra Vonganusith Assoc. Prof. Dr. Sumran Gumjudpai
DEGREE	M.Ed. (Research of Curriculum and Instruction)
INSTITUTION	Sakon Nakhon Rajabhat University
YEAR	2021

ABSTRACT

The purposes of this research were: 1) to examine the effectiveness of the learning activities to improve English skills using cooperative learning STAD technique with multimedia for Prathomsuksa 5 students to meet the efficiency criteria of 75/75, 2) to compare students' English skills before and after learning through the developed learning activities, 3) to investigate the students' group work behaviors after the intervention, and 4) to examine students' satisfaction toward learning through the developed learning activities. The sample, obtained through purposive sampling, consisted of 27 Prathomsuksa 5 students who enrolled in the second semester of the academic year 2020 at Thairathwittaya 51 (Bankhokkwang) School, Bungkla District, Buengkan province. The research tools included five lesson plans, an English skills achievement test, an evaluation form of students' group work behaviors, a form of students' satisfaction questionnaires. The statistical methods used for data analysis were percentage, mean, standard deviation and Dependent Samples t-test.

The findings were as follows:

1. The learning activities for developing English skills using the cooperative learning STAD technique with multimedia for Prathomsuksa 5 met the efficiency criteria of 80.10/81.27, which was higher than the defined criteria of 75/75.

2. The students' English skills after learning through the developed learning activities were higher than those of before the intervention at a statistical significance of .01 level.

3. The group work behaviors of students after the intervention were overall at a high level ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.49)

4. The students' satisfaction toward learning through the learning activities for developing English skills was at a high level ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.66)

Keywords: English Skills, Cooperative Learning STAD Technique, Multimedia

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
คำถามของการวิจัย	6
ความมุ่งหมายของการวิจัย	7
ความสำคัญของการวิจัย	7
สมมติฐานของการวิจัย	7
ขอบเขตของการวิจัย	8
กรอบแนวคิดของการวิจัย	9
นิยามศัพท์เฉพาะ	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	15
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	17
ความสำคัญ	17
วิสัยทัศน์	17
คุณภาพผู้เรียนช่วงชั้นที่ 2 (จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6)	18
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ	
(ตัวชี้วัดชั้นประถมศึกษาปีที่ 5)	19
หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 51 (บ้านโคกกวาง)	
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	22
วิสัยทัศน์	22
คำอธิบายรายวิชา	22
โครงสร้างรายวิชา	23
หลักการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	26
แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	26
การจัดการเรียนรู้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ	29

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การจัดการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	36
การจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	41
การจัดการเรียนรู้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ	51
การวัดและประเมินผลภาษาอังกฤษ	55
การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD	72
ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือ	72
ทฤษฎีพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนแบบร่วมมือ	74
ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD	77
ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม	82
แนวคิดเกี่ยวกับสื่อประสม	83
ความหมายของสื่อประสม	83
ประเภทของสื่อประสม	84
องค์ประกอบของสื่อประสม	86
เกณฑ์ในการพิจารณาเลือกหรือผลิตสื่อประสม	87
ประโยชน์ของสื่อประสม	89
ขั้นตอนการออกแบบ และผลิตสื่อประสม	90
แผนการจัดการเรียนรู้	92
ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้	92
ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้	93
ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้	95
รูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้	96
พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม	98
ความสำคัญและความหมายการทำงานกลุ่ม	98
ทฤษฎีการทำงานกลุ่ม	99

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
องค์ประกอบของการทำงานกลุ่ม	100
แบบวัดพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม	104
ความพึงพอใจ	107
ความหมายของความพึงพอใจ	107
การวัดความพึงพอใจ	108
การหาค่าประสิทธิภาพของเครื่องมือ	110
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	112
งานวิจัยในประเทศ	112
งานวิจัยต่างประเทศ	115
3 วิธีดำเนินการวิจัย	119
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	119
การสร้างและหาคคุณภาพเครื่องมือวิจัย	120
การเก็บรวบรวมข้อมูล	126
การวิเคราะห์ข้อมูล	127
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	128
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	133
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	133
การวิเคราะห์ข้อมูล	134
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	134
5 สรุปผล อภิปรายผล และขอเสนอแนะ	139
ความมุ่งหมายของการวิจัย	139
สมมติฐานของการวิจัย	140
ขอบเขตของการวิจัย	140
เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย	140

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย	141
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	141
วิธีดำเนินการวิจัย	142
สรุปผล	143
อภิปรายผล	143
ข้อเสนอแนะ	148
บรรณานุกรม	151
ภาคผนวก	167
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและสำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์	169
ภาคผนวก ข ตารางการวิเคราะห์ข้อมูลและตารางคะแนนของนักเรียน	177
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	187
ภาคผนวก ง การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย	217
ประวัติย่อของผู้วิจัย	229

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ระดับประถมศึกษา	24
2 โครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัสวิชา อ 15101 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เวลา 80 ชั่วโมง	24
3 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกระบวนการของกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ...	135
4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม	136
5 ผลการวิเคราะห์ผลการศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ	136
6 ผลการวิเคราะห์การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ	137
7 คะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังเรียนจากการใช้กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนา ทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม	179
8 บันทึกคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียนกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม	180
9 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E ₁) ของกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม โดยถือเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวแรก 75 ...	182
10 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E ₂) ของกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม โดยถือเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวหลัง 75 ...	182

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
11 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	183
12 ผลการวิเคราะห์การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม	185
13 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นจากผู้เชี่ยวชาญ	219
14 ผลการประเมินความสอดคล้องค่า IOC ของแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษ จากผู้เชี่ยวชาญ	221
15 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม	222
16 ผลการประเมินความสอดคล้องค่า IOC ของแบบสอบถามความพึงพอใจโดยผู้เชี่ยวชาญ	223
17 ค่าความยาก (p) และอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษ แบบปรนัย	224
18 ผลการวิเคราะห์ค่าความยาก (p) และอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษ แบบอัตนัย ทักษะการเขียน คะแนนเต็ม 10 คะแนน	225
19 ผลการวิเคราะห์ค่าความยาก (p) และอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษ แบบอัตนัย ทักษะการพูด คะแนนเต็ม 5 คะแนน ...	226
20 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษ แบบอัตนัย	227

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	กรอบแนวคิดของการวิจัย	9
---	-----------------------------	---

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในสังคมปัจจุบันภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในการติดต่อสื่อสารอย่างกว้างขวางและเป็นภาษาสากลภาษาหนึ่ง ดังนั้น การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งจำเป็นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการติดต่อสื่อสาร การศึกษาการแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติม และการประกอบอาชีพ นอกจากนี้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้อย่างเหมาะสมด้วยความมั่นใจ ตลอดจนมีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหนึ่งที่มีความสำคัญในการติดต่อสื่อสารเป็นอย่างมากในปัจจุบันเนื่องจากความก้าวหน้าทางด้านอุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งความสะดวกในการติดต่อสื่อสารคมนาคมและการค้าขายทำให้ประเทศต่าง ๆ มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดพึ่งพาอาศัยกันมากยิ่งขึ้น ดังนั้นจึงมีความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นตัวเชื่อมการติดต่อกัน เนื่องจากภาษามีความสำคัญจึงได้มีการกำหนดภาษาสากลในการติดต่อสื่อสารขึ้น ซึ่งภาษาอังกฤษนับว่าเป็นภาษาสากลภาษาหนึ่งที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย จนอาจกล่าวได้ว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาโลกก็ว่าได้ เพื่อให้สอดคล้องกับสังคมโลกในปัจจุบันประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่กำลังพัฒนาและกำลังจะพัฒนาเจริญก้าวหน้าในทุก ๆ ด้าน ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาหนึ่งที่มีความสำคัญยิ่งที่คนไทยจะต้องเรียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้จนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ทั้งทางด้าน การติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติมในการศึกษาและใช้ประกอบอาชีพได้และนำไปสู่การแข่งขันทางเศรษฐกิจกับประเทศอื่น ๆ ทำให้เข้าใจความแตกต่างทั้งทางด้านการเมืองและวัฒนธรรมของประเทศอื่น ๆ ด้วย นอกจากนี้ผู้เรียนในยุคโลกาภิวัตน์ ควรจะต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาได้มากกว่าหนึ่งภาษา กล่าวคือ จะต้องรู้และเข้าใจภาษาใช้ได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่วและใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารกับสากลโลกได้ด้วยในยุคข้อมูลข่าวสารไร้พรมแดน ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาสากลภาษาหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างมาก กระทรวงศึกษาธิการตระหนักในความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ

จึงได้กำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับทั้งในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2539 เป็นต้นมา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียน ให้มีความสามารถในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ โดยกำหนดให้ ผู้เรียนฝึกการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ ทั้งในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษที่หลากหลาย สอดคล้องกับเหตุการณ์ทางสังคม ตามความสนใจและความต้องการของผู้เรียน สามารถสรุปและนำเสนอความรู้ใหม่ เป็นภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง โดยมุ่งพัฒนาการเรียนรู้อย่างอิสระ และได้กำหนดให้สาระ การเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศเป็นสาระการเรียนรู้ที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ในชีวิตประจำวัน ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอด หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษา ที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม คุณภาพ ผู้เรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ต้องผ่านการประเมินเกี่ยวกับการปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องที่ฟัง อ่านออกเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยคง่าย ๆ และบทพูดเข้าจังหวะ ง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน บอกความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟังตรงตามความหมาย ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนาหรือนิทานง่าย ๆ พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคล ตามแบบที่ฟัง ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่าย ๆ บอกความต้องการง่าย ๆ ของตนเอง พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเพื่อนบอกความรู้สึก ของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ใกล้ตัว หรือกิจกรรมต่าง ๆ ตามแบบที่ฟังพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย บอกคำศัพท์ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และเวลาว่างและนันทนาการ สนทนาโต้ตอบตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวันได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 3)

จากการวิเคราะห์สภาพปัญหาจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่ผ่านมา ยังไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์เท่าที่ควร นักเรียนไม่สามารถอ่านหรือจำคำศัพท์ และประโยค สนทนาง่าย ๆ และฟังไม่เข้าใจในระดับที่ควรจะเป็น โดยสื่อการเรียนการสอนที่ใช้ประกอบ

อยู่นั้นเป็นเพียงหนังสือเรียนประกอบรูปภาพอีกทั้งทางด้านทักษะการฟัง การอ่าน การพูด และการเขียนนั้นนักเรียนยังไม่สามารถปฏิบัติได้จริง เนื่องจากว่าวิชาภาษาอังกฤษเป็นเนื้อหาที่ต้องใช้ระยะเวลาในการฝึกฝนบ่อยครั้ง เพื่อทำความเข้าใจ จนสามารถนำไปใช้ได้จากสาเหตุดังกล่าวทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จึงยังไม่ดีเท่าที่ควร ดังนั้นครูผู้สอน จึงจำเป็นต้องจัดทำวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพที่หลากหลาย และจัดหาสื่อที่เป็นนวัตกรรมใหม่ ๆ ในการที่จะนำมาแก้ปัญหาในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน และเป็นสื่อกลางที่ช่วยให้การสื่อสารระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ เราความสนใจเกิดการอยากเรียนรู้ ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจความหมายของเนื้อหาบทเรียนได้ตรงตามต้องการ ไม่ว่าสื่อนั้นจะเป็นสื่อในรูปแบบใดก็ตามล้วนแต่เป็นทรัพยากรที่สามารถอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ได้ทั้งสิ้น (กิตานันท์ มลิทอง, 2543, หน้า 89)

อย่างไรก็ตามวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพมีหลายวิธีด้วยกันที่จะนำมาแก้ปัญหาในการจัดการเรียนการสอน จากปัญหาที่พบดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD (Student Teams Achievement Division) มีความเหมาะสมในการนำมาพัฒนาการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งการเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธีการที่เหมาะสมที่ใช้ในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ในขณะที่นักเรียนทำกิจกรรมร่วมกันในกลุ่มจะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้กับสมาชิกของกลุ่มเป็นอย่างดี เริ่มต้นจากการแบ่งนักเรียนออกเป็น กลุ่มย่อยแต่ละกลุ่มมีสมาชิกจำนวนที่พอเหมาะ เมื่อเริ่มการเรียนการสอนนักเรียนจะต้องฝึกตนเองให้มีความสามารถเพียงพอที่จะทำกิจกรรมกลุ่มได้ (กรมวิชาการ, 2545, หน้า 13) การจัดการเรียนการสอนที่จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มละความสามารถสมาชิกในกลุ่มศึกษาเนื้อหาสาระนั้นร่วมกัน เนื้อหาสาระอาจมีหลายตอนผู้เรียนอาจต้องทำแบบทดสอบในแต่ละตอนและเก็บคะแนนของตนไว้ ผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบครั้งสุดท้าย ซึ่งเป็นการทดสอบย่อยหลาย ๆ ครั้งที่ผู้เรียนแต่ละคนทำได้

การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD หรือการแบ่งกลุ่มแบบกลุ่มสัมฤทธิ์ (Student Teams Achievement Divisions) เป็นการเรียนที่ผสมผสานระหว่างการเรียนรู้แบบร่วมมือ และการสอนรายบุคคลเข้าด้วยกัน โดยแต่ละกลุ่มจะประกอบด้วย เด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อนอยู่ร่วมกัน วิธีการเรียนรู้ที่สนองความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยให้นักเรียนลงมือทำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตามความสามารถจากแบบฝึกหัดหรือ

กิจกรรมที่ครูเตรียมให้และเน้นส่งเสริมความร่วมมือภายในกลุ่ม มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ การทำงานร่วมกัน จะเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจ และเรียนรู้ได้เร็วขึ้น นักเรียนเกิดความคงทนในการเรียนรู้ได้ดังเช่นผลงานวิจัยของ จิรพันธ์ กุญชะโมรินทร์ (2558, หน้า 6) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบเกม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ของนักเรียน โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบเกม มีค่าเท่ากับ 0.7246 หรือคิดเป็นร้อยละ 72.46 นักเรียนที่เรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบเกม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบเกม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด วิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD นี้เป็นวิธีการแบบกลุ่มร่วมมือโดยเน้นผู้เป็นสำคัญ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความรับผิดชอบในงานที่มอบหมายและยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม เพื่อนำกลุ่มของตนเองให้ประสบความสำเร็จ (พนอ เลิศรอด, 2559, หน้า 32-40)

งานวิจัยหลายชิ้น พบว่า สื่อการเรียนการสอนมีบทบาทต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างมากเนื่องจากสื่อจะเป็นตัวกลางในการนำเนื้อหาไปสู่ผู้เรียน ช่วยให้การสื่อสารระหว่างผู้สอนและผู้เรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สื่อการเรียนการสอนมีประโยชน์ต่อการสอนทั้งตัวครูและตัวผู้เรียน เป็นสิ่งกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ทำให้บรรยากาศในการจัดการเรียนการสอนมีชีวิตชีวา ทั้งยังช่วยให้ครูประหยัดเวลาและแรงงานในการอธิบาย ทำให้ผู้เรียนจำบทเรียนได้แม่นยำขึ้นและมีประสบการณ์เพิ่มขึ้นจากการได้เห็นได้ฟัง ได้สัมผัสและได้แสดงออก อย่างไรก็ตามสื่อแต่ละชนิดล้วนมีลักษณะเฉพาะ มีข้อดีและข้อจำกัดแตกต่างกัน ผู้สอนจึงจำเป็นต้องเลือกใช้ให้เหมาะสมที่สุด เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อประสมมีความเหมาะสมในการนำมาพัฒนาการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนควรหาวิธีการนำสื่อประเภทต่าง ๆ ทั้งที่เป็นเครื่องมือ วัสดุและวิธีการมาใช้ร่วมกันอย่างสัมพันธ์กันในลักษณะที่สื่อแต่ละอย่างส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกัน เรียกว่า “การสอนโดยใช้สื่อประสม” สื่อประสม (Multimedia)

สำหรับนักวิชาการต่าง ๆ หมายถึง ระบบการนำวัสดุ อุปกรณ์และวิธีการหลายประเภทมาใช้ ปรับปรุงการเรียนรู้อของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2544, หน้า 87) สื่อการเรียนการสอนที่สามารถตอบสนองการเรียนรู้อควรเป็นสื่อที่มีความหลากหลาย ในรูปแบบสื่อประสม เพราะสื่อประสมเป็นการนำเอาสื่อหลายประเภทมาใช้ร่วมกัน ทั้งวัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการได้อย่างมีระบบ (กิดานันท์ มลิทอง, 2548, หน้า 192) ซึ่งจากการใช้สื่อ ประสม ได้แก่ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว บัตรคำ เกม ภาพยนตร์วีดิทัศน์ ข้อความ ซีดีรอม สื่อโต้ตอบในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ทำให้สมองเกิดการเรียนรู้

นอกจากนี้สื่อประสมเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ตอบสนองของความคิด การแก้ปัญหา เพราะสื่อประสม เป็นการนำเอาสื่อประเภทต่าง ๆ มาผสมผสานกัน เพื่อให้สอดคล้องในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน เพื่อช่วยให้การเรียนรู้บรรลุวัตถุประสงค์ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ในกระบวนการเรียนรู้ ได้แสดงความคิดเห็น ได้ตัดสินใจด้วยตนเอง และแสวงหาความรู้ ด้วยตนเอง เรียนได้ตามความสามารถและตามความถนัดของตนเอง สื่อประสมทำให้นักเรียนมีการพัฒนาทักษะด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษดีขึ้น มีความมั่นใจ ในการเรียนภาษาอังกฤษและสนุกกับการเรียน (ภาวิณี คณาวงษ์, 2547, หน้า 126-127) สอดคล้องกับงานวิจัยของ นุชนารถ ภูมาศ (2551, บทคัดย่อ) ที่กล่าวว่า สื่อประสม เป็นสื่อที่มีคุณค่า อย่างยิ่งในการนำมาใช้เป็นสื่อการเรียนรู้อ โดยเป็นสื่อที่มีความหลากหลาย ทั้งภาพ เสียง เกมการศึกษา แบบฝึกหัด ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามความถนัดและสนใจ ของตนเอง การใช้สื่อประสมประกอบการสอนทักษะทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะทางการอ่านภาษาอังกฤษ ได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ ธีรธร เลอศิลป์ (2554, หน้า 9) ได้กล่าวว่าสื่อประสม สามารถ ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ตามความสามารถและความพร้อมของแต่ละคน นักเรียนได้เรียนรู้ อย่างสนุกและไม่เบื่อ เรียนรู้ได้ดีและเร็วขึ้น เพราะนักเรียนได้รับประสบการณ์ตรงจากสื่อ ที่เป็นรูปธรรม ซึ่งจะช่วยให้ประสิทธิภาพในการเรียนดีขึ้น

จากเหตุผลและความสำคัญดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยในฐานะครูที่ปฏิบัติการสอน วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษา ประสบปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน คือ นักเรียนไม่กล้าใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ไม่กล้าแสดงออก ขาดความกระตือรือร้น ขาดการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างเพื่อนในกลุ่ม นักเรียนขาดความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับ มอบหมาย ผู้วิจัยจึงได้ตระหนักในความสำคัญของการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน

ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล อย่างไรก็ตามการศึกษาสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 51 (บ้านโคกกวาง) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ค่อนข้างต่ำ จากผลทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2562 วิชาภาษาอังกฤษคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ คือ 34.42 คะแนนเฉลี่ยระดับเขต คือ 30.86 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 29.06 ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับเขตและระดับประเทศ (โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 51 (บ้านโคกกวาง), 2563)

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพราะในเนื้อหาความรู้ที่หลากหลาย ตรงตามตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางที่ทางสถาบันการทดสอบศึกษาแห่งชาติใช้ในการออกข้อสอบทุกปี และเนื้อหาเหมาะสมกับระดับวัย นักเรียนสามารถนำความรู้มาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ และเกิดผลสัมฤทธิ์ได้ตามจุดประสงค์ของหลักสูตรและสอดคล้องกับเป้าหมายของการสอนภาษาอังกฤษ และเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนกลุ่มสาระอื่น ๆ ต่อไป

คำถามของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 75/75 หรือไม่ อย่างไร
2. นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีทักษะภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน หรือไม่ อย่างไร
3. นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มอยู่ในระดับใด
4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับใด

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ
4. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ให้ความสำคัญไว้ ดังนี้

1. นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสมได้รับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน
2. เป็นแนวทางสำหรับครูหรือผู้สนใจอื่น ๆ ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ให้กับกลุ่มเป้าหมายระดับชั้นอื่น ๆ

สมมติฐานของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

1. กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 75/75
2. นักเรียนมีทักษะภาษาอังกฤษ หลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนเรียน
3. นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ มีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มอยู่ในระดับมากขึ้นไป

4. ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมากขึ้นไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มเครือข่าย โรงเรียนบึงคล้า สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี จำนวน 11 โรงเรียน 11 ห้อง มีนักเรียนจำนวน 179 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน ไทยรัฐวิทยา 51 (บ้านโคกกวาง) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 1 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 27 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการ สุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling)

2. ขอบเขตด้านตัวแปร

2.1 ตัวแปรอิสระ คือ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้

2.2.2 ทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

2.2.3 พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

2.2.4 ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีขอบข่ายเนื้อหา สาระการเรียนรู้ ดังนี้

3.1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง Where Animals Live ซึ่งมีเนื้อหา
เกี่ยวกับ

3.1.1 A-Z Animals จำนวน 3 ชั่วโมง

3.1.2 Wild Animals จำนวน 3 ชั่วโมง

3.1.3 Sea Animals จำนวน 3 ชั่วโมง

3.1.4 Animal Size จำนวน 3 ชั่วโมง

3.1.5 Animal Rights จำนวน 4 ชั่วโมง

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

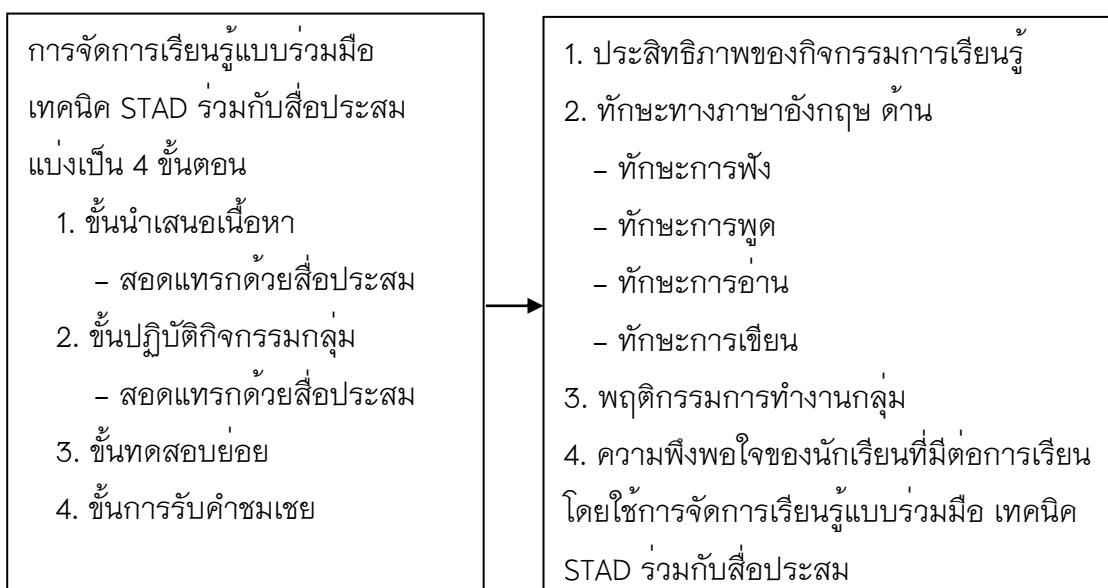
ผู้วิจัยดำเนินการทดลองใช้การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้
การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 รวมเวลาทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง
ไม่รวมการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และการวัดความพึงพอใจที่มีต่อการเรียน
โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

นิตยสารศัพท์เฉพาะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นิตยสารศัพท์เฉพาะ ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD หมายถึง รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้อีกรูปแบบหนึ่ง ที่มีชื่อเต็มว่า Student Teams Achievement Divisions เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งกำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4-5 คน ซึ่งประกอบด้วยนักเรียนที่เรียนเก่ง 1 คน นักเรียนที่เรียนปานกลาง 2-3 คน และนักเรียนที่เรียนอ่อน 1 คน ซึ่งมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1.1 ขั้นนำเสนอเนื้อหา โดยการทบทวนพื้นฐานความรู้เดิม จากนั้นครูสอนเนื้อหาใหม่กับนักเรียนกลุ่มใหญ่ทั้งชั้น

1.2 ขั้นปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม โดยนักเรียนในกลุ่ม 4-5 คน ร่วมกันศึกษากลุ่มย่อยนักเรียนเก่งจะอธิบายให้นักเรียนอ่อนฟังและช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการทำกิจกรรม

1.3 ขั้นทดสอบย่อย นักเรียนแต่ละคนจะทำแบบทดสอบด้วยตนเอง ไม่มีการช่วยเหลือกัน

1.4 ขั้นการรับคำชมเชย บุคคลหรือกลุ่มที่มีคะแนนยอดเยี่ยม นักเรียนคนใดทำคะแนนได้ดีกว่าครั้งก่อน จะได้รับคำชมเชยเป็นรายบุคคล และกลุ่มใดทำคะแนนได้ดีกว่าครั้งก่อนจะได้รับคำชมเชยทั้งกลุ่ม

2. สื่อประสม หมายถึง การนำสื่อหลาย ๆ ชนิด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย

2.1 ภาพนิ่ง หมายถึง สื่อที่ผู้วิจัยคัดเลือกมาจากเว็บไซต์เกี่ยวกับสัตว์ และนำออกมาฉายผ่านโทรทัศน์

2.2 ภาพเคลื่อนไหว หมายถึง สื่อภาพกราฟิกที่มีการเคลื่อนไหวที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกมาจากเว็บไซต์เกี่ยวกับชีวิตของสัตว์ที่เกี่ยวข้องกับแผนการจัดการเรียนรู้

2.3 บัตรคำ หมายถึง สื่อที่ผู้วิจัยจัดพิมพ์ภาพและคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้

2.4 ภาพยนตร์วีดิทัศน์ หมายถึง สื่อภาพยนตร์ที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกมาจากเว็บไซต์เกี่ยวกับชีวิตของสัตว์ที่เกี่ยวข้องกับแผนการจัดการเรียนรู้

2.5 เกม หมายถึง กิจกรรมที่ช่วยให้บรรยากาศในการเรียนการสอน มีความสนุกสนานเพลิดเพลิน ที่จะลดภาวะความเครียด ในเกมนั้นจะมีกติกาตั้งไว้ บรรจด้วยเนื้อหาทฤษฎี เพื่อให้บรรลุถึงจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้ของการเรียนรู้

2.6 ข้อความ หมายถึง สื่อข้อความที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกมาจากเว็บไซต์ เกี่ยวกับสัตว์ในแผนการจัดการเรียนรู้

2.7 ซีดีรอม หมายถึง สื่อแผ่นเก็บข้อมูลที่บรรจุเนื้อหาเกี่ยวกับ หน่วยการเรียนรู้

2.8 สื่อโต้ตอบ หมายถึง สื่อที่สามารถโต้ตอบกับผู้ใช้ได้ ซึ่งเป็นสื่อทาง คอมพิวเตอร์ที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้

3. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม หมายถึง การจัดการเรียนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม ที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือ เทคนิค STAD มีขั้นตอนการสอน แบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่

3.1 ขั้นนำเสนอเนื้อหา คือ การทบทวนความรู้เดิม จากนั้นผู้สอนนำเสนอ เนื้อหาและจุดประสงค์ให้แก่ผู้เรียน ซึ่งขั้นตอนนี้จะแทรกด้วยสื่อประสม คือ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว บัตรคำ เกม ภาพยนตร์วีดิทัศน์ ข้อความ ซีดีรอม สื่อโต้ตอบ

3.2 ขั้นปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม คือ การให้นักเรียนจับกลุ่ม 4-5 คน โดยสมาชิกในกลุ่มจะมีความสามารถที่แตกต่างกัน ในขั้นนี้จะสอดแทรกด้วยสื่อประสม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดียิ่งขึ้น

3.3 ขั้นทดสอบย่อย คือ นักเรียนได้รับการทดสอบ ซึ่งในระหว่าง ทำแบบทดสอบไม่อนุญาตให้นักเรียนในกลุ่มช่วยเหลือกัน

3.4 ขั้นการรับคำชมเชย คือ ครูชมเชยกลุ่มที่ทำคะแนนได้สูงที่สุด และแก้ไข แนะนำเพิ่มเติมให้กับกลุ่มที่ได้คะแนนน้อย นักเรียนคนใดทำคะแนนได้ดีกว่า ครั้งก่อน จะได้รับคำชมเชยเป็นรายบุคคล และกลุ่มใดทำคะแนนได้ดีกว่าครั้งก่อน จะได้รับคำชมเชยทั้งกลุ่ม

4. ทักษะภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อสื่อความหมาย ทักษะภาษาอังกฤษมี 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ดังนี้

ทักษะการฟัง (Listening Skill) หมายถึง ความสามารถในการรับสาร และจับใจความสำคัญ เป็นกระบวนการรับรู้สาร แล้ววิเคราะห์สารนั้น ๆ เพื่อให้เข้าใจถึง ความหมายที่ผู้ส่งสารต้องการถ่ายทอดเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และนำสิ่งที่ได้จากการ ฟังนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์

ทักษะการพูด (Speaking Skill) หมายถึง การสื่อสารทางภาษา โดยการเปล่งวาจา เป็นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเพื่ออธิบายหรือตอบประโยค หรือข้อความสั้น ๆ หรืออธิบาย รวมทั้งการสนทนา

ทักษะการอ่าน (Reading Skill) หมายถึง การเข้าใจความหมาย ของสิ่งที่อ่าน สามารถอ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำประโยค ข้อความง่าย ๆ และบทพูดถูกต้องตามหลักการอ่าน

ทักษะการเขียน (Writing Skill) หมายถึง การถ่ายทอดความรู้ ความรู้สู่ ความคิด ประสบการณ์ของผู้เขียน โดยใช้ตัวอักษรเป็นสื่อในการตอบคำถาม และการเขียน อธิบายอย่างสั้น ๆ เพื่อส่งสารให้ผู้อ่านได้ทราบ

5. พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม หมายถึง การแสดงออกของนักเรียน ที่พึงประสงค์ขณะที่ปฏิบัติงานกลุ่ม ได้แก่ การแบ่งงานกันทำ การปฏิบัติงานอย่างเป็น ขั้นตอน การร่วมมือกันทำงาน การแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล การทำงานเสร็จ ตามกำหนดเวลา โดยเทียบกับเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ ซึ่งวัดได้จากแบบวัดพฤติกรรมการ ทำงานกลุ่มที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีจำนวน 5 ข้อ

6. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง ค่าร้อยละที่ได้จากการ เรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับ สื่อประสมในแต่ละแผนการเรียนรู้และค่าร้อยละที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดทักษะ ภาษาอังกฤษ หลังเรียนที่กำหนดเกณฑ์ 75/75

75 ตัวแรก (E_1) ประสิทธิภาพของกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำได้การปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียนและ คะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบย่อยในแต่ละกิจกรรมได้คะแนนไม่น้อยกว่า ร้อยละ 75

75 ตัวหลัง (E₂) ประสิทธิภาพของผลลัพธ์วัดได้จากร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำได้จากการทำแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษหลังเรียนได้คะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละ 75

7. ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม หมายถึง ความรู้สึกที่ดี ชอบใจ และพึงพอใจในการร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ รวมทั้งความรู้สึกพึงพอใจในบรรยากาศการเรียนการสอน สามารถปฏิบัติงานหรือกิจกรรมนั้น ๆ จนบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
  - 1.1 ความสำคัญ
  - 1.2 วิสัยทัศน์
  - 1.3 คุณภาพผู้เรียนช่วงชั้นที่ 2 (จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6)
  - 1.4 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ตัวชี้วัดชั้นประถมศึกษาปีที่ 5)
2. หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 51 (บ้านโคกกว้าง)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
  - 2.1 วิสัยทัศน์
  - 2.2 คำอธิบายรายวิชา
  - 2.3 โครงสร้างรายวิชา
3. หลักการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
  - 3.1 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
  - 3.2 การจัดการเรียนรู้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ
  - 3.3 การจัดการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
  - 3.4 การจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
  - 3.5 การจัดการเรียนรู้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ
  - 3.6 การวัดและประเมินผลภาษาอังกฤษ

4. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD
  - 4.1 ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือ
  - 4.2 ทฤษฎีพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนแบบร่วมมือ
  - 4.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD
  - 4.4 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม
5. แนวคิดเกี่ยวกับสื่อประสม
  - 5.1 ความหมายของสื่อประสม
  - 5.2 ประเภทของสื่อประสม
  - 5.3 องค์ประกอบของสื่อประสม
  - 5.4 เกณฑ์ในการพิจารณาเลือกหรือผลิตสื่อประสม
  - 5.5 ประโยชน์ของสื่อประสม
  - 5.6 ขั้นตอนการออกแบบ และผลิตสื่อประสม
6. แผนการจัดการเรียนรู้
  - 6.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้
  - 6.2 ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้
  - 6.3 ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้
  - 6.4 รูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้
7. พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
  - 7.1 ความสำคัญและความหมายการทำงานกลุ่ม
  - 7.2 ทฤษฎีการทำงานกลุ่ม
  - 7.3 องค์ประกอบของการทำงานกลุ่ม
  - 7.4 แบบวัดพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
8. ความพึงพอใจ
  - 8.1 ความหมายของความพึงพอใจ
  - 8.2 การวัดความพึงพอใจ
9. การหาค่าประสิทธิภาพของเครื่องมือ
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 10.1 งานวิจัยในประเทศ
  - 10.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้ระบุความสำคัญ วิสัยทัศน์ คุณภาพผู้เรียน สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 220-243) สรุปได้ดังนี้

1. ความสำคัญ

ในโลกปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิสัยทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรมขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต

ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

2. วิสัยทัศน์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

3. คุณภาพผู้เรียนช่วงชั้นที่ 2 (จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6)

3.1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียง ประโยค ข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือก/ระบุประโยค และข้อความตรงตามความหมายของสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า

3.2 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธ การให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว พูด/เขียน แสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ

3.3 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิและตารางแสดงข้อมูลต่าง ๆ ที่ฟังและอ่าน พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว

3.4 ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม ตามความสนใจ

3.5 บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยค ชนิดต่าง ๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยค ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่าง เทศกาล งานฉลองและประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย

3.6 ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

3.7 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและ สถานศึกษา

3.8 ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ

3.9 มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050-1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)

3.10 ใช้ประโยคเดี่ยวและประโยคผสม (Compound Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ

4. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ตัวชี้วัดชั้นประถมศึกษาปีที่ 5)

4.1 สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูลความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

1) ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำ (instructions) ง่าย ๆ ที่ฟังหรืออ่าน

2) อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำประโยค ข้อความง่าย ๆ และบทพูดเข้าจังหวะถูกต้องตามหลักการอ่าน

3) เลือก/ระบุภาพ หรือสัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายตรงตามความหมาย ของประโยคและข้อความสั้น ๆ ที่ฟัง หรืออ่าน

4) ตอบคำถามจากการฟังและอ่านประโยค บทสนทนา และนิทานง่าย ๆ

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

1) พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

2) ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และคำขออนุญาตง่าย ๆ

3) พูด/เขียนแสดงความต้องการของตนเอง และขอความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ

4) พูด/เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน

และครอบครัว

5) พูดแสดงความรู้สึกรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว

และกิจกรรมต่าง ๆ ตามแบบที่ฟัง

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด

และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

1) พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว

2) พูด/วาดภาพแสดงความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ใกล้ตัวตามที่ฟัง

หรืออ่าน

3) พูดแสดงความคิดเห็นง่าย ๆ เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว

4.2 สระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศ

ตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่าง

ภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรม

ไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม

ของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

1) พูดและทำท่าประกอบอย่างสุภาพตามมารยาทสังคมและ

วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

2) ตอบคำถามเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลองและชีวิต

ความเป็นอยู่ง่าย ๆ ของเจ้าของภาษา

3) เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษา

และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้อง

และเหมาะสม

1) บอกความแตกต่างของเสียง ตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยค

และข้อความของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

2) บอกความเหมือน/ความแตกต่าง ระหว่างเทศกาล

และงานฉลองตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย

4.3 สารที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐาน
ในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้
กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์
ของตน

1) ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

4.4 สารที่ 4 ภาษาความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้
ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน
และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้
กับสังคมโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ
ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

1) ฟังและพูด/อ่านในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและ
สถานศึกษา

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐาน
ในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

1) ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่างๆ
สรุปได้ว่า ภาษาต่างประเทศก็นับเป็นสิ่งสำคัญที่นักเรียนจำเป็นต้องศึกษา
โดยมีการบรรจุภาษาต่างประเทศไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช
2551 ไว้อย่างชัดเจน ซึ่งภาษาต่างประเทศที่สำคัญและจำเป็นที่สุด ก็คือ ภาษาอังกฤษ
ซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนสามารถ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ภาษาอังกฤษได้ตามระดับ
ความสามารถที่เหมาะสมของนักเรียน

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 51 (บ้านโคกกวาง) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1. วิสัยทัศน์

ภายในปี 2567 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 51 (บ้านโคกกวาง) และชุมชนท้องถิ่น เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย และเป็นพลโลก มีความรู้ความสามารถในการสื่อสาร การคิดแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี มีทักษะชีวิต ยึดมั่นในประชาธิปไตย อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น นำเสนอหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการศึกษา รวมทั้งมีเจตคติที่ดีต่อการศึกษา และการประกอบอาชีพ มุ่งทำประโยชน์สร้างสิ่งที่ดีงามให้แก่สังคม และอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขบนพื้นฐานความเชื่อว่า มนุษย์ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ เต็มตามศักยภาพ

2. คำอธิบายรายวิชา

2.1 คำอธิบายรายวิชา

วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัสรายวิชา อ 15101 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เวลา 80 ชั่วโมง

เข้าใจคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำง่าย ๆ ที่ฟังและอ่านในการเล่น เกม การวาดภาพ หรือการทำอาหารและเครื่องดื่ม อ่านออกเสียงประโยค ข้อความและ บทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน พัฒนาทักษะการใช้พจนานุกรม ระบุ/วาดภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายวรรคตอนตรงตามความหมายของประโยค และข้อความสั้น ๆ ที่ฟังหรืออ่าน บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา และนิทานง่าย ๆ หรือเรื่องสั้น

ใช้ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความเกี่ยวกับตนเอง ครอบครั้ว โรงเรียน อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ การซื้อขาย ลมฟ้าอากาศ เป็นวงคำศัพท์สะสม ประมาณ 750-950 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม) พูด/เขียนโต้ตอบสื่อสาร ระหว่างบุคคล ในการทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูดแทรกอย่างสุภาพ ตามมารยาททางสังคมเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ

พูด/เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัวและเรื่องใกล้ตัว พูด/เขียน แสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว และกิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว เขียนภาพ แผนผัง และแผนภูมิ แสดงข้อมูลต่าง ๆ ตามที่ฟังหรืออ่าน พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียงและกริยาท่าทางอย่างสุภาพตามมารยาททางสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ตอบคำถาม/บอกความสำคัญของเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ต่าง ๆ ของเจ้าของภาษา บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ (order) ตามโครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษ และภาษาไทย บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาลและงานฉลองของเจ้าของ ภาษากับของไทย พูด/เขียนเพื่อนำเสนอข้อมูลจากการค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ฟังและพูด/อ่านในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ในห้องเรียน และสถานศึกษา ใช้ภาษาอังกฤษในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ มีเจตคติที่ดี เห็นประโยชน์ และคุณค่าในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

2.2 มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

ต 1.1	ป. 5/1	ป. 5/2	ป. 5/3	ป. 5/4	
ต 1.2	ป. 5/1	ป. 5/2	ป. 5/3	ป. 5/4	ป. 5/5
ต 1.3	ป. 5/1	ป. 5/2	ป.5/3		
ต 2.1	ป. 5/1	ป. 5/2	ป.5/3		
ต 2.2	ป. 5/1	ป. 5/2			
ต 3.1	ป. 5/1				
ต 4.1	ป. 5/1				
ต 4.2	ป. 5/1				

รวม 8 มาตรฐาน 20 ตัวชี้วัด

3. โครงสร้างรายวิชา

รายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตรโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 51 (บ้านโคกกวาง)
พ.ศ. 2562 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษ

ตาราง 1 รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ระดับประถมศึกษา

ระดับชั้น	รหัส	ชื่อรายวิชา	เวลาเรียนรายปี
ชั้น ป. 1	อ 11101	ภาษาอังกฤษ	5 ชั่วโมง/สัปดาห์ (200/ปี)
ชั้น ป. 2	อ 12101	ภาษาอังกฤษ	5 ชั่วโมง/สัปดาห์ (200/ปี)
ชั้น ป. 3	อ 13101	ภาษาอังกฤษ	5 ชั่วโมง/สัปดาห์ (200/ปี)
ชั้น ป. 4	อ 14101	ภาษาอังกฤษ	2 ชั่วโมง/สัปดาห์ (80/ปี)
ชั้น ป. 5	อ 15101	ภาษาอังกฤษ	2 ชั่วโมง/สัปดาห์ (80/ปี)
ชั้น ป. 6	อ 16101	ภาษาอังกฤษ	2 ชั่วโมง/สัปดาห์ (80/ปี)

ตาราง 2 โครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัสวิชา อ 15101
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เวลา 80 ชั่วโมง

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
1	Me & My Family	ต 1.1 ป. 5/1, ป. 5/2, ป. 5/3, ป. 5/4 ต 1.2 ป. 5/1, ป. 5/4, ป. 5/5 ต 1.3 ป. 5/1, ป. 5/2, ป. 5/3	11	10
2	School Life	ต 1.1 ป. 5/1, ป. 5/2, ป. 5/3, ป. 5/4 ต 1.2 ป. 5/1, ป. 5/4, ป. 5/5 ต 1.3 ป. 5/1, ป. 5/3 ต 2.1 ป. 5/1 ต 3.1 ป. 5/1 ต 4.1 ป. 5/1	12	10
3	Healthy Living	ต 1.1 ป. 5/1, ป. 5/2, ป. 5/3, ป. 5/4 ต 1.2 ป. 5/1, ป. 5/3, ป. 5/4, ป. 5/5 ต 1.3 ป. 5/1, ป. 5/2 ต 2.1 ป. 5/1 ต 3.1 ป. 5/1 ต 4.1 ป. 5/1 ต 4.2 ป. 5/1	12	10

ตาราง 2 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
4	Recreation & Free Time	ต 1.1 ป. 5/2, ป. 5/4 ต 1.2 ป. 5/1, ป. 5/4, ป. 5/5 ต 1.3 ป. 5/1, ป. 5/2, ป. 5/3 ต 2.1 ป. 5/1, ป. 5/3 ต 4.1 ป. 5/1	14	10
5	Festival & Celebration	ต 1.1 ป. 5/1, ป. 5/2, ป. 5/3, ป. 5/4 ต 1.2 ป. 5/1, ป. 5/4 ต 1.3 ป. 5/1 ต 2.1 ป. 5/1, ป. 5/2, ป. 5/3 ต 2.1 ป. 5/1 ต 3.1 ป. 5/1 ต 4.1 ป. 5/1 ต 4.2 ป. 5/1	15	10
6	Where Animals Live	ต 1.1 ป. 5/1, ป. 5/2, ป. 5/3, ป. 5/4 ต 1.2 ป. 5/1, ป. 5/4, ป. 5/5 ต 1.3 ป. 5/1, ป. 5/2, ป. 5/3 ต 2.1 ป. 5/1 ต 3.1 ป. 5/1 ต 4.2 ป. 5/1	16	10
รวมตลอดปี/ภาค			80	100

จากการศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 51 (บ้านโคกกว้าง) อำเภอป่าค้อ จังหวัดบึงกาฬ พุทธศักราช 2563 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ผู้วิจัยได้นำความรู้เรื่องวิสัยทัศน์ โครงสร้างหลักสูตรโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 51 (บ้านโคกกว้าง) คำอธิบายรายวิชาและตัวชี้วัด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มาใช้ในการสร้างเครื่องมือการวิจัยในเรื่องของการจัดทำแผน การจัดการเรียนรู้ กำหนดสาระสำคัญ ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้

ระยะเวลาในการทดลองแผนการจัดการเรียนรู้ และแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษ และเนื้อหาสาระการเรียนรู้ ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง Where Animals Live ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับ

- A-Z Animals จำนวน 3 ชั่วโมง
- Wild Animals จำนวน 3 ชั่วโมง
- Sea Animals จำนวน 3 ชั่วโมง
- Animal Size จำนวน 3 ชั่วโมง
- Animal Rights จำนวน 4 ชั่วโมง

หลักการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในปัจจุบัน เน้นการสื่อสารที่เริ่มจากการฟังตามด้วยการพูด การอ่าน และการเขียนตามลำดับ ทั้งนี้การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ควรคำนึงถึงธรรมชาติการเรียนรู้ภาษา กระบวนการเรียนการสอน ควรมีลักษณะเป็นการเรียนรู้ตามธรรมชาติที่ใกล้เคียงกับการเรียนรู้ ภาษาแรกคือภาษาไทย ที่เริ่มจากการเรียนรู้ จากการฟัง และเชื่อมโยงเสียงกับภาษาเพื่อสร้างความเข้าใจ แล้วจึงนำไปสู่ การเลียนเสียง คือ การพูด และนำไปสู่การอ่าน และการเขียนในที่สุด การจัดการเรียน การสอนควรเป็น การสอนเพื่อการสื่อสารอย่างแท้จริง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน, 2557, หน้า 3)

1. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีหลักการแนวคิดเกี่ยวกับการเรียน การสอน ซึ่งผู้สอนควรทำความเข้าใจเพื่อนำมาใช้ในการเรียนการสอน ดังนี้

กรมวิชาการ (2544, หน้า 10) ได้กำหนดแนวทางการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตร โดยมุ่งให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารควบคู่กัน 2 ด้าน คือ ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรมและความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร สื่อความได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาและเหมาะสมกับ สถานการณ์ ดังนี้

- 1) จัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
  - 2) การจัดการเรียนการสอนภาษาด้วยกิจกรรมที่มีความหลากหลาย
- ฝึกการสื่อสารด้วยสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในสถานการณ์จริง

3) จัดให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการสื่อสารด้วยการฟัง การพูด ในระดับเตรียมความพร้อม เพิ่มเติมการฝึกฝนการสื่อสารด้วยการอ่านและการเขียน และการเขียนสะกดคำ ในระดับอ่านออกเสียงได้และฝึกฝนในการสื่อสารและการรับสารด้วยการฟัง พูด อ่านและเขียนในการเรียน ภาษาอังกฤษระดับมาตรฐานพื้นฐานตอนต้น

สันติรักษ์ ลูสีดา (2552, หน้า 20) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ควรเป็นสถานการณ์ที่ผู้เรียนนำภาษาไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน และเกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียน กิจกรรมที่จัดควรเป็นที่น่าสนใจ เป็นกิจกรรมที่มีความหมาย และสนุกสนาน สถานการณ์ในบทเรียนสามารถเกิดขึ้นได้จริง

ปริญญา เกษประสิทธิ์ (2550, หน้า 19) กล่าวว่า การเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นตัวตั้งหรือยึดผู้เรียนสำคัญที่สุด เป็นการเรียนรู้ในสถานการณ์จริง ซึ่งแต่ละคนไม่เหมือนกัน จึงต้องเอาผู้เรียนแต่ละคนเป็นตัวตั้ง ครูจัดให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ กิจกรรม และการทำงานอันไปสู่การพัฒนาผู้เรียนครบทุกด้าน ทั้งทางกาย ทางจิตใจ หรืออารมณ์ ทางสังคม และทางสติปัญญา รวมถึงพัฒนาการทางจิตวิญญาณด้วย

พรสวรรค์ สิป้อ (2550, หน้า 21-24) ได้ให้แนวคิดในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษกล่าวไว้ ดังนี้

1) ความสามารถทางภาษาศาสตร์ (Linguistic Competence) หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษา เกี่ยวกับตัวภาษา รูป และความหมาย รวมถึงการสะกดคำ การออกเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ โครงสร้างประโยคและความหมาย

2) ความสามารถทางสังคมภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic Competence) หมายถึง การใช้ภาษาให้ถูกต้องตามระเบียบปฏิบัติของสังคม สามารถเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์ เช่น รู้ว่าจะต้องมีความสุภาพระดับใด เมื่อใด จะใช้ภาษาที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ เป็นต้น

3) ความสามารถในการใช้ถ้อยความเกี่ยวเนื่อง (Discourse Competence) ในการสื่อสารผู้เรียนต้องมีความสามารถใช้กลไกในการเชื่อมโยงความต่าง ๆ เพื่อสัมพันธ์ความให้ต่อเนื่องกันในการสนทนา ผู้พูดต้องสามารถใช้สำนวนในการเริ่มสนทนา การขัดจังหวะ การเปลี่ยนเรื่องพูด การตรวจสอบข้อมูล การจบสนทนาได้อย่างเหมาะสม

4) ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Pragmatic Competence) คือ มีความสามารถในการปรับตัวเข้ากับการสื่อสารในสภาพจริงอย่างเหมาะสมในการสื่อสาร ผู้พูดจะต้องพยายามหาวิธีการทำให้การสนทนาสามารถดำเนินไปได้ พยายามทำให้คู่สนทนาเข้าใจ โดยใช้การสื่อสารแบบทั้งใช้คำพูด (verbal) และไม่ใช้คำพูด (non-verbal) เช่น การใช้ท่าทาง การพูดซ้ำ การอธิบายใหม่ การหาคำหรือ ข้อความที่ใกล้เคียงกับสิ่งที่ต้องการสื่อสารมาอธิบาย

อารมณดี วงศ์ประชา (2553, หน้า 31) ได้ให้ความเห็นว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีบริบทที่แตกต่างกันและมีเป้าหมายการจัดการเรียนการสอนต่างกันด้วย ในประเทศไทยส่วนใหญ่การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นการสอนภาษาในฐานะภาษาต่างประเทศ และในปัจจุบันใช้แนวการสอนเพื่อการสื่อสาร (Communicative English) โดยเน้นการสอนในลักษณะบูรณาการทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน และบูรณาการเนื้อหาวิชาให้สัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงแนวคิด ทักษะและความคิดรวบยอดในเนื้อหาสาระนั้น ๆ การจัดการเรียนการสอนในลักษณะนี้จะส่งผลให้นักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

Hymes (1981, pp. 7-16) ได้เสนอแนะสิ่งที่ควรจะต้องสอน ดังต่อไปนี้

1) ความรู้ความสามารถด้านภาษาหรือไวยากรณ์ (Linguistic Competence) ได้แก่ การใช้ทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน โดยมีองค์ประกอบทางภาษา คือ เสียง คำศัพท์ โครงสร้างที่เป็นเกณฑ์ในการสื่อความหมาย

2) ความสามารถทางภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic Competence) ได้แก่ ความสามารถที่จะใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสมตามระเบียบปฏิบัติของสังคม โดยสามารถเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมกับบุคคล และสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ เช่น รู้ว่าต้องใช้ภาษาที่เป็นทางการ เป็นต้น

3) ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ของข้อความ (Discourse Competence) คือ มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ระเบียบวิธีของความสัมพันธ์ระหว่างประโยค โดยใช้ความรู้ทางไวยากรณ์ และความสามารถในการเชื่อมโยงความหมายเข้ากันได้อย่างถูกต้อง

4) ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Pragmatic Competence) คือ มีความสามารถในการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ ตลอดจนการใช้กริยาท่าทาง สีหน้า และน้ำเสียงประกอบในการสื่อความหมายทั้งในคำพูด (Verbal) และไม่ใช่คำพูด (Non-Verbal)

จากแนวคิดในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสามารถสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ไม่ได้เป็นการเรียนเพื่อรู้ภาษาอย่างเดียว แต่เป็นการเรียนเพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารได้ ซึ่งผู้สอนมีความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ซึ่งผู้สอนจะต้องมีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม และต้องรู้จักผู้เรียนแต่ละคน เชื่อมโยงความรู้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนการสอนภาษา

2. การจัดการเรียนรู้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

2.1 ความหมายของการฟัง

นักการศึกษาหลายท่านให้ความหมายของการฟังไว้ ดังนี้

สุพรรณณี บุญเพิ่ม (2551, หน้า 11) สรุปไว้ว่า การฟัง คือ ปัจจัยป้อนเข้า (Input) เมื่อผู้ฟังเข้าใจก็สามารถแสดงออกทางคำพูดได้และประสิทธิภาพของการฟังขึ้นอยู่กับความสนใจและความตั้งใจของผู้ฟังเพื่อให้เข้าใจความหมายของผู้พูดอย่างชัดเจน การฟังยังเป็นกระบวนการที่ผู้ฟังจะต้องใช้ความสามารถในการเรียบเรียงตีความเพื่อที่จะได้เข้าใจสิ่งที่ผู้พูดพูดออกมาที่มีความหมายอย่างไรโดยใช้ประสบการณ์เดิมของผู้ฟังผสมผสาน

ปาริชาติ เตชะ (2553, หน้า 12) สรุปความหมายการฟังไว้ว่า การฟังเป็นกระบวนการรับรู้สาร หรือสิ่งเร้าที่เข้ามากระทบโสตสัมผัส แล้วผ่านการวิเคราะห์โดยใช้ประสบการณ์ การตีความเพื่อให้เกิดความเข้าใจในสารที่ผู้พูดต้องการส่งสาร การฟังเป็นทักษะสำคัญที่จะนำไปสู่ขั้นตอนต่อไป คือ การพูด การอ่านและการเขียน

ณัฐกานต์ ตันทิพย์ (2547, หน้า 12) สรุปไว้ว่าการฟังเป็นกระบวนการในการทำความเข้าใจเสียงที่ได้ยินให้เกิดความหมาย โดยมีการกำหนดจุดประสงค์ของการฟังการจับสาระหรือจับประเด็นใจความสำคัญจากสิ่งที่ได้ยินในการฟังเพื่อให้เกิดความเข้าใจและฟังอย่างมีความหมายผู้ฟังต้องฟังด้วยความตั้งใจและสนใจ นอกจากนี้ผู้ฟังต้องมีความรู้ทางภาษาและประสบการณ์หรือความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับสิ่งที่ฟังด้วย

ธิดารัตน์ วิเชียรลม (2554, หน้า 23) สรุปไว้ว่า ความหมายของการฟัง หมายถึง ผู้ฟังเข้าใจกระบวนการฟัง ดีความเรื่องที่ฟัง เข้าใจคำสั่ง คำแนะนำ และคำอธิบายเป็นภาษาต่างประเทศได้ และเข้าใจความหมายทั่ว ๆ ไป ของข้อความที่มา คำศัพท์ใหม่ โดยการคาดความหมายจากความรู้เดิม นอกจากนี้ยังสามารถที่จะสื่อความหมายกับเจ้าของภาษาได้ด้วย พฤติกรรมขั้นสูงสุดในระดับนี้ คือ ผู้ฟังสามารถเข้าใจคำพูดของภาษาในบทละคร บทภาพยนตร์ รายการวิทยุ หรือโทรทัศน์ได้

วริยา ศิรสวัสดิ์ (2557, หน้า 30) กล่าวสรุปไว้ว่า การฟัง คือ ทักษะการรับสารจากการประมวลข้อมูลที่ได้รับ โดยใช้ความรู้เดิมและความรู้ด้านภาษา ซึ่งใช้ความสามารถในการแยกแยะ เชื่อมโยงความคิดเห็นกับประสบการณ์เข้าด้วยกัน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2557, หน้า 47) ได้ให้ความหมายของการฟังไว้ว่า การฟังในชีวิตประจำวัน เกิดขึ้นได้ใน 2 กรณี คือ การฟังที่ได้ยินโดยไม่ได้ตั้งใจในสถานการณ์รอบตัวทั่ว ๆ ไป (Casual Listening) และการฟังอย่างตั้งใจที่มีจุดมุ่งหมาย (Focused Listening) ซึ่งเป็นการรับรู้และทำความเข้าใจใน “สาร” ผู้อื่นสื่อความมาสู่เรา ทักษะการฟังภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องให้ผู้เรียนฝึกฝนจนเกิดความชำนาญและมีความสามารถในการฟังอย่างเข้าใจในสารที่ได้รับฟัง ครูผู้สอนควรมีความรู้และเทคนิคในการสอนทักษะการฟัง เพื่อจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนให้ประสบผลสำเร็จ

เดือนนภา ทองมาก (2558, หน้า 17) กล่าวสรุปความหมายของการฟังไว้ว่า เป็นทักษะเชิงสร้างสรรค์ในการทำความเข้าใจคำพูดต้องมีการตีความหรือวิเคราะห์สิ่งที่ได้ฟัง ผู้ฟัง ให้ความสนใจและความพยายามเข้าใจความหมายของสิ่งที่ได้ฟัง และได้ให้ความหมายตามวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสาร จึงจะนับว่าเป็นการฟังที่ประสบผลสำเร็จ

สุรชาติ บุรณศิริ (2558, หน้า 20) กล่าวสรุปไว้ว่า การฟัง คือ กระบวนการรับรู้สาร และวิเคราะห์สารนั้น ๆ เพื่อให้เข้าใจถึงความหมาย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสารนั้น ๆ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสนิทสนมของทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสาร ดังเช่น ข้อความเดียวกันแต่ผู้ส่งสารมีความสนิทสนมต่างกัน ก็อาจตีความหมายของสารนั้น ๆ ผิดเพี้ยนก็เป็นได้

Rivers (1980, p. 18) ให้ความหมายของการฟังว่า การฟังเป็นทักษะเชิงสร้างสรรค์ในการทำความเข้าใจคำพูด ต้องมีการตีความหรือวิเคราะห์สิ่งที่ได้ฟัง ผู้ฟังจะรับเอาคำพูดที่คู่สนทนาพูดออกมาอย่างมีความหมาย แล้วนำมาตีความหรือวิเคราะห์เพื่อสร้างความหมายขึ้น ซึ่งความหมายที่ผู้ฟังสร้างขึ้นนี้ อาจไม่ตรงกับความหมายที่คู่สนทนาพูดออกมาก็ได้ จึงทำให้เกิดความเข้าใจผิดระหว่างผู้พูด กับผู้ฟัง ยิ่งถ้าหากว่าผู้ฟังไม่ชินต่อภาษาและวัฒนธรรมของคู่สนทนาจึงจะไม่เข้าใจในสิ่งที่ได้ฟัง

Underwood (1989, p. 1) กล่าวว่า การฟังเป็นกิจกรรมที่ต้องให้ความสนใจและพยายามที่จะทราบความหมายจากสิ่งที่ได้ยิน การที่จะฟังภาษาพูดได้อย่างประสบผลสำเร็จนั้น เราจำเป็นต้องเข้าใจสิ่งที่ผู้พูดพูดออกมาว่ามีความหมายว่าอย่างไร เมื่อผู้พูดใช้คำเฉพาะในวิธีเฉพาะในโอกาสพิเศษที่แตกต่างกัน

Rost (2002, p. 4) ให้คำจำกัดความของการฟังว่าเป็นกระบวนการการรับรู้สิ่งที่ผู้พูดกล่าวอย่างแท้จริง (receptive orientation) เป็นการสร้าง และแสดง ความหมาย (constructive orientation) เป็นการเจรจาตกลงความหมายกับผู้พูดและการตอบสนอง (collaborative orientation) และเป็นการสร้างสรรค์ความหมายผ่านการเชื่อมโยงการจินตนาการและการเข้าอกเข้าใจกัน (transformative orientation) ดังนั้น การฟัง จึงเป็นกระบวนการตีความที่ซับซ้อน ซึ่งผู้ฟังจะจับคู่สิ่งที่ได้ยินกับสิ่งที่เคยรู้มาแล้ว จากความหมายของการฟังที่นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวไว้ พอสรุปได้ว่า การฟัง คือ ความสามารถในการรับสารและจับใจความสำคัญ เป็นกระบวนการรับรู้สาร แล้ววิเคราะห์สารนั้น ๆ เพื่อให้เข้าใจถึงความหมายที่ผู้ส่งสารต้องการถ่ายทอด เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และนำสิ่งที่ได้จากการฟังนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์

2.2 หลักการจัดกิจกรรมการฟัง

การเลือกใช้กิจกรรมการเรียนการสอน ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์และเนื้อหา ของบทเรียนเป็นสำคัญกิจกรรมถือว่าเป็นสิ่งที่จะช่วยพัฒนาความสามารถของผู้เรียน ในการสื่อสาร ผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้เสนอแนะกิจกรรมที่เน้นการฟังและขั้นตอน การจัดกิจกรรมการสอนฟัง ดังนี้

กุกยา แสงเดช (2548, หน้า 132-136) ได้กล่าวว่าการสอนการฟังระดับประถมศึกษาครูผู้สอนต้องให้ความสำคัญและฝึกฝนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการฟัง การฟังทั่วไป (casual listening) และการฟังอย่างมีจุดหมาย (focused listening) โดยได้เสนอแนะถึงจุดมุ่งหมายในการสอนความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ และหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ ดังนี้

- 1) การจัดกิจกรรมก่อนการฟัง ครูผู้สอนควรดำเนินการ ดังนี้
  - 1.1) เตรียมอุปกรณ์การสอนให้พร้อม
  - 1.2) เสนอคำศัพท์ใหม่
  - 1.3) ทบทวนคำศัพท์ในบทเรียน
  - 1.4) อาจให้ผู้เรียนอ่านคำถามก่อนการฟัง
- 2) การจัดกิจกรรมระหว่างสอนฟัง ครูผู้สอนควรดำเนินการ ดังนี้
  - 2.1) การกาเครื่องหมายลงในภาพขณะฟัง (checking things in a picture)
  - 2.2) การเรียงภาพที่กล่าวถึงโดยเขียนหมายเลขกำกับ (putting picture in order)
  - 2.3) การเลือกภาพที่ตรงกับคำบรรยาย (choosing a picture)
  - 2.4) การเติมข้อความให้สมบูรณ์ (completing grids and charts)
  - 2.5) การเดาและคาดการณ์ (guessing and predicting)
  - 2.6) การแก้ไขคำ ผิด (correcting mistakes)
  - 2.7) การต่อเติมภาพให้สมบูรณ์ (completing the picture)
  - 2.8) การเขียนเส้นทางหรือทิศทาง (following a route)
  - 2.9) การสนองตอบด้วยท่าทาง (Total physical response)
- 3) การจัดกิจกรรมขณะสอนฟัง ครูสามารถจัดเพิ่มเติม ดังนี้
  - 3.1) ฟังและพูดตาม (listen and repeat)
  - 3.2) ฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง (listen and follow instructions)
  - 3.3) ฟังและเปรียบเทียบ (listen and compare)
  - 3.4) ฟังและเติมคำในช่องว่าง (listen and fill in gaps)

- 3.5) ฟังและหาคำ ผิด (listen and find mistakes)
  - 3.6) ฟังและทำเครื่องหมายถูก (listen and tick)
  - 3.7) ฟังและวาดภาพ (listen and draw)
  - 3.8) ฟังและจับคู่ (listen and match)
  - 3.9) ฟังและหาข้อแตกต่าง (listen and find difference)
  - 3.10) ฟังและแสดงท่าทางประกอบ (listen and act out)
- 4) การจัดกิจกรรมหลังการฟัง กิจกรรมภายหลังการฟังที่นิยม

ได้แก่

- 4.1) การตอบคำถาม (answer the questions)
- 4.2) การแสดงบทบาทสมมติ (role-play)
- 4.3) กิจกรรมการแก้ปัญหาและกิจกรรมการตัดสินใจ
- 4.4) กิจกรรม jigsaw
- 4.5) การอภิปรายเกี่ยวกับอารมณ์และเจตคติของผู้พูด
(discussing mood and attitude of speakers)
- 4.6) การเขียนตามคำบอก (dictation)

2.3 ขั้นตอนการสอนการฟัง

พรสวรรค์ ศรีป้อ (2550, หน้า 155) ได้แบ่งขั้นตอนการจัดการเรียนรู้การฟังไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1) ขั้นก่อนฟัง

กิจกรรมก่อนการฟังมีประโยชน์ต่อทั้งผู้สอนและผู้เรียน สำหรับผู้สอนกิจกรรมก่อนการฟังทำให้ผู้สอนได้ประเมินความรู้เดิมของผู้เรียนเกี่ยวกับเรื่องที่จะให้ฟังรวมทั้งประเมินความรู้ทางภาษา นอกจากนั้นยังสามารถให้ความรู้ภูมิหลังที่จำเป็นต่อความเข้าใจในการฟังแก่ผู้เรียน เช่น ข้อมูลด้านวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับข้อความที่จะได้ฟัง เป็นต้น สำหรับผู้เรียนกิจกรรมก่อนการฟังมีจุดมุ่งหมายเพื่อกระตุ้นความสนใจ สร้างความมั่นใจ และทำให้การฟังของผู้เรียนง่ายขึ้น กิจกรรมก่อนการฟังสามารถแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ การเตรียมคำศัพท์ ทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่จะฟัง และให้เดาเรื่องที่จะฟัง

1.1) การเตรียมคำศัพท์ ได้แก่ สอนคำศัพท์และสำนวน ที่จำเป็นในการฟังจุดประสงค์ของการสอนศัพท์ ในการฟังนี้ไม่ใช่ต้องการให้ผู้เรียนท่องจำ คำศัพท์ได้แต่ต้องการให้ผู้เรียนรู้ความหมายเพื่อฟังได้เข้าใจ

1.2) ทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่จะฟัง ผู้สอนสามารถ จัดกิจกรรมต่อไปนี้เพื่อเป็นการทบทวนความรู้เดิม

1.2.1) ให้ทำแบบทดสอบสั้น ๆ ซึ่งอาจจะเป็นแบบถูก-ผิด (true-false) แบบเลือกตอบ (Multiple Choice) หรือการตอบคำถามสั้น ๆ (Short Answer) เช่น จะให้ผู้เรียนฟังเรื่องเกี่ยวกับอาหารที่มีคุณค่า ผู้สอนอาจจะตั้งคำถามให้ตอบถูก-ผิด ดังนี้ Instant noodles are junk food. Oranges contain a lot of vitamin A.

1.2.2) ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันอภิปราย เช่น จะให้ผู้เรียน ฟังเรื่องเกี่ยวกับอาหารที่มีคุณค่า ผู้สอนอาจจะถามว่า What is your favorite food? Can you make it? Do you know what junk food is? นอกจากนั้นผู้สอนอาจให้ผู้เรียน ดูภาพ เช่น ถ้าจะให้ผู้เรียนฟังเรื่องเกี่ยวกับเรื่องกีฬาอาจให้ดูภาพเกี่ยวกับนักกีฬาหรือ ภาพการแข่งขันกีฬา พูดถึงกีฬาที่ผู้เรียนชอบ เป็นต้น

1.2.3) ให้ผู้เรียนอ่านข้อความสั้น ๆ ที่สัมพันธ์กับเรื่องที่จะอ่านแล้วตอบคำถามและอภิปราย

1.2.4) ให้ผู้เรียนระดมความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่จะฟัง ซึ่งอาจจะเกี่ยวกับคำศัพท์ประสบการณ์ความเข้าใจการทำผังความคิด เป็นต้น

1.3) ให้ผู้เรียนทายว่าเนื้อหาที่นักเรียนจะได้ฟังเกี่ยวกับอะไร เช่น จะให้นักเรียนฟังเรื่องเกี่ยวกับอาหารที่มีคุณค่า ผู้เรียนบางคนอาจจะเดาว่าจะได้ฟังเกี่ยวกับ อาหารหลัก 5 หมู่ บางคนอาจจะเดาว่าจะได้ฟังเรื่องเกี่ยวกับประโยชน์ของอาหารชนิดต่าง ๆ เป็นต้น กิจกรรมที่จัดในขั้นนี้จะเหมือนกับในขั้นทบทวนความรู้ คือ ให้ทำแบบทดสอบสั้น ๆ ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันอภิปรายระดมสมอง

2) ชั้นระหว่างฟัง

กิจกรรมระหว่างฟังเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนทำระหว่างฟัง หรือทันทีที่ฟังจบ ในการจัดกิจกรรมระหว่างฟังผู้สอนต้องระลึกถึงสิ่งต่อไปนี้

2.1) ควรให้ผู้เรียนฟัง 3 เทียบ เทียบแรกฟังเพื่อให้ผู้เรียนปรับตัวกับสำเนียงและความเร็วของผู้พูด ถ้าผู้สอนจะตั้งคำถามควรจะเป็นคำถามความเข้าใจกว้าง ๆ การฟังครั้งที่สองเป็นการฟังเพื่อหารายละเอียดเพิ่มขึ้น การฟังครั้งที่สามควรเป็นการฟัง เพื่อให้ผู้เรียนตรวจคำตอบ

2.2) แบ่งการฟังออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ ขั้นแรกฟังแบบคร่าว ๆ (Extensive Listening) เพื่อจับใจความสำคัญหลังจากนั้นให้ฟังเพื่อหารายละเอียด (Intensive Listening)

2.3) ถ้าข้อความที่ผู้เรียนฟังเป็นข้อความที่ยาวควรแบ่งออกเป็นตอนสั้น ๆ และตรวจสอบความเข้าใจทีละขั้นตอน

2.4) ถ้านักเรียนต้องเขียนคำตอบในระหว่างฟังหรือเมื่อฟังจบครูต้องให้นักเรียนอ่านข้อความที่จะฟังก่อนการฟัง และต้องแน่ใจว่านักเรียนเข้าใจคำสั่ง ดังนั้น ผู้สอนจึงควรอธิบายคำสั่ง

2.5) แบบฝึกหัดที่ให้ทำควรมุ่งงานเขียนให้น้อยที่สุด

2.6) ให้นักเรียนฟังหรืออ่านคำถามก่อนการฟัง

2.7) ให้ผลป้อนกลับทันที

3) ขั้นหลังฟัง

กิจกรรมหลังการฟังมี 2 แบบ คือ กิจกรรมที่เกี่ยวกับปฏิบัติการตอบสนองต่อข้อความที่ฟัง และการวิเคราะห์ลักษณะทางภาษาที่ปรากฏในข้อความ สำหรับกิจกรรมเกี่ยวกับปฏิบัติการตอบสนองต่อข้อความที่ได้ฟังนั้น อาจจะทำให้ผู้เรียนอภิปรายเกี่ยวกับสิ่งที่ได้ฟัง ทำผังความรู้เขียนสรุปตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ได้ฟัง แสดงบทบาทสมมติ แสดงละคร เป็นต้น ในด้านภาษาครูอาจจะให้ทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับคำศัพท์ที่ได้ฟัง เช่น นำคำมาแต่งประโยคแต่งเป็นเรื่อง เป็นต้น

ณัฐกานต์ ดันทิพย์ (2547, หน้า 27) กล่าวสรุปไว้ว่า การสอนการฟังควรเริ่มต้นสอนจากสิ่งที่ยากไปหาสิ่งที่ยาก ให้ฟังในสิ่งที่ผู้เรียนคุ้นเคยเนื้อหาที่ฟังต้องเหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้เรียน โดยอาจฝึกฟังคำศัพท์และประโยคสั้น ๆ แล้วปฏิบัติตามฟังเรื่องราวที่หลากหลาย และเป็นเรื่องใกล้ตัวผู้เรียน เป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวัน เมื่อฟังเสร็จแล้วต้องให้ผู้เรียนสรุปเหตุการณ์หรือสิ่งที่ฟังนั้น ๆ เพื่อจะทำให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่ฟังได้ดียิ่งขึ้น และในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนฟังผู้สอนต้องตระหนักถึงความแตกต่างของระดับการฟัง ซึ่งจะช่วยให้ผู้สอนสามารถเตรียมแบบฝึก

ต่าง ๆ ในการสอนทักษะการฟังและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับวัยและระดับความรู้ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Finocchiaro & Brumfit (1983, pp. 138-139) ได้เสนอแนะกิจกรรมในการสอนทักษะการฟัง ดังนี้

- 1) ให้ฟังคำสั่งจากครู เช่น ฟังการถามคำถาม การบอกแนวทางในการปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ การอธิบายภาพ การเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และการบอกแนวทางในการทำกิจกรรมของครูเป็นภาษาอังกฤษ เป็นต้น
- 2) ให้ฟังเพื่อนร่วมห้องถามคำถาม สรุปเรื่อง หรือเล่าเรื่องต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษ
- 3) ให้ผู้เรียนมีโอกาสแสดงบทบาทสมมติ แสดงละคร หรือการสนทนาต่าง ๆ
- 4) ให้ฟังคำบรรยายของบุคคลภายนอก หรือฟังบทเรียนจากเทป ฟังเพลง หรือปาฐกถาต่าง ๆ
- 5) ให้ชมภาพยนตร์โดยเฉพาะที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้สำหรับการสอน
- 6) ให้สัมภาษณ์ชาวต่างชาติที่อยู่ชุมชน
- 7) ให้เข้าร่วมการบรรยาย การประชุมปฏิบัติการชมรมภาษา หรือการประชุมต่าง ๆ ที่ใช้ภาษาอังกฤษ
- 8) ให้เล่นเกมภาษาอังกฤษ

จากการจัดกิจกรรมการสอนฟัง พอสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการสอนฟังควรมีลำดับขั้นจากง่ายไปสู่ยาก ควรมีการลำดับขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการสอน ตั้งแต่ขั้นก่อนฟัง ระหว่างฟัง และหลังฟัง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดลำดับกระบวนการเรียนรู้ โดยผู้สอนต้องคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน ผู้สอนควรใช้กิจกรรมการฟังที่หลากหลาย เพื่อกระตุ้นความสนใจและเหมาะสมกับวัยของนักเรียน

3. การจัดการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

3.1 ความหมายของการพูด

นักการศึกษาหลาย ๆ ท่าน ได้กล่าวถึงความหมายของการพูดไว้ ดังนี้ พรสวรรค์ สิป้อ (2550, หน้า 163) ได้ให้ความหมายว่า การพูด คือ การปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคม เป็นการสื่อสารทางวาจาของคนตั้งแต่สองคนขึ้นไป ต่างฝ่ายต่างมีจุดประสงค์ที่จะสื่อความหมายของตัวเอง และต่างฝ่ายก็ต้องตีความสิ่งที่ตนเอง

ได้ฟัง ดังนั้นจุดประสงค์ของทักษะการพูด คือ สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพต้องสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ หลีกเลี่ยงการทำให้ผู้ฟังสับสนเนื่องจากการออกเสียงผิดไวยากรณ์ ใช้คำ ผิดหรือไม่เหมาะสม นอกจากนี้ยังต้องพูดให้เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมด้วย

ปารีชาติ เตชะ (2553, หน้า 13) ได้สรุปความหมายของการพูดไว้ว่า การพูด หมายถึง กระบวนการถ่ายทอดความรู้ ความรู้สึก ความคิด ความต้องการ ด้วยเสียง ภาษา อากัปกิริยาไปยังผู้ฟัง เพื่อให้เกิดความเข้าใจตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ศิริรัตน์ นาอุดม (2553, หน้า 23) สรุปไว้ว่า การพูด หมายถึง การแลกเปลี่ยนข่าวสารต่าง ๆ ซึ่งแต่ละครั้งจะต้องประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป การพูดจะมีประสิทธิภาพหรือประสบความสำเร็จได้นั้น ผู้พูดจะต้องสามารถใช้สำเนียง และถ้อยคำที่มีความถูกต้อง อีกทั้งสามารถใช้ภาษาท่าทางให้สอดคล้องเหมาะสมกับจุดประสงค์หรือเจตนาในการพูดโดยใช้คำพูดที่เหมาะสมกับเหตุการณ์หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์นั้น ๆ ดังนั้น ในการพัฒนาทักษะการพูด การสอนและกิจกรรมการสอน จึงมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการสนับสนุนและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการพูดอย่างเพียงพอ

กมลวรรณ ศรีสุโคตร (2554, หน้า 16) ได้กล่าวสรุปความหมายของการพูดว่า การพูด หมายถึง ความสามารถในการสื่อสารในรูปของสนทนาและการพูดโต้ตอบของนักเรียนกับบุคคลอื่นตามสถานการณ์ที่จัดให้ในชั้นเรียนเพื่อให้เกิดความเข้าใจในสาระเนื้อหาของการสนทนาและการพูดรวมทั้งการแสดงออกตามสถานการณ์นั้น ๆ

พิศพิมล ชื่นชม (2554, หน้า 25) สรุปความหมายของการพูดไว้ว่าการพูดเป็นการสื่อสารระหว่างมนุษย์โดยการใช้เสียง ภาษาและท่าทางเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกรู้สึกนึกคิด ความเข้าใจและข่าวสาร โดยใช้น้ำเสียงและการใช้อากัปกิริยาที่เหมาะสมเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจและรับรู้จุดประสงค์ของผู้พูด เพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ทักษะการพูดนับได้ว่าเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นมาก การพูดที่มีประสิทธิภาพนั้น ผู้พูดจะต้องสามารถใช้น้ำเสียง ถ้อยคำ และมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ ไวยากรณ์ และวัฒนธรรมเป็นอย่างดีและอย่างถูกต้อง ดังนั้น ทักษะการพูดจึงต้องอาศัยการฝึกฝนเป็นเวลานาน จึงจะทำให้การพูดนั้นมีประสิทธิภาพ

วริยา ศรีสวัสดิ์ (2557, หน้า 42) กล่าวสรุปไว้ว่า การพูด คือ ทักษะด้านการแสดงออกในการใช้ความสามารถทางภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ออกมาเป็นคำพูดให้ผู้ฟังเข้าใจอย่างถูกต้องตามหลักทางภาษาและวัฒนธรรมของสังคม เหมาะสมกับผู้ฟังและสถานการณ์

เดือนนภา ทองมาก (2558, หน้า 21) กล่าวสรุปไว้ว่า การพูด หมายถึง กระบวนการที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อแลกเปลี่ยนข่าวสาร ข้อมูลหรือถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก ระหว่างบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป การพูดที่มีประสิทธิภาพนั้นผู้พูด จะต้องสามารถใช้น้ำเสียง ถ้อยคำและมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ ไวยากรณ์และวัฒนธรรม ได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ยังต้องสามารถใช้พฤติกรรมการแสดงออกที่ไม่ใช่คำพูดได้ สอดคล้องเหมาะสมอีกด้วยเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

สรุปได้ว่าการพูดเป็นทักษะที่ใช้ในการสื่อสารทางภาษา เป็นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคมเป็นการสื่อสารทางวาจาของคนตั้งแต่สองคน ขึ้นไป จากบุคคลหนึ่งซึ่งเรียกว่าผู้พูดหรือผู้ส่งสารไปยังอีกบุคคลหนึ่งซึ่งเรียกว่าผู้ฟัง หรือผู้รับสารเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด กริยา ท่าทาง เพื่อสื่อให้อีกบุคคลเข้าใจ และเกิดการโต้ตอบ

3.2 หลักการจัดกิจกรรมการพูด

นักการศึกษาหลาย ๆ ท่านได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมการสอนพูด ไว้ดังนี้

กุศยา แสงเดช (2548, หน้า 136) กล่าวไว้สรุปได้ว่าการสอน ทักษะการพูดเบื้องต้น มุ่งเน้นให้ใช้ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารได้ในสถานการณ์จริงสิ่งสำคัญ คือ ตัวครูผู้สอนจะต้องให้ความถูกต้อง รูปแบบ เสียง ดังนั้น กิจกรรมต่าง ๆ จึงเป็นกิจกรรม ที่ผู้เรียนจะต้องปฏิบัติตามแบบ หรือตัวอย่างที่กำหนดเพื่อนำไปสู่ขั้นการสอนพูดให้มี ประสิทธิภาพและได้ผลสัมฤทธิ์สูงสุด การเตรียมกิจกรรมที่นำไปสู่การสอนพูด ครูผู้สอน ต้องคำนึงถึงความถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์และระดับภาษาที่เหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งมีแนวทางการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูด ดังนี้

- 1) จัดบรรยากาศของห้องให้เอื้อต่อการเรียนภาษาให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความคุ้นเคยและเป็นตัวอย่างสำหรับการฝึก
- 2) ใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย ปัจจุบันนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาจะช่วยให้ผู้เรียนฝึกทักษะการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3) ในการฝึกพูดไม่ควรอย่างยิ่งที่จะแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนทุกจุด ควรแก้ไขเฉพาะในขั้นนำเสนอที่ต้องการความถูกต้องของการใช้ภาษา (accuracy) แต่เป็นขั้นฝึกปฏิบัติที่ต้องการฝึกความคล่องของการใช้ภาษา (fluency) และข้อผิดพลาดนั้นไม่ได้มีผลต่อความเข้าใจภาษาก็คงไม่ต้องแก้ทันทีควรรอโอกาสที่เหมาะสมเพื่อมิให้ผู้เรียนเกิดความท้อถอยและขาดความเชื่อมั่น

4) ครูสอนภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องฝึกทักษะและความสามารถในการใช้ภาษาให้พัฒนาก้าวหน้าอยู่เสมอ

5) การจัดกิจกรรมการฝึกควรมีรูปแบบหลากหลาย มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสนุกสนาน เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษา

6) การสอนภาษาควรสอนทักษะสัมพันธ์ หรืออย่างน้อยต้องสอนคู่กัน เช่น สอนทักษะการพูดคู่กับทักษะการฟัง เป็นต้น

7) การสอนทักษะการพูดควรจัดกิจกรรมคู่ (pair work) ให้มาก เพราะการทำกิจกรรมคู่จะช่วยฝึกให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการสื่อสารและแสวงหาข้อมูลได้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่ขาดความเชื่อมั่นมีโอกาสแสดงออก

8) ควรชมเชยผู้เรียนให้กำลังใจบ่อย ๆ เพราะเป็นแรงกระตุ้นที่สร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้เรียน

9) การฝึกพูดเริ่มจากง่ายไปหายาก

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2557, หน้า 49) ได้เสนอขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ดังนี้

1) ขึ้นบอกจุดประสงค์และขั้นเสนอเนื้อหา ครูควรจะต้องให้นักเรียนรู้อะไรที่จะเรียนโดยการตั้งคำถาม เล่าเรื่อง หรือใช้สื่อต่าง ๆ ช่วงหลังจากนำเสนอเนื้อหา ซึ่งอยู่ในรูปบริบท ครูจะต้องให้นักเรียนสังเกตลักษณะของภาษา ความหมายของข้อความที่จะพูด เช่น ผู้พูดเป็นใครพูดเกี่ยวกับอะไร สถานที่พูด และจุดประสงค์ในการพูด

2) ขั้นการฝึก การฝึกจะกระทำทันทีหลังจากเสนอเนื้อหา อาจฝึกพูดพร้อม ๆ กัน หรือเป็นคู่โดยการฝึกเริ่มจากการฝึกโดยมีกรอบหรือการควบคุม ต่อมาก็ลดการควบคุมลงจนนักเรียนสามารถใช้ภาษาได้

3) ชั้นถ่ายโอน เป็นขั้นตอนที่นำความรู้ที่ได้มาใช้ในการรูปแบบการใช้ภาษาอิสระ ใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่เป็นจริง เช่น การทำบทบาทสมมติ การนำเสนอ การสาธิต เป็นต้น

Scott (1981, p. 70) เสนอขั้นตอนจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูดไว้ ดังนี้

1) ชั้นบอกวัตถุประสงค์ ผู้สอนควรบอกให้ผู้เรียนรู้ถึงสิ่งที่จะเรียน

2) ชั้นเสนอเนื้อหา การเสนอเนื้อหาควรอยู่ในรูปบริบท ผู้สอนต้องให้ผู้เรียนสังเกตลักษณะของภาษา ความหมายของข้อความที่จะพูด ซึ่งจะต้องขึ้นกับบริบท

3) ชั้นการฝึกและการถ่ายโอน การฝึกจะกระทำทันทีหลังจากเสนอเนื้อหา อาจจะมีฝึกพูดพร้อม ๆ กัน หรือเป็นคู่ ผู้สอนควรให้ผู้ฟังได้ยินได้ฟังสำนวนภาษาหลาย ๆ แบบ และเป็นสำนวนที่เจ้าของภาษาใช้จริง และควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่เป็นจริง

จากที่กล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการพูด ควรมีการบอกวัตถุประสงค์ของเนื้อหา มีการฝึกพูด และการถ่ายโอน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพูดภาษาอังกฤษด้วยความเข้าใจ ทั้งนี้ครูมีหน้าที่ช่วยเหลือแนะนำ และควรคำนึงว่าผู้พูดสามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจสิ่งที่ตนต้องการจะสื่อสารหรือไม่ ถ้าผู้ฟังเข้าใจได้ดีก็แสดงว่าผู้พูดเป็นผู้ที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารได้ ถึงแม้ว่าจะพูดผิดไวยากรณ์หรือใช้คำศัพท์ผิดไปบ้างก็ตาม

3.3 ขั้นตอนการสอนพูด

Hedge (2000, p. 271) ได้กล่าวเกี่ยวกับการสอนพูดไว้ว่า การพูดกับนักเรียนเกี่ยวกับภาษาพูดสิ่งที่ต้องคำนึงก็คือจะสอนเกี่ยวกับสิ่งใด และในระดับมากน้อยแค่ไหนที่จะทำให้เด็กนักเรียนมีประสิทธิภาพในการพูดภาษาอังกฤษในเรื่องดังกล่าวนั้น ครูจะต้องคำนึงถึงความสามารถในด้านกลยุทธ์ (Strategic Competence) ในการใช้ภาษาด้วย เช่น จะสอนเกี่ยวกับเรื่องใดและสอนอย่างไร มีสิ่งที่เป็นกลยุทธ์อย่างง่ายซึ่งอาจจะสอนได้ให้เห็นเด่นชัดต่อการเรียนในขั้นเริ่มต้นของการเรียนรู้ เช่น

- 1) วิธีเริ่มสนทนาเพื่อที่จะได้ฝึกพูดกับผู้อื่นที่เป็นเจ้าของภาษา
- 2) วิธีขอให้พูดซ้ำ หรือการขอให้พูดซ้ำลง หรือการขอให้พูด

ให้กระจ่างขึ้น เพื่อที่จะมีความเข้าใจในสิ่งที่ได้รับ

3) วิธีการตรวจสอบว่าคนอื่นมีความเข้าใจในสิ่งที่สนทนากัน เช่น

OK? : Do you follow me?

4) วิธีการรับข้อมูลเกี่ยวกับภาษา เช่น How do you pronounce

this? How do you say that?

5) วิธีการรักษาบทสนทนาให้ดำรงต่อเนื่อง ตัวอย่างเช่น การใช้วลี

Right; Yes หรือ I see.

Bailey (2003, pp. 54–56) ได้ให้ลักษณะของการสอนของการพูดไว้

ดังนี้

1) ให้ความตระหนักในเรื่องความแตกต่างระหว่างบริบท

ของการเรียน เป็นภาษาที่สองหรือการเรียนเป็นภาษาต่างประเทศ

2) ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฟังความคล่องแคล่วและความถูกต้อง

3) ให้โอกาสแก่ผู้เรียนที่จะพูด โดยใช้งานกลุ่มหรืองานคู่และจำกัด

การพูดของครู

4) วางแผนภาระงานด้านการพูด ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้

วิธีการต่าง ๆ เช่น การทำให้กระจ่าง (clarifying) การยืนยัน (confirming) และการทำให้

มั่นใจว่าคนอื่นเข้าใจความหมายของตน

5) ออกแบบกิจกรรมในชั้นเรียนที่เกี่ยวข้องกับการชี้แนะและฝึกฝน

ในรูปของการพูดแบบกิจกรรมสัมพันธ์ (Transactional speech) และปฏิสัมพันธ์ (Interactional

Speech)

สรุปได้ว่าการสอนการพูดภาษาอังกฤษ ผู้สอนต้องเริ่มจากการสอนภาษาที่ง่ายไปสู่ยาก ต้องคำนึงก็คือจะสอนเกี่ยวกับสิ่งใด ต้องฝึกให้สามารถพูดโต้ตอบในประโยคสั้น ๆ ได้ และต้องคอยแนะนำ สำเนียงความถูกต้อง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียน เกิดภาพ และสามารถตอบสนองจากการเรียนในชั้นเรียนโดยมีสถานการณ์ในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน

4. การจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

4.1 ความหมายของการอ่าน

นักการศึกษาหลายท่านให้ความหมายของการอ่านไว้ ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2554, หน้า 4) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่าน คือ การเข้าใจในถ้อยคำ ประโยค ข้อความและเรื่องราวที่อ่านโดยสามารถอธิบายความหมายของคำ เล่าเรื่อง สรุปเรื่อง และบอกประเด็นสำคัญของเรื่องได้ถูกต้อง

พรสวรรค์ สีส้อ (2550, หน้า 179) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ดังนี้ การอ่าน คือ กระบวนการเข้าใจความหมายภาษา การแปลความหมายและการใช้วิจารณ์ญาณในการตัดสินประเมินค่าเกี่ยวกับคุณภาพ ค่านิยม ความเที่ยงตรงและความถูกต้องของเรื่องราวที่อ่าน โดยที่ผู้อ่านต้องใช้ความคิดและต้องมีความสามารถเพื่อที่จะทำความเข้าใจและตีความ ข้อความที่ผู้เขียนสื่อออกมาในรูปของการเขียน

สมุทร เซ็นเซาวิช (2551, หน้า 1) กล่าวว่า การอ่าน คือ การสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน และผ่านการรายงาน โดยการอ่านเปรียบเหมือนกับกระบวนการถอดรหัสบางอย่าง ตัวอักษรแต่ละตัวคือรหัสที่ได้ถูกจัดเรียงเรียงไว้อย่างมีระเบียบเพื่อแทนคำพูด ผู้ฟังต้องเรียนรู้ที่จะใช้สัญลักษณ์ในการเขียนและเรียงเรียงเข้าด้วยกัน ให้เหมาะสมและถูกต้องตามสิ่งที่ตนได้ยินขณะที่มีการพูดเกิดขึ้น

อารยา คำก้อน (2552, หน้า 19) ให้นิยามความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน คือ การแปลความหมายตัวอักษรหรือสัญลักษณ์และฝึกฝนจนสามารถเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ดีขึ้น

สำลี รักสุทธี (2553, หน้า 5) ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า คือ การตีความ แปลความจากตัวอักษรที่ปรากฏในสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ออกมาเป็นข้อมูลความรู้สู่การรับรู้ การเข้าใจของผู้อ่าน

Crawley (1995, pp. 14–15) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อน ซึ่งต้องใช้กระบวนการคิด ระลึกถึงคำต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างความคิดกับสิ่งที่มองเห็น แล้วจึงสื่อความหมายจากสัญลักษณ์ที่อ่าน

Nuttal, C. (1996, p. 2) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง ความสามารถของผู้อ่านที่จะดึงเอาความหมายหรือใจความสำคัญของบทอ่านออกมาให้ได้ใกล้เคียงกับเจตนารมณ์ของผู้เขียนให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

Day & Bamford (1998, p. 12) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้คล้ายกันว่า การอ่านเป็นการสร้างความหมายจากข้อความที่เขียนหรือพิมพ์ ซึ่งผู้อ่านจะต้องเข้าใจกระบวนการคิดเชื่อมโยงระหว่างข้อความ หรือข้อมูลที่อ่านกับความรู้และประสบการณ์เดิมเพื่อให้สามารถเข้าใจความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อได้อย่างถูกต้อง

Hesham Suleiman Alyousef (2006, p. 64) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการสื่อสารกันระหว่างผู้อ่านกับข้อความ ที่จะนำไปสู่ความคล่องแคล่วในการอ่าน ซึ่งในกระบวนการนี้ผู้อ่านจะพยายามแปลความหมายโดยมีการใช้ความรู้อย่างหลากหลาย ทั้งความรู้ด้านภาษาศาสตร์ หรือความรู้ในด้านต่าง ๆ

จากการให้ความหมายของนักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่าน ดังกล่าว พอสรุปได้ว่า การอ่าน คือ การเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านโดยผ่านกระบวนการทางความคิด สามารถแปลความ ตีความ ขยายความ โดยที่ผู้อ่านจะต้องมีความเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียน สื่อความเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน โดยอาศัยตัวอักษรเป็นสื่อกลางในการสื่อสาร ซึ่งผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อได้ โดยอาศัยกระบวนการทางสมองถอดรหัสตัวอักษรที่ถูกจัดเรียงไว้อย่างเป็นระเบียบแทนคำพูด ซึ่งจากโครงสร้างรายวิชา การอ่าน คือ การเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน สามารถอ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำประโยค ข้อความง่าย ๆ และบทพูด ถูกต้องตามหลักการอ่าน

4.2 หลักการจัดกิจกรรมการอ่าน

ปัจจุบันแนวทางการสอนอ่านมีหลากหลายวิธี ซึ่งผู้สอนอ่านควรเลือกและหาวิธีการที่เหมาะสมสำหรับผู้อ่าน เพื่อให้การอ่านเกิดประโยชน์สูงสุด ดังนั้นในการสอนอ่านผู้สอนควรคำนึงถึงหลักการสอนอ่านเพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางเพิ่มพูนความรู้ความสามารถของผู้อ่านนักวิชาการได้เสนอแนวทางและขั้นตอนการสอนอ่าน ดังนี้

ทิพวัลย์ มาแสง (2532, หน้า 66-67) ได้เสนอขั้นตอนการสอนอ่าน ดังนี้

1) ครูให้นักเรียนอ่านเรื่องในใจ พยายามทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง โดยดูภาพประกอบด้วยในครั้งแรกให้อ่านเรื่องโดยตลอด เพื่อดูว่าเรื่องราวทั้งหมดเป็นอย่างไร ครั้งที่สองให้อ่านใหม่ คำใดที่นักเรียนไม่รู้จักให้ลองเดาความหมายจากเนื้อความ โดยรอบของคำนั้นและดูภาพประกอบด้วย

2) ครูเขียนคำที่นักเรียนต้องการเดาความหมายบนกระดาน ให้ลองอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำใหม่นั้น หรือจะชะลอการถามความหมายของคำใหม่ไว้ภายหลังจากที่นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องแล้วก็ได้

3) นักเรียนจับกลุ่ม 3-4 คน ปิดหนังสือแล้วเล่าเรื่องให้ฟัง เพื่อตรวจสอบว่าเรื่องที่อ่านตรงกันหรือไม่ การปิดหนังสือจะช่วยให้ นักเรียนไม่ใช้วิธีอ่าน โดยการแปลคำต่อคำ

4) เมื่อนักเรียนปรึกษากันแล้ว ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาเล่าเรื่อง

5) ครูตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เพื่อให้นักเรียนหาคำตอบ จากคำหรือประโยคในเรื่องอ่านออกเสียงตามครู ลงเสียงเน้นหนักถูกต้อง หากเนื้อเรื่อง มีการแสดงอารมณ์ก็ฝึกให้นักเรียนอ่านให้มีอารมณ์ตามท้องเรื่องด้วย ฝึกอ่านภายในกลุ่ม ครูอาจให้นักเรียนคัดลอกเรื่องที่อ่านลงสมุด เป็นการฝึกคัดลายมือด้วย

ทิพพดี อ่องแสงคุณ (2535, หน้า 26) ได้เสนอกิจกรรม ในการสอนอ่านภาษาอังกฤษ ดังต่อไปนี้

1) กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-Reading activities) เป็นการสร้างความสนใจให้แก่ นักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ปูพื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องและคำศัพท์

1.1) ครูตั้งคำถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน

1.2) ครูให้นักเรียนแข่งขันเปิดพจนานุกรมเพื่อหาความหมาย

ของคำศัพท์

1.3) นักเรียนจับคู่ภาพกับคำศัพท์

1.4) นักเรียนเล่นเกมประสมตัวอักษรจากภาพ เพื่อให้เกิด

เป็นคำศัพท์

2) กิจกรรมระหว่างการอ่าน (While-reading activities)

กิจกรรมที่ครูนำมาใช้ฝึกทักษะในขณะที่อ่านเนื้อเรื่องช่วยฝึกทักษะการอ่าน เพื่อให้เกิดความเข้าใจดียิ่งขึ้น

2.1) เกมตัดต่อข้อความ (Jigsaw reading) ให้นักเรียนต่อข้อความด้วยตนเองแล้วอ่าน

2.2) นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน

2.3) เกมสะกดจิตเพื่อให้นักเรียนอ่านเรื่องด้วยเสียงดัง

ชัดเจน

2.4) อ่านตามความรู้สึก (Reading theatre) โดยกำหนดให้นักเรียนอ่านเรื่องด้วยความรู้สึกโกรธบ้าง ดีใจบ้าง เป็นต้น ทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกสนุกสนานในการอ่าน

2.5) นักเรียนฟังการอ่านจากเทปเจ้าของภาษา แล้วให้นักเรียนอ่านอัดเสียงลงเทปบ้าง นักเรียนจะได้ฟังเสียงตนเอง

3) กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-reading activities) เป็นกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น หรือแสดงความสามารถเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ประเมินผลความเข้าใจเรื่องจากการอ่านของนักเรียน โดยใช้กิจกรรมดังต่อไปนี้

3.1) นักเรียนตอบคำถามจากเรื่อง

3.2) นักเรียนช่วยกันสรุปเล่าเรื่อง

3.3) นักเรียนบอกประโยชน์ในการอ่านเรื่อง

3.4) นักเรียนแสดงบทบาทสมมติจากเรื่อง

3.5) นักเรียนเขียนบทสนทนาจากเรื่อง

3.6) นักเรียนแข่งกันเขียนประโยคจากเรื่องที่อ่าน

กระทรวงศึกษาธิการ (2539, หน้า 33) ได้กำหนดรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษไว้ทั้งหมด 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-Reading Activities) ผู้สอนสามารถทำกิจกรรมที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้และสนใจสิ่งที่จะอ่านโดยสร้าง Schema กระตุ้นให้ผู้เรียนระลึกถึงความรู้เดิมประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับสิ่งที่จะอ่านและสร้างแนวทางในการคิดหาความรู้ใหม่ได้โดยใช้สื่อการเรียนการสอนต่าง ๆ เช่น เกมเพลง การแสดงละครใบ้ เป็นต้น

ขั้นที่ 2 กิจกรรมขณะอ่าน (While-Reading Activities) เป็นการเสนอเรื่องที่จะอ่านเป็นครั้งแรก ซึ่งอาจจะสามารถอ่านได้ทั้งอ่านนอกเสียงและอ่านในใจ ขั้นตอนนี้มีจุดใหญ่ตรงที่การสร้างกระบวนการคิดด้วยวิธีการต่าง ๆ วิธีที่ง่ายที่สุด คือ การตั้งคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนคำถามนั้นจะต้องใช้เวลาเพียงพอในการคิดหาคำตอบด้วยตนเองและการถามจะต้องใช้รูปแบบการถามถึงข้อมูลย้อนกลับ และความรู้เพิ่มขึ้นทีละนิด ใช้คำถามย้ำเพื่อตรวจสอบความเข้าใจเป็นระยะ

ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-Reading Activities)

เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการสอนอ่านมีจุดประสงค์เพื่อย้ำความเข้าใจของเรื่องที่อ่านให้มากขึ้นและสร้างความประทับใจด้วยกิจกรรมที่สนุกสนานและเน้นเรื่องการแสดงออกถึงความเข้าใจในสิ่งที่เรียน

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539, หน้า 178-179) และวิสาร จัตุวัตร (2543, หน้า 52-57) ได้กล่าวถึงแนวการสอนทักษะการอ่านไว้ว่าในขั้นตอนการสอนอ่านสามารถจัดกิจกรรมได้เป็น 3 ช่วง คือ

1) กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-reading Activities) สำหรับขั้นนี้เป็นการสร้างความสนใจและปูพื้นฐานความรู้ในเรื่องที่อ่าน เช่น ให้คาดคะเนเรื่องที่จะอ่านเพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดถึงความรู้เดิมแล้วนำมาสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่านการคาดคะเนอาจจะผิดหรือถูกก็ได้ และให้เดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทโดยดูจากประโยคข้างเคียงจากรูปภาพหรือการแสดงท่าทาง

2) กิจกรรมระหว่างการอ่าน (While-reading Activities) ขั้นนี้เป็นการทำความเข้าใจโครงสร้างและเนื้อความในเรื่องที่อ่าน เช่น ให้ลำดับเรื่องโดยตัดเรื่องออกมาเป็นส่วน ๆ อาจจะเป็นย่อหน้า หรือประโยคก็ได้ แล้วให้ผู้เรียนในกลุ่มลำดับข้อความตนเอง หรือเขียนแผนผังโยงความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่องเดิมข้อความลงในแผนผังของเนื้อเรื่องและเล่าเรื่องโดยสรุป

3) กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-reading Activities) ขั้นนี้เป็นการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนกิจกรรมที่ทำอาจเป็นการถ่ายโยงไปสู่ทักษะอื่น ๆ เช่น ทักษะการพูดและทักษะการเขียน คือให้แสดงบทบาทสมมติให้เขียนเรื่องหรือเขียนโต้ตอบ และเขียนจดหมาย เขียนบทสนทนา วาดรูปและพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เป็นต้น

วิภาดา ประสารทรัพย์ (2542, หน้า 76) ยังได้กล่าวถึงการสอนอ่านว่าความสามารถในการอ่านเป็นความสามารถที่ใช้ในการรับสาร เช่นเดียวกับความสามารถในการฟัง และมีความสำคัญมากในยุคนี้ เนื่องจากผู้คนเป็นจำนวนมากที่สื่อสารกันด้วยตัวหนังสือ ในการสอนทักษะการอ่าน ได้แบ่งกิจกรรมออกเป็น 3 ช่วง ดังนี้

1) กิจกรรมการสอนช่วงก่อนการสอน เป็นการจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมให้นักเรียนมีความสนใจ หรือเพื่อเป็นการโน้มน้าวให้นักเรียนเข้ามาสู่เรื่องที่จะอ่าน โดยอาศัยกิจกรรมที่สำคัญอย่างหนึ่ง คือ การคาดการณ์ล่วงหน้า นั่นคือ

ก่อนที่นักเรียนจะได้อ่านเรื่องราวของบทเรียนที่ครูได้เตรียมมาสอนก็จะให้นักเรียนลองคาดเดาเรื่องราวนั้น ๆ ก่อน ประกอบกับการใช้ประสบการณ์เดิมเข้าช่วยโดยอาศัยข้อมูลเบื้องต้นเป็นแนวทาง ซึ่งสามารถทำได้หลายวิธี ดังนี้

- 1.1) ใช้ชื่อเรื่อง รูปภาพประกอบเรื่อง ที่อ่านและคำถามนำเป็นแนวทางในการโน้มน้าวนักเรียนมาสู่เรื่องที่จะเรียน
- 1.2) ให้ชื่อเรื่องและรายการคำศัพท์มาจำนวนหนึ่ง แล้วให้นักเรียนเดาว่าจะมีคำศัพท์ใดอยู่ในเรื่องที่จะเรียนบ้าง
- 1.3) ใช้รูปภาพที่เกี่ยวกับเรื่องที่จะสอนเป็นสื่อให้นักเรียนล่องหน้าจากเรื่องที่อ่าน
- 1.4) ใช้รูปภาพของเรื่องที่จะใช้สอนเป็นสื่อในการให้นักเรียนลองแต่งประโยคล่องหน้าจากคำศัพท์ในเรื่อง

2) กิจกรรมการสอนระหว่างอ่าน เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนได้เข้าใจเรื่องที่จะได้อ่านมากขึ้น โดยจะยึดหลักว่าจุดมุ่งหมายของการอ่านครั้งนี้คืออะไร แล้วพยายามทำกิจกรรม เพื่อให้ได้สิ่งนั้น ดังตัวอย่างกิจกรรมต่อไปนี้

- 2.1) การอ่านแบบจิ๊กซอว์ (Jigsaw reading) เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อบทส่วนที่ตนเองจะต้องอ่าน เพื่อนำมาแบ่งปันข้อมูลกับเพื่อน เพื่อทำให้งานที่ได้รับมอบหมายจากการอ่านสำเร็จ
- 2.2) ให้นักเรียนจับคู่รูปภาพและคำบรรยายจากเรื่องที่อ่าน
- 2.3) ให้นักเรียนเรียงลำดับก่อน-หลังจากการอ่าน

3) กิจกรรมการสอนหลังการอ่านจัดได้ว่ามีประโยชน์มาก เพราะนอกจากจะเป็นเหมือนการสรุปเรื่องที่อ่านแล้วยังสามารถใช้เวลานี้ในการรวบรวมความคิดในด้านต่าง ๆ เช่น เรื่องคำศัพท์ สำนวนจากเรื่องและยังสามารถนำมาบูรณาการกับความสามารถอื่น ๆ ได้ ดังตัวอย่าง

- 3.1) ถ่ายโอนความคิดของนักเรียนจากเรื่องที่อ่านและค้นคว้าเพิ่มเติม
- 3.2) โครงงานเขียนหลังการอ่าน

กุศยา แสงเดช (2545, หน้า 139-143) กล่าวว่า ในการสอนทักษะการอ่าน เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้มากยิ่งขึ้น ประกอบด้วยขั้นก่อนการอ่าน ขั้นระหว่างอ่าน และขั้นหลังการอ่าน ดังนี้

1) **ขั้นก่อนการอ่าน (Pre-Reading)** แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

1.1) Personalization เป็นการสร้างความคุ้นเคยให้กับผู้เรียน โดยถาม-ตอบ สนทนา เพื่อทบทวนความรู้เดิมของผู้เรียน เป็นการเตรียมรับความรู้ใหม่ จากกา^รอ่าน

1.2) Prediction เป็นการเดาเรื่องราวที่จะอ่านจาก picture diagrams หรือ title ของเรื่อง โดยให้ผู้เรียนทายหรือเดาเรื่องราวที่จะอ่านว่าเป็นอย่างไร และควรอธิบายคำศัพท์ใหม่ให้กับผู้เรียน โดยใช้วิธีการดังต่อไปนี้

1.2.1) Vocabulary predicting

1.2.2) Vocabulary matching

1.2.3) Vocabulary dictionary working

2) **ขั้นระหว่างการอ่าน (While-Reading)** ในระหว่างการอ่าน ครูสามารถดำเนินกิจกรรมดังต่อไปนี้เพื่อส่งเสริมและตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน เช่น

- Matching เป็นกิจกรรมการจับคู่

- Ordering เป็นกิจกรรมการเรียงเหตุการณ์ให้สมบูรณ์

ถูกต้อง

- Completing เป็นกิจกรรมการเติมข้อความให้สมบูรณ์

- Correction เป็นกิจกรรมการแก้ไขคำ ข้อความรูปภาพ

diagram ให้ถูกต้องตามเนื้อเรื่อง

- Deciding เป็นการเลือกว่าอย่างไรดี

- Supplying/Identifying เป็นการหาความคิดรวบยอด

การสอน While-Reading ขั้นตอนนี้เป็นการนำเสนอเรื่อง^{ที่}อ่านเป็นครั้งแรก ในขั้นนี้ควรตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียน โดยการตั้งคำถาม และควรทำกิจกรรมต่อเนื่องกับขั้น Pre-reading

3) **ขั้นหลังการอ่าน (Post-Reading)** เป็นขั้นตอนสุดท้าย

ในการสอนอ่านเช่นเดียวกับการสอนฟัง คือ มีจุดประสงค์ที่จะย้ำความเข้าใจของเรื่องราวที่อ่านให้มากขึ้น สร้างเจตคติที่ดีให้กับผู้เรียน โดยดำเนินกิจกรรมให้สนุกสนานและสามารถแสดงออกเกี่ยวกับความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ควรปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

- การอ่านควรเน้นความเข้าใจไม่ใช่โครงสร้าง (Structure)
- ใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายและความเข้าใจ ไม่มุ่งเน้น

การทดสอบคำศัพท์

- คำถามที่เกี่ยวข้องควรเกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน
- ไม่ควรใช้เวลามากเกินไป ควรให้เวลาในการคิด

และเรียบเรียงคำตอบ

- คำถามที่ใช้ควรแตกต่างจากบทเรียน เพื่อให้เกิด

ความเข้าใจ

- ใช้คำถามที่หลากหลาย เช่น Free response, True-False

คลงกันไป

4.3 หลักการสอนอ่าน

นักการศึกษาหลาย ๆ ท่าน ได้กล่าวถึงหลักการสอนอ่านไว้ ดังนี้

กัลยา ยวนมาลัย (2539, หน้า 10) ได้ศึกษาทฤษฎีของ William S. Gray และสรุปหลักการสอนอ่านไว้ 4 ระดับ ดังนี้

1) รู้จักคำ การรู้จักคำและการสะกดคำได้ ไม่เหมือนกัน

บางคนสะกดคำได้โดยไม่รู้ความหมายก็มี เพราะจำเอา การรู้จักคำนี้ หมายถึง การตระหนักหรือระลึกประสบการณ์จากการกระตุ้นด้วยสัญลักษณ์ นั่นก็คือ ผู้อ่านต้องรู้สึกและรู้จักคำที่ปรากฏนั้นพอที่จะเข้าใจความหมายเมื่ออ่าน นั่นคือ การรู้จักคำนั้น หมายถึง การถอดความได้มีลำดับ ดังนี้ จำคำศัพท์โดยการท่องจำเป็นส่วนใหญ่ถ่ายทอดเสียงได้ โดยการโยงหน่วยเสียง (Phoneme) กับหน่วยคำ (Morpheme) ถ่ายทอดความหมายของคำต่าง ๆ ในบริบทนี้ได้

2) เข้าใจความหมายของคำ ได้แก่ วลี ประโยค คือ เมื่อเห็นคำต่าง ๆ ซึ่งประกอบเป็นข้อความแล้วเข้าใจความหมายไปตามลำดับ โดยเน้นว่าผู้อ่านต้องใช้ประสบการณ์เดิมของตนมาช่วยตีความหมายของคำในบริบทนั้น นอกจากนั้นผู้อ่านต้องพิจารณาจุดประสงค์ของผู้เขียน อคติหรือความรู้สึกที่ผู้เขียนต้องการสื่อให้เข้าใจด้วย

3) ปฏิกริยา คือ อ่านไปคิดไปว่าผู้เขียนหมายถึงอะไรแน่ ในกรณีที่ข้อเขียนหนึ่งอาจมีนัยได้มากกว่าหนึ่งนัยต้องอ่านโดยมีทั้งสติปัญญาและความรู้สึกประเมินได้ว่าข้อความนั้นผู้อ่านจะยอมรับหรือปฏิเสธด้วยเหตุผลใด ข้อนี้ต้องอาศัยตีประสบการณ์เดิมมาช่วยประกอบการพิจารณา ดังนั้น นักอ่านที่มีความรอบรู้จะเข้าใจได้

ลึกซึ้งกว่า อาจจะทำลำดับเรื่องราวใหม่ให้ตนเองเข้าใจได้ดียิ่งขึ้นได้ อาจจะทำเปรียบเทียบความคิด หรือเรื่องราวต่าง ๆ แยกแยะได้ว่า เรื่องนี้สำคัญกว่าเรื่องนั้น เรื่องใดเป็นความจริง หรือเป็นความคิดเห็นตลอดจนถึงหาข้อสรุปเป็นแนวความคิดกว้าง ๆ ได้และสรุปเนื้อหา ทั้งหมดได้

4) บุรณาการ ชั้นนี้ผู้อ่านต้องทำความเข้าใจจากข้อความที่อ่าน ไปสร้างความคิดใหม่ขึ้นได้อย่างที่เรียกเกิด “ประจักษ์” ขึ้น อาจทำให้ผู้อ่านเปลี่ยนความคิด เกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ ไปเลย หรือเกิดความสนใจใหม่ ๆ ขึ้นมา แล้วศึกษาโดยละเอียดต่อไป

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542, หน้า 16) ได้กล่าวถึงหลักการสอน อ่านมี 4 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) อ่านออก อ่านได้รู้จักคำศัพท์ต่าง ๆ อ่านออกเสียงได้ถูกต้อง
- 2) เข้าใจความหมายของคำ วลี และประโยค ดีความได้ สรุปได้
- 3) รู้จักใช้ความคิด สามารถวิเคราะห์ และออกความคิดเห็น

อาจจะขัดแย้ง หรือเห็นด้วยกับความคิดของผู้เรียนอย่างมีเหตุผล

- 4) นำไปใช้ นำไปประยุกต์ เพื่อก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์

Rubin (1993, pp. 202-204) ได้เสนอหลักการสอนอ่านไว้ว่า

- 1) กิจกรรมการอ่านโดยการตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง

(DRTA: The directed reading thinking activity) วิธีการสอนแบบนี้ครูผู้สอนจะเป็นผู้จูงใจ กระตุ้นให้นักเรียนคิดและตั้งคำถามเกี่ยวกับบทอ่าน และให้นักเรียนหาเหตุผลที่จะพิสูจน์ ความคิดของตนเอง ส่วนนักเรียนจะทำนายหรือคิดตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านที่ครู กระตุ้น จากนั้นให้อ่านบทอ่านให้เข้าใจเพื่อหาเหตุผลที่จะพิสูจน์สิ่งที่ตนเองทำนายไว้

กระบวนการต่าง ๆ เหล่านี้ผู้สอนจะคอยเป็นผู้ดูแลช่วยเหลือให้นักเรียนอยู่ในกระบวนการ ฉะนั้น การสอนแบบนี้ผู้สอนจำเป็นต้องมีความสามารถในการกระตุ้นให้นักเรียนได้ทำนาย ตั้งคำถาม และคิดในระดับที่สูงขึ้น

- 2) กลยุทธ์การเป็นแบบอย่างในการแสดงความคิดออกมาเป็น

คำพูด (modeling thinking out loud strategy) วิธีนี้เป็นวิธีที่ครูแสดงความคิดออกมาเป็น คำพูด เพื่อให้ให้นักเรียนเห็นว่าครูมีกระบวนการหรือวิธีการอย่างไรในการทำความเข้าใจ กับสิ่งที่อ่านจนครูเกิดความเข้าใจขึ้นได้ เพราะนักเรียนบางคนอาจจะไม่เข้าใจในสิ่งที่ผู้สอน อธิบาย การที่ผู้สอนพูดสิ่งที่ตนคิดออกมาจะทำให้ให้นักเรียนกลุ่มนี้เข้าใจได้ง่ายขึ้น

3) การเชื่อมโยงความเข้ากับชื่อเรื่องและการทำนายเรื่อง (literature webbing with predictable books) การสอนแบบนี้ผู้สอนจะตัดข้อความมาจากในหนังสือ จากนั้นนำเอาข้อความต่าง ๆ เหล่านั้นติดบนกระดาษโดยโยงกับชื่อเรื่องบทอ่านที่ครูตัดข้อความเหล่านั้นมา จากนั้นให้นักเรียนทายเกี่ยวกับเรื่อง โดยข้อความที่ตัดมาจะต้องมีข้อมูลเพียงพอที่จะทำให้นักเรียนสามารถทำนายต่อไปได้

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การสอนอ่านภาษาอังกฤษนั้นไม่ใช่แต่เพียงการออกเสียงตามตัวอักษรอย่างเดียว การอ่านจึงเป็นกระบวนการถ่ายทอดความหมายจากตัวอักษรออกมาเป็นความคิด และจากความคิดที่ได้จากการอ่านผสมผสานกับประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ เป็นเครื่องช่วยพิจารณาตัดสินนำแนวความคิดที่ได้จากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

5. การจัดการเรียนรู้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

5.1 ความหมายของการเขียน

มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงความหมายของการเขียน ดังต่อไปนี้
พรสวรรค์ สิปป์ (2550, หน้า 195) ได้ให้ความหมายของการเขียน คือ การถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก และเจตคติออกมาเป็นข้อความที่มีความต่อเนื่องเพื่อให้ผู้อื่นรับรู้ และเข้าใจตรงกับเจตนาของผู้เขียน

ศศิวิมล ชิน (2552, หน้า 33) ได้กล่าวถึงการเขียนว่า การเขียน คือ การสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านในรูปของตัวอักษร โดยที่ผู้เขียนมีจุดประสงค์ที่จะให้ผู้อ่านเข้าใจสิ่งที่ตนเขียนได้ตรงตามที่ต้องการ ด้วยเหตุนี้การเขียนให้ผู้อ่านเข้าใจนั้นจึงต้องประกอบด้วยองค์ประกอบหรือความสามารถหลาย ๆ อย่างที่ผู้เขียนต้องใช้หรือมีในขณะที่เขียน

Byrne (1991, p. 1) กล่าวว่า การเขียนมิได้หมายถึงลายลักษณ์อักษร หรือการเขียนเป็นประโยค ๆ แต่หมายถึง ความสามารถนำความรู้สึกนึกคิดสำนวน และรูปประโยคต่าง ๆ มาเรียบเรียงให้เกิดเป็นภาษาเขียนตรงตามจุดประสงค์ของตน

Swalles (1997, p. 34) กล่าวว่า การเขียนเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนที่เกี่ยวข้องกับข้อความที่ปรากฏตามอักษร คำศัพท์ ไวยากรณ์ ที่ได้รับการเรียบเรียงไว้อย่างถูกต้อง ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามจุดประสงค์ของผู้เขียนที่ต้องการสื่อสาร

Brunning and others (2000, p. 318) ให้ความหมายว่า การเขียน เป็นกระบวนการของการนำเสนอแนวคิดออกมาในรูปแบบของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ ของภาษา

Hedge (2000, p. 407) กล่าวว่า การเขียนเป็นการใช้ภาษา ในการส่งข้อมูลโดยที่ผู้รับเข้าใจและสามารถตอบสนองต่อสารที่ได้รับ

Wingersky (2003, p. 4) ให้ความหมายของการเขียนว่า คือ กระบวนการที่ผู้เขียนพบ เรียงลำดับ และถ่ายทอดความคิดเพื่อสื่อข้อมูลออกมาให้ผู้อ่าน ทราบ

จากความหมายของการเขียนข้างสรุปได้ว่า การเขียน คือ การถ่ายทอด ความรู้ ความรู้สึก ความคิด ประสบการณ์ของผู้เขียน โดยใช้ตัวอักษรเป็นสื่อ เพื่อส่งสารให้ ผู้อ่านได้ทราบ ในการเขียนเพื่อสื่อความหมายระหว่างผู้รับสารกับผู้ส่งสารให้มีความเข้าใจ ตรงกัน

5.2 หลักการจัดกิจกรรมการเขียน

การจัดกิจกรรมการสอนเขียนนั้นอาจจัดในลักษณะกิจกรรมกลุ่ม กิจกรรมคู่ หรือกิจกรรมเดี่ยวก็ได้ ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ในห้องเรียนและความเหมาะสม การจัดกิจกรรมการเขียนควรเริ่มจากระดับง่ายไปหายาก และเริ่มจากหน่วยเล็กไปหา หน่วยใหญ่ เช่น จากระดับคำ ประโยคเดี่ยว ประโยคซ้อน ข้อความย่อหน้าสั้น จนกระทั่ง การเขียนเรียงความ กิจกรรมการสอนทักษะการเขียน อาจแบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ

1) การกำหนดขอบข่ายการเขียน (Controlled Writing) เป็นกิจกรรม การเขียนที่ครูคัดเลือกรูปแบบและเนื้อหาการเขียนสำหรับนักเรียน เช่น การเขียนลอกเลียน ข้อความ การเขียนโดยให้นักเรียนคัดลอกข้อความและเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบบางอย่าง เช่น เปลี่ยนกาลกริยา (Verb Tense) เปลี่ยนคำเอกพจน์เป็นพหูพจน์ การเติมข้อความ ในช่องว่างให้สมบูรณ์ การเรียงประโยคตามลำดับเหตุการณ์ กิจกรรมแบบควบคุมนี้จะใช้ เพื่อเสริมการใช้ศัพท์ และโครงสร้างประโยคให้แก่ นักเรียน

2) การชี้แนะแนวทางให้เขียน (Guided Writing) ครูอาจจะให้ คำแนะนำในการเขียนข้อความหรือเรื่องสั้น โดยให้อิสระนักเรียนมากกว่าการกำหนดขอบข่าย การเขียน ครูอาจจะให้เฉพาะประโยคเริ่มต้น หรือประโยคสุดท้าย และข้อมูลที่จำเป็นสำหรับ การเขียน การเขียนแบบนี้อาจใช้ข้อความจากสื่อต่าง ๆ เช่น รูปภาพ ตาราง แผนที่ แผนภูมิ

3) การเขียนแบบอิสระ (Free Writing) การเขียนแบบนี้จะมี การแนะนำน้อยที่สุด นักเรียนมีอิสระในการแสดงความคิด และในการเขียนอย่างเต็มที่ นักเรียนจะใช้ลีลาการเขียนของตนเองโดยครูอาจจะเป็นผู้กำหนดหัวข้อเรื่อง หรือให้นักเรียน นึกหัวข้อเรื่องเอง และคอยดูว่านักเรียนแต่ละคนมีปัญหาในการเขียนอย่างไรและคอย ช่วยเหลือแก้ไข

กระทรวงศึกษาธิการ (2544, หน้า 19) ลักษณะของกิจกรรมการเขียน ต้องมีความหลากหลาย ทำให้ผู้เขียนสนุกสนานและกระตือรือร้นที่จะเขียน และได้เสนอ แนวการจัดกิจกรรมไว้ ดังนี้

- 1) เลือกกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาที่ประสบอยู่หรือมีความสอดคล้อง กับผู้เรียน
- 2) ศึกษาขั้นตอนการสอนอย่างละเอียดเพื่อให้การสอนเป็นไป อย่างราบรื่นและได้ผล
- 3) เตรียมสื่อที่จะใช้ในกิจกรรมนั้น ๆ
- 4) เตรียมกิจกรรมที่ใช้ในการแบ่งกลุ่ม เช่น เพลง เกม หรือการจับสลาก
- 5) เป็นกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงระเบียบวินัย ในห้องเรียน
- 6) ครูควรใช้ภาษาอังกฤษให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

Harris (1986, pp. 219–223) แนะนำกิจกรรมการเขียนว่าควรมีการใช้ภาพ หรือวีดิทัศน์ที่จะนำไปสู่การเขียนแบบเล่าเรื่อง (Recount) โดยผู้สอนเขียนคำศัพท์ ที่สำคัญของเรื่องบนกระดาน เพื่อเป็นตัวชี้แนะการเขียน หรือการใช้เรื่องย่อที่ไม่มีตอนจบ ให้ผู้เรียนอ่านแล้วให้เขียนรายละเอียดและตอนจบตามจินตนาการของผู้เรียนเองโดยครู เขียนคำศัพท์ที่สำคัญของเรื่องบนกระดาน เพื่อเป็นตัวชี้แนะการเขียน วิธีนี้นำไปสู่การเขียน แบบอธิบายหรือบรรยาย (Exposition) รวมทั้งการให้ชื่อเรื่อง (Topic) คำถามและคำศัพท์ ที่สำคัญ วิธีนี้นำไปสู่การเขียนแบบรายงาน

Heaton (1988, p. 107) ได้เสนอแนะให้ใช้ภาพเพื่อนำไปสู่การเขียน (Using Pictures for Writing) ได้แก่ การบรรยายลักษณะ คน สถานที่หรือวัตถุ การเปรียบเทียบ ของสองสิ่ง การเล่าเรื่อง การบอกทาง การบอกขั้นตอนการทำสิ่งต่าง ๆ

Dean (1997, pp. 1–62) ได้แนะนำกิจกรรมการเขียนว่า ควรเป็นเรื่องเกี่ยวกับการกรอกแบบฟอร์ม (Filling Forms) การเขียนข้อความสั้น ๆ (Writing Short Notes) ใช้สำหรับบันทึกข้อความทางโทรศัพท์ฝากข้อความเมื่อต้องออกไปข้างนอก การบันทึกข้อความทางธุรกิจที่บุคคลหนึ่งให้อีกบุคคลหนึ่ง (Writing Memos) การเขียนไปรษณียบัตร (Writing Postcards) การเขียนประวัติการศึกษาและการทำงาน (Writing CVs) การเขียนจดหมาย (Writing Letters) การเขียนเรียงความ (Writing Essays) เช่น การเขียนบรรยายลักษณะคน หรือสถานที่ (Describing People or Places) การเขียนเล่าเรื่อง (Telling Stories) และการเขียนเล่าประสบการณ์ของตนเอง (Anecdote)

Blanchard and Root (1998, pp. 1–84) ได้เสนอกิจกรรมการเขียนไว้ดังนี้

- 1) การเขียนเรื่องราวของตัวเอง (Writing about Yourself)
- 2) การเขียนเรื่องราวเกี่ยวกับครอบครัวและเพื่อน (Writing about Your Family and Friends)
- 3) การเขียนเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน (Writing about Daily Activities)
- 4) การเขียนเกี่ยวกับการดำเนินชีวิต (Writing about Lifestyles)
- 5) การเขียนเกี่ยวกับบุคคลต่าง ๆ (Writing about People)
- 6) การเขียนเกี่ยวกับสถานที่ต่าง ๆ (Writing about Places)
- 7) การเขียนบรรยาย (Writing a Description)
- 8) การเขียนคำสั่ง (Writing Instructions)
- 9) การเขียนเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอดีต (Writing about Past Events)

สรุปได้ว่า กิจกรรมการเขียนผู้สอนจะต้องกำหนดขอบข่ายของการเขียนให้แก่ผู้เรียนนอกจากนี้ผู้สอนจะต้องชี้แนะแนวทางในการเขียน และเรื่องที่เขียนต้องมีความหลากหลาย เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียน ซึ่งกิจกรรมที่ฝึกในเวลาเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตประจำวัน เริ่มจากทักษะการเขียนที่ง่ายไปหาทักษะการเขียนที่ยากและไปจนถึงระดับที่ยากที่สุด

5.3 ขั้นตอนการสอนการเขียน

นักการศึกษาได้เสนอและแนะนำขั้นตอนการสอนการเขียนไว้มี ดังนี้
 รัตนา มหากุศล (อ้างถึงใน อุ๋นเรื่อน เนื่องจำนงค์, 2549, หน้า 11)
 ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมการเขียนว่าครูควรคำนึงถึงนักเรียนเป็นหลัก โดยเลือกกิจกรรมให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นวัย ความรู้ ความสามารถ และความสนใจของนักเรียน กิจกรรมการเขียนนี้ควรมีหลายรูปแบบ ทั้งแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ นอกจากนี้กิจกรรมการเขียนที่นำมาให้นักเรียนฝึกหัดควรเป็นกิจกรรมที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริง และในสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้ เช่น การเขียนบันทึกประจำวัน เขียนประวัติส่วนตัว บัตรอวยพร จดหมายส่วนตัว จดหมายธุรกิจ จดหมายสมัครงาน และการกรอกแบบฟอร์ม รูปแบบการเขียนเหล่านี้จะช่วยให้นักเรียนได้ตระหนักว่าการเขียนเป็นวิธีหนึ่งของการติดต่อสื่อสาร การจัดกิจกรรมการเขียน สามารถจัดได้เป็น 3 ระยะ คือ

- 1) กิจกรรมก่อนการเขียน เป็นการให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับกลไกทางการเขียน เช่น การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การใช้กาล (Tense) และศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่จะเขียน ครูผู้สอนอาจหากิจกรรมช่วยแนะแนวทางได้ เช่น การระดมความคิดเกี่ยวกับคำศัพท์ที่จะใช้เขียน
- 2) กิจกรรมระหว่างการเขียน เป็นกิจกรรมที่ครูสอนนำมาใช้ในการฝึกทักษะการเขียน เช่น นำภาพประกอบมาให้ให้นักเรียนเขียนเรื่องจากภาพ นำเทปบทสนทนา มาเปิดให้ฟัง นักเรียนเขียนเรื่องจากภาพ นำเทปบทสนทนา มาเปิดให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนเขียนเป็นเรื่องเล่า หรือสรุปเรื่องที่ได้ยิน
- 3) กิจกรรมหลังการเขียน เมื่อนักเรียนเขียนเสร็จเรียบร้อยแล้ว อาจให้นำมาอ่านหน้าชั้นเรียนให้เพื่อนร่วมห้องฟัง ตลอดจนนำมาแสดงความคิดเห็นและวิจารณ์ว่าข้อเขียนนั้นดี ถูกต้องในการสื่อความมากน้อยเพียงไร และการใช้ภาษาถูกต้องเหมาะสมหรือไม่ และมีข้อที่ต้องปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมอย่างไรบ้าง

6. การวัดและประเมินผลภาษาอังกฤษ

การวัดและประเมินผลภาษาอังกฤษ เป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถของนักเรียน สามารถทำได้หลายวิธีและสามารถดำเนินการได้ทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน ทั้งนี้ควรให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระที่เรียนมาด้วย

6.1 การวัดและประเมินผลการฟัง

การประเมินผลการฟังภาษาอังกฤษ ผู้สอนต้องคำนึงถึงองค์ประกอบของการประเมิน 3 ประการ คือ เนื้อหา รูปแบบ และเกณฑ์การประเมิน ต้องให้สอดคล้องกันกับการพัฒนาผู้เรียน นักวิชาการหลาย ๆ ท่าน ได้ให้เกณฑ์การวัดและประเมินผลการฟัง ดังนี้

กรมวิชาการ (2548, หน้า 14-24) ได้กล่าวว่าตามธรรมชาติการใช้ภาษานั้น ทักษะการฟังและทักษะการพูดเป็นทักษะที่ใช้คู่กัน ฉะนั้นการแยกแบบทดสอบทักษะการฟังออกจากทักษะการพูดเป็นการฝืนธรรมชาติ แต่อย่างไรก็ตามผู้ฟังมีโอกาสที่จะใช้ทักษะการฟังอย่างเดียว เช่น การฟังวิทยุ การฟังคำบรรยาย การฟังประกาศต่าง ๆ เป็นต้น และเนื่องจากทักษะการฟังเป็นทักษะการรับสารเช่นเดียวกับทักษะการอ่าน การสร้างแบบทดสอบของทั้งสองทักษะนี้จึงมีความคล้ายกัน ประเภทของแบบทดสอบทักษะการฟัง

- 1) แบบเลือกตอบ (Multiple Choice True/False)
- 2) การตอบคำถามแบบสั้น (Short Answer)
- 3) การถ่ายโอนข้อมูลที่ได้จากการฟังในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การเติมคำ หรือข้อมูลในแผนภูมิหรือรูปภาพการเติมคำลงในแบบฟอร์มการลากเส้นแสดงทิศทางที่ได้จากการฟัง เป็นต้น
- 4) การจดบันทึกข้อความ (Note-Taking)
- 5) การเขียนตามคำบอกเฉพาะบางส่วน หรือเฉพาะคำที่เว้นว่าง (Partial or Cloze Dictation)

ระดับชั้นความสามารถของทักษะการฟังสามารถแบ่งได้ 5 ระดับ โดยใช้ลักษณะการวัดและประเมินผลตามตัวอย่าง

- 1) ระดับกลไก
  - 1.1) สามารถฟังคำแล้วบอกความแตกต่างและความเหมือนกันของคำที่ได้ยิน
  - 1.2) สามารถฟังประโยคแล้วเลือกประโยคที่ตรงกับประโยคที่ได้ยิน

- กับคำที่ได้ยินคำแรก
- 1.3) สามารถฟังประโยคแล้วเลือกคำที่มีเสียงสระพ้อง
- 1.4) สามารถฟังประโยคแล้วบอกระดับเสียงสูงต่ำในประโยค
- ที่ได้ยิน
- 1.5) สามารถฟังคำแล้วบอกเสียงเน้นหนักในคำที่ได้ยิน
- 1.6) สามารถฟังคำศัพท์ 1 คำ เว้นเวลาสักครู่ให้ฟังเสียงคำศัพท์อีก 3 คำ แล้วให้ผู้เรียนเลือกว่าคำใดใน 3 คำ เหมือนคำศัพท์คำแรก
- 1.7) สามารถฟังคำศัพท์ชุดละประมาณ 5-10 คำ แล้วให้ผู้เรียนเลือก ว่าคำใดเป็นภาษาอังกฤษคำใดไม่ใช่ภาษาอังกฤษ
- 2) ระดับความรู้
- 2.1) สามารถฟังคำสั่งปฏิบัติตามได้ เช่น บอกทิศทางแล้วลากเส้นแสดงการเดินทางได้
- 2.2) สามารถฟังคำแล้วเลือกภาพตรงกับคำที่ได้ยิน
- 2.3) สามารถฟังประโยคแล้วเลือกภาพที่ตรงกับประโยค
- ที่ได้ยิน
- 2.4) สามารถฟังคำแล้วเลือกคำที่ได้ยินที่มีความหมายอยู่ในกลุ่มเดียวกันได้
- 2.5) สามารถฟังประโยคแล้วเลือกประโยคที่มีความหมายเช่นเดียวกับประโยคที่ได้ยิน
- 3) ระดับการถ่ายโอน
- 3.1) สามารถฟังประโยคเกี่ยวกับเวลาแล้วตอบคำถามได้
- 3.2) สามารถฟังคำถามแล้วเลือกคำตอบที่เหมาะสม
- 3.3) สามารถฟังประโยคแล้วเลือกคำที่เหมาะสมที่เติมลงในประโยคที่ได้ยิน
- 3.4) สามารถฟังคำสั่งแล้ววาดภาพตามคำสั่งได้
- 3.5) สามารถฟังประโยคแล้วตอบคำถามได้ถูกต้อง

- 4) ระดับสื่อสาร
- 4.1) สามารถฟังเพลงแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญได้
- 4.2) สามารถฟังบทสนทนาแล้วสรุปเรื่องได้
- 4.3) สามารถฟังข้อความแล้วตอบคำถามสั้น ๆ ได้
- 4.4) สามารถฟังข้อความแล้วเลือกภาพตามลำดับเหตุการณ์ได้
- 4.5) สามารถฟังบทสนทนาแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดการสนทนาได้
- 5) ระดับการวิเคราะห์วิจารณ์
- 5.1) สามารถฟังข้อความแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับความหมายแฝงได้
- 5.2) สามารถฟังบทสนทนาแล้วบอกสถานการณ์ที่เกิดเหตุการณ์ได้
- 5.3) สามารถฟังบทสนทนาแล้วบอกชั้นทางสังคมของผู้พูดได้
- 5.4) สามารถฟังบทสนทนาแล้วบอกอารมณ์ของผู้พูดได้
- 5.5) สามารถฟังบทสนทนาแล้วบอกจุดประสงค์ของการพูดได้
- รูปทอ กว่างสวาสดี (2549, หน้า 99) ได้อธิบายว่า ตามธรรมชาติการใช้ภาษานั้น ทักษะการฟังและทักษะการพูดเป็นทักษะที่ใช้คู่กัน ฉะนั้น การแยกแบบทดสอบทักษะการฟังออกจากทักษะการพูด จึงดูเป็นการฝืนธรรมชาติ แต่อย่างไรก็ตามผู้ฟังมีโอกาสที่จะใช้ทักษะการฟังเพียงอย่างเดียว เช่น การฟังวิทยุ การฟังคำบรรยาย การฟังประกาศต่าง ๆ เป็นต้น และเนื่องจากทักษะการฟังเป็นทักษะรับสาร เช่นเดียวกับทักษะการอ่าน การสร้างแบบทดสอบของสองทักษะนี้ จึงมีความคล้ายคลึงกัน การสร้างแบบทดสอบทักษะการฟังอาจสร้างให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ดังต่อไปนี้
- 1) จุดประสงค์ระดับทักษะหลัก (Macro-Skill) เช่น การฟังเพื่อจับรายละเอียดที่เป็นข้อมูลเฉพาะ การฟังเพื่อจับใจความสำคัญ การปฏิบัติตามคำสั่ง และการปฏิบัติตามคำแนะนำ

2) จุดประสงค์ระดับทักษะย่อย (Micro-Skill) เช่น การบอกอารมณ์ของผู้พูดจากสำเนียงการฟัง แล้วบอกหน้าที่ของภาษา เช่น บอกได้ว่ารูปประโยคคำถาม เช่น Could you pass the salt ? เป็นการขอร้องไม่ใช่คำถาม ประเภทของแบบทดสอบทักษะการฟัง ได้แก่ แบบเลือกตอบ (Multiple Choice, True/False) การตอบปัญหาแบบสั้น (Short Answer) การถ่ายโอนข้อมูลที่ได้จากการฟังในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การเติมคำหรือข้อมูลในแผนภูมิหรือรูปภาพการเติมคำลงในแบบฟอร์มการลากเส้นแสดงทิศทางที่ได้จากการฟัง การจดบันทึกข้อความ (Note-Taking) การเขียนตามคำบอกเฉพาะบางส่วนหรือเฉพาะคำที่เว้นว่าง (Partial or Cloze Dictation)

Cohen (1994, pp. 257-258) กล่าวสรุปไว้ว่า การวัดผลการฟังมีหลายวิธีขึ้นอยู่กับผู้สอนว่าจะเลือกใช้วิธีใดที่เหมาะสมกับผู้เรียน ดังนี้

1) ฟังเพื่อแยกเสียง (Discrimination of sound) เป็นการทดสอบการฟัง เพื่อแยกแยะเสียงที่แตกต่างกัน เช่น แยกความหมายที่ต่างจากพวก อาจเป็นคำศัพท์หรือประโยค แยกความเหมือนและความแตกต่างของประโยคที่ได้ฟัง และฟังเพื่อบ่งบอกความรู้สึกของน้ำเสียงผู้พูด

2) ฟังเพื่อแยกไวยากรณ์ (Listening for grammatical distinctions) เป็นการฟังประโยคเพื่อแยกแยะไวยากรณ์ เช่น แยกเอกพจน์หรือพหูพจน์

3) ฟังคำศัพท์ (Listening for vocabulary) เป็นการฟังคำศัพท์แล้วแสดงท่าทางต่าง ๆ

4) ฟังเพื่อความเข้าใจ (Auditory comprehension) เป็นการฟังเพื่อทดสอบความเข้าใจ เช่น ฟังแล้วตอบคำถาม เลือกคำตอบที่เหมาะสมกับบทสนทนา

จากความหมายขั้นต้นสรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลการฟังสามารถวัดได้ โดยสังเกตผู้ฟังว่าเข้าใจในสิ่งที่ฟังมากน้อยเพียงใด อาจใช้แนวทางการตั้งคำถาม เพื่อประเมินผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่ฟังหรือไม่ การให้ฟังข้อความ 1 ครั้ง จบแล้วมีคำถามพร้อมคำตอบที่เป็นตัวเลือก โดยนักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด การให้ผู้ฟังสรุปเนื้อหาที่ได้ฟังเพื่อทดสอบและวัดประเมินผลของการฟัง

6.2 การวัดและประเมินผลการพูด

การวัดและประเมินผลการพูด เป็นการวัดและประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งนักการศึกษาหลาย ๆ ท่านได้กล่าวไว้ ดังนี้

การวัดผลการพูด

Heaton (1990, pp. 59-67) ได้กล่าวถึงการวัดผลการพูดไว้

ดังต่อไปนี้

1) การออกเสียง (Pronunciation) นักเรียนสามารถออกเสียงคำคำเดียว หรือคำหลายคำ ในประโยค โดยการอ่านดัง ๆ ได้ถูกต้อง

2) การตอบคำถามต่าง ๆ ตามหน้าที่ของภาษา

(Functions)

3) ใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ในการให้

คะแนน

Harris (1974, p. 81) ได้กล่าวว่ามีหลักเกณฑ์ 4 ข้อ

ในการวิเคราะห์กระบวนการพูด ดังนี้

1) การออกเสียง (Pronunciation) รวมถึงหน่วยเสียง เสียงสระ เสียงพยัญชนะ การเน้นเสียงและระดับเสียง

2) ไวยากรณ์ (Grammar) โครงสร้างทางไวยากรณ์

ถูกต้อง

3) คำศัพท์ (Vocabulary) ใช้คำศัพท์ถูกต้องตรง

ความหมาย

4) ความคล่องแคล่ว (Fluency) พูดสั้นไหลเป็นธรรมชาติ

มีความรู้สึกสบายไม่เกร็ง

Carroll (1968, อ้างถึงใน อัจฉรา วงศ์โสธร, 2539, หน้า

38-39) ได้กำหนดสมรรถวิสัยทางภาษาว่าการพูดเป็นทักษะ ดังนั้น จึงมีหลักเกณฑ์

ในการวิเคราะห์ ดังนี้

1) การออกเสียง หน่วยเสียงต่าง ๆ ที่ปรากฏในคำ

หรือวลีอย่างชัดเจน

2) คำศัพท์ คือ สามารถใช้คำศัพท์ให้ถูกต้องตาม

ความหมายและกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์

3) ไวยากรณ์ คือ ความสามารถใช้คำศัพท์และโครงสร้างอย่างถูกต้อง และด้วยระเบียบเสียงและเหมาะสมตามบริบท

4) ความคล่องในการพูด

การประเมินผลการพูด

มณี แก้วมณี (2554, หน้า 40) ได้ให้เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูด ไว้ 5 องค์ประกอบ โดยใช้เกณฑ์การประเมินผลให้คะแนนเป็น 4 ระดับ ดังนี้

1) การสื่อความหมาย

ให้ 1 พูดสื่อความหมายไม่เข้าใจ

ให้ 2 พูดสื่อความหมายไม่ชัดเจนพอเข้าใจได้

ให้ 3 พูดสื่อความหมายไม่ใคร่ชัดเจนแต่เข้าใจได้ดี

ให้ 4 พูดสื่อความหมายชัดเจนเข้าใจได้ดีมาก

2) การใช้คำศัพท์

ให้ 1 ใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องเหมาะสมกับเรื่องที่เล่า

1-3 คำ

ให้ 2 ใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องเหมาะสมกับเรื่องที่เล่า

4-7 คำ

ให้ 3 ใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องเหมาะสมกับเรื่องที่เล่า

8-10 คำ

ให้ 4 ใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องเหมาะสมกับเรื่องที่เล่า

12-15 คำ

3) ความคล่องแคล่วในการพูด

ให้ 1 พูดได้บางคำ หยุดเป็นเวลานานไม่เป็นธรรมชาติ

ให้ 2 พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็นช่วง ๆ ไม่เป็นธรรมชาติ

ให้ 3 พูดได้ต่อเนื่อง มีติดขัดบ้าง แต่ยังเป็นธรรมชาติ

ให้ 4 พูดได้ต่อเนื่อง ไม่ติดขัดบ้าง และเป็นธรรมชาติ

- 4) น้ำเสียง/การแสดงท่าทาง
 ให้ 1 พูดด้วยน้ำเสียงไม่เหมาะสม และแสดงท่าทางประกอบเล่าเรื่องได้ถูกต้องน้อยมาก
 ให้ 2 พูดด้วยน้ำเสียงไม่ใคร่เหมาะสม และแสดงท่าทางประกอบการเล่าเรื่องได้ถูกต้อง
 ให้ 3 พูดด้วยน้ำเสียงเหมาะสม และแสดงท่าทางประกอบการเล่าเรื่องได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่
 ให้ 4 พูดด้วยน้ำเสียงเหมาะสม และแสดงท่าทางประกอบการเล่าเรื่องได้ถูกต้องทั้งหมด

- 5) การใช้ไวยากรณ์
 ให้ 1 ใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้องตามโครงสร้าง
 1-2 ประโยค
 ให้ 2 ใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้องตามโครงสร้าง
 3-4 ประโยค
 ให้ 3 ใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้องตามโครงสร้าง
 5-6 ประโยค
 ให้ 4 ใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้องตามโครงสร้าง
 7-10 ประโยค

David P. Harris (1990) ได้ให้เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ โดยใช้มาตราส่วนในการประเมินค่า 5 ระดับ ดังนี้

- 1) การออกเสียง (Pronunciation)
 ให้ 1 คะแนน การออกเสียงมีปัญหาอย่างมากจนทำให้ไม่สามารถเข้าใจคำพูดได้เลย
 ให้ 2 คะแนน การออกเสียงมีปัญหาจนยากแก่การที่จะทำความเข้าใจคำพูดได้ผู้ฟังต้องคอยถามผู้พูดซ้ำอยู่บ่อยครั้ง
 ให้ 3 คะแนน การออกเสียงยังมีปัญหาทำให้เกิดความเข้าใจที่ยากแก่ผู้ฟังและมักจะออกเสียงผิดทำให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจสับสนในบางครั้ง

ให้ 4 คะแนน ผู้พูดสามารถออกเสียงได้ดีแม้จะยังมี
ปัญหาในการออกเสียงบางเสียงอยู่บ้างแต่ผู้ฟังก็สามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้พูดพูดได้ค่อนข้างดี
ให้ 5 คะแนน ผู้พูดสามารถออกเสียงได้เทียบเท่า
ชาวต่างประเทศที่เป็นเจ้าของภาษาและผู้ฟังสามารถเข้าใจได้ดีที่สุด

2) ไวยากรณ์ (Grammar)

ให้ 1 คะแนน ผู้พูดไม่สามารถสื่อความหมายให้ผู้ฟัง
เข้าใจได้เนื่องจากใช้ไวยากรณ์ผิดและเรียงลำดับคำไม่ถูกต้องแทบทั้งหมด

ให้ 2 คะแนน ผู้พูดสามารถใช้ไวยากรณ์ง่าย ๆ ได้
แต่ใช้ไวยากรณ์และการเรียงลำดับคำผิดบ่อย ๆ จนทำให้ผู้ฟังเข้าใจลำบาก

ให้ 3 คะแนน ผู้พูดยังคงมีการใช้ไวยากรณ์ผิดอยู่
บ่อยครั้งทำให้เข้าใจความหมายของประโยคที่พูดผิดไป

ให้ 4 คะแนน ผู้พูดยังมีข้อบกพร่องในการใช้ไวยากรณ์
อยู่บ้างแต่ก็ได้ทำให้การสื่อความหมายผิดเพียง

ให้ 5 คะแนน ผู้พูดยังมีข้อบกพร่องในการใช้ไวยากรณ์
เพียงเล็กน้อย เช่น เรียงลำดับคำผิดแต่ก็สามารถแก้ไขใหม่ให้ถูกต้องได้และการสื่อ
ความหมายเกือบได้เกือบดีเยี่ยม

3) คำศัพท์ (Vocabulary)

ให้ 1 คะแนน ผู้พูดไม่สามารถสนทนาสื่อสาร
ความหมายได้ เพราะไม่มีความรู้ทางด้านคำศัพท์เลย

ให้ 2 คะแนน ผู้พูดใช้คำศัพท์ผิดและมีความรู้
ทางด้านคำศัพท์จำกัดมากจนทำให้ยากแก่การทำความเข้าใจความหมายของสิ่งที่พูด

ให้ 3 คะแนน ผู้พูดใช้คำศัพท์ผิดบ่อยประโยคคำพูด
ที่ใช้ในการสนทนาอยู่ในวงค่อนข้างจำกัด

ให้ 4 คะแนน ผู้พูดใช้คำศัพท์ที่ไม่ถูกต้อง
และไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในบางครั้ง

ให้ 5 คะแนน ผู้พูดมีความสามารถในการใช้ศัพท์
สำนวนได้คล่องแคล่วเทียบเท่ากับเจ้าของภาษา

4) ความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา (Fluency)

ให้ 1 คะแนน ผู้พูดมีการหยุดเว้นช่วงคำพูด

เป็นเวลานานมากจนทำให้ไม่สามารถสนทนากันได้

ให้ 2 คะแนน ผู้พูดมีการหยุดเว้นช่วงในการพูด

อยู่บ่อยครั้งและหยุดคิดเป็นเวลานานเพราะมีความรู้ในการใช้ภาษาจำกัด

ให้ 3 คะแนน ความเร็วและความคล่องแคล่ว

ในการพูดยังมีไม่ค่อยมากนักเพราะยังมีปัญหาเรื่องการใช้ภาษาอยู่

ให้ 4 คะแนน ผู้พูดมีความคล่องแคล่วในการพูด

อาจมีสะดุดบ้าง เพราะยังมีปัญหาการใช้ภาษาอยู่บ้าง

ให้ 5 คะแนน ผู้พูดมีความสามารถในการพูดได้อย่าง

คล่องแคล่วเกือบเสมือนเจ้าของภาษา

5) ความเข้าใจ (Comprehension)

ให้ 1 คะแนน ผู้พูดไม่สามารถพูดโดยใช้ภาษาอังกฤษ

เพื่อการสื่อความหมายให้เข้าใจได้เลย

ให้ 2 คะแนน ผู้พูดมีความยากลำบากในการคิดหา

คำพูด โดยจะพูดซ้ำและตะกุกตะกักพูดคำซึ่งซ้ำไปมา

ให้ 3 คะแนน ผู้พูดสามารถเข้าใจสิ่งที่พูดและพูดได้

เป็นส่วนมากแต่พูดได้ค่อนข้างช้าและมีการพูดซ้ำ ๆ

ให้ 4 คะแนน ผู้พูดสามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้

ครบถ้วนแต่ก็มีการพูดซ้ำความบ้างเป็นบางครั้ง

ให้ 5 คะแนน ผู้พูดสามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้

ทั้งหมดอย่างราบรื่นและไร้ปัญหา

Hilsdon (1990, pp. 109–191) ได้เสนอวิธีการให้คะแนน

ความสามารถในการพูดว่าการให้คะแนนควรจะมีผู้ให้คะแนน 2 คน จากนั้นจึงนำคะแนน

ที่ได้มารวมกัน ซึ่งการให้คะแนนการพูด แบ่งได้ออกเป็น 6 ระดับ ดังนี้

ระดับ 0 หมายถึง ไม่สามารถพูดสื่อสารหรือโต้ตอบได้

เลย

ระดับ 1 หมายถึง ไม่สามารถสนทนาให้เข้าใจได้

ระดับ 2 หมายถึง สนทนาให้เข้าใจได้ แต่ไม่คล่อง

ระดับ 3 หมายถึง สนทนาให้เข้าใจได้ดีพอสมควร
แต่ความยุ่งยากในการพูดบ่อยครั้ง

ระดับ 4 หมายถึง สามารถสนทนาได้คล่องแม้ว่าจะผิด
หลักไวยากรณ์

ระดับ 5 หมายถึง สามารถสนทนาได้คล่อง พูดผิดหลัก
ไวยากรณ์เพียงเล็กน้อย

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ทักษะการพูดเป็นการใช้ภาษาเพื่อสื่อ
ความหมายด้วยคำพูดในรูปของการสื่อสาร เป็นพฤติกรรมการแสดงออกที่ควรจะต้อง
วัดความสามารถปฏิบัติด้วย ซึ่งการวัดความสามารถจะมีเกณฑ์การประเมิน
ความสามารถในการพูด ไว้ 5 องค์ประกอบ โดยใช้เกณฑ์การประเมินผลให้คะแนน
เป็น 4 ระดับ ประกอบด้วย การสื่อความหมาย การใช้คำศัพท์ ความคล่องแคล่วในการพูด
น้ำเสียง/การแสดงท่าทาง และการใช้ไวยากรณ์ นอกจากนี้มีเกณฑ์การประเมินผลให้
คะแนน 4 ระดับ

6.3 การวัดและประเมินผลការอ่าน

ในการวัดและประเมินผลการอ่านนั้น ได้มีนักการศึกษาหลายท่าน
ได้เสนอแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

มณีรัตน์ สุกโชติรัตน์ (2548, หน้า 211-227) กล่าวว่า
เพื่อให้การเรียนการสอนอ่านเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมาย ครูควรประเมิน
ความสามารถในการอ่านของนักเรียนด้านสำคัญต่าง ๆ ทั้งก่อนอ่าน ระหว่างอ่าน
และหลังอ่าน ซึ่งจะช่วยให้ครูทราบแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขไม่ให้เกิดปัญหาทางการอ่าน
ที่กว้างขึ้น วิธีการดำเนินการของครูในการประเมินความสามารถของนักเรียนที่สำคัญ
มีดังนี้

1) การประเมินโดยใช้แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้น (Informal
Reading Inventory: IRI) (ก่อนอ่าน)

1.1) วัดอุปประสงค์ทั่วไป เพื่อตรวจสอบระดับการอ่าน
ของบทอ่านที่มอบหมายให้นักเรียนอ่านว่า เป็นระดับที่เหมาะสมกับระดับผลสัมฤทธิ์
ทางการอ่านหรือระดับความสามารถในการอ่าน หรือระดับชั้นของนักเรียนหรือไม่

1.2) วิธีการ

1.2.1) เลือกบทอ่านที่มีความยาวระหว่าง 200–400 คำ หรือที่ครอบคลุมเนื้อหา ของบทอ่านในช่วงตอนต้น ตอนกลาง และตอนปลาย

1.2.2) จัดสำเนาบทอ่านสำหรับครูเอง 1 ชุด และให้นักเรียน 1 ชุด แต่ถ้าเป็นบทอ่าน จากบทเรียน ครูอาจให้นักเรียนอ่านจากแบบเรียน

1.2.3) ครูสร้างข้อคำถาม เพื่อทดสอบความรู้ ทางคำศัพท์ประมาณ 5 คำ และทดสอบการอ่านเข้าใจความ โดยให้นักเรียนตอบคำถาม ประมาณ 10 คำถาม เน้นถามเนื้อหา

1.2.4) ก่อนที่จะให้นักเรียนอ่านบทอ่าน ครูให้อ่าน ออกเสียงรายการคำ 1 ครั้ง เพื่อให้ครูตรวจสอบได้ว่า การที่นักเรียนอ่านไม่เข้าใจนั้น อาจเป็นเพราะคำศัพท์ยากเกินไปทำให้นักเรียนไม่ทราบความหมายของคำศัพท์ ต่อไปให้ นักเรียนอ่านบทอ่านในใจ 2 รอบ เพื่อศึกษาบทอ่าน ในช่วงเวลาสั้น ๆ ก่อนตอบ

1.2.5) จากการอ่านรายการคำและตอบคำถาม นักเรียนจะได้คะแนนเป็นร้อยละ ครูสามารถหาระดับการอ่านของบทอ่าน ที่นักเรียน แต่ละคนอ่านนั้นว่าเป็นระดับอิสระ (Independent Level) ตามเกณฑ์ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ซึ่งระดับการอ่านของผู้อ่าน คือ ระดับความสัมฤทธิ์ผลทางการอ่านของผู้อ่าน แต่ละคน ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบความรู้ทางคำศัพท์ และการอ่านเข้าใจความที่ครูสร้างขึ้นเอง แต่ถ้าครูพิจารณาแล้วว่าความสามารถทางการอ่านของนักเรียนนั้นอยู่ในระดับ ต่ำกว่าระดับชั้นของตนเอง ครูอาจมอบหนังสือ/บทอ่านในระดับต่ำกว่า หรือง่ายกว่า ระดับการอ่านแบ่งออกเป็นระดับต่าง ๆ ดังนี้

(1) ระดับอิสระ (Independent Level) คือ ระดับ การอ่านขั้นสูงสุดที่นักเรียนสามารถอ่านอย่างง่ายและคล่องแคล่ว สามารถอ่านได้อย่าง อิสระ อ่านด้วยความเข้าใจค่อนข้างสูง โดยปราศจากความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น คือ อ่านออกเสียงด้วยความถูกต้อง ร้อยละ 99–100 และเมื่ออ่านในใจรู้คำศัพท์ ร้อยละ 100 สามารถตอบคำถามระดับตามตัวอักษรได้ถูกต้อง ร้อยละ 90–100 และสามารถตอบคำถาม ระดับสรุปอ้างอิงหรือตีความได้ถูกต้อง ร้อยละ 90

(2) ระดับที่สอน (Instructional Level) คือ ระดับการอ่านที่ครูจะต้องสอน หมายถึง ระดับที่นักเรียนสามารถอ่านโดยไม่รู้สึกรำคาญหรือง่ายมากนัก อ่านอย่างไม่ตึงเครียด คือ อ่านออกเสียงด้วยความถูกต้อง ร้อยละ 90-95 และเมื่ออ่านในใจรู้คำศัพท์ ร้อยละ 90 สามารถตอบคำถามระดับตามตัวอักษรได้ถูกต้อง ร้อยละ 80-90 และตอบคำถามระดับสรุปอ้างอิงหรือตีความได้ถูกต้อง ร้อยละ 70

(3) ระดับคับข้องใจ (Frustration Level) คือ ระดับการอ่านที่นักเรียนอ่านด้วยความยากลำบาก อ่านไม่คล่อง อ่านไม่เข้าใจ เกิดความคับข้องใจ รู้สึก ตึงเครียด คือ อ่านออกเสียงด้วยความถูกต้องต่ำกว่า ร้อยละ 90 และเมื่ออ่านในใจรู้คำศัพท์ต่ำกว่า ร้อยละ 80 สามารถตอบคำถามระดับตามตัวอักษรได้ถูกต้องต่ำกว่า ร้อยละ 70 และตอบคำถามระดับสรุปอ้างอิง หรือตีความได้ถูกต้องต่ำกว่า ร้อยละ 60

(4) ระดับความสามารถในการฟัง (Listening Capacity or Potential Level) คือ ระดับสูงสุดที่นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาได้เมื่อมีการฟัง กล่าวคือ เมื่อนักเรียนอ่านเอง ด้วยความคับข้องใจ ครูก็จะช่วยโดยการอ่านให้ฟัง และเมื่อถามคำถามนักเรียนจะสามารถตอบคำถามได้ถูกต้อง ร้อยละ 75

1.2.6) ถ้าระดับการอ่านบทอ่านรายการคำจากการทดสอบ การจำคำ (Word Recognition) ของนักเรียนอยู่ในระดับคับข้องใจ ครูไม่ควรประเมินหรือทดสอบบทอ่านนั้นต่อไป อีกทั้งถ้าการประเมินการอ่านเข้าใจความ (Reading Comprehension) อยู่ในระดับคับข้องใจ ครูไม่ควรประเมินต่อไปเช่นกัน ควรหาบทอ่านที่ง่ายกว่าให้อ่าน ถ้าคะแนนการอ่านบทอ่านของนักเรียนอยู่ในระดับอิสระ แสดงว่าบทอ่านที่ครูทดสอบนั้น ครูสามารถมอบหมายให้นักเรียนอ่านเองได้ โดยที่ครูไม่ต้องสอนหรือแนะให้อ่าน และถ้าคะแนนของนักเรียนอยู่ในระดับที่ต้องสอนสำหรับการอ่าน บทอ่านแสดงว่าบทอ่านที่ครูสอนทดสอบนั้น ครูสามารถมอบหมายให้นักเรียนอ่านได้ แต่ครูต้องสอน หรือแนะให้อ่าน

2) การประเมินการใช้ความรู้และความรู้เดิม (ก่อนอ่านและระหว่างอ่าน)

2.1) วัตถุประสงค์ทั่วไป เพื่อให้ครูทราบว่านักเรียนได้นำความรู้และความรู้เดิมของตนมาใช้ในการอ่านบทอ่านหรือไม่

2.2) วิธีการ ครูใช้แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง โดยเลือกบทอ่านที่ครูคิดว่าเป็นบทอ่าน ที่นักเรียนไม่คุ้นเคย และถามนักเรียนว่า เคยเรียนรู้อะไรมาบ้างเกี่ยวกับหัวข้อที่อ่านต่อไปให้นักเรียนอ่านในใจ ทั้งบทอ่านที่คุ้นเคยและบทอ่าน

ที่ไม่คุ้นเคย ครูสามารถคาดการณ์ได้ทันทีว่านักเรียนที่ใช้ความรู้และความรู้เดิมในการอ่าน จะสามารถตอบคำถามได้ดีในบทอ่านที่เขาคุ้นเคย หรือทำคะแนนได้ดีกว่าบทอ่านที่ไม่คุ้นเคย มาก่อน ถ้านักเรียนสามารถตอบคำถามจากบทอ่าน ทั้งสองบทอ่าน คือ ทั้งบทอ่านที่คุ้นเคย และบทอ่านที่ไม่คุ้นเคยได้ดีพอๆกัน แสดงว่าเขาไม่ได้ใช้ความรู้เดิมมาใช้ในการอ่าน ครูควร สอนกลวิธีในการใช้ประโยชน์หรือสาระจากความรู้และความรู้เดิม

3) การประเมินเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่าน

(หลังอ่าน) ผู้อ่านที่มีประสิทธิภาพจะมีความสามารถในการรู้คิดขั้นสูง ได้แก่ การตระหนัก ว่าตนเองรู้อะไร สามารถควบคุมพฤติกรรมกรรมการอ่านของตนเอง สามารถตรวจสอบและ ประเมินความเข้าใจในการอ่านบทอ่านของตนเองอย่างต่อเนื่องในขณะที่อ่านบทอ่าน และ สามารถหาวิธีแก้ไข เมื่อมีปัญหาในการอ่าน ในทางตรงกันข้ามผู้ที่มีปัญหาทางการอ่าน จะละเลยไม่ทำเช่นนี้ และโดยเฉพาะเมื่ออ่านไม่เข้าใจก็ยังคงอ่านต่อไปโดยไม่ได้พยายาม หาทางแก้ไขปัญหา ในกรณีนี้ ระยะเวลาครูควรช่วยเหลือด้วยการตรวจสอบและประเมิน ความเข้าใจของนักเรียนก่อน

3.1) วัตถุประสงค์ทั่วไป เพื่อประเมินความสามารถ ของนักเรียนในการแปลงบทอ่านเป็นรูปแบบแผนภูมิ โครงเรื่อง

3.2) วิธีการ ให้นักเรียนอ่านบทอ่านแล้วจับประเด็นสำคัญ โดยใช้ปากกาเน้นข้อความสำคัญ เขียนสรุปเรื่องย่อและจัดเรียงเนื้อหาส่วนที่เป็นแนว ความคิดสำคัญหรือใจความสำคัญต่าง ๆ ออกมา ต่อไปจึงแปลงรูปเป็นแผนภูมิโครงสร้าง เรื่องประเภทต่าง ๆ เพื่อที่จะประเมินความสามารถ ของนักเรียนทางการอ่านบทอ่าน ในแบบเรียนหรือตำรา ครูอาจเลือกเนื้อความเชิงอธิบายหรือเนื้อความประเภท เรื่องเล่า ให้นักเรียนแต่ละคนได้ฝึกอ่านทำความเข้าใจและฝึกแปลบทอ่านดังกล่าว ทำให้ครู สามารถทราบได้ว่านักเรียนคนใดที่ยังไม่สามารถทำได้

Valette, R.M. and Disick, R.S. (1972 อ้างถึงใน จิตรลดา คนยืน, 2550, หน้า 25) กล่าวถึงการประเมินผลการอ่าน ประกอบด้วย ขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 1) ชั้นกลไก คือ การอ่านออกเสียง
- 2) ชั้นความจำ คือ อ่านข้อความ และเข้าใจความหมายที่ได้ เรียนและท่องจำไว้
- 3) ชั้นถ่ายโอน คือ การนำความรู้ความจำมาใช้ในการอ่าน ข้อความใหม่ ๆ ให้เข้าใจ

4) **ขั้นสื่อสาร** คือ อ่านโดยเสรี เพื่อจับใจความสำคัญและรายละเอียดต่าง ๆ

5) **ขั้นวิพากษ์วิจารณ์** คือ ผู้เรียนต้องสามารถตีความเพื่อให้เข้าใจสิ่งที่ผู้เขียน มิได้กล่าวถึงตรง ๆ ผู้อ่านต้องมีความสามารถในการวิเคราะห์และประเมินสารได้

Huang, T. (1993 อ้างถึงใน พัชยา สุขพัชรภรณ์, 2552, หน้า 24-25) ได้แบ่งคำถามที่ใช้วัดความเข้าใจในการอ่านในระดับต่าง ๆ ออกเป็น 3 แบบ ดังนี้

1) **คำถามที่ใช้วัดความเข้าใจระดับตัวอักษร (Literal Comprehension Questions)** มีลักษณะดังนี้ เป็นคำถามที่หาคำตอบได้ง่ายที่สุด เพราะคำตอบมีปรากฏให้เห็นชัดเจนในเรื่อง โดยคำที่ใช้ตั้งคำถามอาจพบได้ในเนื้อเรื่อง หรือใช้คำที่มีอยู่ในเนื้อเรื่องตั้งคำถาม หรือเป็นคำถามที่ไม่เกี่ยวข้องกับการให้เหตุผล สามารถตอบได้ตรงไปตรงมา ตามความจริง หรือข้อมูลที่ปรากฏ และโดยปกติคำถามระดับนี้ใช้คำว่า who, when, where และ what ในการตั้งคำถามนอกจากนี้ บางครั้งสามารถตอบคำถามได้โดยใช้คำหรือวลี

2) **คำถามที่ใช้วัดความเข้าใจระดับสรุปอ้างอิง (Inferential Comprehension Questions)** มีลักษณะดังนี้ เป็นคำถามที่ต้องใช้ความคิด ค้นหาคำตอบ โดยที่ไม่มีคำตอบปรากฏให้เห็นโดยตรงจากเนื้อเรื่อง หรือเป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับการคาดคะเน หรืออ้างอิงโดยใช้ข้อมูลหรือความจริงที่อยู่ในเนื้อเรื่องช่วยตอบคำถาม และเป็นคำถามที่มักขึ้นต้นด้วย how และ why ซึ่งมักเกี่ยวข้องกับการใช้เหตุผล หรือการตีความข้อมูลที่มีอยู่ในเนื้อเรื่อง

3) **คำถามที่ใช้วัดความเข้าใจระดับประยุกต์ (Applied Comprehension Questions)** มีลักษณะดังนี้ เป็นคำถามที่ต้องใช้ความคิด ค้นหาคำตอบ โดยไม่มีคำตอบปรากฏให้เห็นโดยตรงจากเนื้อเรื่อง หรือเป็นคำถามที่ต้องการให้ผู้อ่านคาดการณ์ล่วงหน้า จากความจริง หรือข้อมูลที่ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่อง และเป็นคำถามที่บางครั้งขึ้นต้นด้วย Should..., in my opinion..., Do you agree...?, Is it right...? เป็นต้น โดยต้องการให้ผู้อ่านใช้พินความรู้เดิมในการตอบคำถาม หรือแสดงความคิดเห็น พิจารณา หรือประเมินค่าสิ่งที่อ่าน

Finocchiaro, M. and Brumfit, C. (1983 อ้างถึงใน พัชยา สุขพัชรกรณ์, 2552, หน้า 27) ได้เสนอแนะการทดสอบเพื่อประเมินความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษไว้ 2 แบบ คือ

- 1) แบบทดสอบอรรถนัย ได้แก่ แบบความเรียงที่ให้ผู้เรียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน โดยเขียนคำตอบเป็นประโยค หรือข้อความยาว ๆ
- 2) แบบทดสอบปรนัย ได้แก่ แบบทดสอบแบบเลือกตอบ แบบถูกผิด แบบจับคู่ และแบบเติมคำ เป็นต้น

จากการวัดและประเมินผลการอ่านสรุปได้ว่า คำถามที่ใช้จะเป็นเครื่องมือในการประเมินความเข้าใจในการอ่านว่า ผู้เรียนได้เรียนรู้หรือเข้าใจบทอ่านมากน้อยเพียงใดและรูปแบบของคำถามที่แตกต่างกันออกไปนั้นขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด ซึ่งล้วนมีผลต่อการเรียนรู้หรือความเข้าใจในระดับที่ต่างกัน และการใช้คำถามที่แตกต่างกันออกไปก็สามารถวัดความเข้าใจในระดับต่าง ๆ ได้ด้วย ดังนั้น ครูผู้สอนควรเลือกรูปแบบและคำถามให้เหมาะสมกับสิ่งที่ต้องการวัด ซึ่งในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปการประเมินการอ่าน 2 แบบ คือ อ่านแล้วสามารถตอบคำถามจากสิ่งที่อ่านได้ และสามารถสรุปจากสิ่งที่อ่านได้

6.4 การวัดและประเมินผลการเขียน

การวัดและประเมินผลทักษะการเขียน มีแนวทางการวัดและประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษไว้มีนักการศึกษาได้เสนอการวัดและประเมินผลทักษะการเขียนดังต่อไปนี้

อัจฉรา วงศ์โสธร (2539, หน้า 223-224) กล่าวถึงเกณฑ์การประเมินงานเขียนว่ามักจะประกอบด้วยเกณฑ์ต่อไปนี้

- 1) ความถูกต้องด้านการใช้ภาษา ได้แก่ ศัพท์ โครงสร้าง
- 2) ความเหมาะสมด้านการใช้ภาษา ได้แก่ ศัพท์ สำนวน โดยพิจารณาว่าสื่อได้ถูกต้องเหมาะสม ชัดเจน และกระชับได้ใจความหรือไม่
- 3) มีจุดเน้นของความคิดและการนำเสนอชัดเจน
- 4) มีความสัมพันธ์ระหว่างความคิดและความสมดุลของการนำเสนอ
- 5) การใช้เทคนิควิธีการนำเสนอข้อมูลทั้งหมดที่เป็นนามธรรมและรูปธรรมที่เหมาะสม

- 6) การนำเข้าเนื้อเรื่องได้อย่างน่าสนใจ
- 7) การดำเนินเรื่องอย่างสัมพันธ์กัน
- 8) การสรุปและขมวดท้ายเรื่องให้เห็นประเด็น

และมีความหมาย

Madsen (1983, pp. 120–122) ได้เสนอวิธีการประเมินผลทักษะการเขียนเรียงความอย่างเป็นระบบ 2 วิธี คือ

1) วิธีตรวจแบบวิเคราะห์ (Analytical Method) เป็นวิธีประเมินงานเขียน โดยแยกประเมินองค์ประกอบต่าง ๆ ของการเขียน โดยการหักคะแนนตามข้อผิดพลาดและการให้คะแนนตามองค์ประกอบต่าง ๆ ได้แก่ กลไกทางการเขียน (Mechanics) การสะกดคำ (Spelling) ไวยากรณ์ (Grammar) การเรียบเรียงความ (Organization) และการเลือกใช้คำศัพท์ (Vocabulary Choice)

2) การประเมินโดยภาพรวม (Holistic Method) เป็นการประเมินงานเขียนโดยภาพรวม โดยดูว่างานเขียนของนักเรียนสื่อความหมายได้ดีมากน้อยเพียงใด ถ้าข้อผิดพลาดทางภาษาไม่มีผลต่อการสื่อความหมายก็จะไม่หักคะแนน ซึ่งการประเมินแบบนี้จะมีการเปรียบเทียบงานเขียนที่ตรวจกับงานชิ้นอื่นอีกด้วย

Jacobs et al. (1981, p. 105) ได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนการเขียนรวม 100 คะแนน แบ่งเป็น 5 ด้าน ดังนี้

- 1) เนื้อหา (Content) 30 คะแนน
  - 2) การเรียบเรียงเรื่องราว (Organization) 20 คะแนน
  - 3) คำศัพท์ (Vocabulary) 20 คะแนน
  - 4) การใช้ภาษา (Language Use) 25 คะแนน
  - 5) กลไกทางภาษา (Mechanics) 5 คะแนน
- ระดับความสามารถในการเขียนในแต่ละด้าน แบ่งเป็น 4

ระดับ คือ

- ระดับที่ 1 ดีมากถึงดีเยี่ยม (Very Good to Excellent)
- ระดับที่ 2 ปานกลางถึงดี (Average to Good)
- ระดับที่ 3 อ่อนถึงพอใช้ (Poor to Fair)
- ระดับที่ 4 อ่อนมาก (Very Poor)

Rattanavich (1987, pp. 54–55) ได้ให้เกณฑ์สำหรับการตรวจให้คะแนนการเขียนเรียงความต่าง ๆ และให้สัดส่วนคะแนนแต่ละด้าน ดังนี้

1. การลำดับความ (Writing Organization, Well-planned Writing) เกณฑ์การพิจารณา 5 คะแนน
2. ความคิด ใจความชัดเจนและสื่อความหมายได้ (Idea : Clear and Comprehensible) เกณฑ์การพิจารณา 5 คะแนน
3. การใช้ภาษา ไวยากรณ์ และตัวสะกดถูกต้อง (Correct Grammar and Spelling) เกณฑ์การพิจารณา 5 คะแนน
4. ความสมบูรณ์ของการเขียน สามารถสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ (Comprehensible Writing) เกณฑ์การพิจารณา 5 คะแนน

จากการวัดและประเมินผลการเขียนจะเห็นได้ว่ามีผู้เสนอแนะวิธีประเมินงานเขียนหลาย ๆ รูปแบบ แต่ผู้วิจัยสนใจในรูปแบบการประเมินของ Jacobs et al. (1981, p. 105) เนื่องจากเป็นวิธีการวิเคราะห์ที่แยกองค์ประกอบของการเขียนเรียงความไว้อย่างชัดเจน สะดวกและง่ายต่อการนำไปใช้ในการประเมินงานเขียน ซึ่งจะวัดจากแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียน ประกอบด้วย เนื้อหา การเรียบเรียงเรื่องราว คำศัพท์ การใช้ภาษา และกลไกทางภาษา

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD (Student Teams and Achievement Divisions : STAD) เป็นรูปแบบที่นิยมใช้และว่าเป็นรูปแบบที่ง่าย ซึ่งรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบด้วย การนำเสนอข้อมูล การทำงานร่วมกัน การทดสอบ การปรับปรุงคะแนน และการตัดสินผลงานกลุ่ม ดังได้มีผู้ให้ความหมายการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ไว้ดังต่อไปนี้

1. ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือ

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือ ดังนี้ สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2546, หน้า 170) ได้ให้ความหมายการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ด้วยเทคนิค STAD ไว้ว่าเป็นการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้อีกรูปแบบหนึ่งคล้ายกันกับเทคนิค TGT ที่แบ่งนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันออกเป็นกลุ่ม เพื่อทำงานร่วมกันกลุ่มละประมาณ 4-5 คน โดยกำหนดให้สมาชิก

ของกลุ่มได้เรียนรู้ในเนื้อหาสาระที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้ แล้วทำการทดลองเรียนรู้คะแนนที่ได้จากการทดสอบของสมาชิกแต่ละคนนำเอามาบวกเป็นคะแนนรวมของทีม ผู้สอนจะต้องใช้เทคนิคการเสริมแรง เช่น การให้รางวัล คำชมเชย เป็นต้น ดังนั้นสมาชิกในกลุ่มจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2550, หน้า 28) ได้เสนอว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือที่เน้นความสำเร็จร่วมกัน (STAD) เป็นวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จ เน้นการให้ความช่วยเหลือในทีมมากกว่าการแข่งขันตัวต่อตัว ใช้การทดสอบสั้น ๆ โดยการสอนในชั้นเรียนมีการแบ่งปันเป็นทีมหรือเป็นกลุ่ม แต่ละทีมแบ่งคะแนนความสามารถของนักเรียน เก่ง ปานกลาง อ่อน แล้วให้นักเรียนแต่ละทีมร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมช่วยเหลือกันเป็นทีม ครูผู้สอนจะนำเสนอประเด็นใหม่หรือเนื้อหาใหม่ โดยอาจนำเสนอด้วยสื่อที่น่าสนใจ เพื่อให้กิจกรรมการเรียนการสอนประสบผลสำเร็จ ใช้การสอนโดยตรงหรือตั้งประเด็นใหม่หลังจากเรียนแต่ละเนื้อหา นักเรียนต้องทำแบบทดสอบย่อยเป็นรายบุคคล แล้วนำคะแนนของสมาชิกในทีมมารวมกัน นักเรียนที่ตอบคำถามหรือปฏิบัติกิจกรรมได้ดีขึ้นจะได้คะแนนพิเศษเป็นรางวัล มุ่งเน้นการประสบผลสำเร็จเป็นกลุ่ม

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2551, หน้า 23) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD หมายถึง วิธีการที่จะมีเป้าหมายของกลุ่มและช่วยเหลือกันเพื่อหาความสำเร็จของกลุ่ม ส่วนหลักการของการเรียนแบบร่วมมือกำหนดให้ใช้เวลาในชั้นเรียน มีการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ประมาณ 4-5 คน โดยสมาชิกในกลุ่มจะต้องมีความสามารถแตกต่างกัน และเทคนิคนี้จะต้องใช้แรงเสริม เช่น รางวัล คำชมเชย เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนร่วมมือกันทำงาน

ชัยวัฒน์ สุทธิวัฒน์ (2554, หน้า 197) ได้ให้ความหมายการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ว่าการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD (Student Teams Achievement Divisions) เป็นเทคนิคการสอนที่ครบวงจร ผู้เรียนเรียนรู้ได้โดยการลงมือปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง โดยแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ 4-5 คน เน้นให้มีการแบ่งงานกันทำช่วยเหลือร่วมกันทำงานที่ได้รับมอบหมายในกลุ่มหนึ่ง ๆ ซึ่งประกอบด้วย ผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเรียนแตกต่างกัน ในขณะที่เรียนสมาชิกในกลุ่มสามารถช่วยเหลือกันในการทำงานในเนื้อหานั้น ๆ แต่เมื่อจบบทเรียนจะทดสอบเป็นรายบุคคล แล้วนำคะแนนมา

เฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่มมีการประกาศคะแนนของกลุ่ม กลุ่มใดมีคะแนนเฉลี่ยถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้จะได้รับรางวัลและเมื่อเรียนครบ 5-6 สัปดาห์ แล้วผู้เรียนสามารถเปลี่ยนกลุ่มได้

Johnson and Johnson (2001, pp. 6-7) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นการเรียนที่จัดขึ้น โดยการคละกันระหว่างนักเรียนที่มีความสามารถต่างกันนักเรียนทำงานร่วมกันและช่วยเหลือกัน เพื่อให้กลุ่มของตนประสบผลสำเร็จในการเรียน

Slavin (1995, pp. 2-7) ได้ให้ความหมายว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธีสอนที่นำไปประยุกต์ใช้ได้หลายวิชาและหลายระดับชั้น โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย โดยทั่วไปมีสมาชิก 4 คน ที่มีความสามารถแตกต่างกันเป็นนักเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน นักเรียนในกลุ่มที่ต้องเรียนและรับผิดชอบงานกลุ่มร่วมกัน นักเรียนจะประสบผลสำเร็จก็ต่อเมื่อเพื่อนสมาชิกในกลุ่มทุกคนประสบผลสำเร็จ บรรลุเป้าหมายร่วมกัน จึงทำให้นักเรียนช่วยเหลือพึ่งพากัน และสมาชิกในกลุ่มจะได้รับรางวัลร่วมกัน เมื่อกลุ่มทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้

สรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ลงมือปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง โดยแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ เน้นให้มีการแบ่งงานกันทำกลุ่ม ช่วยเหลือร่วมกันทำงานที่ได้รับมอบหมายในกลุ่มหนึ่ง ๆ ประกอบด้วย ผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเรียนแตกต่างกัน ในขณะที่เรียนสมาชิกในกลุ่มสามารถช่วยเหลือกันในการทำงานในเนื้อหานั้น ๆ เมื่อจบบทเรียนจะทดสอบเป็นรายบุคคล แล้วนำคะแนนมาเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม มีการประกาศคะแนนของกลุ่ม ผู้เรียนสามารถเปลี่ยนกลุ่มได้ โดยทุกคนมีความรับผิดชอบงานของตนเอง และงานส่วนรวมร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์กันและกัน มีทักษะการทำงานกลุ่ม เพื่อให้งานบรรลุเป้าหมาย

2. ทฤษฎีพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนแบบร่วมมือ

แนวคิดทางทฤษฎีการเรียนรู้ในกิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือ เทคนิค STAD นักการศึกษาที่ได้ศึกษาแนวคิดการสอนแบบ STAD มีความคิดเห็นแตกต่างกันออกไปตามพื้นฐานประสบการณ์และความเชื่อ ดังนี้

อารีย์ พันธุ์มณี (2543, หน้า 198-200) ได้กล่าวถึงหลักการสำคัญของการสร้างแรงจูงใจในกระบวนการเรียนการสอน ดังนี้

1. การค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ด้วยการเสนอแนะหรือกำหนดหัวข้อที่จะทำให้นักเรียนสนใจใคร่รู้ เพื่อให้เด็กค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง หัวข้อเหล่านี้อาจเป็นเรื่องราวที่น่าสนใจ น่าสงสัย

ไม่แน่ใจ หรือเกิดความรู้สึกขัดแย้งก็ได้ ซึ่งอาจทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ จนกว่าจะสามารถค้นคว้าหาความรู้ มาสนองตอบความสนใจนั้นได้ อย่างไรก็ตาม การกำหนดหัวข้อ ต้องพึงระวังอย่าให้เกินความสามารถหรือต้องใช้เวลามากเกินไป เพราะจะทำให้นักเรียนเบื่อหน่ายและหมดความสนใจ และทำให้เกิดผลเสียต่อการเรียนรู้ของนักเรียนคนนั้นได้

2. การใช้วิธีการแปลกใหม่ ควรนำเสนอวิธีการแปลกใหม่ เพื่อเร้าความสนใจ โดยใช้วิธีการใหม่ ซึ่งนักเรียนไม่เคยคาดคิดหรือมีประสบการณ์มาก่อน เช่น การให้นักเรียนร่วมกันวางโครงการประเมินผลการสอน ให้นักเรียนช่วยกันคิดกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งแปลกไปกว่าที่เคยทำวิธีแปลกและใหม่จะช่วยให้เด็กเกิดการสนใจและมีแรงจูงใจในการเรียนมากขึ้น

3. เกมและการเล่นละคร การสอนให้เด็กได้ปฏิบัติจริง ทั้งในการเล่นและแสดงละครทำให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและช่วยให้เข้าใจบทเรียนได้ยิ่งขึ้น

4. การตั้งรางวัลสำหรับงานที่มอบหมาย ครูควรตั้งรางวัลล่วงหน้า แก่งานที่นักเรียนทำเสร็จเพื่อช่วยให้นักเรียนพยายามมากขึ้น และการให้รางวัลก่อนการเรียนรู้ก็ได้ เพื่อให้นักเรียนทราบผลการเรียนรู้ใหม่ ครูควรพยายามให้เด็กมีโอกาสได้รับแรงเสริมกำลังใจอย่างทั่วถึง ไม่ควรให้เฉพาะผู้ชนะในการแข่งขันเท่านั้น แต่อาจให้รางวัลกับการแข่งขันกับตนเอง

5. การชมเชยและการตำหนิ ทั้งการชมเชยและการตำหนิ จะมีผลต่อการเรียนรู้ของเด็กด้วยกันทั้งสองอย่าง โดยทั่วไปแล้วการชมเชยจะให้ผลดีว่าการตำหนิบ้างเล็กน้อย เด็กโตชอบการชมเชยมากกว่าการตำหนิ เด็กที่เริ่มเรียนดีนั้น เมื่อถูกครูตำหนิจะมีความพยายามมากกว่าเมื่อได้รับคำชมเชย

ชูศักดิ์ แสนปัญญา (2537, หน้า 62-65) ได้กล่าวถึง ประเภทของตัวเสริมแรงมี 3 ประเภท ดังนี้

1. ตัวเสริมแรงทางสังคม เช่น การยิ้ม การสัมผัส การปลอบโยน การชมเชย การเอาใจใส่ การให้ความใกล้ชิด เป็นต้น

2. ตัวเสริมแรงที่เป็นวัตถุ เช่น ขนม อาหาร ของเล่น ลูกกวาด เงินเหรียญ เป็นต้น

3. ตัวเสริมแรงที่เป็นกิจกรรม เช่น การให้เล่นเกม การให้อิสระ เมื่อทำงานเสร็จการให้อ่านการ์ตูน การให้ดูโทรทัศน์ เป็นต้น

จากหลักการของทฤษฎีการให้แรงเสริม สามารถนำมาใช้กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ใช้เทคนิค STAD กล่าวคือการให้แรงเสริมเป็นการกระตุ้นการพัฒนาพฤติกรรมของนักเรียนทั้งในด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย

ลักขณา สริวัฒน์ (2557, หน้า 193-206) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ ดังนี้ ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการที่เน้นให้ครูใช้วิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เนื่องจากมีรูปแบบการสอนให้เลือกอย่างหลากหลายตามวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระต่าง ๆ สำหรับเนื้อหาและองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

พิจิตรา ธงพานิช และสาวิตรี เถาว์โท (2559, หน้า 127) ได้กล่าวว่า รูปแบบนี้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาสาระต่าง ๆ ด้วยตนเอง และด้วยความร่วมมือ และช่วยเหลือจากเพื่อน ๆ รวมทั้งได้พัฒนาทักษะทางสังคมต่าง ๆ เช่น ทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการสร้างความสัมพันธ์ รวมทั้งทักษะการแสวงหาความรู้ ทักษะการคิดการแก้ปัญหาและอื่น ๆ

ทิตนา แชมมณี (2560, หน้า 265) ได้กล่าวว่า ผู้เรียนควรร่วมมือกันในการเรียนรู้มากกว่าการแข่งขันกัน เพราะการแข่งขันก่อให้เกิดสภาพการณ์ของการแพ้-ชนะ ต่างจากการร่วมมือกันซึ่งกัน ให้เกิดสภาพการณ์ของการชนะ-ชนะ อันเป็นสภาพการณ์ที่ดีกว่าทั้งทางด้านจิตใจและสติปัญญา หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ 5 ประการ ประกอบด้วย

1. การเรียนต้องอาศัยหลักการพึ่งพากัน (Positive interdependence) โดยถือว่าทุกคนมีความสำคัญเท่าเทียมกันและจะต้องพึ่งพากันเพื่อความสำเร็จร่วมกัน
2. การเรียนรู้ที่ดีต้องอาศัยการหันหน้าเข้าหากัน มีปฏิสัมพันธ์กัน (Face to face interaction) เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อมูล และการเรียนรู้ต่าง ๆ
3. การเรียนรู้ร่วมกันต้องอาศัยทักษะทางสังคม (Social skills) โดยเฉพาะทักษะทำงานร่วมกัน
4. การเรียนรู้ร่วมกันควรมีการวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม (Group processing) ที่ใช้ในการทำงาน

5. การเรียนรู้ร่วมกันจะต้องมีผลงานหรือผลสัมฤทธิ์ทั้งรายบุคคล และรายกลุ่มที่สามารถตรวจสอบและวัดประเมินได้ (Individual accountability) หากผู้เรียนมีโอกาสได้เรียนรู้แบบร่วมมือกัน นอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทั้งด้านเนื้อหาสาระต่าง ๆ ได้กว้างขึ้น และลึกซึ้งขึ้นแล้ว ยังสามารถช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านสังคมและอารมณ์มากขึ้นด้วย รวมทั้งมีโอกาสได้ฝึกฝนพัฒนาทักษะกระบวนการต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตอีกมาก

จากที่ได้ศึกษาผู้วิจัยสรุปได้ว่า ทฤษฎีพื้นฐานการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นทฤษฎีที่เน้นการให้ผู้เรียนช่วยกันในการเรียนรู้ โดยมีการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียน มีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันในการเรียนรู้ มีการปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด มีความสัมพันธ์กัน มีการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม และมีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบงานร่วมกัน

3. ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

นักการศึกษาได้กล่าวถึงขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD ไว้ดังต่อไปนี้

สุลัดดา ลอยฟ้า (2545, หน้า 19) ได้กล่าวถึง ขั้นตอนการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบด้วย ขั้นตอนการสอน 5 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 การนำเสนอบทเรียนต่อทั้งชั้น (Class Presentation)

ครูจะทำการสอนเนื้อหาของบทเรียนแก่นักเรียนพร้อมกันทั้งชั้น ซึ่งครูอาจใช้เทคนิควิธีการสอนรูปแบบใดนั้น ขึ้นอยู่กับลักษณะของเนื้อหาบทเรียนและการตัดสินใจของครูเป็นสำคัญที่จะเลือกวิธีที่เหมาะสมพร้อมทั้งประกอบการอธิบาย การเสนอบทเรียนจะเหมือนกับการสอนกติกาของครู แต่ต่างกันที่จะต้องสัมพันธ์และเน้นหน่วยการเรียนรู้ที่ผู้เรียนจะต้องทำเป็นกลุ่มในขั้นต่อไปด้วย ผู้เรียนจะต้องสนใจและตั้งใจเรียนในขณะที่ครูสอนเนื้อหา เพราะจะมีผลในการทำแบบทดสอบย่อย ซึ่งผลการทดสอบจะเป็นตัวกำหนดคะแนนของกลุ่ม

ขั้นที่ 2 การเรียนกลุ่มย่อย (Team Study) กลุ่มประกอบด้วย

นักเรียนประมาณ 45 คน ซึ่งมีความแตกต่างกันทั้งในแง่ของผลลัพธ์ทางการเรียนและเพศหน้าที่ที่สำคัญของกลุ่ม คือ การเตรียมสมาชิกของกลุ่มให้สามารถทำแบบทดสอบได้ดี หลังจากการเสนอเนื้อหาของครูต่อนักเรียนทั้งชั้นแล้ว นักเรียนจะแยกทำงานเป็นกลุ่มเพื่อศึกษาตามบัตรงานหรือกิจกรรมกลุ่มที่ครูกำหนดให้ โดยส่วนมากแล้วกิจกรรมจะอยู่ในรูปแบบของการอภิปรายและการแก้ปัญหาร่วมกัน การเปรียบเทียบคำตอบ

และการแก้ความเข้าใจผิดของเพื่อนร่วมกลุ่ม ลักษณะที่สำคัญที่สุด คือ สมาชิกในกลุ่มจะต้องสอนเพื่อนร่วมกลุ่มให้เข้าใจเนื้อหาที่จะเรียนการทำงานของกลุ่ม ลักษณะนี้จะเน้นความสัมพันธ์ของสมาชิกในกลุ่ม การนับถือตนเอง (Self-Esteem) และการยอมรับเพื่อนนักเรียนที่เรียนอ่อนสิ่งที่นักเรียนควรคำนึงในการทำงานกลุ่มย่อยมี ดังนี้

1. นักเรียนจะต้องช่วยเหลือเพื่อนในทีมให้ได้เรียนรู้เนื้อหาที่เรียนอย่างถ่องแท้
  2. ไม่มีใครที่จะเรียนหรือศึกษาเนื้อหาจบเพียงคนเดียว โดยที่เพื่อนในกลุ่ม ยังไม่เข้าใจเนื้อหา
  3. ถ้าไม่เข้าใจให้ปรึกษาเพื่อนในกลุ่มก่อนจึงปรึกษาอาจารย์
  4. เพื่อนร่วมกลุ่มต้องปรึกษาหารือกันเบา ๆ ไม่ให้รบกวนผู้อื่น
- การจัดการเรียนการสอนกลุ่มย่อย ครูควรสนับสนุนในสิ่งต่อไปนี้
- 4.1 ให้โอกาสผู้เรียนในการตั้งชื่อกลุ่ม
  - 4.2 นักเรียนสามารถเคลื่อนย้ายโต๊ะ เก้าอี้ภายในกลุ่ม หรือย้ายที่ทำงานของกลุ่มภายในชั้นเรียนได้
  - 4.3 แนะนำให้ผู้เรียนร่วมมือกันทำงานเป็นคู่หรือ 3 คนก็ได้ โดยการตรวจผลงานของกันและกัน เมื่อมีการผิดพลาดเพื่อนในกลุ่มต้องช่วยอธิบายให้เข้าใจ
  - 4.4 ไม่ควรจบการศึกษาเนื้อหาง่าย ๆ จนกว่าจะแน่ใจว่าเพื่อนในกลุ่มทุกคนพร้อมที่จะทำข้อสอบได้ 100%
  - 4.5 ให้มีการอธิบายคำตอบซึ่งกันและกัน แล้วจึงนำไปตรวจกับบัตรเฉลยคำตอบ
  - 4.6 เมื่อมีปัญหาให้ปรึกษาเพื่อนในกลุ่มก่อนจึงปรึกษาครู
  - 4.7 ระยะเวลาที่ผู้เรียนทำกิจกรรม ครูควรเดินไปรอบ ๆ ห้อง เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสปรึกษาหารือได้สะดวกและเป็นการเสริมกำลังใจให้แก่ผู้เรียนด้วย
- ขั้นที่ 3 การทดสอบย่อย (Test) หลังจากการเรียนได้ประมาณ 1-2 คาบเรียน นักเรียนจะต้องได้รับการทดสอบในระหว่างการทำการทดสอบ ไม่อนุญาตให้นักเรียนในกลุ่มช่วยเหลือกัน ทุกคนทำข้อสอบตามความสามารถของตนเอง
- ขั้นที่ 4 คะแนนความก้าวหน้าของแต่ละคน (Individual Improvement Scores) ความคิดที่อยู่เบื้องหลังของคะแนนในการพัฒนาตนเองของผู้เรียน คือ การให้นักเรียนแต่ละคน มีเป้าหมายเกี่ยวกับผลการเรียนของตนเองที่จะต้องทำให้ได้ตามเป้าหมายนั้น

ซึ่งนักเรียนจะทำได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับการทำงานหนักเพิ่มมากขึ้นกว่าที่ทำมาแล้วในบทเรียนก่อน นักเรียนทุกคนมีโอกาสได้คะแนนสูงสุดเพื่อนช่วยกลุ่ม ซึ่งจะทำให้ไม่ได้เลยถ้าคะแนนในการสอบต่ำกว่าคะแนนที่ได้ในครั้งก่อน นักเรียนแต่ละคนมีคะแนนที่เป็น “ฐาน” ซึ่งได้จากการเฉลี่ยคะแนนในการสอบครั้งก่อนหรือคะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบที่คล้ายคลึงกัน คะแนนของนักเรียนสำหรับกลุ่ม ขึ้นอยู่กับว่าคะแนนของเขาห่างจากคะแนน “ฐาน” มากน้อยเพียงใด

ขั้นที่ 5 กลุ่มได้รับการยกย่อง (Team Recognition) กลุ่มจะได้รับรางวัล เมื่อคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มถึงเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ในการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้นั้น

ทิตินา แคมมณี (2553, หน้า 266) สรุปไว้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มีขั้นตอน ดังนี้

1. จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ (เก่ง-กลาง-อ่อน) กลุ่มละ 4 คน และเรียกกลุ่มนี้ว่า กลุ่มบ้านของเรา (Home Group)
2. สมาชิกในกลุ่มได้รับเนื้อหาสาระและศึกษาเนื้อหาสาระนั้นร่วมกันเนื้อหาสาระนั้น อาจมีหลายตอน ซึ่งผู้เรียนอาจต้องทำแบบทดสอบในแต่ละตอนและเก็บคะแนนของตนไว้
3. ผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบครั้งสุดท้าย ซึ่งเป็นการทดสอบรวบยอดและนำคะแนนของตนไปหาคะแนนพัฒนาการ (Improvement Score) ซึ่งหาได้ดังนี้
คะแนนพื้นฐาน : ได้จากค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบย่อยหลาย ๆ ครั้ง ที่ผู้เรียนแต่ละคนทำได้
คะแนนที่ได้ : ได้จากการนำคะแนนทดสอบครั้งสุดท้าย
ลบคะแนนพื้นฐาน

คะแนนพัฒนาการ : ถ้าคะแนนที่ได้ คือ

-11 ขึ้นไป คะแนนพัฒนาการ = 0

-1 ถึง -10 คะแนนพัฒนาการ = 10

+1 ถึง 10 คะแนนพัฒนาการ = 20

+11 ขึ้นไป คะแนนพัฒนาการ = 30

4. สมาชิกในกลุ่มนำคะแนนพัฒนาการของแต่ละคนในกลุ่มมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มใดได้คะแนนพัฒนาการกลุ่มสูงสุด กลุ่มนั้นได้รางวัล

5. การเพิ่มประสิทธิภาพของการเรียนการสอนแบบนี้ทำได้ดังนี้

5.1 การจัดกลุ่มผู้เรียนกลุ่มละ 4 ให้มีความเก่ง 1 คน คนอ่อน 1 คน อีก 2 คน มีความสามารถปานกลาง

5.2 จะต้องเลือกและกำหนดงานให้เหมาะสมกับการทำงาน กลุ่มมีแบบฝึกทักษะทักษะที่เสริมให้เกิดการเรียนรู้มากพอ

5.3 ช่วยให้ผู้ทุกคนเข้าใจและตระหนักว่า ผลงานของตนเป็นส่วนหนึ่งของผลงานของกลุ่ม การทำงานของตนเพื่อบรรลุเป้าหมายของกลุ่ม

5.4 นอกจากจะชมเชยผู้ที่ได้คะแนนดีขึ้น หรือกลุ่มที่ได้คะแนนเพิ่มขึ้น ควรชมเชยบุคคลหรือกลุ่มที่ให้ได้บรรลุผลในระดับสูง เช่น ได้คะแนนระหว่าง 80% ถึงเต็ม 100%

Slavin (1980, p. 3) ผู้พัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ขึ้น ซึ่งเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ง่ายที่สุดและเหมาะสมสำหรับครูที่จะนำไปจัดการเรียนการสอนรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มี 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การนำเสนอบทเรียน (Class Presentation) เป็นการแนะนำบทเรียนเบื้องต้น โดยครูเป็นผู้นำเสนอสิ่งที่นักเรียนต้องการเรียนด้วยวิธีแบบต่าง ๆ ได้แก่ การบรรยาย สาธิต อธิบาย และแสวงหาเหตุผล ใช้ถาม ทดลอง อุปนัย เป็นต้น และใช้สื่อการเรียนการสอนที่กระตุ้นให้เกิดอยากที่จะเรียนรู้ ซึ่งนักเรียนแต่ละคนจะต้องตั้งใจเรียนในระหว่างที่ครูนำเสนอ เพราะว่าจะเป็นการช่วยให้นักเรียนสามารถทำแบบทดสอบประจำเนื้อหานั้นได้อย่างดีและส่งผลต่อคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มด้วย

ขั้นที่ 2 การทำงานเป็นทีม (Teams) ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม แต่ละกลุ่ม จะประกอบด้วย นักเรียนประมาณ 4-5 คน ที่มีความสามารถทางวิชาการแตกต่างกัน มีเพศต่างกัน โดยหลังจากที่ครูนำเสนอบทเรียนแล้วแต่ละกลุ่มจะได้รับมอบหมายให้ทำกิจกรรม หรือได้เรียนรู้จากสื่อต่าง ๆ สมาชิกภายในกลุ่มต้องช่วยกันอภิปรายปรึกษาหารือเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ในการทำกิจกรรมมีการเปรียบเทียบและตรวจทานคำตอบร่วมกัน และเมื่อแน่ใจว่าทุกกลุ่มมีความเข้าใจในบทเรียนแล้วก็จะได้รับการทดสอบประจำเนื้อหานั้น โดยนักเรียนแต่ละคนต่างทำไม่อนุญาตให้ปรึกษาหรือซักถามกัน

ขั้นที่ 3 การทดสอบย่อย (Quizzes) หลังจากที่นักเรียนในแต่ละกลุ่มทำงานเสร็จเรียบร้อยแล้ว ครูก็ให้นักเรียนทำแบบทดสอบย่อย โดยให้นักเรียนต่างคนต่างทำแบบทดสอบ เพื่อเป็นการประเมินความรู้นักเรียนได้เรียนมาวิธีการนี้จะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเอง

ขั้นที่ 4 คะแนนพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคน (Individual Improvement Score) คะแนนพัฒนาการของนักเรียนจะเป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนทำงานหนักมากขึ้นในการทดสอบแต่ละครั้งครูจะมีคะแนนฐาน (Bas Score) และคะแนนพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคน หาได้จากความแตกต่างระหว่างคะแนนฐาน (คะแนนเฉลี่ยในการทดสอบย่อยที่ผ่านมาก่อนมาใช้ STAD) กับคะแนนที่นักเรียนสอบได้จากการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) ส่วนคะแนนของกลุ่ม (Team Score) หาได้จากคะแนนเฉลี่ยโดยการรวมคะแนนพัฒนาการของนักเรียนทุกคนในกลุ่ม แล้วหารด้วยจำนวนสมาชิกในกลุ่มแต่ละคน ดังรายละเอียด ดังนี้

1. การหาคะแนนฐานของนักเรียน ได้มาจากคะแนนวิชาภาษาอังกฤษในภาคเรียนที่ผ่านมาหรือปีการศึกษาที่ผ่านมา ซึ่งต้องทำการเฉลี่ยคะแนนของทั้งปี ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เด็กหญิงชอบเรียน สอบวิชาภาษาอังกฤษ เมื่อปีที่ผ่านมา
2 ภาคเรียน ได้คะแนน ดังนี้

คะแนนภาคเรียนที่ 1 ได้ 74 คะแนน

คะแนนภาคเรียนที่ 2 ได้ 80 คะแนน

รวมได้ 154 คะแนน

คะแนนเฉลี่ย คือ $154 \div 2 = 77$ คะแนน คะแนนฐาน

ของเด็กหญิงชอบเรียน คือ 77

คะแนนฐานจะเปลี่ยนไปทุกครั้งเมื่อมีการทดสอบประจำเนื้อหาย่อย โดยการนำคะแนนที่สอบครั้งที่แล้วเป็นคะแนนฐานครั้งต่อไป

2. การคิดคะแนนความก้าวหน้าของแต่ละคนของทีมคะแนนความก้าวหน้าของสมาชิกแต่ละคนในทีม คิดคำนวณจากคะแนนที่ได้จากจากทดสอบประจำเนื้อหาย่อยของนักเรียนห่างจากคะแนนฐานมากน้อยเพียงใด ซึ่งมีเกณฑ์การคิดคะแนนความก้าวหน้า ดังนี้

- 2.1 ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนฐานมากกว่า 10 คะแนน
จะได้คะแนนความก้าวหน้า เท่ากับ 0 คะแนน
- 2.2 ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนฐานอยู่ระหว่าง 1-10 คะแนน
จะได้คะแนนความก้าวหน้า เท่ากับ 10 คะแนน
- 2.3 ได้คะแนนเท่ากับหรือสูงกว่าคะแนนฐาน 1-10 คะแนน
จะได้คะแนนความก้าวหน้า เท่ากับ 20 คะแนน
- 2.4 ได้คะแนนสูงกว่าคะแนนฐานมากกว่า 10 คะแนน
จะได้คะแนนความก้าวหน้า เท่ากับ 30 คะแนน

ขั้นที่ 5 การรับรองผลงานของกลุ่ม (Team Recognition)
เป็นการประกาศคะแนนกลุ่มให้แต่ละกลุ่มทราบ พร้อมกับให้คำชมเชย หรือให้ประกาศนียบัตร
หรือให้รางวัลกับกลุ่มที่มีคะแนนพัฒนาการของกลุ่มสูงสุดและครูควรชี้แจงกับนักเรียนว่า
คะแนนพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคนมีความสำคัญเท่าเทียมกับคะแนนที่นักเรียน
แต่ละคนได้รับจากการทดสอบสำหรับเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มมี ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม	ระดับ
25-30	ยอดเยี่ยม
20-24	เก่งมาก
15-19	เก่ง

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน
คือ ขั้นการนำเสนอบทเรียน ขั้นการทำงานเป็นทีม ขั้นการทดสอบย่อย ขั้นคะแนนพัฒนาการ
ของนักเรียนแต่ละคน และขั้นการรับรองผลงานของกลุ่ม ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ยึด
ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ของ สลาวิน มาใช้ในการวิจัย
ในครั้งนี้

4. ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม
มี 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ชี้นำเสนอเนื้อหา

ครูจะทำการสอนเนื้อหาของบทเรียนแก่นักเรียนพร้อมกันทั้งชั้น
ซึ่งครูอาจใช้สื่อการสอนรูปแบบใดนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะของเนื้อหาบทเรียนและการตัดสินใจ
ของครูเป็นสำคัญที่จะเลือกวิธีที่เหมาะสมพร้อมทั้งประกอบการอธิบาย ผู้เรียนจะต้องสนใจ

และตั้งใจเรียนในขณะที่ครูสอนเนื้อหา เพราะจะมีผลในการทำแบบทดสอบย่อย ซึ่งผลการทดสอบจะเป็นตัวกำหนดคะแนนของกลุ่ม

ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติการรวมกลุ่ม

กลุ่มประกอบด้วยนักเรียนประมาณ 4-5 คน ซึ่งความสามารถประกอบด้วย คนเรียนเก่ง คนเรียนปานกลาง และคนเรียนอ่อน ในอัตราส่วน 1 : 2 : 1 หน้าที่ที่สำคัญของกลุ่ม คือ การเตรียมสมาชิกของกลุ่มให้สามารถทำแบบทดสอบได้ดี หลังจากการเสนอเนื้อหาของครูต่อนักเรียนทั้งชั้น นักเรียนจะแยกทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อศึกษาตามใบงานที่ครูกำหนดให้ สมาชิกในกลุ่มจะต้องสอนเพื่อนร่วมกลุ่มให้เข้าใจ เนื้อหาที่เรียนเพื่อจะเน้นความสัมพันธ์ของสมาชิกในกลุ่ม การนับถือตนเอง (Self-Esteem) และการยอมรับเพื่อนนักเรียนที่เรียนอ่อน

ขั้นที่ 3 ขั้นทดสอบย่อย

หลังจากการเรียน นักเรียนจะต้องได้รับการทดสอบในระหว่าง การทำการทดสอบ ไม่นอนุญาตให้นักเรียนในกลุ่มช่วยเหลือกัน ทุกคนทำข้อสอบตาม ความสามารถของตนเอง

ขั้นที่ 4 ขั้นการรับคำชมเชย

ครูชมเชยกลุ่มที่ทำคะแนนได้สูงที่สุดและแก้ไข แนะนำเพิ่มเติม ให้กับกลุ่มที่ได้คะแนนน้อย นักเรียนคนใดทำคะแนนได้ดีกว่าครั้งก่อนจะได้รับคำชมเชย เป็นรายบุคคล และกลุ่มใดทำคะแนนได้ดีกว่าครั้งก่อนจะได้รับคำชมเชยทั้งกลุ่ม

แนวคิดเกี่ยวกับสื่อประสม

1. ความหมายของสื่อประสม

มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของสื่อประสม (Multimedia) ไว้ดังต่อไปนี้ กรมวิชาการ (2544, หน้า 1-2) กล่าวว่า สืบเนื่องจากในยุคปัจจุบัน ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เอื้อให้นักออกแบบสื่อมัลติมีเดีย สามารถ ประยุกต์สื่อประเภทต่าง ๆ มาใช้ร่วมกันได้บนระบบคอมพิวเตอร์ ตัวอย่างสื่อเหล่านี้ ได้แก่ เสียง วิดิทัศน์ กราฟิก ภาพนิ่ง และภาพเคลื่อนไหวต่าง ๆ การนำสื่อเหล่านี้มาใช้ร่วมกัน อย่างมีประสิทธิภาพเรารวมเรียกสื่อประเภทนี้ว่า มัลติมีเดีย (Multimedia)

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2545, หน้า 115) กล่าวว่า สื่อประสม หมายถึง การนำสื่อประเภทต่าง ๆ ทั้งที่เป็นเครื่องมือ วัสดุและวิธีการมาใช้ร่วมกันอย่างสัมพันธ์กัน ในลักษณะที่สื่อแต่ละอย่างส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันละกัน

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2548, หน้า 141) กล่าวว่า สื่อประสม หมายถึง การนำเอาสื่อการสอนหลายอย่างมากกว่า 2 ชนิดขึ้นไป มาสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่อง ในเวลาเดียวกันและมีคุณค่าส่งเสริมซึ่งกันและกัน สื่อการสอนอย่างหนึ่งอาจใช้เพื่อความสนใจ ในขณะที่อีกอย่างหนึ่งใช้เพื่ออธิบายข้อเท็จจริงของเนื้อหา และอีกชนิดหนึ่งอาจใช้เพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้ง การใช้สื่อประสมจะช่วยให้ผู้เรียนมีประสบการณ์จากประสาทสัมผัสที่ผสมผสานกัน ได้ค้นพบวิธีการเรียนได้ด้วยตนเองมากยิ่งขึ้น

ธีรธร เลอศิลป์ (2554, หน้า 8) กล่าวว่า สื่อประสม หมายถึง บทเรียนที่ประกอบด้วยสื่อการเรียนรู้อะไรก็ได้ และวัสดุอุปกรณ์หลายชนิดประกอบกัน ได้แก่ ของจริง ของจำลอง รูปภาพ แผนภูมิ เอกสารคำอธิบาย หนังสือประกอบการสอน เทปเสียง ภาพยนตร์ แบบฝึกหัด และสื่ออื่น ๆ ที่นำมาใช้สัมพันธ์กันเพื่อถ่ายทอดเนื้อหาสาระ ซึ่งสื่อแต่ละชิ้นจะส่งเสริม สนับสนุนกันให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า สื่อประสม หมายถึง สื่อการสอนทั้งที่เป็นเครื่องมือ วัสดุและวิธีการมาใช้ร่วมกันอย่างสัมพันธ์กัน เพื่อถ่ายทอดเนื้อหาสาระในลักษณะที่สื่อแต่ละอย่างส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกัน ซึ่งสื่อการสอนอย่างหนึ่งอาจใช้เพื่อสร้างความสนใจ ในขณะที่อีกอย่างหนึ่ง เพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้งและป้องกันการเข้าใจความหมายผิด

2. ประเภทของสื่อประสม

ประเภทของสื่อประสมในการจัดการเรียนการสอน นักการศึกษาได้แบ่งประเภทของสื่อประสมไว้ ดังนี้

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2548, หน้า 92) จำแนกสื่อประสมเป็น 6 ประเภท ดังนี้

1. สิ่งพิมพ์/เทปเสียง เป็นการใช้อย่างหนึ่งประเภทเทปเสียงบรรยายร่วมกับสิ่งพิมพ์ที่จัดทำขึ้นโดยเฉพาะ
2. สไลด์หรือฟิล์มสตริป/เทปเสียง เป็นการใช้อย่างหนึ่งที่มีคำบรรยายดนตรีและอื่น ๆ ร่วมกับสไลด์หรือฟิล์มสตริป
3. ไมโครชิพ/เทปเสียง เป็นสื่อการเรียนการสอนที่ผู้เรียนสามารถใช้ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองได้

4. บทเรียนหรือสื่อโปรแกรม เป็นระบบสื่อที่มีผลต่อการพัฒนาการออกแบบ การสอนและเทคโนโลยี ในหลายรูปแบบและเป็นที่ยอมรับมาก เช่น บทเรียนโปรแกรม ชุดการสอน และบทเรียนทางคอมพิวเตอร์

5. คอมพิวเตอร์ปฏิสัมพันธ์กับวิดีโอเทป มีขั้นตอนที่สลับซับซ้อน ราคาแพงและใช้เวลาในการออกแบบ จึงต้องพิจารณาให้รอบคอบก่อนนำมาใช้

6. สื่อทางไกล เป็นสื่อที่เกิดจากการพัฒนาด้านการสื่อสาร เช่น วิทยุกระจายเสียง ระบบการส่งภาพทางโทรทัศน์ร่วมกับเสียง

กิดานันท์ มลิทอง (2548, หน้า 191-193) แบ่งลักษณะการใช้สื่อประสมออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. สื่อประสม (Multimedia) เป็นสื่อที่ใช้โดยการนำสื่อหลายประเภทมาใช้ร่วมกันในลักษณะสื่อประเภทดั้งเดิม เช่น นำวีดิทัศน์มาสอนประกอบการบรรยายของผู้สอน โดยมีสื่อสิ่งพิมพ์ ประกอบด้วย นำแผ่นซีดีมาฉายภาพยนตร์ให้ชมหลังฟังการบรรยายเนื้อหาบทเรียน การใช้วัสดุภาพติดกระดานแม่เหล็กประกอบการเล่านิทานหรือให้ผู้เรียนเล่นเกมเพื่อฝึกทักษะภายหลังจากอ่านเนื้อหาจากหนังสือเรียน เป็นต้น

2. สื่อประสม (Multimedia) เป็นสื่อประสมที่ใช้คอมพิวเตอร์เป็นอุปกรณ์ในการนำเสนอสารสนเทศ หรือการผลิตสารสนเทศในรูปแบบของข้อความ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหวแบบวีดิทัศน์ ภาพกราฟิก ภาพแอนิเมชัน และเสียงโดยที่ผู้ใช้มีการโต้ตอบกับสื่อโดยตรง

จรรยา เหนียนเฉลย (2546, หน้า 172) ได้แบ่งประเภทของสื่อประสมโดยจำแนกตามจุดมุ่งหมายและลักษณะการใช้ ดังนี้

1. จำแนกตามจุดมุ่งหมาย แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1.1 ใช้เพื่อจุดมุ่งหมายหลายอย่าง มักอยู่ในรูปของสื่อหลายชิ้นรวมกันแล้วใช้สอนได้หลายเรื่องเรียกว่า “ชุดอุปกรณ์” เช่น ชุดอุปกรณ์วิทยาศาสตร์ใช้สอนการแยกน้ำด้วยกระแสไฟฟ้าก็ได้ สอนการผสมสารเคมีบางอย่างเพื่อพิสูจน์สารเคมีก็ได้

1.2 ใช้เพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะอย่าง มักจัดอยู่ในรูปสื่อหลายชนิดมารวมกัน แต่สอนได้เพียงเรื่องเดียว เรียกว่า “ชุดการสอน” (Learning Package)

2. จำแนกตามลักษณะสื่อและลักษณะการใช้ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

2.1 การสอนโดยใช้สื่อประสม เป็นการสอนที่ใช้สื่อหลายอย่างทั้งสื่อที่เป็นวัสดุอุปกรณ์และวิธีการ

2.2 การเสนอสื่อประสม (Multimedia Presentation) เป็นการเสนอสื่อประเภทฉาย เช่น สไลด์ ภาพยนตร์ ควบคู่กับสื่อเสียง เช่น แผ่นใสหรือเทปบันทึกเสียง โดยฉายบนจอตั้งแต่ 2 จอขึ้นไป

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า สื่อประสมมีหลายประเภท ได้แก่ ชุดการเรียน ชุดการสอนประกอบการบรรยาย ชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรม ชุดการสอนเอกัตภาพ ชุดการสอนทางไกล รวมถึงสื่อประสมที่จำแนกตามจุดมุ่งหมาย และจำแนกตามลักษณะของสื่อและลักษณะการใช้

3. องค์ประกอบของสื่อประสม

ไชยยศ เรื่องสุวรรณ (2526, หน้า 198-199) ได้แบ่งองค์ประกอบของสื่อประสม ออกเป็น 4 ประการ คือ

1. คู่มือการใช้สื่อประสมจะช่วยให้ครูใช้สื่อประสมประกอบการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ คู่มือครูอาจเป็นเล่มหรือเป็นแผน ดังต่อไปนี้
  - 1.1 คำชี้แจงสำหรับครู
  - 1.2 สิ่งที่ครูต้องเตรียม
  - 1.3 บทบาทของนักเรียน
  - 1.4 การจัดชั้นเรียนพร้อมแผนผัง
  - 1.5 แผนการเรียนรู้
  - 1.6 แบบฝึกหัด (พร้อมเฉลย)
  - 1.7 การประเมิน (แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน) พร้อมเฉลย
2. แบบฝึกหัด หรือใบงาน เป็นคู่มือผู้เรียนใช้ประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ บันทึก คำอธิบาย และการทำงาน แบบฝึกหัดจะเป็นชุดหรือรวมเล่มก็ได้
3. สื่อสำหรับศูนย์กิจกรรม ในการผลิตสื่อประสมจะมีระบบในการผลิต จะต้องมีการแบ่งวิชาเป็นหน่วย หัวเรื่อง กำหนดมโนทัศน์ วัตถุประสงค์ กิจกรรมการเรียน การประเมินผล และสื่อประเภทต่าง ๆ ตามหัวเรื่องและกิจกรรม อย่างไรก็ตามสื่อการสอนที่จะนำมารวมไว้ในสื่อประสมนั้นต้องไม่ใช่สื่อที่มีราคาแพง ขนาดเล็กแตกหักได้หรือมีขนาดใหญ่เกินไป หรือเป็นสิ่งมีชีวิต สื่อเหล่านี้กำหนดไว้ในคู่มือ เพียงเพื่อเตรียมไว้ล่วงหน้าเท่านั้น
4. แบบทดสอบสำหรับการประเมินผล เป็นแบบทดสอบอิงเกณฑ์ ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม จำนวน 5-10 ข้อ ซึ่งครูนำมาใช้เป็นแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน โดยมีกระดาษคำตอบเตรียมไว้ต่างหาก

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2523, หน้า 120-121) ได้แบ่งองค์ประกอบของสื่อประสมไว้ 4 ส่วน คือ

1. คู่มือ สำหรับผู้ใช้สื่อประสมและผู้เรียนที่ต้องเรียนจากชุดสื่อประสม
2. คำสั่งหรือใบงาน เพื่อกำหนดแนวทางการเรียนให้นักเรียน
3. เนื้อหาสาระและสื่อ โดยจัดในรูปของสื่อการสอนแบบประสม และกิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่มและรายบุคคล ตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
4. การประเมินผลเป็นการประเมินของกระบวนการ ได้แก่ แบบฝึกหัด รายงานการค้นคว้า และผลการเรียนรู้ในรูปแบบทดสอบต่าง ๆ

กิดานันท์ มลิทอง (2536, หน้า 81) กล่าวถึงเรื่ององค์ประกอบของสื่อประสมว่า สื่อประสมได้ผลิตขึ้นตามขั้นตอนของการผลิตอย่างมีระบบโดยได้ถูกจัดเตรียมไว้ล่วงหน้า เพื่อความสะดวกของครูผู้สอนและผู้เรียนในการหยิบไปใช้ ซึ่งองค์ประกอบต่าง ๆ ของสื่อประสมดังกล่าวมี ดังนี้

1. คู่มือสำหรับผู้จัดการสอนและสำหรับผู้เรียนที่จะต้องเรียนจากชุดการเรียน
2. คำสั่งเพื่อกำหนดแนวทางในการเรียนให้กับผู้เรียน
3. เนื้อหาสาระจะอยู่ในรูปของสื่อประสม และกิจกรรมการเรียนการสอนแบบสื่อประสมที่ใช้กับกลุ่มรายบุคคล ซึ่งขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์
4. การทดสอบเป็นแบบทดสอบเกี่ยวกับเนื้อหา บทเรียน เพื่อเป็นการประเมินผล

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า องค์ประกอบของสื่อประสม สามารถแบ่งออกเป็น 4 ประการ คือ คู่มือการใช้งาน คำสั่งที่กำหนดแนวทางในการเรียน เนื้อหาสาระ และการประเมินผล

4. เกณฑ์ในการพิจารณาเลือกหรือผลิตสื่อประสม

มีนักการศึกษาได้กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาเลือกหรือผลิตสื่อประสมไว้ดังต่อไปนี้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2545, หน้า 120-121) ได้แบ่งองค์ประกอบของสื่อประสมไว้ 4 ส่วน คือ

1. คู่มือ สำหรับผู้ใช้สื่อประสมและผู้เรียน
2. คำสั่งหรือใบงาน เพื่อกำหนดแนวทางการเรียนให้นักเรียน

3. เนื้อหาสาระและสื่อ โดยจัดในรูปของสื่อการสอนแบบประสม และกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มและรายบุคคล ตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

4. การประเมินผลเป็นการประเมินของกระบวนการ ได้แก่ แบบฝึกหัด รายงานการค้นคว้าและผลการเรียนรู้ในรูปแบบทดสอบต่าง ๆ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2531, หน้า 23)
ได้อธิบายถึงเกณฑ์ในการพิจารณาเลือกหรือผลิตสื่อประสม ดังต่อไปนี้

1. สื่อที่เลือกหรือผลิตต้องตอบสนองตามจุดมุ่งหมายได้อย่างแท้จริง
2. ในการผลิตสื่อประสมต้องกำหนดจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ได้ชัดเจน และควรเขียนเป็นจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

3. คู่มือการใช้สื่อประสมต้องมีคำอธิบาย คำแนะนำการใช้อย่างชัดเจน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม ได้บันทึกข้อสังเกตต่าง ๆ ได้ตอบคำถามและซักถามปัญหาต่าง ๆ ที่สนใจ

4. สื่อที่เลือกใช้จะต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับเนื้อหา โดยพิจารณาจากคำถาม ต่อไปนี้

4.1 สื่อนั้นตอบข้อสงสัยของผู้เรียนได้หรือไม่
4.2 สื่อนั้นมีเทคนิคต่าง ๆ ที่เร้าความสนใจหรือไม่
4.3 ถ้าสื่อนั้นเป็นภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์ การลำดับเรื่องและเทคนิคการตัดต่อทำได้ดีหรือไม่ นักเรียนสามารถติดตามเนื้อหาของเรื่องได้เพียงใด

5. ควรเลือกใช้สื่อหลาย ๆ ประเภท ทั้งภาพและเสียง ตลอดจนสื่อที่นักเรียนมีโอกาสสัมผัสได้ด้วยมือ เพราะถ้าอวัยวะสัมผัสสิ่งเราได้หลายทางการเรียนรู้จะเพิ่มพูนมากขึ้น

6. การใช้สื่อหลาย ๆ ชนิด ควรจะให้แต่ละชนิดส่งเสริมซึ่งกันและกัน และต้องแน่ใจว่าสื่อชนิดหนึ่งจะไม่ขัดขวางการเรียนรู้จากสื่ออีกชนิดหนึ่ง

7. สื่อที่ใช้ในสื่อประสมจะต้องมีคุณค่าในตัวเองเมื่อใช้อย่างอิสระ และใช้ร่วมกับสื่ออิเล็กทรอนิกส์ก็จะมีคุณค่าของตนเอง

8. เครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ในสื่อประสมควรเป็นอุปกรณ์ที่หาง่าย

9. สื่อในสื่อประสมควรกระตุ้นให้ผู้เรียนเป็นผู้กระทำ

10. สื่อประสมควรกระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถตัดสินใจเองว่าจะเลือกเรียนเนื้อหาใดตามความสนใจและความถนัดของตน

11. สื่อประสมควรออกแบบให้มีประสิทธิภาพในการเรียนรู้
จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การพิจารณาเลือกหรือผลิตสื่อประสมต้องตอบสนองตามจุดมุ่งหมายได้อย่างแท้จริง ต้องกำหนดจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ได้ชัดเจน คู่มือการใช้ต้องมีคำอธิบาย คำแนะนำการใช้อย่างชัดเจน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมสื่อเหมาะสมกับเนื้อหาหลากหลาย ทั้งภาพและเสียง มีคุณค่าในตัวเองเพื่อใช้อย่างอิสระและใช้ร่วมกับสื่ออื่น ๆ ง่าย กระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองและประสิทธิภาพในการเรียนรู้

5. ประโยชน์ของสื่อประสม

สื่อประสมมีประโยชน์และคุณค่าในการเรียนการสอน มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงประโยชน์ของสื่อประสม ดังนี้

1. ไชยยศ เรื่องสุวรรณ (2546, หน้า 235) สรุปคุณค่าของสื่อประสม ดังนี้
  1. ช่วยให้ผู้สอนถ่ายทอดเนื้อหาวิชาและประสบการณ์ที่สลับซับซ้อนและมีลักษณะเป็นนามธรรมสูง เช่น การทำงานของเครื่องกล การทำงานของอวัยวะในร่างกาย การเจริญเติบโตของสัตว์ชั้นต่ำ ซึ่งผู้สอนไม่สามารถถ่ายทอดด้วยการบรรยายได้ดี
  2. ช่วยสร้างความสนใจของนักเรียนต่อสิ่งที่กำลังศึกษา เพราะชุดการสอนจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนมากที่สุด
  3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น ฝึกการตัดสินใจ แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และการมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม
  4. ช่วยสร้างความพอใจและความมั่นใจแก่ผู้สอน เพราะชุดการสอนผลิตไว้เป็นหมวดหมู่ สามารถหยิบไปใช้ได้ทันที โดยเฉพาะผู้ที่ไม่ค่อยมีเวลาในการเตรียมการสอนล่วงหน้า
  5. ทำให้การเรียนการสอนของผู้เรียนเป็นอิสระจากบุคลิกภาพของผู้สอน เนื่องจากสื่อประสมช่วยถ่ายทอดเนื้อหาแทนครูได้ ดังนั้นครูที่พูดไม่เก่งก็สามารถสอนให้มีประสิทธิภาพได้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2545, หน้า 121) กล่าวถึงประโยชน์ของสื่อประสม ดังนี้ ช่วยให้ผู้สอนถ่ายทอดเนื้อหาและประสบการณ์ที่ซับซ้อนและมีลักษณะเป็นนามธรรมสูง เช่น การทำงานของเครื่องจักรกล อวัยวะของร่างกาย การเจริญเติบโตของสัตว์ชั้นต่ำ ฯลฯ ซึ่งผู้สอนไม่สามารถถ่ายทอดด้วยการบรรยายได้ และช่วยสร้างความสนใจของผู้เรียนต่อสิ่งที่กำลังศึกษา เพราะสื่อประสมจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนมากที่สุด

ธีรธร เลอศิลป์ (2554, หน้า 9) กล่าวถึงประโยชน์ของสื่อประสม คือ สื่อประสมนั้นสามารถช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ตามความสามารถและความพร้อมของแต่ละคน นักเรียนได้เรียนรู้อย่างสนุกและไม่เบื่อ เรียนรู้ได้ดีและเร็วขึ้นเพราะนักเรียนได้รับประสบการณ์ตรงจากสื่อที่เป็นรูปธรรม ซึ่งจะช่วยให้ประสิทธิภาพในการเรียนดีขึ้น

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า สื่อประสมจะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และมีส่วนร่วมในการเรียน ทำให้เกิดกิจกรรมกลุ่ม ผู้เรียนเรียนรู้ได้ตามความสามารถของตนเอง ซึ่งจะส่งผลทำให้การเรียนการสอนเกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

6. ขั้นตอนการออกแบบ และผลิตสื่อประสม

การออกแบบสื่อประสมนำเอามาประกอบกับบทเรียนหนึ่ง ๆ นั้นไม่ใช่ของง่าย และทำได้โดยทันที จะต้องมีการวางแผนเลือกทดลองใช้และประเมินผลซ้ำอีกหลาย ๆ ครั้ง เสียก่อน จนกระทั่งแน่ใจจึงนำมาใช้ได้และยังต้องอาศัยความร่วมมือจากบุคคลอื่นอีกด้วย สำหรับการออกแบบสื่อประสมมาใช้ควรดำเนินการเป็นขั้น ๆ (ไชยยศ เรืองสุวรรณ และเริงลักษณ์ มหาวิทยาลัยมนตรี, 2519, หน้า 76-77) ดังต่อไปนี้

1. เลือกและกำหนดวัตถุประสงค์ในการสอน โดยกำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่คาดหวังว่าจะเกิดขึ้นกับนักเรียนหลังการเรียนไปแล้ว
2. ดำเนินการตามวัตถุประสงค์ได้ต่อเนื่องเกี่ยวพันกับความรู้ที่นักเรียนควรจะได้รับ
3. เรียงลำดับวัตถุประสงค์ทุกข้อให้เกี่ยวข้องต่อเนื่องกันและจะต้องเป็นหน่วยเดียวกัน
4. เลือกสื่อที่คิดว่ามีคุณค่ามากที่สุดที่จะสร้างความสนใจ แล้วนำมาจัดลำดับการใช้ตามเนื้อหาที่จะบรรยาย
5. ทบทวนความต่อเนื่องของวัตถุประสงค์ เพื่อจะได้ใช้สื่อให้เหมาะสมกับเวลา จะได้ไม่ต้องเปลี่ยนแปลงโดยกะทันหันระหว่างการสอน ซึ่งจะทำให้สับสน

6. เขียนรายละเอียดอย่างย่อ ๆ ในเรื่องที่จะทำการสอน เพื่อเสนอแก่ผู้เชี่ยวชาญทางสื่อ ซึ่งจะต้องเตรียม เช่น ผู้เขียนโปรแกรมการสอน ผู้เขียนบท และช่างเทคนิค เป็นต้น

เมื่อดำเนินการออกแบบสื่อประสมที่ต้องการแล้ว จึงดำเนินการผลิตสื่อประสมตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2523, หน้า 123) กล่าวว่า การผลิตสื่อประสมมีขั้นตอนสำคัญ 10 ขั้นตอนด้วยกัน ดังนี้

1. กำหนดหมวดหมู่เนื้อหา และประสบการณ์ อาจจะเป็นหมวดวิชา หรือบูรณาการเป็นแบบสหวิทยาการตามที่เหมาะสม
2. กำหนดการสอนโดยแบ่งเนื้อหาออกเป็นหน่วยการสอน ประมาณเนื้อหาวิชาที่จะให้ครูสามารถถ่ายทอดความรู้แก่นักเรียนได้ใน 1 สัปดาห์ หรือสอนได้ในหน่วยละครั้ง
3. กำหนดหัวเรื่อง ผู้สอนจะต้องถามตัวเองในการสอนแต่ละหน่วย ควรให้ประสบการณ์อะไรแก่นักเรียนบ้าง แล้วกำหนดหัวข้อเรื่องออกมาเป็นหน่วยการสอนย่อย
4. กำหนดลักษณะและมโนทัศน์ หลักการและมโนทัศน์ที่กำหนดขึ้น จะต้องสอดคล้องกับหน่วยและหัวเรื่อง โดยสรุปแนวความคิด สารและเกณฑ์ที่สำคัญไว้เพื่อเป็นแนวทางจัดเนื้อหาให้สอดคล้อง
5. กำหนดวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวเรื่อง โดยเขียนเป็นวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องมีเกณฑ์การเปลี่ยนพฤติกรรมไว้ทุกครั้ง
6. กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งจะเป็นแนวทางในการเลือกและการผลิตสื่อการสอน “กิจกรรมการเรียนรู้” หมายถึง กิจกรรมทุกอย่างที่ผู้เรียนปฏิบัติ เช่น การอ่านบัตรคำสั่ง ตอบคำถาม เขียนภาพ ทำการทดลองทางวิทยาศาสตร์ การเล่นเกม ฯลฯ
7. กำหนดแบบประเมินผล ต้องประเมินผลให้ตรงกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมโดยใช้แบบทดสอบอิงเกณฑ์ (Criterion Test) เพื่อให้ผู้สอนทราบว่าหลังจากการเรียนรู้โดยสื่อประสมแล้วผู้เรียนได้เปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้
8. เลือกและผลิตสื่อการสอน วัสดุอุปกรณ์และวิธีการที่ครูใช้ ถือเป็นสื่อการสอนทั้งสิ้น เมื่อผลิตสื่อการสอนของแต่ละหัวเรื่องแล้วก็จัดสื่อการสอนเหล่านั้นไว้เป็นหมวดหมู่นำไปทดลองหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานต่อไป

การกำหนดประสิทธิภาพของสื่อประสมนิยมตั้งไว้ 90/90 สำหรับเนื้อหาที่เป็นความจำ และไม่ต่ำกว่า 80/80 สำหรับวิชาทักษะ เช่น ภาษา เพราะการเปลี่ยนพฤติกรรมคิดตามระยะเวลา ไม่สามารถเปลี่ยนและวัดได้ทันทีที่เรียนเสร็จไปแล้ว

9. หาประสิทธิภาพของสื่อประสม เพื่อเป็นการประกันว่าสื่อประสมที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพในการสอน ผู้สร้างต้องกำหนดเกณฑ์โดยคำนึงหลักการที่ว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการเพื่อช่วยให้การเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนบรรลุผล

10. การใช้สื่อประสม เป็นขั้นการนำสื่อประสมไปใช้ ซึ่งจะต้องมีการตรวจสอบและปรับปรุงอยู่ตลอดเวลา

จากขั้นตอนการผลิตสื่อประสมดังกล่าว ทำให้มองเห็นเป็นแนวทางในการผลิตสื่อประสมได้เป็นอย่างดี การผลิตสื่อประสม ก็คือ การผลิตสิ่งต่าง ๆ ตามองค์ประกอบของสื่อ ประสมนั่นเอง

แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นสิ่งสำคัญในการจัดเตรียมการสอน มีนักการศึกษาให้ความหมายไว้ ดังนี้

1. ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังต่อไปนี้
วัฒนาพร ระวังทุกข์ (2542, หน้า 1) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนการหรือโครงการที่จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อใช้ในการปฏิบัติการสอนในรายวิชาใดรายวิชาหนึ่ง เป็นการเตรียมการสอนอย่างมีระบบ และเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูพัฒนาการจัดการเรียนการสอนไปสู่จุดประสงค์การเรียนรู้ และจุดหมายของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ถวัลย์ มาตจรัส (2546, หน้า 32) ให้ความหมายของแผนจัดการเรียนรู้ไว้ว่า หมายถึง การนำวิชาการหรือกลุ่มประสบการณ์ที่จะต้องสอนตลอดภาคเรียน มาสร้างเป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตลอดภาคเรียน โดยมีจุดประสงค์การเรียนการสอน เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อ การวัดผลประเมินผล โดยให้สอดคล้องกับจุดเน้นของหลักสูตร สภาพของผู้เรียนและความพร้อมของโรงเรียน และตรงกับชีวิตจริงในท้องถิ่น

ลำลี รัทสุทธิ (2546, หน้า 16) อธิบายความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ ว่าเป็นการนำวิชาหรือกลุ่มประสบการณ์ที่จะต้องทำการสอนตลอดภาคเรียนมาสร้างเป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อ อุปกรณ์การสอน และการวัดผล ประเมินผล สำหรับเนื้อหาสาระและจุดประสงค์การเรียนรู้ ย่อย ๆ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ หรือจุดเน้นของหลักสูตร สภาพผู้เรียน ความพร้อมของโรงเรียน ในด้านวัสดุอุปกรณ์และตรงกับชีวิตจริงในท้องถิ่น ซึ่งกล่าวอีกนัยหนึ่ง แผนการจัดการเรียนรู้ ก็คือ การเตรียม การสอนเป็นลายลักษณ์อักษรล่วงหน้าหรือบันทึกการสอนตามปกตินั่นเอง กล่าวให้สั้น ก็คือ การเตรียมการสอนหรือการวางแผนการสอนของครูนั่นเอง

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2550, หน้า 106) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ คือ การนำวิชาหรือกลุ่มประสบการณ์ที่จะต้องทำแผนการจัดการเรียนรู้ตลอดภาค สร้างเป็นแบบแผนการจัดการเรียนรู้ การใช้สื่อ อุปกรณ์การจัดการเรียนรู้ และประเมินผล ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือจุดเน้นของหลักสูตร

จากความหมายที่กล่าวมา พอสรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ระบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้สอนสร้างขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์

2. ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังต่อไปนี้

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542, หน้า 2) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ว่าการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้จะก่อให้เกิดประโยชน์ ดังนี้

1. ก่อให้เกิดการวางแผนและการเตรียมการล่วงหน้าเป็นการนำเทคนิค วิธีการสอนการเรียนรู้ สื่อและเทคโนโลยี และจิตวิทยาการเรียนการสอนมาผสมผสาน ประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมด้านต่าง ๆ
2. ส่งเสริมให้ครูผู้สอนค้นหาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร เทคนิค การเรียนการสอน การเลือกใช้สื่อ การวัดและประเมินผล ตลอดจนประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องจำเป็น
3. เป็นคู่มือการสอนสำหรับตัวครูผู้สอนและครูที่สอนแทนนำไปใช้ปฏิบัติการสอนอย่างมั่นใจ

4. เป็นหลักฐานแสดงข้อมูลด้านการเรียนการสอน และการวัดผล ประเมินผลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนต่อไป

5. เป็นหลักฐานแสดงความเชี่ยวชาญของครูผู้สอน ซึ่งสามารถ นำไปเสนอเป็นผลงานทางวิชาการได้

สำลี รักสุทธี (2544, หน้า 78) กล่าวถึง ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ ว่ามีความสำคัญ ดังนี้

1. ช่วยให้ครูผู้สอนมีโอกาสศึกษาหลักสูตร แนวการสอน วิธีวัดผล ประเมินผล การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องและบูรณาการกับวิชาอื่น ๆ

2. เรื่องทรัพยากรของโรงเรียน ทรัพยากรของท้องถิ่น ค่านิยม ความซื่อสัตย์ และสภาพที่เป็นจริงของท้องถิ่น ตลอดจนการเชื่อมโยงสัมพันธ์กับวิชาอื่นด้วย

3. เป็นเครื่องมือของครูผู้สอนในการจัดการเรียนการสอนได้อย่าง มีคุณภาพ มีความมั่นใจในการสอนมากขึ้น

4. ผู้สอนใช้เป็นข้อมูลที่ถูกต้อง เทียบตรง เสนอแนะแก่บุคลากร ที่เกี่ยวข้อง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมทั้งเพื่อนครูที่สอนวิชาอื่น

5. ใช้เป็นคู่มือสำหรับครูที่สอนแทน

6. เป็นการพัฒนาวิชาชีพและมาตรฐานวิชาชีพครู ที่แสดงว่า งานสอน ต้องได้รับการฝึกฝน มีเครื่องมือและเอกสารที่จำเป็นสำหรับการประกอบวิชาชีพ ด้วย

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2550, หน้า 107) กล่าวว่า ผลดีของการทำ แผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. ช่วยทำให้เกิดการวางแผนวิธีจัดการเรียนรู้ที่มีความหมายยิ่งขึ้น

2. ช่วยให้ผู้สอนมีสื่อการจัดการเรียนรู้ เกิดความสะดวก

ในการจัดการเรียนการสอน ทำให้จัดการเรียนรู้ได้ครบถ้วนตามหลักสูตร และจัดการเรียนรู้ ได้ทันเวลา

3. เป็นผลงานทางวิชาการที่สามารถเผยแพร่เป็นตัวอย่างได้

4. ช่วยให้ความสะดวกแก่ผู้สอนจัดการเรียนรู้แทนในกรณี

ผู้จัดการเรียนรู้ ไม่สามารถเข้าจัดการเรียนรู้ได้

จากการศึกษาความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ พบสรุปได้ว่า ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ คือ สิ่งที่จะช่วยให้ครูสามารถจัดกระบวนการเรียน การสอนได้ สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของผู้เรียน ทำให้ครูวางแผนการทำงาน อย่างเป็นระบบ ทำให้การพัฒนาการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ

3. ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังต่อไปนี้

กรมวิชาการ (2545, หน้า 44-45) ได้สรุปขั้นตอนการจัดทำ แผนการจัดการเรียนรู้ได้ ดังนี้

1. การเลือกรูปแบบแผนการเรียนรู้ นำหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดไว้แล้ว มาพิจารณาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้
2. ตั้งชื่อแผนตามหัวข้อสาระการเรียนรู้
3. กำหนด จำนวนเวลา ระบุระดับชั้น
4. วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้จากมาตรฐานการเรียนรู้รายปี/ รายภาคที่เลือกไว้ เขียนเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชา
5. เลือกจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วิเคราะห์ไว้แล้ว เฉพาะข้อที่สัมพันธ์ กับหัวข้อสาระการเรียนรู้ กำหนดเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้หรือจุดประสงค์ปลายทาง ตามธรรมชาติวิชา
6. วิเคราะห์สาระการเรียนรู้เป็นรายละเอียดสำหรับนำไปจัดการ เรียนรู้ สาระการเรียนรู้จะเป็นเนื้อหาใหม่ของเนื้อหาที่กำหนดไว้ที่จำเป็นต้องสอน
7. กำหนดจุดประสงค์นำทางตามลำดับความยากง่ายของเนื้อหา นั้น ๆ
8. เลือกกิจกรรมและเทคนิคการสอนที่เหมาะสม
9. เลือกสื่ออุปกรณ์ สำหรับใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้เหมาะสมกับสาระที่เลือกมา เช่น รูปภาพ บัตรคำ วิดีทัศน์
10. จัดทำลำดับขั้นตอนกิจกรรมการเรียนรู้ โดยคำนึงขั้นตอน การสอนตามธรรมชาติ จุดประสงค์ และควรคำนึงถึงการบูรณาการเทคนิคและกระบวนการ เรียนรู้ รวมทั้งสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เข้าไว้ในแต่ละขั้นตอนด้วย

11. กำหนดการวัดผลประเมินผลโดยระบุวิธีการประเมินผล การเรียนรู้ที่เกิดระหว่างเรียน ตามจุดประสงค์ย่อย จุดประสงค์นำทาง และที่เกิดหลัง การเรียนการสอน เมื่อจบแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการวัดหลากหลายรูปแบบ วิธีการวัดหลากหลายรูปแบบตามความเหมาะสม

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2550, หน้า 114-115) ได้เสนอขั้นตอนการเขียน แผนการเรียนรู้มี ดังนี้

1. ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้ และมาตรฐานช่วงชั้นของกลุ่มสาระ การเรียนรู้ที่จะจัดทำหลักสูตร เพื่อที่เข้าใจเป้าหมาย และทิศทางการจัดการเรียนรู้
2. วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น เพื่อกำหนดสาระการเรียนรู้ ช่วงชั้นและกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปีหรือรายภาค
3. วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ช่วงชั้นและผลการเรียนเรียนรู้ ที่คาดหวังรายปีหรือรายภาค เพื่อกำหนดเป็นสาระรายปีหรือรายภาค
4. นำผลการเรียนรู้อย่างรายปีหรือรายภาค และสาระการเรียนรู้รายปี หรือรายภาคมาพิจารณาเพื่อจัดทำคำอธิบายรายวิชา
5. นำคำอธิบายรายวิชาที่กำหนดเป็นหน่วยการเรียนรู้
6. นำหน่วยการเรียนรู้แต่ละหน่วยมาจัดทำแผนจัดการเรียนรู้ เป็นรายหน่วย
7. นำแผนการจัดการเรียนรู้เป็นรายหน่วยมาจัดทำเป็นแผนการ จัดการเรียนรู้รายชั่วโมง

จากการศึกษาดังกล่าว พอสรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ ช่วยให้ ครูผู้สอนมีทิศทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ชัดเจนและเกิดประโยชน์กับผู้เรียน ได้มากที่สุด

4. รูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้

มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังต่อไปนี้
 วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542, หน้า 144-148) ได้กล่าวถึงรูปแบบ แผนการจัดการเรียนรู้ที่นิยมในปัจจุบันมี 3 รูปแบบ คือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบบรรยาย เขียนโดยใช้หัวเรื่องตาม ที่กำหนด กำกับแต่ละลำดับกิจกรรมการเรียนการสอน จะเขียนแบบเชิงบรรยายกิจกรรม ที่ครูผู้สอนจัดเตรียมไว้ โดยไม่ระบุชัดเจนว่านักเรียนทำอะไร

2. แผนการเรียนรู้แบบตาราง เขียนโดยใช้หัวเรื่องตามที่กำหนด มากำกับแต่บรรจุลงในตารางเกือบทั้งหมด

3. แผนการเรียนรู้แบบพิสดาร เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ ที่มีรายละเอียดแสดงขั้นตอนการลำดับกิจกรรมการเรียนการสอนแยกเป็นกิจกรรมที่ครูปฏิบัติ และสิ่งที่นักเรียนปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกัน

สุวิทย์ มูลคำ และคณะ (2549, หน้า 60-62) กล่าวว่า แผนการสอน ที่นิยมใช้กันทั่วไปมี 3 รูปแบบใหญ่ ๆ คือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบบรรยาย เขียนโดยใช้ประเด็นทั้ง 10 ประเด็น มากำกับ แต่การลำดับกิจกรรมการเรียนการสอนจะเขียนเป็นเชิงบรรยายกิจกรรม ที่ครูจัดเตรียมไว้ โดยไม่ระบุชัดเจนว่านักเรียนทำอะไร

2. แผนการจัดการเรียนรู้แบบตาราง เขียนโดยใช้ประเด็นสำคัญ ที่เป็นองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มากำกับ และบรรจุองค์ประกอบสำคัญ เหล่านั้นลงในตารางเกือบทั้งหมด

3. แผนการจัดการเรียนรู้แบบพิสดาร เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ ที่มีรายละเอียดมากขึ้น การจัดลำดับกิจกรรมการเรียนการสอน แยกเป็นกิจกรรมที่ครู ปฏิบัติและสิ่งที่นักเรียนปฏิบัติซึ่งสอดคล้องกัน

สมนึก ธาตุทอง (2548, หน้า 246) กล่าวว่า รูปแบบแผนการจัดการ เรียนรู้ ประกอบด้วย 3 รูปแบบ คือ 1) แบบบรรยาย 2) แบบตาราง 3) แบบพิสดาร

จากการศึกษาดังกล่าวพอสรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่นิยมใช้กันทั่วไปมี 3 รูปแบบใหญ่ ๆ คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบบรรยาย 2) แผนการจัดการเรียนรู้ แบบตาราง และ 3) แผนการจัดการเรียนรู้แบบพิสดาร การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนสามารถออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ของตนเองได้ โดยกำหนดรูปแบบตามที่ ครูผู้สอนเห็นว่าเหมาะสม สะดวกต่อการนำไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

1. ความสำคัญและความหมายการทำงานกลุ่ม

ได้มีผู้ที่ศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มไว้และได้กล่าวถึงความสำคัญและความหมายการทำงานกลุ่มไว้ ดังนี้

ทีคณา แชมมณี (2545, หน้า 10-13) ได้กล่าวถึงการทำงานกลุ่มสรุปได้ ดังนี้ การทำงานกลุ่มในที่นี้มีความหมายเดียวกับการทำงานเป็นทีม หมายถึง การที่กลุ่มบุคคลเข้ามาร่วมกับปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับปัจจัยและองค์ประกอบหลายประการ การรวมกลุ่มมีลักษณะของการทำงานเป็นทีมมีแนวทาง ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน กล่าวคือ บุคคลที่มาร่วมกลุ่มต้องมีบทบาทหน้าที่ในการดำเนินงาน เพื่อให้กลุ่มบรรลุเป้าหมายในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง
2. การติดต่อสื่อสารในกลุ่ม กล่าวคือ บุคคลรวมกลุ่มนั้นจะต้องมีการสื่อความหมายเดียวกัน เพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจในการทำงานร่วมกัน
3. การประสานงานในกลุ่ม กล่าวคือ กลุ่มจำเป็นต้องมีระบบการประสานงานเพื่อให้งานของกลุ่มสำเร็จ
4. การตัดสินใจร่วมกัน กล่าวคือ บุคคลที่ร่วมกลุ่มต้องมีโอกาสตัดสินใจในการทำงานร่วมกันในระดับใดระดับหนึ่ง
5. มีผลประโยชน์ร่วมกัน กล่าวคือ สมาชิกกลุ่มต้องมีโอกาสได้รับการจัดสรรตอบแทนที่กลุ่มจะได้รับจากการทำงานร่วมกัน

วัชร เล่าเรียนดี (2545, หน้า 13) กล่าวว่า พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม (Group Working Behaviors) หมายถึง การแสดงออกด้วยคำพูดและการปฏิบัติเพื่อให้งานกลุ่มประสบความสำเร็จสูงสุด ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนนั้น สมาชิกในกลุ่มทุกคนต้องยอมรับว่า ผลงานกลุ่มหรือผลสำเร็จของกลุ่มนั้นเป็นผลงานของทุกคน สมาชิกในกลุ่มมีความรับผิดชอบเท่าเทียมกันต่อผลงานกลุ่ม ทุกคนในกลุ่มต้องมีส่วนร่วมในการคิด การปฏิบัติ ยอมรับความคิดเห็นของเพื่อน ร่วมเสนอและปฏิบัติด้วยความเต็มใจ ดังนั้นในการเรียนรู้แบบร่วมมือนั้น ครูจึงต้องคอยติดตาม ดูแลการปฏิบัติงานของกลุ่ม โดยตลอดเวลาดอยช่วยคอยปรับแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม และกระตุ้นเสริมกำลังใจให้ทุกคนร่วมกันคิดและปฏิบัติอย่างสนุกสนานด้วย พฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่ครูจะต้องให้นักเรียนฝึกปฏิบัติจนชำนาญติดเป็นนิสัย เช่น

1. การแสดงความคิดเห็น เช่น การถาม-ตอบ การแสดงความคิดเห็น และให้ข้อเสนอแนะ
2. การให้กำลังใจเพื่อน เช่น การพูดสนับสนุนความคิดเห็นของเพื่อน การชื่นชม หรือการพูดกระตุ้นให้เพื่อนถาม-ตอบหรือแสดงความคิดเห็น
3. การรับฟังความคิดเห็น ตั้งใจฟัง พักหน้ารับ ตอบสนองและสนับสนุน
4. การร่วมมือกับกลุ่ม ร่วมแสดงความคิดเห็น ร่วมปฏิบัติ ต้องคอยช่วยเหลือกัน และการกระตือรือร้นในการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับเพื่อน
5. การตั้งใจในการทำงานกลุ่ม เอาใจใส่ต่องานที่ได้รับมอบหมาย การร่วมมือกันหาคำตอบ การรวมอภิปรายกับเพื่อนในกลุ่ม

สรุปได้ว่า พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม คือ การที่ผู้เรียนร่วมกันทำกิจกรรมในชั้นเรียนเป็นกลุ่ม เพื่อค้นคว้าหาความรู้หาคำตอบ ในกิจกรรมที่กำลังดำเนินการอยู่ โดยสมาชิกทุกคนต้องเคารพติดากกลุ่ม ทำให้เกิดการพัฒนาการคิดเกิดการเรียนรู้บรรลุตามจุดประสงค์ที่วางไว้ และเกิดความสามัคคีในการทำงานเป็นกลุ่ม

2. ทฤษฎีการทำงานกลุ่ม

ทฤษฎีการทำงานกลุ่มเป็นทฤษฎีที่มุ่งเสนอแนวคิดเกี่ยวกับความพยายามสร้างแรงจูงใจให้สมาชิกกลุ่มได้รับแรงจูงใจในระดับสูงที่สุด เพื่อให้บุคคลสามารถที่จะทำงานร่วมกันได้เป็นอย่างดี โดยมีทฤษฎีที่น่าสนใจ ดังนี้

1. ทฤษฎีการทำงานรวมกลุ่ม

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2542, หน้า 46) ผู้พัฒนาทฤษฎีได้อธิบายหลักการสำคัญของทฤษฎีนี้ว่า การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มประกอบด้วยองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญ 3 ประการ คือ กิจกรรมการกระทำร่วมกัน และความรู้สึก ซึ่งองค์ประกอบทั้งสามอย่างจะเกี่ยวพันโดยตรงระหว่างกัน กล่าวคือ ถ้าหากว่าบุคคลมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากเท่าใดการกระทำร่วมกันและความรู้สึกของพวกเขาจะมีมากขึ้นด้วย บุคคลต่าง ๆ ภายในกลุ่มเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น ไม่เพียงแต่อยู่ใกล้ชิดกันเท่านั้นแต่พวกเขาจะต้องทำการตัดสินใจ ติดต่อสื่อสาร สนับสนุน ประสานงานและประสบความสำเร็จในเป้าหมายอีกด้วย สมาชิกภายในหรือองค์กรที่เกี่ยวพันกับลักษณะดังกล่าวนี้มีแนวโน้มจะรวมกันเป็นกลุ่มที่มีพลังสูง

วารสาร ตรีภูษณ (2549, หน้า 3) กล่าวถึงแนวคิดสำคัญในการทำงานเป็นรวมกลุ่ม เหตุผลเพราะคนเรามีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน เราควรนำจุดเด่น จุดดี ของแต่ละบุคคลในทีมมาช่วยให้งานที่ทำบรรลุเป้าหมาย การทำงานเป็นส่วน ๆ ย่อมได้ผลดีไม่เท่ากับการทำงานที่ร่วมมือกัน และความสำเร็จของการทำงานเป็นทีม ขึ้นอยู่กับสมาชิกในทีมเป็นสำคัญ

2. ทฤษฎีการแลกเปลี่ยนพฤติกรรมของกลุ่ม

ทิตานา แชมมณี (2545, หน้า 15) ผู้พัฒนาแนวคิดของทฤษฎีนี้พยายามจะอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกและกระบวนการของกลุ่ม ซึ่งจะก่อให้เกิดผลจากการรวมกลุ่ม แนวความคิดจากทฤษฎีนี้จะเป็นพื้นฐานของการทำหน้าที่ในกลุ่มได้อย่างดี แนวคิดที่สำคัญของทฤษฎีนี้คือ

1) ในการรวมกลุ่มจะมีการแลกเปลี่ยนพฤติกรรมและความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกที่มีปฏิสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การสื่อสารหรือการแสดงพฤติกรรมที่บุคคลหนึ่งแสดงต่อบุคคลหนึ่ง และจะมีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมของบุคคลนั้นด้วย ซึ่งการแสดงพฤติกรรมนี้ จะเป็นการแสดงออกทางด้านการกระทำหรือคำพูดก็ได้ เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายตามที่ต้องการ

2) การเลือกพฤติกรรมและความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกจะก่อให้เกิดผลของกลุ่มขึ้น ซึ่งอาจประกอบด้วย รางวัลจากการปฏิสัมพันธ์ เช่น ความสบายใจ ความสนุกสนาน ความอึดอ้อมใจ ความพอใจ และการเห็นคุณค่าของการพยายามกระทำพฤติกรรมนั้นให้บรรลุจุดมุ่งหมายตามที่ต้องการ

จากการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า การทำงานเป็นกลุ่มมีความสำคัญมากต่อการทำงาน เพราะการทำงานเป็นกลุ่มจะช่วยให้เกิดความสำเร็จในงาน ซึ่งต้องมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ต้องการ

3. องค์ประกอบของการทำงานกลุ่ม

การทำงานเป็นกลุ่มหรือเป็นทีมจะมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับความพร้อมของปัจจัยสำคัญด้านต่าง ๆ ซึ่งนักการศึกษาได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการทำงานกลุ่มที่นำมาใช้ในการเรียนการสอน ดังนี้

ทิตานา แชมมณี (2545, หน้า 139-142) กล่าวถึงองค์ประกอบของการทำงานกลุ่มสรุปได้ ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านผู้นำกลุ่ม เป็นบุคคลสำคัญมากในการดำเนินงานของกลุ่มบทบาทและหน้าที่เพื่อช่วยให้กลุ่มเกิดกระบวนการทำงานที่มีประสิทธิภาพมี ดังนี้

1.1 บทบาทเกี่ยวกับการทำงานผู้นำ ต้องทำความเข้าใจในจุดหมายของการทำงาน และช่วยให้ผู้ร่วมงานเข้าใจตรงกัน วางแผนและขั้นตอนการทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมงาน แบ่งงานและมอบหมายงานอย่างเหมาะสม ช่วยประสานงานให้กลุ่มมีความเข้าใจตรงกันในข้อมูลหรือประเด็นต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องการบรรลุผลสำเร็จของงาน ติดตามงาน ประเมินผลงาน สรุปผลงานเป็นระยะและแจ้งให้เพื่อนร่วมงานทราบ ควบคุมมาตรฐานและผลงานของกลุ่ม

1.2 บทบาทเกี่ยวกับการรวมกลุ่ม จัดระเบียบและควบคุมระเบียบของกลุ่ม ดูแลเอาใจใส่สมาชิกของกลุ่มให้มีการแสดงความคิดเห็นและความสามารถอย่างทั่วถึง ให้ทุกคนรู้สึกว่ามีคุณค่า เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มและต้องการทำงานให้กลุ่มรับฟังและพิจารณาความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มอย่างทั่วถึง ช่วยทำความเข้าใจกระจ่างในเรื่องการสื่อความหมาย ช่วยให้กลุ่มเข้าใจตรงกันสร้างบรรยากาศที่อบอุ่นและเป็นมิตร ให้เกิดขึ้นในกลุ่มไม่ให้เกิดความแตกแยก

2. องค์ประกอบด้านบทบาทสมาชิกกลุ่ม สมาชิกที่ดีต้องมีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตน โดยรู้ว่าตนควรจะทำอะไรที่จะช่วยให้กลุ่มบรรลุความสำเร็จสมาชิกจำเป็นจะต้องช่วยเหลือผมใน 2 บทบาท คือ

2.1 บทบาทในการทำงาน สมาชิกกลุ่มควรเสนอความคิดหรือวิธีการใหม่ ๆ ในการพิจารณาแก้ไขปัญหาเพื่อให้กลุ่มบรรลุผลตามที่ต้องการ ให้ข้อมูลข้อเท็จจริงที่เป็นประโยชน์ต่อกลุ่ม ชี้แจงรายละเอียดต่าง ๆ โดยการให้ตัวอย่างหรือทำความเข้าใจกับความคิดหรือข้อเสนอแนะต่าง ๆ และช่วยให้สมาชิกเกิดความกระจ่างในข้อมูล กำหนดมาตรฐาน ซึ่งกลุ่มจะพยายามก้าวไปให้ถึง ประเมินผลก้าวหน้าของกลุ่ม ช่วยให้กลุ่มบรรลุจุดมุ่งหมายที่ต้องการได้ง่ายขึ้น

2.2 บทบาทเกี่ยวกับการรวมกลุ่ม ช่วยสนับสนุนกระตุ้นให้สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการให้ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นต่าง ๆ ประนีประนอมไกล่เกลี่ยและหาทางแก้ปัญหา เมื่อสมาชิกกลุ่มมีความขัดแย้งกัน ช่วยให้กลุ่มเกิดบรรยากาศที่ดีด้วยวิธีการต่าง ๆ ในการทำงานร่วมกัน

3. องค์ประกอบด้านกระบวนการทำงานกลุ่ม คือ วิธีที่กลุ่มใช้ในการทำงาน ผลงานกลุ่มจะดีมากขึ้นเพียงใดขึ้นอยู่กับขั้นตอนวิธีการที่กลุ่มใช้ในการทำงาน ด้วยวิธีการทำงานที่ทุกคนยอมรับว่ามีส่วนช่วยให้การทำงานบรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ นั้นมีสิ่งสำคัญ ดังนี้

- 3.1 ทำความเข้าใจในเป้าหมาย หรือจุดมุ่งหมายของงาน
- 3.2 มีการวางแผนในการทำงาน
- 3.3 หาวิธีและกำหนดขั้นตอนในการทำงาน
- 3.4 วางแผนปฏิบัติงานตามรายละเอียด
- 3.5 แบ่งงานและมอบหมายงาน
- 3.6 ปฏิบัติตามแผนและติดตามผลงาน
- 3.7 ประเมินผลและปรับปรุงงาน

วรภกรณ์ ตระกูลสฤษดิ์ (2549, หน้า 9) กล่าวถึง องค์ประกอบของการทำงานกลุ่มไว้ ดังนี้

1. การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของบุคคล หมายถึง การที่สมาชิกตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป มีความเกี่ยวข้องกันในการดำเนินกิจกรรมของกลุ่ม/ทีม แต่ละคนควรตระหนักในความสำคัญของตัวเองและกัน แสดงออกโดยการยอมรับการให้เกียรติกัน ปรึกษาหารือให้โอกาสในการทำงาน ไม่ดูถูกดูแคลน สำหรับกลุ่มขนาดใหญ่มักมีปฏิสัมพันธ์กันเป็นเครือข่ายมากกว่าการติดต่อกันตัวต่อตัว

2. มีจุดมุ่งหมายและเป้าหมายร่วมกัน หมายถึง การที่สมาชิกกลุ่มมีความรู้และเข้าใจวัตถุประสงค์ของการทำงาน เพื่อเป็นแนวทางในการทำงานที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ถ้าหากจุดประสงค์ของสมาชิกกลุ่มที่สอดคล้องกับองค์การมักนำมาซึ่งความสำเร็จของการทำงานได้ง่าย

3. การมีโครงสร้างของทีม หมายถึง การที่มีกฎมีระเบียบแบบแผน ซึ่งจะเป็นแบบแผนเฉพาะกลุ่มสมาชิก กลุ่มจะต้องปฏิบัติตามกฎหรือเป็นมติของกลุ่ม ซึ่งอาจเป็นกลุ่มแบบทางการ (Formal Group) หรือกลุ่มไม่เป็นทางการ (Informal Group) ก็ได้ สมาชิกทุกคนของกลุ่มจะต้องยอมรับและปฏิบัติตามเป็นอย่างดี สมาชิกกลุ่มย่อยอาจมีกฎเกณฑ์แบบไม่เป็นทางการมีความสนิทสนมกันอย่างไม่ใกล้ชิดระหว่างสมาชิกด้วยกัน

4. สมาชิกมีบทบาทและความรู้สึกร่วมกัน หมายถึง รักษาบทบาทที่มั่นคงในแต่ละทีม/กลุ่ม จะมีความแตกต่างกันตามลักษณะของกลุ่ม รวมทั้งความรู้ความสามารถของสมาชิก โดยมีการจัดแบ่งบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบ กระจายงานกันตามความรู้ ความสามารถ และความถนัดของสมาชิก อาจสรุปได้ว่า องค์ประกอบของการทำงานเป็นทีม ต้องประกอบไปด้วย บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ที่ต้องมีลักษณะ ได้แก่ การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดี ความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีแบบแผน การพึ่งพากันในการปฏิบัติงาน บุคคลในกลุ่มถือว่าตนเองเป็นสมาชิกของทีมงานมีวัตถุประสงค์และเป้าหมายเดียวกัน ความคิดว่าการทำงานร่วมกันช่วยให้งานสำเร็จได้ดีกว่าการทำงานเพียงคนเดียว ความสมัครใจที่จะทำงานร่วมกัน ความเพลิดเพลินที่จะทำงานและผลิตผลงานคุณภาพสูง และความพร้อมที่จะเผชิญปัญหาร่วมกัน

Robbins (2001, p. 64) กล่าวถึง องค์ประกอบของการทำงานกลุ่มไว้ดังนี้

1. การจ้ดรูปแบบงาน (Work design) ทีมงานที่มีประสิทธิภาพ ต้องปฏิบัติงานและมีความรับผิดชอบร่วมกันในการทำให้งานบรรลุเป้าหมาย ลักษณะของการจ้ดรูปแบบต้องมีเสริภาพในการทำงาน ใช้ทักษะความรู้ ผลผลิตมีความชัดเจน ส่งผลต่อคนส่วนใหญ่
  2. การจ้ดองค์ประกอบ (Composition) เป็นการจ้ดทีมงานว่าเป็นอย่างไร ประกอบด้วย ความรู้ความสามารถ บุคลิกภาพของสมาชิก การกำหนดบทบาทที่หลากหลายขนาด ความยืดหยุ่นของทีมงาน และความเต็มใจร่วมทีมของสมาชิก
  3. การจ้ดบริบท (Context) มีองค์ประกอบ ได้แก่ ทรัพยากรที่เพียงพอ ภาวะผู้นำที่ดี มีระบบการประเมินผล และค่าตอบแทนที่ดี
  4. การจ้ดกระบวนการ (Process) ปัจจัยด้านกระบวนการมีความสำคัญต่อประสิทธิภาพของทีม ได้แก่ ความผูกพันต่อวัตถุประสงค์ร่วมกัน การกำหนดเป้าหมายเฉพาะทีม ความเชื่อมั่น การบริหารความขัดแย้ง ลดการเอาเปรียบของสมาชิกบางคน
- องค์ประกอบของการทำงานกลุ่ม ประกอบด้วย ผู้นำกลุ่ม และสมาชิก มีการร่วมกันการกำหนดโครงสร้างขององค์กร กำหนดจุดมุ่งหมาย บทบาทหน้าที่ อย่างเป็นระบบ มีการปฏิสัมพันธ์กันทำให้เกิดความพึงพอใจ ร่วมใจกันส่งผลให้งานบรรลุตามเป้าหมาย

4. แบบวัดพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

แบบวัดพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ต้องอาศัยเครื่องมือที่เหมาะสมกับพฤติกรรมแต่ละทักษะ ซึ่งการสังเกตเป็นวิธีการที่จะได้ข้อมูลโดยตรงจากการปฏิบัติของนักเรียน ทั้งในด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ ทักษะทางสังคม นิัยการทำงานและการปรับตัว ซึ่งนักวิชาการได้กล่าวถึงแบบวัดพฤติกรรมไว้ ดังนี้

ประนอม เดชชัย (2536, หน้า 37) กล่าวว่าในการติดตามพฤติกรรมการทำงานกลุ่มนั้น มีความจำเป็นต้องพิจารณาเครื่องมือสำหรับวัดความเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือพัฒนาการทางทักษะแต่ละประเภทอย่างเหมาะสมด้วย เช่น การใช้การสังเกตพฤติกรรมในห้องเรียน หรือพิจารณาผลงาน หรืออาจใช้ข้อสอบหรือใช้หลาย ๆ วิธีรวมกันแล้วแต่ผู้สอนจะเห็นสมควร ข้อสำคัญเครื่องมือที่วัดต้องคำนึงถึงจุดประสงค์การเรียนการสอนเป็นเกณฑ์ ว่าต้องการให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางทักษะใดบ้าง และจะต้องแสดงพฤติกรรมอย่างไรจะทำให้วัดและประเมินผลทักษะตามที่กำหนดไว้ในจุดประสงค์บทเรียนได้ง่ายขึ้น

ภัทรา นิคมานนท์ (2538, หน้า 165-167) กล่าวว่า เมื่อพิจารณาประเภทที่ใช้เทคนิคการสังเกตดังกล่าวนี้ สรุปเกี่ยวกับบันทึกการสังเกตได้ 2 แบบ คือ บันทึกสิ่งที่สังเกตได้ทั้งหมด โดยไม่ได้กำหนดกรอบของแบบบันทึกการสังเกตได้ล่วงหน้า และบันทึกการสังเกตโดยใช้แบบบันทึกการสังเกตที่กำหนดกรอบไว้แล้ว ซึ่งแบบบันทึกการสังเกตมีหลายแบบ ดังนี้

1. แบบกำหนดพฤติกรรมที่ต้องการสังเกตไว้ในตาราง ซึ่งมีวิธีการบันทึกโดยผู้สังเกตจะบันทึกค่าระดับคะแนนพฤติกรรมที่สังเกตได้ลงในแต่ละช่วงที่แตกต่างกันตามจำนวนระดับที่กำหนด โดยทั่วไปนิยมกำหนดค่าของแต่ละพฤติกรรมไว้ 5 ระดับ ในการบันทึกข้อมูลการสังเกตนี้ ผู้บันทึกจะบันทึกเฉพาะพฤติกรรมที่ครูสังเกตได้เท่านั้น จะไม่มีการอธิบายวิจารณ์

2. แบบบรรยายมีการกำหนดรูปแบบตารางที่ประกอบไปด้วยส่วนที่เป็นข้อมูลของนักเรียน เช่น ชื่อ ชั้น วันที่บันทึก และช่วงพฤติกรรมที่สังเกตได้

3. แบบบันทึกการบรรยายสะสม มีการกำหนดรูปแบบตารางที่ประกอบไปด้วย ชื่อของนักเรียน วันที่ทำการสังเกตนักเรียน เวลาเรียน และช่วงของการสังเกตพฤติกรรมเป็นครั้งที่ทำการสังเกตพฤติกรรมที่สังเกตได้

4. แบบสำรวจความถี่ มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการที่ต้องการสังเกตว่าผู้สังเกตเพียงแต่ต้องการทราบความถี่ของพฤติกรรมที่แสดงออก แบบบันทึกการสังเกตเหล่านี้ สามารถที่จะเลือกใช้ได้ตามจุดประสงค์ของผู้ต้องการวัดพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักเรียน แต่ควรยึดหลักของวิธีการใช้แบบบันทึกการสังเกตด้วย ดังนี้

4.1 การบันทึกการสังเกตควรบันทึกพฤติกรรมของแต่ละบุคคล แยกจากกันไม่ควรสังเกตพร้อมกันหลาย ๆ คน เพราะจะทำให้เกิดความสับสนในการบันทึกข้อมูล

4.2 การบันทึกที่ดีควรบันทึกข้อมูลทั้งด้านบวกและลบ ตามที่สังเกตได้จริงโดยไม่ต้องเติมความคิดเห็น เว้นแต่ใช้แบบสังเกตที่มีการกำหนดที่แสดงความคิดเห็น

4.3 ควรบันทึกเฉพาะพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับจุดมุ่งหมายเท่านั้น

4.4 ควรบันทึกพฤติกรรมที่สังเกตได้ทันทีที่สังเกตเห็น ไม่ควรเก็บไว้บันทึกภายหลัง

กังวล เทียนกัณฑ์เทศน์ (2540, หน้า 24-25) ได้กล่าวว่า การสังเกตที่สามารถจำแนกได้ 4 ประเภท ดังนี้

1. ระเบียบสะสมส่วนบุคคล เป็นการบันทึกพฤติกรรมของแต่ละบุคคล โดยทั่วไปผู้วัดต้องสังเกตพฤติกรรมเป็นระยะ ๆ ไป เป็นรายบุคคลจนกระทั่งเห็นว่าเพียงพอที่จะเห็นพฤติกรรมนั้นชัดเจน ระเบียบสะสมส่วนบุคคลจะเป็นการบันทึกพฤติกรรมอันเป็นผลจากการศึกษาด้านการปรับตัวของบุคคลในสังคม

2. แบบสำรวจ เป็นระบบที่จัดเตรียมไว้แล้ว ซึ่งมีลักษณะเป็นประโยชน์ข้อความที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่ต้องวัด โดยตรวจสอบพฤติกรรมว่ามีหรือไม่มีตามที่ผู้วัดหรือผู้ใช้แบบสำรวจสังเกตได้

3. การจัดระดับคุณภาพ ผู้ใช้แบบวัดผลแบบนี้ จะเป็นผู้สังเกตคุณภาพหรือลักษณะที่สังเกตได้แล้วกำหนดลักษณะคุณภาพเหล่านั้น เช่น มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด เหมาะสำหรับการพูด การแสดงพฤติกรรมในการเรียนและความร่วมมือในการทำงาน เป็นต้น

4. เทคนิคสังคมมิติ เทคนิคนี้เป็นวิธีการที่ใช้สังเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในกลุ่มกับกลุ่ม หรือการศึกษากลุ่มเพื่อนในชั้นเรียน ซึ่งกลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อค่านิยม ต่อบรรยากาศของกลุ่ม หรือโครงสร้างของกลุ่ม โดยครูกำหนดสถานการณ์ เช่น ถ้ามีปัญหาจะปรึกษาเพื่อนคนใด ให้นักเรียนแต่ละคนระบุชื่อเพื่อนหนึ่งชื่อ หรือถ้าจะ

ทำงานชนิดหนึ่งเพียง 2 คน นักเรียนจะเลือกเพื่อนคนใดเป็นเพื่อนร่วมงาน เป็นต้น แล้วกำหนดตำแหน่งของแต่ละคนลงบนกระดาษ เขียนเส้นโยงเป็นลูกศรแสดงว่าถูกเลือกของแต่ละคน

อุไรวรรณ สัจจวารานนท์ (2552, หน้า 56) กล่าวไว้ว่าการสังเกตนี้สามารถจำแนกได้ 4 ประเภท ดังนี้

1. ระเบียบสะสมส่วนบุคคล (Anecdotal records) เป็นการบันทึกพฤติกรรมของแต่ละบุคคล โดยทั่วไปต้องสังเกตพฤติกรรมเป็นระยะจนกระทั่งเห็นว่าเพียงพอที่จะเห็นพฤติกรรมนั้นชัดเจน ระเบียบสะสมส่วนบุคคลจะเป็นการบันทึกพฤติกรรมอันเป็นผลจากการศึกษาด้านการปรับตัวของบุคคลในสังคม
  2. แบบสำรวจรายการ (Checklist) เป็นระบบที่จัดเตรียมไว้แล้ว ซึ่งมีลักษณะเป็นประโยคข้อความที่เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด โดยตรวจสอบพฤติกรรมว่ามีหรือไม่มีตามที่ผู้วัดหรือผู้ใช้แบบสำรวจสังเกตได้
  3. การจัดระดับคุณภาพ (Rating scale) ผู้ใช้วัดผลแบบนี้จะเป็นผู้สังเกตคุณภาพหรือลักษณะแล้วกำหนดคุณภาพเหล่านั้น เช่น มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด เหมาะสำหรับการวัดการพูด การแสดงพฤติกรรมในการเรียนและความร่วมมือในการทำงาน เป็นต้น
  4. เทคนิคสังคมมิติ (Stoichiometric technique) เทคนิคนี้เป็นวิธีการที่ใช้สังเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในกลุ่มกับกลุ่ม หรือการศึกษากลุ่มเพื่อนในชั้นเรียน ซึ่งกลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อกันโดยต่อบรรยากาศ หรือโครงสร้างของกลุ่ม โดยครูจะเป็นผู้กำหนดสถานการณ์
- จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า การวัดพฤติกรรมการทำงานกลุ่มนั้นการสังเกตเป็นวิธีการหนึ่งที่จะทำให้ได้ข้อมูลมาโดยตรง จากการแสดงพฤติกรรมของนักเรียน เป็นการรวบรวมข้อมูลนักเรียนอย่างง่าย หลักการสำคัญในการสังเกต ก็คือ มีการตั้งจุดมุ่งหมาย สังเกตอย่างละเอียด จดบันทึกสิ่งที่ได้จากการสังเกต ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตต้องมีการตรวจสอบหลายครั้ง จึงสรุปและใช้เครื่องมืออื่นร่วมด้วยก่อนมีการสรุปผลตัวอย่างการประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

ความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งที่มีผลต่อความสำเร็จของงาน ให้เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับความหมายของความพึงพอใจ โดยมีผู้ให้ความหมายไว้หลายทระศนะด้วยกัน ดังนี้

1. ความหมายของความพึงพอใจ

ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2546, หน้า 775) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความพึงพอใจ คือ พอใจ ชอบใจ

มยุรี ศรีคะเนย์ (2547, หน้า 9) กล่าวถึง ความพึงพอใจว่า หมายถึง ระดับความพอใจที่เป็นผลมาจากทัศนคติ และความสนใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง ทัศนคติและความสนใจดังกล่าวนี้มีผลกระทบต่อประสิทธิภาพของงานและกิจกรรมต่าง ๆ ได้

สุพัตรา กองทรัพย์ (2549, หน้า 36) ได้สรุปความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกในทางบวก ความรู้สึกที่มีความสุขเมื่อได้รับผลสำเร็จและผลตอบแทนจากการปฏิบัติงานตามบุคคลนั้นปรารถนา ทำให้บุคคลเกิดความกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่น มีขวัญกำลังใจในการทำงาน ซึ่งเป็นผลดีต่อการปฏิบัติงาน

หทัยกาญจน์ วงษ์แก้ว (2552, หน้า 29) ได้ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบ ยินดี เต็มใจ ซึ่งเป็นความรู้สึกทางบวกและเป็นผลให้เกิดความกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่น มีขวัญและกำลังใจในการทำให้งานสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

จรัส ภูพานนิล (2553, หน้า 53) ได้สรุปไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับความรู้สึกในทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทำให้เกิดความรู้สึกดี เช่น ชอบ มีความสุขและความพึงพอใจต่อสิ่งนั้น ๆ ซึ่งเป็นปัจจัยก่อให้เกิดความสำเร็จในการประกอบกิจกรรมนั้น ๆ

เพ็ญนภา บำรุงสุข (2553, หน้า 55-56) สรุปไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด หรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อการทำงานหรือการปฏิบัติกิจกรรมในเชิงบวก

Good (1973, p. 163 อ้างถึงใน จรัส ภูพานนิล, 2553, หน้า 53) ให้ความหมายไว้ว่า ความพึงพอใจ คือ ระดับความรู้สึกพอใจ ชอบ รัก ซึ่งเป็นผลจากความสนใจ และทัศนคติที่ดีของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ

Kotler & Keller (2006, p. 136 อ้างถึงใน ลัดดาวัลย์ จันลาวงค์, 2556, หน้า 76) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกของบุคคล ซึ่งมีระดับความพอใจที่มีผลมาจากการเปรียบเทียบการทำงานตามที่เห็น และเข้าใจกับความคาดหวัง หากบุคคลเห็นและเข้าใจว่าการทำงานต่ำกว่าความคาดหวังจะส่งผลให้เกิดความไม่พอใจ หากการทำงานตรงกับความคาดหวังบุคคลนั้นจึงเกิดความพึงพอใจ

จากความหมายของความพึงพอใจที่กล่าวมาข้างต้น พอสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบ ยินดี เต็มใจ และทัศนคติซึ่งเป็นความรู้สึกในทางบวกที่บุคคลมีต่องานหรือกิจกรรมที่ตนปฏิบัติอยู่ ดังนั้น ความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ จึงหมายถึง ความรู้สึกชอบใจ มีความคิดเห็นในทางบวกต่อกิจกรรมการเรียนรู้ โดยสามารถสังเกตได้จากพฤติกรรมที่บุคคลนั้นแสดงออกมาขณะปฏิบัติกิจกรรม เช่น มีความมุ่งมั่น กระตือรือร้น และมีกำลังใจในการทำกิจกรรมจนประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย

2. การวัดความพึงพอใจ

ความพึงพอใจมีผลทำให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความรู้สึกกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นที่จะทำงาน มีขวัญและกำลังใจ สิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของการทำงาน การวัดความพึงพอใจที่จะให้ได้ผลถูกต้องนั้นเป็นเรื่องยาก เนื่องจากความพึงพอใจของบุคคลนั้นแตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่าง ซึ่งการวัดความพึงพอใจสามารถกระทำได้หลายวิธี และวิธีหนึ่งที่มีผู้นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย คือ การใช้แบบสอบถามในการวัดความพึงพอใจ โดยมีนักวิชาการด้านการศึกษาให้คำแนะนำในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ ดังนี้

บุญชม ศรีสะอาด (2552, หน้า 63-71) ได้กล่าวว่า แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย ชุดของข้อคำถามที่ต้องการให้กลุ่มตัวอย่างตอบโดยกาเครื่องหมายหรือเขียนตอบ ซึ่งนิยมถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริง ความคิดเห็นของบุคคล ซึ่งแบบสอบถามโดยทั่วไปจะมีโครงสร้างหรือส่วนประกอบ 3 ส่วน ดังนี้

1. คำชี้แจงในการตอบที่ปกของแบบสอบถาม จะเป็นคำชี้แจงซึ่งมักระบุถึงจุดประสงค์ในการให้ตอบแบบสอบถาม หรือจุดมุ่งหมายของการทำวิจัย อธิบายลักษณะของแบบสอบถาม วิธีการตอบแบบสอบถามพร้อมตัวอย่าง
2. สถานภาพส่วนตัวผู้ตอบ ส่วนที่ 2 ของแบบสอบถาม จะให้ตอบเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัว เช่น ชื่อ-สกุล เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ เป็นต้น

3. ข้อคำถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและความคิดเห็น เป็นส่วนสุดท้าย และเป็นส่วนที่สำคัญที่สุด ซึ่งจะช่วยให้ได้ข้อมูล รายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการศึกษา เพื่อให้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นมีคุณภาพสูง ควรยึดหลัก ดังนี้

3.1 กำหนดจุดมุ่งหมายที่แน่นอนว่าต้องการถามอะไร

3.2 สร้างคำถามให้ตรงจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ และให้ครอบคลุม

3.3 เรียงข้อความตามลำดับ ตามหัวข้อที่ได้วางโครงสร้างไว้

3.4 ไม่ควรให้ผู้ตอบ ตอบมากเกินไป เพราะจะทำให้เบื่อไม่ให้ความร่วมมือหรือตอบโดยไม่ได้ตั้งใจ

3.5 ให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีความลำบากน้อยที่สุดในการตอบ

ดังนั้น ถ้าเป็นไปได้ควรใช้ข้อคำถามแบบปลายเปิด ผู้ตอบแบบสอบถามเพียงแต่กาตอบ

ในแบบสอบถาม

3.6 สร้างข้อคำถามให้มีลักษณะที่ดี กล่าวคือมีลักษณะ ดังนี้

1) ใช้ภาษาที่ชัดเจน เข้าใจง่าย ไม่ต้อากวม ไม่มีความซับซ้อน

2) ใช้ข้อความที่สั้น กระชับรัดกุม ไม่มีส่วนฟุ่มเฟือย

3) เป็นข้อคำถามที่เหมาะสมกับผู้ตอบ โดยคำนึงถึงสติปัญญา

ระดับการศึกษา และความสนใจของผู้ตอบ

4) แต่ละข้อคำถาม ถามเพียงปัญหาเดียว

5) หลีกเลี่ยงคำถามที่จะตอบได้หลายทาง

6) หลีกเลี่ยงคำถามที่จะทำให้ผู้ตอบเบื่อหน่าย ไม่รู้เรื่อง

หรือไม่สามารถตอบได้

7) หลีกเลี่ยงคำถามที่ผู้ตอบตีความแตกต่างกัน เช่น บ่อย ๆ

เสมอ ๆ รวย โง่ ฉลาด

8) ไม่ใช่คำถามที่เป็นการนำผู้ตอบให้ตามแนวหนึ่งแนวใด

9) ไม่เป็นคำถามที่จะทำให้ผู้ตอบเกิดความลำบากใจ

หรืออึดอัดใจที่จะตอบ

10) ไม่ถามในสิ่งที่รู้แล้ว หรือวัดด้วยวิธีอื่นได้ดีกว่า

11) ไม่ถามในเรื่องที่เป็นความลับ

12) คำตอบที่ให้เลือกในข้อความควรมีให้ครอบคลุม

กลุ่มตัวอย่างทุกคนสามารถเลือกตอบได้ตรงความเป็นจริงตามความคิดเห็นของเขา

จากข้อความข้างต้น สรุปได้ว่า การสร้างแบบสอบถามเพื่อวัดความพึงพอใจที่ดี ควรแจ้งจุดมุ่งหมายของการทำวิจัย ข้อคำถามตรงตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ใช้ภาษาที่ชัดเจน เข้าใจง่าย กระชับรัดกุมเหมาะสมกับผู้ตอบแบบสอบถาม หลีกเลี่ยงคำถามที่ผู้ตอบจะตอบได้ หลายทางหรือตีความแตกต่างกัน ไม่เป็นคำถามที่ผู้ตอบเกิดความลำบากใจที่จะตอบ และคำตอบที่เลือกในข้อความจะต้องครอบคลุมกลุ่มตัวอย่างทุกคนให้

การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในครั้งนี้เป็นการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ คือ แผนการจัดการเรียนรู้ นักวิชาการทางการศึกษาได้ให้ความหมายของประสิทธิภาพไว้ ดังนี้

บุญชม ศรีสะอาด (2545, หน้า 116) ได้กล่าวถึงวิธีการหาประสิทธิภาพ ของสื่อที่สร้างขึ้น 2 วิธี ดังนี้

1. วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach) กระบวนการนี้ เป็นการหาประสิทธิภาพ โดยใช้หลักของความรู้และเหตุผลในการตัดสินคุณค่าของสื่อ การเรียนการสอนโดยอาศัยผู้เชี่ยวชาญ (Panel of Expert) เป็นผู้พิจารณาตัดสินคุณค่า ซึ่งเป็นการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมในด้านการนำไปใช้ (Usability) ผลการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละคนจะนำมาหาค่าประสิทธิภาพต่อไป

2. วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach) วิธีการนี้จะนำสื่อไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนเป้าหมาย การหาประสิทธิภาพของสื่อ เช่น บทเรียน คอมพิวเตอร์ (CAI) บทเรียนโปรแกรม เอกสารประกอบการเรียน แผนการสอน แบบฝึกทักษะ เป็นต้น ส่วนมากใช้วิธีการหาประสิทธิภาพด้วยวิธีนี้ ประสิทธิภาพที่วัดส่วนใหญ่ พิจารณาจากเปอร์เซ็นต์การทำแบบฝึกหัด หรือกระบวนการเรียนหรือแบบทดสอบย่อย โดยแสดงเป็นค่าตัวเลข 2 ตัว เช่น $E_1/E_2 = 80/80$, $E_1/E_2 = 85/65$, $E_1/E_2 = 90/90$ เป็นต้น

เกณฑ์ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) มีความหมายแตกต่างกันหลายลักษณะ ในที่นี้จะยกตัวอย่าง $E_1/E_2 = 80/80$ ดังนี้

1. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 1 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ถือเป็น ประสิทธิภาพของกระบวนการสอนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดที่ทำ แบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนการหาค่า E_1 และ E_2 ใช้สูตรดังนี้

$$E_1 = \frac{\left(\frac{\sum x}{N}\right)}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 $\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนนักเรียนที่ได้จากการทำ
 แบบทดสอบท้ายแผนการจัดการเรียนรู้
 ทุกแผน
 A แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบท้ายแผน
 ทุกแผน
 N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\left(\frac{\sum y}{N}\right)}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
 $\sum y$ แทน ผลรวมของคะแนนจากการทำแบบทดสอบ
 วัดความสามารถหลังเรียน
 B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
 N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 2 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ จำนวนนักเรียนร้อยละ 80 ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ได้คะแนนร้อยละ 80 ทุกคน ส่วนเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนครั้งนั้น ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 เช่น มีนักเรียน 40 คน ร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด คือ 32 แต่ละคน ได้คะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนถึงร้อยละ 80 (E_1) ส่วน 80 ตัวหลัง (E_2) คือ ผลการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนทั้งหมด (40 คน) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80

3. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 3 ตัวเลขตัวแรก (E_1) คือ จำนวนนักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ที่นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน

ตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) สามารถอธิบายให้ชัดเจนได้ดังนี้ สมมติว่านักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 10 แสดงว่าแตกต่างจากคะแนนเต็ม (ร้อยละ 100) เท่ากับ 90 ถ้านักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 85 แสดงว่ามีความแตกต่างของการสอบ 2 ครั้งนี้ (ก่อนเรียนและหลังเรียน) เท่ากับ $85 - 10 = 75$ ดังนั้นค่าของ $= (75/90) \times 100 = 83.33\%$ ถือว่าสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ($E_2 = 60$)

4. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 4 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) หมายถึง นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนแต่ละข้อถูกมีจำนวนร้อยละ 80 (ถ้านักเรียนทำข้อสอบข้อใดถูกมีจำนวนนักเรียนไม่ถึงร้อยละ 80 แสดงว่าข้อไม่มีประสิทธิภาพและชี้ให้เห็นว่าจุดประสงค์ที่ตรงกับข้อนั้นมีความบกพร่อง)

จากการศึกษาพอสรุปได้ว่า การหาประสิทธิภาพของสื่อขึ้นอยู่กับธรรมชาติของวิชาและเนื้อหา ถ้าเป็นวิชาที่ค่อนข้างยากก็อาจตั้งเกณฑ์ไว้ 80/80 หรือ 85/85 สำหรับวิชาที่มีเนื้อหาง่ายก็อาจตั้งเกณฑ์ไว้ 90/90 เป็นต้น อย่างไรก็ตามการที่จะกำหนด E_1/E_2 ให้มีค่าเท่าใดนั้น ให้ผู้สอนพิจารณาตามความเข้าใจโดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ ความจำ มักจะตั้งไว้ 80/80, 85/85 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะจะตั้งไว้ต่ำกว่านี้ เช่น 75/75

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีนักการศึกษาหลายท่านได้ทำการศึกษาและทดลองใช้ ดังนี้

วนิดา เสลานอก (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการใช้สื่อประสมที่ใช้หลักการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (1) สื่อประสมใช้หลักการของการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 77.01/78.21 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 75/75 (2) ผลสัมฤทธิ์การใช้สื่อประสมใช้หลักการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนโดยการเรียนโดยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พนาวลัย พรหมเมือง (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดการเรียนรู้โดยใช้สื่อประสม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า (1) ชุดการเรียนรู้ด้วยชุดการเรียนรู้โดยใช้สื่อประสมมีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.67/81.95 (2) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยชุดการเรียนรู้โดยใช้สื่อประสมอยู่ในระดับมาก

รัตนา วรธนาชว (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อประสมร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อประสมร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 79.04/76.93 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75 และนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อประสมร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จิรนนท์ ฤกษ์ชะโมรินทร์ (2558, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบเกมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบเกม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จำนวน 16 แผน แบบทดสอบ

วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.74/84.17 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ของนักเรียน มีค่าเท่ากับ 0.7246 หรือคิดเป็นร้อยละ 72.46 นักเรียนที่เรียนรู้ออกเสียงและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ออกเสียงและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบเกม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

จันทร์ธิดา โคตรตะวงค์ (2558, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบวัดความพึงพอใจ แบบประเมินพฤติกรรมกลุ่มของนักเรียน พบว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.11/82.57 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บุญจิราภรณ์ จินโน (2558, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่เรียนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาประสิทธิภาพ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียน ศึกษาดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการอ่าน และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนบ้านหนองกง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 จำนวน 24 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบฝึกทักษะ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ค่าสถิติ t ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกทักษะการอ่านมีประสิทธิภาพ 86.67/87.50

- 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
 3) ดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะ เท่ากับ 0.7907 4) ความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. งานวิจัยต่างประเทศ

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีนักการศึกษาหลายท่านได้ทำการศึกษาและทดลองใช้ ดังนี้

Armstrong (2003, p. 405) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้แบบร่วมมือในการจัดกลุ่มนักเรียน โดยยึดหลักเกณฑ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นทีม (STAD) ได้ทำการศึกษาค้นคว้ากับนักเรียน 47 คน ที่อยู่ในเกรด 12 ที่ได้รับการสอนแบบดั้งเดิม โดยใช้ตำราเรียน การอธิบาย การบรรยาย เอกสารประกอบการเรียน กับการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ จัดกลุ่มโดยใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการสอนทั้งสองแบบนี้มีการวัดและประเมินผล ผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีการ 2 วิธี ดังกล่าว ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสะดวกต่อการเรียนรู้สังคมศึกษาไม่ต่างกัน และตามข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสอบถามของครูและนักเรียน พบว่าการเรียนแบบร่วมมือช่วยให้นักเรียนเรียนรู้และเกิดความสนุกสนานกับการเรียนมาก จึงควรนำไปใช้ในการสอนให้เหมาะสมในการจัดตารางเรียนแบบเน้นบล็อกเวลา

Chen (2005, Abstract) ได้ศึกษาวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือในการจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นภาษาที่ 2 ของนักเรียนไต้หวัน ในทักษะภาษาอังกฤษ ด้านความสามารถในการอ่าน การฟัง และการพูด กลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน เป็นคนที่เรียนภาษาอังกฤษมาแล้ว 6 ปี และใช้เวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองสอนแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือและกลุ่มควบคุมสอน โดยการสอนภาษาแบบเก่าและเน้นไวยากรณ์ พบว่า กลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือมีผลการเรียนที่ดีกว่าเพราะมีแรงจูงใจในการกระตุ้นการเรียนรู้กันเป็นกลุ่ม ทำให้ความสามารถในด้านทักษะการฟัง การอ่าน และการพูดพัฒนาดีขึ้น และช่วยให้ความสัมพันธ์ในกลุ่มดีขึ้น

Willoughby (2009, Abstract) ได้ศึกษาเรื่อง การใช้ไวยากรณ์พื้นฐาน จากกิจกรรมเกมบัตรคำ (Card Game Activities Using Grammar-Based) สำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ผู้เรียนมีอายุ 18-20 ปี ของประเทศญี่ปุ่นมีจุดมุ่งหมาย

เพื่อให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในการพูดภาษาอังกฤษ และรู้สึกว่าคุณเองเรียนภาษาได้ดี เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ บัตรภาพขนาด 3"x4" ประกอบด้วยบัตรภาพต่าง ๆ 54 ภาพ เป็นภาพกิจกรรม โดยจับคู่ได้ 27 คู่ นักเรียนได้ฝึกภาษาในกลุ่มเล็ก 3-5 คน จากการเล่นเกมบัตรคำ เน้นเนื้อหาข่าวทวนและใช้ภาษาตามหลักการสอนไวยากรณ์ แต่เป็นเนื้อหาที่น่าสนใจ การออกแบบเกมและบทสนทนาให้เด็กได้พูดคุยและฟังเพื่อน ๆ เก็บข้อมูลจากแบบฝึก ในระหว่างเล่น 3 นาที สำหรับทดสอบการฟังครู เพื่อน ทดสอบคำศัพท์และไวยากรณ์ ผลศึกษาพบว่า นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในบทสนทนามากขึ้น นำภาษาไปใช้ในบทเรียน ที่เรียนผ่านมาแล้ว ช่วยเหลือแก้ไขกันและกัน เพื่อพัฒนาการใช้ภาษาให้ชัดเจนนอกห้องเรียน นักเรียนพบเห็นนักเรียนพูดคุยกับเจ้าของภาษา

Yen-Hui Wang (2010, Abstract) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การใช้เกมภาษา เพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมในไต้หวัน ผลวิจัยพบว่า การใช้เกมภาษาที่กระตุ้นการสอน และกิจกรรมการเรียนในบริบททางการเรียนรู้ขึ้น เป้าหมายของงานวิจัยฉบับนี้เพื่อทดสอบการใช้เกม ภาษาเพื่อการสื่อสารในการเรียน การสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมในไต้หวัน โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ ครู 150 คน ที่สอนในโรงเรียนประถมในไต้หวัน เครื่องมือที่ใช้ศึกษา คือ การใช้แบบสอบถาม สุ่มมองของกลุ่มตัวอย่างในการใช้เกมภาษาเพื่อการสื่อสารในบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ผลลัพธ์ของการศึกษานี้เป็นหลักฐานสนับสนุนบ่งชี้ว่าครูทั่วไปชื่นชมและเห็นคุณค่า ของกิจกรรมเกมเพื่อการสื่อสาร ผลการวิจัยยังชี้ให้เห็นว่าเมื่อพิจารณานักเรียนที่มีภูมิหลัง ลักษณะการเรียนรู้ ความต้องการ และความคาดหวังซึ่งแตกต่างกัน ครูควรตระหนักถึงความแตกต่างของตัวผู้เรียนเป็นเหตุให้ต้องมีความยืดหยุ่นมากในการใช้เกมเพื่อการสื่อสาร เพื่อเพิ่มผลทางการศึกษา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าเกมภาษา เพื่อสื่อสารจะดึงดูดความสนใจมากขึ้นและจะมีการนำมาใช้ในห้องเรียนเป็นที่กว้างขวางมากขึ้นพร้อม กับครูสอนภาษา มีทัศนคติเชิงบวกมากขึ้น

Karlee Demierre (2011, Abstract) ได้ศึกษาเรื่องเกมทางภาษาอังกฤษ ทำให้การสอนศัพท์ง่ายและสนุกด้วย กล่าวว่าการเรียนคำศัพท์ใหม่ ๆ นั้นถือเป็นการนำไปสู่ การเรียนรู้ภาษาใหม่ ๆ ซึ่งใครที่เคยสอนนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง จะรู้จุดนี้ดี แต่เคยรู้ไหมว่าเกมภาษาอังกฤษนั้นมีผลต่อการเรียนในห้องเรียน และในฐานะ ที่เป็นครูที่จะสอนศัพท์ใหม่ ๆ ให้เด็ก ๆ เข้าใจ โดยที่ง่ายและสนุกต่อพวกเขา และการท่อง เป็นหัวใจสำคัญ เพราะแน่นอนทุกคนต่างรู้ว่า ยิ่งได้ยิน ได้พูด ได้ทำ อะไรก็ตาม มันยิ่งซึม

เข้าสมองได้เท่านั้น อย่างไรก็ตาม การท่องในที่นี้ไม่ได้หมายถึงการท่องแบบเก่า ๆ ที่นั่งอยู่ที่เดิมแล้วก็พูดแบบเดิมซ้ำ ๆ แต่หมายถึงบางสิ่งที่สนุกมากกว่านั้น ในครั้งแรกที่เริ่มสอนคำศัพท์ใหม่ ๆ กับนักเรียน ลองเอาการ์ดคำศัพท์ ชี้ หรือเคลื่อนไหววัตถุที่เกี่ยวกับคำศัพท์นั้น ๆ ไปมา ลองถามเขาและให้พูดศัพท์นั้นซ้ำ มันจะทำให้เขาจำได้ ต่อมาลองใช้แบบฝึกใหม่ โดยใช้ศัพท์คำเดิม อาจเป็นการร้องเพลงหรือทำกิจกรรมอื่น ๆ ที่ต่างไป วิธีการที่กล่าวมานี้ไม่เพียงแต่จะช่วยให้นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองได้ฟัง ได้พูด คำศัพท์เดิมซ้ำ ๆ แต่ยังช่วยให้พวกเขาสนใจเรียน และมีสมาธิมากขึ้น อีกทั้งยังทำให้บรรยากาศในชั้นเรียนไม่น่าเบื่ออีกด้วย ฉะนั้น การเพิ่มสีสันความหลากหลายในการสอนคำศัพท์แบบท่องนั้นจะสามารถเพิ่มความเร็วในการเรียนรู้และจดจำของเด็ก ๆ ได้

จากการศึกษาเอกสารแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ พบว่า การนำสื่อประสมมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) นั้นสามารถพัฒนาศักยภาพในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

รายละเอียดในแต่ละขั้นตอนมี ดังนี้

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนบึงคล้า สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ จำนวน 11 โรงเรียน 11 ห้อง มีนักเรียนจำนวน 179 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 51 (บ้านโคกกวาง) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 1 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 27 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling)

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม ซึ่งมีทั้งหมด 5 แผน

1.2 แบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษ ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

1.3 แบบวัดพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน

1.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมที่พัฒนาขึ้น

2. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อประสม มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

2.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เอกสารคู่มือการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2.1.2 ศึกษาหลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2.1.3 ศึกษาวิธีการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ โดยกำหนดองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

2.1.3.1 สาระสำคัญ

2.1.3.2 มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

2.1.3.3 จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1.3.4 สาระการเรียนรู้

2.1.3.5 กระบวนการจัดการเรียนรู้

2.1.3.6 สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้

2.1.3.7 การวัดและประเมินผล

2.1.3.8 บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

2.1.4 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 51 (บ้านโคกกว้าง) โดยกำหนดเป็น 1 หน่วยการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง Where Animals Live ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับ

- A-Z Animals จำนวน 3 ชั่วโมง
- Wild Animals จำนวน 3 ชั่วโมง
- Sea Animals จำนวน 3 ชั่วโมง
- Animal Size จำนวน 3 ชั่วโมง
- Animal Rights จำนวน 4 ชั่วโมง

2.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบและแก้ไขความถูกต้องของเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้ภาษา แหล่งเรียนรู้ และการวัดประเมินผล แล้วปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

2.1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วพร้อมแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินความเหมาะสม ตรวจสอบความถูกต้อง และให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ประกอบด้วย

2.1.6.1 ดร.อุษา ปราบหงษ์ กรรมการบริหารหลักสูตร

ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

2.1.6.2 รองศาสตราจารย์ ดร.ธนาวัฒน์ กุลไพบุตร กรรมการบริหาร

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดและประเมินผล

2.1.6.3 นางสาวกัญจนพร ดอนหล้า ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22

2.1.6.4 นางสาวเสาวณี พรหมนิล ครูชำนาญการพิเศษ

โรงเรียนเรณูนครวิทยานุกูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22

2.1.6.5 นางสาวจตุพร เหล่าพิลัย ครูชำนาญการพิเศษ

โรงเรียนหนองแสงประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมขององค์ประกอบ
ของแผนการจัดการเรียนรู้ มีค่าความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก มีค่า IOC อยู่ในระดับ
0.60-1.00

2.1.7 ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

2.1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงและแก้ไขเรียบร้อยแล้วไป
ทดลองใช้จริง โดยทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 51
(บ้านโคกกวาง) จำนวน 27 คน

2.2 แบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษ ด้านการฟัง ด้านการพูด ด้านการอ่าน
และด้านการเขียน ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD
ร่วมกับสื่อประสม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 51 (บ้านโคกกวาง)
ก่อนและหลังการทดลอง

2.2.1 กำหนดลักษณะของแบบทดสอบเป็นประเภทลักษณะข้อสอบปรนัย
ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ และข้อสอบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ รวมทั้งหมด
22 ข้อ 35 คะแนน จากนั้นศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนข้อสอบชนิดปรนัย
จากหนังสือการวัดผลและการประเมินผลการศึกษา

2.2.2 วิเคราะห์จุดประสงค์และเนื้อหาสาระหลักสูตรแกนกลางการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน จากนั้นกำหนดน้ำหนักคะแนนและจำนวนข้อสอบของแต่ละเนื้อหา (จำนวน
ข้อสอบที่ต้องการทั้งหมด 22 ข้อ)

2.2.3 เขียนข้อสอบอ้างอิงจุดมุ่งหมายและเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้อง โดยให้
มีจำนวนข้อสอบให้เกินที่ต้องการไว้บ้างเล็กน้อย (ผู้วิจัยเขียนข้อสอบทั้งหมด 50 ข้อ)

2.2.4 นำร่างแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Where Animals
Live โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม ตามข้อเสนอแนะ
ของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมและ
ให้ข้อเสนอแนะ

2.2.5 ปรับปรุงแก้ไขร่างแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้
การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม ตามข้อเสนอแนะ
ของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2.2.6 นำแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ซึ่งเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญด้านเนื้อหาสาระ และด้านการวัดและประเมินผล (ชุดเดียวกับกับแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้) ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง “ข้อสอบแต่ละข้อ” กับ “จุดมุ่งหมาย และเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องในสาระการเรียนรู้”

2.2.7 คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.50 ถึง 1.00 ได้ค่าดัชนี 0.60 ขึ้นไป เพื่อนำไปทดลองใช้ ซึ่งข้อสอบที่สร้างขึ้นจะประกอบด้วย ข้อสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ และข้อสอบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ

2.2.8 นำแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษ ที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 23 คน ซึ่งไม่ใช่ นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัย

2.2.9 วิเคราะห์ข้อสอบโดยการหาค่าความยากรายข้อ (p) และค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) โดยกำหนดเกณฑ์คุณภาพของข้อสอบที่มีค่าความยาก ตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จากนั้นคัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพไว้เท่ากับจำนวนที่กำหนด คือ 22 ข้อ ซึ่งข้อสอบปรนัย จำนวน 20 ข้อ มีค่าความยาก (p) อยู่ระหว่าง 0.36–0.73 และอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.27–0.82 และข้อสอบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ มีค่าความยาก (p) อยู่ระหว่าง 0.38–0.50 และอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.81–0.96

2.2.10 วิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบปรนัยโดยใช้สูตร KR-20 ของคูเตอร์ ริชาร์ดสัน มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ .89 และวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอัตนัยโดยใช้สูตร ของครอนบาค (Lee J. Cornbach) มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.72

2.2.11 จัดทำแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในขั้นตอนการทดลองใช้รูปแบบ ต่อไป

2.3 แบบวัดพฤติกรรมการทำงานกลุ่มจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

2.3.1 กำหนดลักษณะของแบบวัดพฤติกรรมการทำงานกลุ่มจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม เป็นชนิดมาตราประมาณค่า 5 ระดับ โดยให้ผู้เรียนรายงานตนเอง (Self-report) ตามรายการต่าง ๆ ที่ต้องการวัด จากระดับมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ซึ่งมีการให้คะแนนเป็น 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ

2.3.2 ศึกษาหลักการ เกณฑ์การให้คะแนนและแนวทางการสร้างแบบวัดพฤติกรรมการทำงานกลุ่มจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม ที่เป็นชนิดมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.3.3 ร่างแบบวัดพฤติกรรมการทำงานกลุ่มจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม โดยการเขียนรายการหรือข้อกระทงหรือข้อคำถามให้สอดคล้องและครอบคลุมตามนิยามปฏิบัติการที่ได้นิยามไว้

2.3.4 นำร่างแบบวัดพฤติกรรมการทำงานกลุ่มจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม ไปให้คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และให้ข้อเสนอแนะ

2.3.5 ปรับปรุงแก้ไขร่างแบบวัดพฤติกรรมการทำงานกลุ่มจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2.3.6 นำร่างแบบวัดพฤติกรรมการทำงานกลุ่มจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม ที่สร้างขึ้นเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ซึ่งเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญด้านเนื้อหาสาระ และด้านการวัดและประเมินผล (ชุดเดียวกับแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน) ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง “ข้อคำถามหรือรายการที่สอบถาม” กับ “นิยามปฏิบัติการ” โดยที่ข้อคำถามหรือรายการที่สอบถามผ่านเกณฑ์ต้องมีค่า IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ซึ่งแบบวัดพฤติกรรมการทำงานกลุ่มมีค่า ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.53)

2.3.7 ปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามหรือรายการที่สอบถามที่ไม่ผ่านเกณฑ์ หรือตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.3.8 จัดทำแบบวัดพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ กับกลุ่มตัวอย่างในขั้นตอนการทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม ต่อไป

2.4 การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน ภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

2.4.1 กำหนดลักษณะของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม เป็นชนิด มาตรฐานค่า 5 ระดับ โดยให้ผู้เรียนรายงานตนเอง (Self-report) ตามรายการต่าง ๆ ที่ต้องการวัด จากระดับมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ซึ่งมีการให้คะแนน เป็น 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ

2.4.2 ศึกษาหลักการและแนวทางการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ ที่มีต่อการเรียนที่เป็นชนิดมาตรฐานค่า 5 ระดับ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4.3 ร่างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรม การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม โดยการเขียนรายการ หรือข้อกระทงหรือข้อคำถามให้สอดคล้องและครอบคลุมตามนิยามปฏิบัติการที่ได้นิยามไว้

2.4.4 นำร่างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรม การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม ไปให้คณะกรรมการ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และให้ข้อเสนอแนะ

2.4.5 ปรับปรุงแก้ไขร่างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม ตามข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2.4.6 นำร่างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรม การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม ที่สร้างขึ้นเสนอให้ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ซึ่งเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญด้านเนื้อหาสาระ และด้านการวัด และประเมินผล (ชุดเดียวกันกับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน) ตรวจสอบ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง “ข้อคำถาม

หรือรายการที่สอบถาม” กับ “นิยามปฏิบัติการ” โดยที่ข้อคำถามหรือรายการที่สอบถามผ่านเกณฑ์ต้องมีค่า IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ซึ่งแบบสอบถามความพึงพอใจมีค่า IOC อยู่ในระดับ 1.00

2.4.7 ปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามหรือรายการที่สอบถามที่ไม่ผ่านเกณฑ์หรือตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

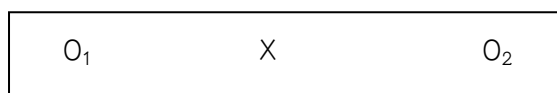
2.4.8 จัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในขั้นตอนการทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม ต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบแผนการทดลอง

แบบแผนการทดลองใช้รูปแบบการทดลองกลุ่มเดียว และมีการวัดก่อนการทดลอง 1 ครั้ง และหลังการทดลอง 1 ครั้ง (One Group Pretest Posttest Design) เขียนเป็นรูปแบบการทดลอง ดังนี้

รูปแบบการทดลอง

O₁ หมายถึง การวัดตัวแปรตามก่อนการทดลอง

X หมายถึง การทดลองจัดการเรียนรู้

O₂ หมายถึง การวัดตัวแปรตามหลังการทดลอง

2. ขั้นตอนดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกับกลุ่มตัวอย่างโดยดำเนินการ ดังนี้

2.1 ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ด้วยแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2.2 ดำเนินการทดลองจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง โดยที่ระหว่างการทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม

2.3 ทดสอบหลังเรียน (Posttest) ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษหลังเรียน แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติ t-test ชนิด Dependent Samples

3. วิเคราะห์พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม โดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกับเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
1.00-1.50	นักเรียนมีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มระดับน้อยที่สุด
1.51-2.50	นักเรียนมีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มระดับน้อย
2.51-3.50	นักเรียนมีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มระดับปานกลาง
3.51-4.50	นักเรียนมีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มระดับมาก
4.51-5.00	นักเรียนมีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มระดับมากที่สุด

4. วิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม โดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกับเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
1.00-1.50	นักเรียนมีความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด
1.51-2.50	นักเรียนมีความพึงพอใจระดับน้อย
2.51-3.50	นักเรียนมีความพึงพอใจระดับปานกลาง
3.51-4.50	นักเรียนมีความพึงพอใจระดับมาก
4.51-5.00	นักเรียนมีความพึงพอใจระดับมากที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) เป็นการเทียบความถี่หรือจำนวนที่ต้องการ จากสูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2552, หน้า 125)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ

F แทน ความถี่ที่ต้องการเปลี่ยนแปลงให้เป็นค่าร้อยละ

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

1.2 ค่าเฉลี่ยหรือคะแนนเฉลี่ย ซึ่งมีสูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2552, หน้า 126)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นการวัดการกระจาย หาได้จากสูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 106) โดยคำนวณจากสูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทน คะแนนแต่ละคน

$\sum$ แทน ผลรวม

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

2. สถิติตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

สถิติตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย ได้แก่

2.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC โดยใช้สูตร IOC : Index Item Objective Congruence หาค่าเฉลี่ยดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด โดยใช้สูตร ดังนี้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2555, หน้า 100)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแบบสอบถาม
 $\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 ค่าความยาก (Difficulty) (p) การหาค่าอำนาจจำแนก (r) รายชื่อ
 ของแบบทดสอบ โดยใช้สูตรดังนี้ (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2556, หน้า 141)

$$p = \frac{R_H + R_L}{2n} \quad r = \frac{R_H - R_L}{n}$$

เมื่อ P แทน ค่าความยาก
 r แทน ค่าอำนาจจำแนก
 n แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำ
 R_H แทน จำนวนคนที่ตอบถูกในกลุ่มสูง
 R_L แทน จำนวนคนที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำ

2.3 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ใช้สูตรของ Kuder-Richardson คือสูตร
 K-20 ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 103)

$$KR_{20} : r_{tt} = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right]$$

เมื่อ r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
 K แทน จำนวนข้อสอบ
 P แทน สัดส่วนข้อผู้ตอบถูกในข้อหนึ่ง
 r แทน จำนวนผู้ตอบถูกในข้อนั้น
 q แทน 1-p
 S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนน

2.4 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ของ ครอนบาค
 (Alpha's cronbach) (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2550, หน้า 158)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \sum \frac{S_i^2}{S^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น (สัมประสิทธิ์แอลฟา)
 n แทน จำนวนข้อสอบ
 $\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
 S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

3. สถิติตรวจสอบสมมติฐาน

สถิติตรวจสอบสมมติฐาน ได้แก่

3.1 หาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 (E_1/E_2)

75 ตัวแรก (E_1) ประสิทธิภาพของกระบวนการวัดได้จากค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำได้จากการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียนและคะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบย่อยในแต่ละกิจกรรมได้คะแนนไม่น้อยกว่า ร้อยละ 75

$$E_1 = \frac{\sum x}{N} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำได้จากการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียนและคะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบย่อยในแต่ละกิจกรรม

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนของผู้เรียนที่ได้จากการวัดระหว่างเรียน

B แทน คะแนนเต็มแบบวัด

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

75 ตัวหลัง (E_2) ประสิทธิภาพของผลลัพธ์วัดได้จากร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำได้จากการทำแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษหลังเรียน ได้คะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละ 75

$$E_2 = \frac{\sum x}{N} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์วัดได้จากร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษหลังการทดลองสิ้นสุดลง

$\sum x$ แทน คะแนนรวมของผลลัพธ์หลังเรียน

B แทน คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียน

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

3.2 การทดสอบค่าเฉลี่ยโดยใช้ t-test ชนิด One Sample T-test

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n\sum D^2 - (\sum D)^2}{(n-1)}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติจะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตเพื่อทราบ
ความมีนัยสำคัญ

D แทน ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคู่คะแนน

$\sum$ แทน ผลรวม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้สื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นที่ผ่านการประเมิน ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 51 (บ้านโคกกว้าง) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 27 คน ซึ่งจำแนกผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกันในสิ่งที่สื่อความหมายข้อมูล ผู้ศึกษาได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ ดังนี้

- n แทน จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
- $\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย
- S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะพฤติกรรม
- E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการที่ตั้งไว้ในกิจกรรมคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ได้จากการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียนและคะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบย่อยในแต่ละแผน
- E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษหลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น
3. วิเคราะห์ผลการศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น
4. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมที่พัฒนาขึ้น

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ดังตารางแสดง

ตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกระบวนการของกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

กิจกรรม แผนที่	คะแนนระหว่างเรียน				ประสิทธิภาพ E_1/E_2
	คะแนน เต็ม	คะแนน ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ร้อยละ	
1	60	48.26	3.25	80.43	80.10/81.27
2	60	48.04	3.42	80.06	
3	60	48.19	3.35	80.30	
4	65	52.00	3.51	80.00	
5	60	47.81	3.20	79.70	
รวมระหว่างเรียน	305	244.30	3.66	80.10	
หลังเรียน	35	28.44	2.21	81.27	

จากตาราง 3 พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมที่พัฒนาขึ้นมีคะแนนเฉลี่ยจากการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียนและแบบทดสอบย่อยแต่ละกิจกรรม (E_1) เท่ากับ 244.30 คะแนน จากคะแนนเต็ม 305 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.10 ของคะแนนเต็ม และคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ (E_2) หลังเรียนเท่ากับ 28.44 คะแนน จากคะแนนเต็ม 35 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 81.27 ของคะแนนเต็ม ดังนั้นกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 80.10/81.27

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยได้แสดงผลการวิเคราะห์ ปรากฏดังตาราง

ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียน
และหลังเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ
โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม

จำนวนนักเรียน (n)	คะแนนเต็ม	คะแนนก่อนเรียน		คะแนนหลังเรียน		t-value	Sig (1-tailed)
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
27	35	14.89	2.52	28.44	2.21	38.58**	.000

** ค่า t มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 พบว่า ทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน
จากการใช้กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้
แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .01

3. วิเคราะห์ผลการศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน
โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ผลการศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน
โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. การแบ่งงานกันทำ	5.00	0.00	มากที่สุด
2. การปฏิบัติงานเป็นขั้นตอน	4.40	0.55	มาก
3. ร่วมมือกันทำงาน	4.80	0.45	มากที่สุด
4. แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล	4.60	0.55	มากที่สุด
5. ทำงานเสร็จตามกำหนด	4.40	0.55	มาก
รวม	4.64	0.49	มากที่สุด

จากตาราง 5 พบว่า ผลการวิเคราะห์ผลการศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มทดลอง โดยภาพรวมนักเรียนมีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.49) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ นักเรียนมีการแบ่งงานกันทำ ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) ร่วมมือกันทำงาน ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.45) และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.55) ตามลำดับ

4. ผลการวิเคราะห์การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้แสดงผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 6

ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. เนื้อหาที่กำหนดในกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับความสามารถผู้เรียน	4.33	0.62	มาก
2. เนื้อหา ภาษา รูปแบบตรงกับความสนใจ และความต้องการของนักเรียน	4.67	0.48	มากที่สุด
3. การจัดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลา	4.11	0.70	มาก
4. กิจกรรมการเรียนการสอนน่าสนใจ ช่วยให้เกิดการเรียนรู้	4.22	0.51	มาก
5. กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็น	4.44	0.58	มาก
6. กิจกรรมการเรียนการสอนนี้ทำให้ได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น	4.63	0.56	มากที่สุด
7. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม	4.11	0.75	มาก
8. การจัดกลุ่มนักเรียนเหมาะกับลักษณะของกิจกรรม	4.19	0.79	มาก
9. นักเรียนภูมิใจและสะสมผลงานดีเด่นของตนเอง	4.48	0.58	มาก
10. นักเรียนชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.04	0.76	มาก
11. นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกัน	4.30	0.54	มาก
12. ครูชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือให้นักเรียนเข้าใจเป็นอย่างดี	4.30	0.61	มาก

ตาราง 6 ต่อ

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
13. คุณครูมีเทคนิค วิธีการนำเสนอที่เหมาะสม กระตุ้น ความสนใจผู้เรียน	4.30	0.67	มาก
14. สามารถสื่อสารและถ่ายทอดความรู้ให้กับนักเรียนได้ อย่างมีประสิทธิภาพ เข้าใจง่าย	4.00	0.68	มาก
15. ครูให้คำปรึกษา แนะนำ ดูแลนักเรียนในการเรียนรู้อย่างทั่วถึง	4.33	0.68	มาก
รวม	4.30	0.66	มาก

จากตาราง 6 พบว่า ผลการวิเคราะห์การศึกษาคความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมนักเรียนมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.66) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ เนื้อหา ภาษา รูปแบบตรงกับความสนใจ และความต้องการของนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.48) กิจกรรมการเรียนการสอนนี้ทำให้ได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.56) และนักเรียนภูมิใจและสะสมผลงานดีเด่นของตนเองอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.58) ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 51 (บ้านโคกกว้าง) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ เพื่อศึกษาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม และความพึงพอใจ ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินการศึกษา ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ
4. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

สมมติฐานของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

1. กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 75/75
2. นักเรียนมีทักษะภาษาอังกฤษ หลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนเรียน
3. นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ มีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มอยู่ในระดับมากขึ้นไป
4. ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมากขึ้นไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนบึงคล้า สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี จำนวน 11 โรงเรียน 11 ห้อง มีนักเรียน จำนวน 179 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 51 (บ้านโคกกว้าง) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 1 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 27 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling)

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการดำเนินการครั้งนี้เป็นเนื้อหาในกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Where Animals Live โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีทั้งหมด 5 เรื่อง รวม 16 ชั่วโมง ดังนี้

เรื่องที่ 1 A-Z Animals	3 ชั่วโมง
เรื่องที่ 2 Wild Animals	3 ชั่วโมง
เรื่องที่ 3 Sea Animals	3 ชั่วโมง
เรื่องที่ 4 Animal Size	3 ชั่วโมง
เรื่องที่ 5 Animal Rights	4 ชั่วโมง

ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 รวมทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง (ไม่รวมเวลาทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และการวัดความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม) โดยดำเนินการโดยชั่วโมงปกติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี ประกอบด้วย 4 ฉบับ

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Where Animal Live โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 5 แผน
2. แบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษ ด้านการฟัง ด้านการพูด ด้านการอ่าน และด้านการเขียน ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น จำนวน 22 ข้อ ซึ่งข้อสอบปรนัย จำนวน 20 ข้อ มีค่าความยาก (p) อยู่ระหว่าง 0.36–0.73 และอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.27–0.82 และข้อสอบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ มีค่าความยาก (p) อยู่ระหว่าง 0.38–0.50 และอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.81–0.96
3. แบบวัดพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น โดยผ่านการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมีค่าคุณภาพความเหมาะสมที่ระดับมาก ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.53)

4. แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมที่พัฒนาขึ้น จำนวน 15 ข้อ โดยผ่านการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญได้ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ที่ระดับ 1.00

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยนี้ เป็นการทดลองสอนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ทดลองสอนด้วยตนเอง ตามขั้นตอน ดังนี้

1. ก่อนทำการทดลองสอนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 22 ข้อ

2. กิจกรรมการเรียนรู้ตามลำดับแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

3. ในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม ตามใบกิจกรรมที่กำหนดในแต่ละแผน แล้วบันทึกคะแนนจากการปฏิบัติกิจกรรม และบันทึกกิจกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามที่กำหนดไว้ และหลังจบกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละแผน ให้นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยหลังเรียนแต่ละชุดเพื่อเก็บคะแนนระหว่างเรียน

4. เมื่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สิ้นสุดลง ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบหลังเรียนจากแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นข้อสอบชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน หลังจากนั้นทำการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เมื่อเสร็จสิ้นการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ตามขั้นตอนต่อไป

สรุปผล

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สรุปผลได้ ดังนี้

1. กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.10/81.27 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2. ทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยรวมนักเรียนมีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.49)

4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.66)

อภิปรายผล

ผลการวิจัยครั้งนี้นำไปสู่การอภิปรายผล ดังนี้

1. กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.10/81.27 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้รับการตรวจสอบ ปรับปรุง แก้ไขโดยได้รับคำชี้แนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และจากผู้เชี่ยวชาญผ่านการตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสมจากผู้มีประสบการณ์ มีการศึกษาการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับมาตรฐานและตัวชี้วัด ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

นอกจากนี้ยังได้ศึกษาเอกสารกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม และการวัดผล ประเมินผลจนเข้าใจแล้วจึงนำมาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม อีกทั้งก่อนนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ทำการทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และนำปัญหาที่พบมาปรับปรุงแก้ไข ก่อนนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป นับว่าเป็นกระบวนการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ จิรพันธ์ ฤกษ์ชะโมรินทร์ (2558, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบเกม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.74/84.17 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พนาวัลย์ พรหมเมือง (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดการเรียนรู้โดยใช้สื่อประสม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า (1) ชุดการเรียนรู้โดยใช้สื่อประสมมีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.67/81.95 ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ บุญจิราภรณ์ จินโน (2558, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่เรียนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบฝึกทักษะ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ และแบบสอบถาม ความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าสถิติ t ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านมีประสิทธิภาพ 86.67/87.50

2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Where Animals Live

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกิจกรรมที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น เป็นกิจกรรมที่จัดการเรียนการสอนด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม เป็นวิธีการที่แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ ให้ร่วมมือทำงานเป็นกลุ่ม มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เป็นหลักการที่สำคัญของการเรียนแบบร่วมมือ การแข่งขันด้วยคะแนนกลุ่ม และให้รางวัลกับกลุ่มที่มีคะแนนสูงเป็นการกระตุ้น

ให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการให้ความร่วมมือ และช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม เพื่อให้สมาชิกทุกคนเข้าใจบทเรียนและเพื่อให้กลุ่มของตนเองประสบความสำเร็จ ซึ่งเป็นการช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญจิราภรณ์ จินโน (2558, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่เรียน โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบฝึกทักษะ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าสถิติ t ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทร์ธิดา โคตรตะวงค์ (2558, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบวัดความพึงพอใจ แบบประเมินพฤติกรรมกลุ่มของนักเรียน พบว่า ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับแนวคิดของ ชีรธร เลอติลป (2554, หน้า 9) กล่าวว่า สื่อประสมนั้นสามารถช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ตามความสามารถและความพร้อมของแต่ละคน นักเรียนได้เรียนรู้อย่างสนุกและไม่เบื่อ เรียนรู้ได้ดีและเร็วขึ้น เพราะนักเรียนได้รับประสบการณ์ตรงจากสื่อที่เป็นรูปธรรม ซึ่งช่วยให้ประสิทธิภาพในการเรียนดีขึ้น ดังนั้น การสอนโดยใช้สื่อประสมในการจัดการเรียนรู้จะช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจและมีส่วนร่วมในการเรียน ซึ่งจะส่งผลให้ให้ผลการเรียนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม โดยรวมนักเรียนมีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มอยู่ในระดับมากที่สุด สืบเนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสมนั้น

มีกระบวนการ ดังนี้ เสนอเนื้อหา โดยการทบทวนพื้นฐานความรู้เดิม จากนั้นครูสอนเนื้อหาใหม่กับนักเรียนกลุ่มใหญ่ทั้งชั้นชั้นปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม โดยนักเรียนในกลุ่ม 4-5 คน ร่วมกันศึกษากลุ่มย่อยนักเรียนเก่งจะอธิบายให้นักเรียนอ่อนฟังและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในการทำกิจกรรมขั้นทดสอบย่อย นักเรียนแต่ละคนจะทำแบบทดสอบด้วยตนเอง ไม่มีการช่วยเหลือกันชมเชย ยกย่อง บุคคลหรือกลุ่มที่มีคะแนนยอดเยี่ยม นักเรียนคนใดทำคะแนนได้ดีกว่าครั้งก่อน จะได้รับคำชมเชยเป็นรายบุคคล และกลุ่มใดทำคะแนนได้ดีกว่าครั้งก่อนจะได้รับคำชมเชยทั้งกลุ่ม และมีบรรยากาศการเรียนรู้ที่เต็มไปด้วยมิตรภาพ ความร่วมมือกับสมาชิกในกลุ่ม มีการแสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนและยอมรับฟังเหตุผลของสมาชิก การแบ่งหน้าที่การทำงานฝึกให้นักเรียนรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเอง ทำให้ทำงานเสร็จ ตามกำหนดเวลา และมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ ทิศนา แชมมณี (2551, หน้า 10-13) ได้กล่าวถึงการทำงานเป็นกลุ่มที่กลุ่มบุคคลเข้ามาร่วมกันปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ การมาร่วมงานปฏิบัติงานนี้จะเป็นไปอย่างราบรื่นและประสบความสำเร็จหรือไม่เพียงใดย่อมขึ้นกับปัจจัยประกอบหลายประการ ดังนี้

- 1) การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน
- 2) การติดต่อสื่อสารในกลุ่ม
- 3) การประสานงานกัน
- 4) การตัดสินใจร่วมกัน
- 5) การมีผลประโยชน์ร่วมกัน

สอดคล้องกับ วัชรา เล่าเรียนดี (2545, หน้า 13) กล่าวว่า พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม หมายถึง การแสดงออกด้วยคำพูด และการปฏิบัติเพื่อให้งานกลุ่มประสบความสำเร็จสูงสุด ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนนั้น สมาชิกในกลุ่มทุกคนต้องยอมรับว่า ผลงานกลุ่มหรือผลสำเร็จของกลุ่มนั้นเป็นผลงานของทุกคน สมาชิกในกลุ่มมีความรับผิดชอบเท่าเทียมกันต่อผลงานกลุ่ม ทุกคนในกลุ่มต้องมีส่วนร่วมในการคิดการปฏิบัติ ยอมรับความคิดเห็นของเพื่อน ร่วมเสนอและปฏิบัติด้วยความเต็มใจ ดังนั้น ในการเรียนรู้แบบร่วมมือนั้น ครูจึงต้องคอยติดตาม ดูแล การปฏิบัติงานของกลุ่มโดยตลอดเวลาคอยช่วยเหลือคอยปรับแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม และกระตุ้นเสริมกำลังใจให้ทุกคนร่วมกันคิดและปฏิบัติอย่างสนุกสนานด้วย และ Davidson (1990, p. 52) ได้กล่าวว่า รางวัลคือคำชมเชยจากเพื่อนและครูทำให้เกิดความภาคภูมิใจ ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้นักเรียนเก่งจึงต้องคอยช่วยเหลือนักเรียนที่อ่อนกว่า เป็นผลให้นักเรียนที่เรียนอ่อนมีกำลังใจในการเรียนมากขึ้น และสามารถที่จะปรับตนเองให้มีความสามารถเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับวิจัยของ อุไรวรรณ สัจจาวรานนท์ (2552, บทคัดย่อ) การศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง การปกครองส่วนท้องถิ่น จากการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม หลังเรียนมีความก้าวหน้าเฉลี่ย 2.75 คิดเป็นร้อยละ 22.92 และมีค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้วยเหตุผลดังกล่าวเป็นการสนับสนุนว่าการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นอีกวิธีหนึ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้แบบมีส่วนร่วมซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับชีวิตจริง ได้รับการฝึกฝนทักษะกระบวนการแสวงหาความรู้ ทักษะการคิด ทักษะการสร้างความรู้ใหม่และทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม มีความรับผิดชอบ และการแบ่งปันความรู้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ สมาชิกกลุ่มได้แลกเปลี่ยนความคิดและตัดสินใจ ลดช่องว่างระหว่างนักเรียนกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน ทำให้บรรยากาศในห้องเรียนอบอุ่น มีความสามัคคีและการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นอกจากนี้กิจกรรมการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม ยังเป็นการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญนักเรียนมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ และมีทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่สูงขึ้น

4. ความพึงพอใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม ผู้วิจัยได้รับการตรวจสอบ ปรับปรุง แก้ไขโดยได้รับคำชี้แนะ จากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และจากผู้เชี่ยวชาญ ผ่านการตรวจสอบคุณภาพ ความเหมาะสมจากผู้ประสบการณ์ มีการศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ จากหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 51 (บ้านโคกกว้าง) ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 นอกจากนี้ยังได้ศึกษาเอกสารกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม และการวัดผล ประเมินผลจนเข้าใจ แล้วจึงนำมาสร้างแผนการจัดการ การจัดกิจกรรม การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับ สื่อประสม พัฒนานักเรียนทุกคนให้มีความสามารถในการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนได้มีโอกาส ได้ช่วยเหลือกัน มีส่วนช่วยตอบสนองความต้องการความสามารถของผู้เรียนทำให้นักเรียน กล้าที่จะซักถาม กล้าแสดงออก เกิดการเรียนรู้ เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินต่อ

การปฏิบัติกิจกรรม สามารถเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข มีทักษะทางการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษดีขึ้น และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ชูจิตร์ เนื่องโนราช (2551, หน้า 45-47) ที่มีผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมืออยู่ในระดับมากที่สุด พบว่า นักเรียนได้เรียนรู้การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อส่วนรวม มีความกระตือรือร้นในการทำงาน รู้จักบทบาทหน้าที่ของตนภายในกลุ่ม รู้จักภาวะผู้นำ และผู้ตามที่ดีเข้าใจการทำงานกลุ่มและมีพัฒนาการทางผลสัมฤทธิ์ดีขึ้น

ด้วยเหตุผลดังกล่าวเป็นการสนับสนุนว่าการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นอีกวิธีหนึ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษ ทั้ง 4 ด้าน ได้เรียนรู้แบบมีส่วนร่วมซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับชีวิตจริง ได้รับการฝึกฝนทักษะกระบวนการแสวงหาความรู้ ทักษะการคิด ทักษะการสร้างความรู้ใหม่และทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม มีความรับผิดชอบ และการแบ่งปันความรู้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ สมาชิกกลุ่มได้แลกเปลี่ยนความคิดร่วมตัดสินใจ ลดช่องว่างระหว่างนักเรียนกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน บรรยากาศในห้องเรียนอบอุ่น มีความสามัคคีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นอกจากนี้กิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม ยังเป็นการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ นักเรียนมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ และมีทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ในการใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ในช่วงเวลาแรกล้วนมีปัญหาเรื่องระยะเวลา และการปฏิบัติตามขั้นตอน ครูควรให้คำชี้แจงแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบแต่ละกิจกรรม และจัดลำดับขั้นการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ให้ชัดเจน

1.2 การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ต่าง ๆ ช่วยให้นักเรียนกล้าแสดงออก มีส่วนร่วม รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ร่วมมือกันทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย ช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านสังคมและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ครูผู้สอนควรจัดอย่างต่อเนื่องทั้งในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

1.3 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเทคนิคการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่ไม่มีการแข่งขันพบว่านักเรียนแต่ละกลุ่มจะขาดความกระตือรือร้น ไม่ค่อยให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มที่ ครูผู้สอนต้องมีเทคนิคในการปรับกิจกรรมให้สมาชิกในกลุ่มได้ช่วยเหลือกันให้มากขึ้น

1.4 พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม นักเรียนที่เรียนเก่งบางคนชอบทำงานตามลำพัง เมื่อจับกลุ่มมีสมาชิกที่เรียนอ่อน จึงขาดการช่วยเหลือเพื่อน ในระยะแรกครูต้องพูดคุยทำความเข้าใจกับนักเรียนกลุ่มเก่ง ถึงจุดประสงค์ของการทำกิจกรรมกลุ่ม ครูต้องคอยให้กำลังใจนักเรียนที่เรียนอ่อน ชมเชยเมื่อเขาสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ในขณะเดียวกันก็ชี้แนะให้นักเรียนที่เรียนเก่งเห็นคุณค่าและความสำคัญของการทำงานร่วมกับผู้อื่น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคอื่น ๆ เช่น เกม ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

2.2 ควรมีการสร้างกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในหน่วยการเรียนรู้อื่น ๆ เพื่อเป็นการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลวรรณ ศรีสุโคตร. (2554). การพัฒนาทักษะการพูดและเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- กรมวิชาการ. (2544). คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2545. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2548). วิธีการและเครื่องมือประเมินผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2539). หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2554). แนวทางการพัฒนาและประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กังวล เทียนกัณฑ์เทศน์. (2540). การวัด การวิเคราะห์ การประเมินทางการศึกษาเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือเสริมกรุงเทพ.
- กัลยา ยวนมาลัย. (2539). การอ่านเพื่อชีวิต. กรุงเทพฯ: โอ เอส พริ้นท์ติ้งเฮ้าส์.
- กิดานันท์ มลิทอง. (2536). เทคโนโลยีการศึกษาร่วมสมัย (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: เอ็ดดิสัน เพลส โพรดักส์.
- _____. (2543). เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.
- _____. (2548). เทคโนโลยีและการสื่อสารเพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.

- กุศยา แสงเดช. (2545). *แบบฝึก คู่มือพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: แม็ค.
- _____. (2548). *ภาษาอังกฤษภาคปฏิบัติสำหรับครูประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: วี.เจ. พรินติ้ง.
- จรัส ภูพานนิล. (2553). *การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยบทเรียนที่เน้นเนื้อหา บริบทท้องถิ่นโดยใช้รูปแบบการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาสารคาม.
- จรรยา เหนียนเฉลย. (2546). *เทคโนโลยีการศึกษา*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- จันทร์ธิดา โคตรตะวงค์. (2558). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนา ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- จิตรลดา คนเย็น. (2550). *การใช้กลวิธีการสอนแบบ KWL-Plus เพื่อพัฒนาการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุตรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี.
- จิรนนท์ ภูงษ์ชะโมรินทร์. (2558). *การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียง และเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบเกม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). *การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน (Reading and Reading Promotion)*. กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณาการ.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2523). *นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาการสอน*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. (2544). *นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษากับการสอนระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2545). *เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาเทคโนโลยีการศึกษา หน่วยที่ 1-5*. นนทบุรี: สำนักเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2554). *80 นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. กรุงเทพฯ: แดเน็กซ์ อินเทอร์เน็ตปอเรชั่น.

- ชูจิตร์ เนื่องโนราช. (2551). *ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยการเรียนแบบร่วมมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยรังสิต*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชูศักดิ์ แสนปัญญา. (2537). การสอนโดยใช้วิธีการควบคุม การใช้แรงเสริม. *สารพัฒนา หลักสูตร*, 5(2), 125-131.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2526). *เทคโนโลยีทางการศึกษา (หลักการและแนวปฏิบัติ)*. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- _____. (2546). *การออกแบบและพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์และบทเรียน เครื่องช่วย*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- _____. (2548). *การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ (พิมพ์ครั้งที่ 9)*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ และเริงลักษณ์ มหาวิจิฉัยมนตรี. (2519). *เอกสารการสอนประกอบ คำบรรยายวิชา T.ED 3104 หลักการและทฤษฎีเทคโนโลยีทางการศึกษา*. มหาสารคาม: ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- ณัฐกานต์ ตันทิพย์. (2547). *การพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุดรดิตต์: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์.
- เดือนนภา ทองมาก. (2558). *การศึกษาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านพุดาย ด้วยวิธีสอนโดยใช้กิจกรรมเพลงและเกม*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ราชบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏจอมบึง.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2546). *นวัตกรรมการศึกษาชุดแบบฝึกหัด-แบบฝึกทักษะ เพื่อพัฒนาผู้เรียนและการจัดทำผลงานทางวิชาการอาจารย์ 3 และบุคลากรทางการศึกษา (ครูชำนาญการครูเชี่ยวชาญ และครูเชี่ยวชาญพิเศษ)*. กรุงเทพฯ: ธารอักษร.
- ทิพพดี อ่องแสงคุณ. (2535). *การจัดกิจกรรมการสอนฟังและอ่าน*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิพวัลย์ มาแสง. (2532). *การสอนภาษาอังกฤษสำหรับคนไทย*. กรุงเทพฯ: ทิพย์อักษร.

- ทิตนา แชมมณี. (2545). *ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2551). *ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ* (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2553). *ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ* (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2560). *ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ* (พิมพ์ครั้งที่ 21). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธิดารัตน์ วิเชียรลม. (2554). *การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหนองหลวงศึกษา*. รายงานการศึกษาอิสระ ศษ.ม. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ธีรธร เลอศิลป์. (2554). *ผลการใช้กิจกรรมสื่อประสมที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการศึกษาแบบเรียนรวม (SPE 3601) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- ศุภทอง กว้างสวัสดิ์. (2549). *คู่มือการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: เตือนตุลา.
- นุชนารถ ภูมาศ. (2551). *การพัฒนาสื่อประสมเพื่อสร้างเสริมทักษะทางการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บุญจิราภรณ์ จินโน. (2558). *ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่เรียนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *พื้นฐานการวิจัยการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กทม.: ประสานการพิมพ์.
- _____. (2552). *การวิจัยเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2556). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย (เล่ม 1)* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

- ประนอม เดชชัย. (2536). เสริมทักษะการเรียนรู้การสอนวิชาสังคมศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปริญญา เกษประสิทธิ์. (2550). สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ในอำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก. วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุตรดิตถ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- ปาริชาติ เตชะ. (2553). การพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้บทบาทสมมติ. การค้นคว้าแบบอิสระ ศษ.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2542). จิตวิทยาทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- พนอ เล็ดรอด. (2559). การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความพึงพอใจ วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ (STAD) และวิธีการสอนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พนาวัลย์ พรหมเมือง. (2554). การพัฒนาชุดการเรียนรู้โดยใช้สื่อประสม เรื่อง ชนิดของคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 62 (บ้านนาห้วยบ่อบัวหนองเม็ก) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- พรสวรรค์ สีส้อ. (2550). สู่สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- พัชยา สุขพัชรภรณ์. (2552). การใช้กิจกรรมแผนผังความคิดเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พิจิตรา ธงพานิช และสาวิตรี เถาว์โท. (2559). วิชาการออกแบบและการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน (พิมพ์ครั้งที่ 3). นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากรวิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2550). หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: เฮาส์ ออฟ เดอร์มีส.
- _____. (2556). หลักการวัดและประเมินผลทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: เฮาส์ ออฟ เดอร์มีส.

- พิศพิมล ชื่นชม. (2554). ผลการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนวมราชานุสรณ์ โดยใช้บทบาทสมมติ
กับการสอนโดยปกติ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- เพ็ญญา บำรุงสุข. (2553). การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาในห้องถิ่น
โดยบูรณาการกิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้
เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ภัทรา นิคมานนท์. (2538). การประเมินผลการเรียน. กรุงเทพฯ: ทิพยวิสุทธิการพิมพ์.
- ภาวิณี คณาวงษ์. (2547). การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 6 โดยใช้สื่อประสม. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม:
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มณี แก้วมณี. (2554). ผลของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและเล่าเรื่อง
ที่มีต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ฉะเชิงเทรา: มหาวิทยาลัย
ราชภัฏราชนครินทร์.
- มณีรัตน์ สุขโชติรัตน์. (2548). อ่านเป็น เรียนก่อนสอนเก่ง. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์.
- มยุรี ศรีคะณย์. (2547). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทนในการเรียน
และความพึงพอใจในการเรียนแบบร่วมมือ ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์
วิชาภาษาไทย เรื่องรามเกียรติ์และคำราชาศัพท์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม:
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- รักษ์สุตา ทรัพย์มาก. (2548). การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีร่วมมือกันเรียนรู้
แบบผสมผสาน (CIRC) และการประเมินตามสภาพจริง. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.
ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- รัตนา วรรณขาว. (2557). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อประสมร่วมกับ
การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน “The Kingdom of Animals” เพื่อเสริมสร้าง
ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกจนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สกจนคร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542
(พิมพ์ครั้งที่ 1/2546). กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 51 (บ้านโคกกวาง). (2563). รายงานผลการทดสอบทางการศึกษา
ระดับชาติขั้นพื้นฐาน O-NET ปีการศึกษา 2562. บึงกาฬ:
โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 51 (บ้านโคกกวาง).
- ลักขณา สริวัฒน์. (2557). จิตวิทยาสำหรับครู. กรุงเทพฯ: โอเอสพริ้นติ้ง เฮ้าส์.
- ลัดดาวัลย์ จันลาวงค์. (2556). การพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค
CIRC ร่วมกับผังกราฟิกเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
เพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
สกจนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกจนคร.
- วนิดา เสลานอก. (2553). ผลการใช้สื่อประสมที่ใช้หลักการของการเรียนรู้โดยใช้สมอง
เป็นฐานในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- วราภรณ์ ตระกูลสฤษดิ์. (2549). จิตวิทยาการปรับตัว (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:
ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- วริยา ศิริสวัสดิ์. (2557). การเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง พูด และเจตคติ
ต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับ
การจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมกับการใช้เพลง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ลพบุรี:
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- วัชรา เล่าเรียนดี. (2545). เทคนิคการจัดการเรียนการสอนและการนิเทศ. นครปฐม:
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วัฒนาพร ระบัพทุกข์. (2542). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (พิมพ์ครั้งที่ 3).
กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.

- วิภาดา ประสารทรัพย์. (2542). *พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2550). *นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: ช่างทอง.
- วิสาร จัตติวัตร. (2543). *การสอนอ่านภาษาอังกฤษ (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศศิวิมล ชิน. (2552). *การใช้กิจกรรมการเขียนบันทึกเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศิริรัตน์ นาอุดม. (2553). *การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนโนนสมบูรณ์ประชาสรรค์ โดยใช้กลวิธีการฝึกตามแนวการสอนฟัง-พูด*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สมนึก ธาตุทอง. (2548). *เทคนิคการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: เพชรเกษมการพิมพ์.
- สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2555). *สถิติขั้นสูงสำหรับการวิจัยทางการศึกษา*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมุทรา เซ็นเซาณิซ. (2551). *เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สันติรักษ์ ลุสิดา. (2552). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของ เมอร์ดีอก (MIA)*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. เข้าถึงได้จาก <http://www.gotoknow.org>
- สุลัดดา ลอยฟ้า. (2545). *เอกสารประกอบการบรรยายเรื่องรูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ (Cooperative Learning Model) วิชา 215713 กระบวนการสอน ในโรงเรียนประถมศึกษา*. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2531). *สื่อประสมโครงการพัฒนาคุณภาพประถมศึกษา (คพค)*. กรุงเทพฯ: อักษรไทย.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2557). *คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ ตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป ระดับชั้นประถมศึกษา CEFR*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). *แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตรตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ลำลี รักสุทธิ. (2544). *เทคนิควิธีการจัดการเรียนและเขียนแผนการสอน โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ*. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- _____. (2546). *คู่มือการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ตามเกณฑ์ใหม่ของ กค.* กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- _____. (2553). *การจัดทำสื่อนวัตกรรมและแผนประกอบสื่อนวัตกรรม*. นนทบุรี: เพิ่มทรัพย์การพิมพ์.
- สุพรรณิ บุญเพิ่ม. (2551). *การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุพัตรา กองทรัพย์. (2549). *การพัฒนาชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุตรดิตถ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2539). *การวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรชาติ บุรณศิริ. (2558). *การศึกษาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 3 โรงเรียนวัดบางกระ โดยวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกม*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ราชบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- สุวิทย์ มูลคำ และคณะ. (2549). *การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิด* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2546). *19 วิธีจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

- หทัยกาญจน์ วงษ์แก้ว. (2552). การพัฒนาชุดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง *My Village* โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ ประเภทกลุ่มสัมฤทธิ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองเขี้ยว. วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุตรดิตถ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2539). แนวทางการสร้างข้อสอบทางภาษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อารมณดี วงศ์ประชา. (2553). การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนากิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- อารยา คำก้อน. (2552). ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้กระบวนการอ่านแบบบูรณาการชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อารี พันธุ์มณี. (2543). *คิดอย่างสร้างสรรค์* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: เลิฟ แอนด์ ลิฟเพรส.
- อุไรวรรณ สัจจวารานนท์. (2552). การศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ เรื่องการปกครองส่วนท้องถิ่น จากการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อำเภอโนนสูง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- อุ้นเรื่อน เนื่องจำนงค์. (2549). ผลการใช้วิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ ที่มีต่อความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎ์ 2. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Armstrong, David Scott. (2003). The Effects of Student Team Achievement Divisions Cooperative Learning Technique on Upper Secondary Social Studies Student Academic Achievement and Attitude Towards Social Studies' Class. *Dissertation Abstracts International*, 59(2), 405–A.
- Bailey, K.M. (2003). *Speaking In Practical English Language Teaching*, Nunan. D. (Ed.), New York: McGraw–Hill.
- Blanchard, Karen and Christine Root. (1998). *Get Ready to write*. New York: Longman.
- Brunning and others. (2000). Developing motivation to write. *Educational Psychologist*, 35(1), 25–37.

- Byrne, Donn. (1991). *Teaching Writing Skill*. Hong Kong: Longman.
- Chen, Li-Yu (Isabe). (2005). *A Study of Glass Ceiling and Strategies for Women's Career Advancement*. Retrieved from <http://proquest.umi.com> December 10th, 2020.
- Cohen, D. A. (1994). *Assessing Language Ability in the Classroom*. Boston: Heinle & Heinle Publishers.
- Crawley, Sharon. (1995). *Strategies for guiding reading*. New York: A Simon & Schuster.
- David P., Harris. (1990). *Testing English as a second language*. New York: McGraw Hill.
- Davidson, N. (1990). *Teaching and Learning Mathematics*. Reston, Virginia: The National Council of Teachers of Mathematics.
- Day, R. & Bamford, J. (1998). *Extensive reading in the second language classroom*. New York: Cambridge University.
- Dean, Michale. (1997). *English Grammar Lesson*. Hong Kong: Oxford University Press.
- Finocchiaro, M. & Brumfit, C. (1983). *The Functional Notional Approach: From Theory to Practice*. New York: Oxford University Press.
- Harris David P. (1974). *Teaching English as a Second Language*. New York: McGraw Hill.
- Harris, Larry A. and Carl B. Smith. (1986). *Testing in the Classroom*. New York: Macmillan.
- Heaton, J. B. (1988). *Writing English Language Test* (5th ed.). Hong Kong: ELBS.
- _____. (1990). *Classroom Testing* (2nd ed.). New York: Longman.
- Hedge, T. (2000). *Teaching and Learning in the Language Classroom*. Oxford: Oxford University Press.
- Hesham Suleiman Alyousef. (2006). *Teaching Reading Comprehension to ESL/EFL Learners*. Albaya Intermediate School, Riyadh, Saudi Arabia.
- Hilsdon, Janet. (1990). *The Group Oral Exam : Advantages and Limitations. in Language Testing in the Communicative Legacy*. Modern English Publications in Association with the British Council.

- Hymes, Dell. (1981). *Models of international of language and social life sociolinguistic : The ethnography of communication*. New York: Holt Rinehart and winson.
- Jacob & Holly. (1981). *Testing ESL Composition: A practical Approach*. Massachusettes: Newburry House Publishers.
- Johnson, W.D. and Johnson R.T. and Edythe, J.H. (2001). *Circle of Learning: Cooperative in The Classroom* (3rd ed.). Minnesota: Interaction Book.
- Karlee Demierre. (2011). *English Language Games Make Teaching Vocabulary Fun and Easy!*. Retrieved from <http://ezinearticles.com/?English-Language-Games-Make-Teaching-Vocabulary-Fun-and-Easy!&id=5712953>>2013 June 12th, 2020.
- Madsen, Harold S. (1983). *Technique in Testing*. New York: Oxford University Press.
- Nuttal, C. (1996). *Teaching reading skill in a foreign language*. Oxford: Heinemann.
- Rattanavich, Sawalak. (1987). *The Effect of Using Top-Level Structure Instructional Modules and Traditional Teaching Method on Teaching English to Thai Students*. Singapore: SEAMES-RELC.
- Rivers, Wilga M. (1980). Hearing and Comprehending. *English teaching forum*, 18(2), 16-19.
- Robbins, Stephen P. (2001). *Organizational Behavior* (9th ed.). New Jersey: Prentice Hall.
- Rost, M. (2002). *Teaching and Researching Listening*. London, UK: Longman.
- Rubin, Dorothy. (1993). *A practical Approach to Teaching Reading*. New York: Allyn and Bacon.
- Scott, R. (1981). *“Speaking” in Communication in the Classroom*. Longman Group UK.
- Slavin, Robert E. (1980). *“STAD,” Journal of Research and Development in Education*. Boston: Allyn and Bacon.
- _____. (1995). *Cooperative Learning Theory, Research and Practice, Needham Heights*. Massachusettes: Simon and Schuster Company.
- Swalles, John M. and Christine B. Freak. (1997). *Academic Writing for Graduate Students*. Michigan: Michigan University.

- Underwood, M. (1989). *Teaching listening*. London: Longman.
- Willoughby, Sharom Elinor. (2009). *Education Resources Information Center, Card Game Activities Using Grammar-Based Dialogues, ERIC*. Retrieved from <http://www.eric.ed.gov/ERICWebPortal/search/simpleSearch.jsp> June 13th, 2020.
- Wingersky, J., Hogue-Balogh, D. & Boerner, J. (2003). *Writing Paragraphs and Essays Integrating Reading, Writing, and Grammar Skill*. (4th ed.). Boston: Heinle.
- Yen-Hui Wang. (2010). Using Communicative Language Games in Teaching and Learning English in Taiwanese Primary Schools. *Journal of Engineering Technology and Education*, 7(1).

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและสำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ประกอบด้วย

1. ดร.อุษา ปราบหงษ์ กรรมการบริหารหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ธนาวัฒน์ กุลไพบุตร กรรมการบริหารหลักสูตร ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
3. นางสาวกัญจนพร ดอนหล้า คีษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22
4. นางสาวเสาวณี พรหมนิล ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนเรณูนครวิทยานุกูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22
5. นางสาวจตุพร เหล่าพิสัย ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนหนองแสง ประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๕๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๔ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.อุษา ปราบหงษ์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวพัชรี รื่นนาค รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๑๒๒๔๑๑๘ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.สำราญ กำจัดภัย เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวพัชรี รื่นนาค โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๘๑๘๔ ๓๖๑๓

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๕๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๔ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบขออนุญาตระบุชื่อเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ชนานันต์ กุลไพบุตร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ

๒. เครื่องมือการวิจัย

๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวพัชรี รื่นนาค รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๑๒๒๔๑๑๘ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.สำราญ กำจัดภัย เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อให้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวพัชรี รื่นนาค โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๘๑๘๔ ๓๖๑๓

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๕๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๔ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางสาวกัญจนพร ดอนหล้า

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
  ๒. เครื่องมือการวิจัย
  ๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวพัชรี รื่นนาค รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๑๒๒๔๑๑๘ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.สำราญ กำจัดภัย เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรชัยญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวพัชรี รื่นนาค โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๘๑๘๔ ๓๖๑๓

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๕๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๔ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางสาวเสาวณี พรหมนิล

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวพัชรี รื่นนาค รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๑๒๒๔๑๑๘ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.สำราญ กำจัดภัย เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวพัชรี รื่นนาค โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๘๑๘๔ ๓๖๑๓

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๕๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๔ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางสาวจตุพร เหล่าพิลัย

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวพัชรี รื่นนาค รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๑๒๒๔๑๑๘ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.สำราญ กำจัดภัย เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวพัชรี รื่นนาค โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๘๑๘๔ ๓๖๑๓

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ภาคผนวก ข

ตารางการวิเคราะห์ข้อมูลและตารางคะแนนของนักเรียน

ตาราง 7 คะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังเรียนจากการใช้กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะ
ภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับ
สื่อประสม

เลขที่	คะแนน	
	ก่อนเรียน (35)	หลังเรียน (35)
1	16	27
2	17	28
3	16	29
4	15	28
5	15	28
6	12	27
7	15	29
8	16	30
9	15	28
10	11	28
11	13	28
12	15	27
13	20	30
14	11	26
15	18	29
16	12	27
17	12	27
18	15	28
19	11	26
20	16	30
21	14	26
22	17	28
23	15	28

ตาราง 7 ต่อ

เลขที่	คะแนน	
	ก่อนเรียน (35)	หลังเรียน (35)
24	14	29
25	13	27
26	18	35
27	20	35
รวม	402	768
$\bar{X}$	42.54	81.27
S.D.	2.52	2.21

ตาราง 8 บันทึกคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียนกิจกรรมการเรียนรู้
เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม

เลขที่	คะแนนการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียน					รวมคะแนน ระหว่างเรียน
	คะแนน แผนที่ 1 (60)	คะแนน แผนที่ 2 (60)	คะแนน แผนที่ 3 (60)	คะแนน แผนที่ 4 (65)	คะแนน แผนที่ 5 (60)	305 คะแนน
1	47	48	48	53	47	243
2	50	49	50	56	50	255
3	47	48	47	52	48	242
4	46	46	48	52	47	239
5	47	46	49	52	48	242
6	44	42	44	48	43	221
7	46	46	45	50	48	235
8	48	50	49	52	49	248
9	46	48	46	50	48	238
10	45	47	47	48	44	231
11	45	47	46	50	46	234

ตาราง 8 ต่อ

เลขที่	คะแนนการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียน					รวมคะแนน ระหว่างเรียน
	คะแนน แผนกที่ 1 (60)	คะแนน แผนกที่ 2 (60)	คะแนน แผนกที่ 3 (60)	คะแนน แผนกที่ 4 (65)	คะแนน แผนกที่ 5 (60)	305 คะแนน
12	45	46	45	50	45	231
13	53	55	53	58	52	271
14	44	42	43	48	42	219
15	51	49	50	57	52	259
16	50	48	48	49	46	241
17	50	47	48	50	47	242
18	50	48	48	50	48	244
19	45	47	46	48	45	231
20	48	48	49	52	49	246
21	51	49	50	55	48	253
22	48	51	50	56	49	254
23	50	45	45	50	46	236
24	48	48	46	52	47	241
25	47	45	47	48	46	233
26	55	57	57	60	56	285
27	57	55	57	58	55	282
รวม	1303	1297	1301	1404	1291	6596
ร้อยละ	80.43	80.06	80.30	80.00	79.70	80.10
$\bar{X}$	48.26	48.04	48.19	52.00	47.81	244.30
S.D.	3.25	3.42	3.35	3.51	3.20	3.66

ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) ของกิจกรรมการเรียนรู้
เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม โดยถือเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวแรก 75

กิจกรรมแผนที่	คะแนน			
	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	คิดเป็นร้อยละ
1	60	48.26	3.25	80.43
2	60	48.04	3.42	80.06
3	60	48.19	3.35	80.30
4	65	52.00	3.51	80.00
5	60	47.81	3.20	79.70
รวม	305	244.30	3.66	80.10

ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_2) ของกิจกรรมการเรียนรู้
เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD
ร่วมกับสื่อประสม โดยถือเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวหลัง 75

จำนวนนักเรียน	คะแนน			
	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	คิดเป็นร้อยละ
27	35	28.44	2.21	81.27

ตาราง 11 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรม
การเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เลขที่	คะแนนพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม							ระดับพฤติกรรม การทำงานกลุ่ม
	การแบ่งงานกันทำ (5)	การปฏิบัติงานเป็นขั้นตอน (5)	ร่วมมือกันทำงาน (5)	แสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล (5)	ทำงานเสร็จตามกำหนด (5)	$\bar{X}$	S.D.	
1	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2	5	4	4	4	4	4.20	0.45	มาก
3	5	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
4	5	4	4	4	4	4.20	0.45	มาก
5	5	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
6	5	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
7	5	4	4	4	4	4.20	0.45	มาก
8	5	4	4	4	4	4.20	0.45	มาก
9	5	4	4	4	4	4.20	0.45	มาก
10	5	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
11	5	4	4	4	4	4.20	0.45	มาก
12	5	4	5	4	4	4.40	0.55	มาก
13	5	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
14	5	4	5	4	4	4.40	0.55	มาก
15	5	4	5	4	4	4.40	0.55	มาก
16	5	4	5	4	4	4.40	0.55	มาก
17	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
18	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
19	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
20	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
21	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
22	5	4	5	4	4	4.40	0.55	มาก

ตาราง 11 ต่อ

เลขที่	คะแนนพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม						$\bar{X}$	S.D.	ระดับพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
	การแบ่งงานกันทำ (5)	การปฏิบัติงานเป็นขั้นตอน (5)	ร่วมมือกันทำงาน (5)	แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล (5)	ทำงานเสร็จตามกำหนด (5)				
23	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด	
24	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด	
25	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด	
26	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด	
27	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด	
เฉลี่ย						4.64	0.49	มากที่สุด	

จากตาราง 11 พบว่า ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของนักเรียนกลุ่มทดลอง โดยภาพรวมนักเรียนมีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.49) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ นักเรียนมีการแบ่งงานกันทำ ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) ร่วมมือกันทำงาน ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.45) และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.55) ตามลำดับ

ตาราง 12 ผลการวิเคราะห์การศึกษาคำพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้
แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความพึงพอใจ
1. เนื้อหาที่กำหนดในกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับ ความสามารถผู้เรียน	4.33	0.62	มาก
2. เนื้อหา ภาษา รูปแบบตรงกับความสนใจ และความต้องการ ของนักเรียน	4.67	0.48	มากที่สุด
3. การจัดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลา	4.11	0.70	มาก
4. กิจกรรมการเรียนการสอนน่าสนใจ ช่วยให้เกิดการเรียนรู้	4.22	0.51	มาก
5. กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็น	4.44	0.58	มาก
6. กิจกรรมการเรียนการสอนนี้ทำให้ได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น	4.63	0.56	มากที่สุด
7. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม	4.11	0.75	มาก
8. การจัดกลุ่มนักเรียนเหมาะกับลักษณะของกิจกรรม	4.19	0.79	มาก
9. นักเรียนภูมิใจและสะสมผลงานดีเด่นของตนเอง	4.48	0.58	มาก
10. นักเรียนชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.04	0.76	มาก
11. นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกัน	4.30	0.54	มาก
12. ครูชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือให้นักเรียนเข้าใจ เป็นอย่างดี	4.30	0.61	มาก
13. คุณครูมีเทคนิค วิธีการนำเสนอที่เหมาะสม กระตุ้น ความสนใจผู้เรียน	4.30	0.67	มาก
14. สามารถสื่อสารและถ่ายทอดความรู้ให้กับนักเรียนได้ อย่างมีประสิทธิภาพ เข้าใจง่าย	4.00	0.68	มาก
15. ครูให้คำปรึกษา แนะนำ ดูแลนักเรียนในการเรียนรู้ อย่างทั่วถึง	4.33	0.68	มาก
รวม	4.30	0.66	มาก

จากตาราง 12 พบว่า ผลการวิเคราะห์การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมที่พัฒนาขึ้น โดยภาพรวมนักเรียนมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.66) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ เนื้อหา ภาษา รูปแบบ ตรงกับความสนใจ และความต้องการของนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.48) กิจกรรมการเรียนการสอนนี้ทำให้ได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.56) และนักเรียนภูมิใจและสะสมผลงานดีเด่นของตนเอง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.58) ตามลำดับ

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษ

วิชา ภาษาอังกฤษ เรื่อง Where Animals Live ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (อ 15101)

จำนวน 22 ข้อ เวลา 1 ชั่วโมง

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Where Animals Live
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (อ 15101) จำนวน 22 ข้อ 35 คะแนน
Listening skill จำนวน 10 ข้อ (10 คะแนน)
Reading skill จำนวน 10 ข้อ (10 คะแนน)
Writing skill จำนวน 1 ข้อ (10 คะแนน)
Speaking skill จำนวน 1 ข้อ (5 คะแนน)
2. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว โดย X ลงในกระดาษคำตอบ
Listening skill จำนวน 10 ข้อ (10 คะแนน)
Reading skill จำนวน 10 ข้อ (10 คะแนน)
3. ให้นักเรียนเขียนคำตอบที่ถูกต้อง เพียงคำตอบเดียว
Writing skill จำนวน 1 ข้อ (10 คะแนน)
4. ให้นักเรียนพูดอธิบายสั้น ๆ จากภาพต่อไปนี้
Speaking skill จำนวน 1 ข้อ (5 คะแนน)

Listening Skill (10 คะแนน)

Direction: Listen to the teacher and choose the best answer.

1. Tim : What animals do you like?   Ann : I like .....

a. cat   b. car   c. can   d. chair

2. Tim : What can a fish do?
Ann : It can .....

a. run   b. swim   c. climb   d. walk

3. John : Can you tell me the names of wild animals?

Pat : .....

a. lion, monkey

b. dog, tiger

c. cat, ant

d. zebra, rat

4. John : Can you tell me the names of sea animals?

Pat : .....

a. dolphin, horse

b. fish, seahorse

c. cat, shark

d. dog, cat

5. A : Where do sea animals live?

B : They live in the .....

a. wild

b. farm

c. house

d. ocean

6. I have four legs, I live in the river, I am big. Who am I ?

a. elephant

b. lion

c. crocodile

d. fish

7. I am very long, I can't walk, I don't have leg or arm. Who am I ?

a. a snake

b. a crocodile

c. a squid

d. a lizard

8. I am beautiful, I have six legs, I can fly, I eat honey. Who am I ?

a. a bee

b. a butterfly

c. a fly

d. a mosquito

9. I like ..... because they are very cute and honest.

a. lions

b. dogs

c. rabbits

d. hamsters

10. I don't like ..... because they are very dirty and like to eat rotten food.

a. cats

b. rats

c. birds

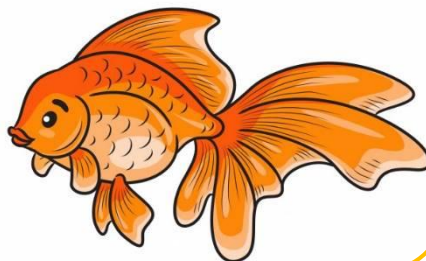
d. cows

Reading Skill (10 คะแนน)

Passage I : Read the passage and choose the best answer (No. 11–14)

My Goldfish

My name is Zane. I have a beautiful gold fish as my pet.
 The name of my fish is Coral.
 I keep her bowl clean and fresh.
 Coral looks very happy all the time.
 I feed Coral every night.

11. What is the name of the goldfish?
 a. Coral   b. Julie   c. Goldie   d. Zane
12. Who keeps her bowl clean?
 a. Sam   b. Zane   c. Kate   d. Coral
13. Is Coral happy all the time?
 a. Sometimes   b. No   c. Yes   d. none of the above
14. When does Zane feed Coral?
 a. in the morning   b. in the night
 c. in the evening   d. none of the above

Passage II : Read the passage and choose the best answer (No. 15–17)

A Trip to the Zoo

Lizzy went to the zoo with her mum and dad. Her mum brought some sandwiches for lunch. Her dad brought the camera. They went to see the giraffes first and Lizzy's dad took some photos. Next, they went to see the monkeys. The monkeys were swinging from the trees. Lizzy thought the monkeys were very funny. She had a really great day with her parents.

15. Where did Lizzy go?

- a. to the zoo
- b. to the park
- c. to the sea
- d. to the supermarket

16. Which animals did Lizzy see first?

- a. lions
- b. giraffes
- c. monkeys
- d. none of the above

17. What were the monkeys doing?

- a. Eating bananas
- b. Swimming in the pool
- c. Swinging from the trees
- d. none of the above

Passage III : Read the passage and choose the best answer (No. 18–20)

Anna is a cow. She lives on a farm with her family. She is a mother to a cute calf. Anna's husband is a big and strong bull. Anna eats grass and gives milk. When she is not too busy, she spends time with other animals that live on the farm. Her best friends are horses, sheep and goats.

18. Who is Anna?

- a. a horse
- b. a cow
- c. a bull
- d. a sheep

19. Who are not Anna's friends?

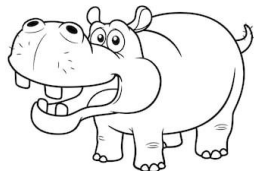
- a. goats
- b. horses
- c. ducks
- d. sheep

20. What does Anna produce?

- a. grasses
- b. a calf
- c. flowers
- d. milk

Writing Skill (10 คะแนน)

Direction: Write the correct answers in the blank. (No. 21-24)

big/small

1. A pig ..... than .....
2. An ant ..... than .....
3. An ant .....
4. A Hippopotamus .....
5. Which one is sea animals? (horse, seahorse, bird, shark, crab, bee, starfish)
.....
.....
6. Which one eat other animals? (tiger, giraffe, cow, lion, crocodile, elephant)
.....
.....

Look at the picture and write the names animal. (7-8)

7. .....
8. .....

Adjective	Comparative	Superlative
9. short	.....	.....
10. dangerous	.....	.....

**แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้กิจกรรม
การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**

แบบสอบถามฉบับนี้ เป็นแบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะ
ภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความพึงพอใจ
ของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม
มีระดับความพึงพอใจ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง นักเรียนพึงพอใจมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง นักเรียนพึงพอใจมาก

ระดับ 3 หมายถึง นักเรียนพึงพอใจปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง นักเรียนพึงพอใจน้อย

ระดับ 1 หมายถึง นักเรียนพึงพอใจน้อยที่สุด

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วพิจารณาว่ามีความรู้สึกตรงกับคำตอบ
ระดับใดให้ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องตามระดับความพึงพอใจนั้น

รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
	1	2	3	4	5
ด้านเนื้อหา					
1. เนื้อหาที่กำหนดในกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับ ความสามารถผู้เรียน					
2. เนื้อหา ภาษา รูปแบบตรงกับความสนใจ และความต้องการ ของนักเรียน					
3. การจัดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลา					
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน					
4. กิจกรรมการเรียนการสอนน่าสนใจ ช่วยให้เกิดการเรียนรู้					
5. กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็น					
6. กิจกรรมการเรียนการสอนนี้ทำให้ได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น					
7. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม					
8. การจัดกลุ่มนักเรียนเหมาะกับลักษณะของกิจกรรม					

รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
	1	2	3	4	5
9. นักเรียนภูมิใจและสะสมผลงานดีเด่นของตนเอง					
10. นักเรียนชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น					
11. นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกัน					
ด้านครูผู้สอน					
12. ครูชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือให้นักเรียนเข้าใจเป็นอย่างดี					
13. คุณครูมีเทคนิค วิธีการนำเสนอที่เหมาะสม กระตุ้นความสนใจผู้เรียน					
14. สามารถสื่อสารและถ่ายทอดความรู้ให้กับนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เข้าใจง่าย					
15. ครูให้คำปรึกษา แนะนำ ดูแลนักเรียนในการเรียนรู้อย่างทั่วถึง					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

แผนการเรียนรู้ที่.....เรื่อง.....

สมาชิกในกลุ่ม

1. .... 2. ....
3. .... 4. ....
5. .... 6. ....

คำชี้แจง : ให้ผู้ประเมินทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง

รายการประเมิน	คุณภาพการปฏิบัติงาน				
	1	2	3	4	5
1. การแบ่งงานกันทำ					
2. การปฏิบัติงานเป็นขั้นตอน					
3. รวมมือกันทำงาน					
4. แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล					
5. ทำงานเสร็จตามกำหนด					
ระดับคะแนนที่ได้					

คะแนนตัดสินคุณภาพ

คะแนน	คุณภาพ	เกณฑ์การประเมิน
21-25	ดีมาก	ผ่านเกณฑ์
16-20	ดี	ผ่านเกณฑ์
11-15	พอใช้	ผ่านเกณฑ์
6-10	น้อย	ไม่ผ่านเกณฑ์
1-5	น้อยที่สุด	ไม่ผ่านเกณฑ์

เกณฑ์การประเมินการให้คะแนน
แบบวัดพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม (Rubric)

รายการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน				
	5	4	3	2	1
1. การแบ่งงานกันทำ	สมาชิกทุกคนในกลุ่มแบ่งงานกันทำได้ชัดเจน	สมาชิกในกลุ่มแบ่งงานกันทำแต่บางส่วนมากอยู่กับคนเก่ง	สมาชิกในกลุ่มแบ่งงานกันทำแต่ขาดไป 1 อย่าง	สมาชิกในกลุ่มแบ่งงานกันทำแต่ขาดไป 2 อย่าง	สมาชิกในกลุ่มไม่แบ่งงานกันทำ
2. การปฏิบัติงานเป็นขั้นตอน	สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีการกำหนดขั้นตอนในการทำงานที่ชัดเจนตั้งแต่เริ่มทำงานจนเสร็จ	สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีการกำหนดขั้นตอนในการทำงานที่ค่อนข้างชัดเจน	สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีการกำหนดขั้นตอนในการทำงานที่ชัดเจนเพียงเล็กน้อย	สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีการกำหนดขั้นตอนในการทำงานที่ไม่ชัดเจน	สมาชิกในกลุ่มไม่กำหนดขั้นตอนในการทำงาน
3. ร่วมมือกันทำงาน	สมาชิกทุกคนในกลุ่มร่วมมือกันทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่และเต็มใจ	สมาชิกในกลุ่มส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือในการทำงาน	สมาชิกในกลุ่มให้ความร่วมมือกันทำงานน้อย	สมาชิกในกลุ่มให้ความร่วมมือกันทำงานน้อยมาก	สมาชิกในกลุ่มไม่ให้ความร่วมมือกันทำงาน
4. แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล	สมาชิกในกลุ่มร่วมกันแสดงความคิดเห็นและฟังความคิดเห็นของผู้อื่นอย่างมีเหตุผล	สมาชิกในกลุ่มร่วมกันแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล	สมาชิกในกลุ่มร่วมกันแสดงความคิดเห็นเป็นบางส่วน	สมาชิกในกลุ่มร่วมกันแสดงความคิดเห็นเป็นส่วนน้อย	สมาชิกในกลุ่มไม่ร่วมกันแสดงความคิดเห็น

รายการ ประเมิน	เกณฑ์การประเมิน				
	5	4	3	2	1
5. ทำงานเสร็จ ตามกำหนด	งานที่ได้รับ มอบหมาย เสร็จเวลา ที่กำหนด และถูกต้อง สมบูรณ์	งานที่ได้รับ มอบหมาย เสร็จเวลา ที่กำหนด	งานที่ได้รับ มอบหมาย เสร็จช้ากว่า เวลาที่กำหนด 1-3 นาที	งานที่ได้รับ มอบหมาย เสร็จช้ากว่า เวลาที่กำหนด 5 นาทีขึ้นไป	ไม่สามารถ ทำงานที่ได้รับ มอบหมาย เสร็จ

เกณฑ์การประเมิน

- 5 หมายถึง ดีมาก
- 4 หมายถึง ดี
- 3 หมายถึง พอใช้
- 2 หมายถึง น้อย
- 1 หมายถึง น้อยมาก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

รหัส อ15101

หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Where Animals Live

เรื่อง A-Z Animals

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เวลา 3 ชั่วโมง

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

สาระสำคัญ

การเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์ และสามารถบอกชื่อ สุนัข นก ตอ และ อธิบายเกี่ยวกับสัตว์ที่ชื่นชอบได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านออกเสียงคำศัพท์ gorilla, hippopotamus, koala, panda, crocodile, rhinoceros, mosquito, scorpion, spider, bat, bug, rat, zebra, sheep, fox, pig, cow, buffalo, chicken, monkey, ant, duck, horse, rabbit, hippo, mouse, tiger, squirrel, alligator, lion, shark, kangaroo, grasshopper, cheetah, donkey, worm, goat, crab, bear, deer ได้

2. สุนัข นก ตอ ประโยค – What animals do you like? How many legs does it have? Which animal gives you meat and milk?

3. อธิบายสั้น ๆ เกี่ยวกับสัตว์ที่ชื่นชอบได้

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีความขยัน ใฝ่รู้ใฝ่เรียน
2. มีความมั่นใจ กล้าแสดงออก
3. มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

สาระการเรียนรู้

คำศัพท์ใหม่ gorilla, hippopotamus, koala, panda, crocodile, rhinoceros, mosquito, scorpion, spider, bat, bug, rat, zebra, sheep, fox, pig, cow, buffalo, chicken, monkey, ant, duck, horse, rabbit, hippo, mouse, tiger, squirrel, alligator, lion, shark, kangaroo, grasshopper, cheetah, donkey, worm, goat, crab, bear, deer

คำศัพท์ทบทวน dog, cat, fish, snake, monkey, bird, zebra, giraffe, elephant

โครงสร้าง T : What animals do you like?

S : I like .....

T: What can a fish do?

S: It can swim.

T: How many legs does it have?

S : It has .....legs.

T: Which animal gives you meat and milk?

S: It is a.....

หน้าที่ทางภาษา การพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับสัตว์ที่ชอบ

กระบวนการจัดการเรียนรู้ (STAD)

1. ครูทักทายนักเรียน

Good morning everyone.

How are you today?

2. ครูชี้แจงเกี่ยวกับการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือแบบ STAD และแจ้งกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน

ขั้นที่ 1 ชื่อนำเสนอเนื้อหา

3. ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยให้นักเรียนระดมพลังสมองเกี่ยวกับสัตว์ที่นักเรียนชอบและทำเสียงตาม โดยใช้คำถามกระตุ้นให้นักเรียนพูด รวมทั้งถามคำถามเกี่ยวกับลักษณะของสัตว์และประโยชน์ของสัตว์ และครูเขียนตัวอย่างประโยคคำตอบบนกระดาน ดังนี้

T: What animal do you like?

S: I like cat.

T: Let make the sound of the cat.

S: Moew Moew

T: Very good./Nice/Excellent/Well done.

T: What can a fish do?

S: It can swim.

T: How many legs does it have?

S: It has .....legs.

T: Which animal gives you meat and milk/eggs?

S: It is a/an.....

4. ครูให้นักเรียนร้องเพลง Animal Song จากคลิป์วิดีโอ และครูแจกใบความรู้ที่ 1 Fun with Animals' Name ให้นักเรียนศึกษา ครูถามประโยค

T: What animals are in the song?

S: Dog, cat, monkeys.....

5. ครูชูบัตรคำศัพท์ชุด A-Z Animal ให้นักเรียนดู แล้วครูออกเสียงคำศัพท์ทีละคำ จากนั้นให้นักเรียนออกเสียงตามทั้งชั้น เป็นกลุ่ม และทีละคน

ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติการกลุ่ม

6. แบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 4-5 คน แบบคณะกรรมการประกอบด้วย คนเรียนเก่ง คนเรียนปานกลาง และคนเรียนอ่อน ในอัตราส่วน 1 : 2 : 1

7. นักเรียนแต่ละกลุ่มทำกิจกรรมใบงานที่ 2 Animals' Puzzle ซึ่งเป็นเกมหาคำศัพท์ และวงล้อมรอบคำศัพท์ที่ถูกต้อง

8. ครูเปิด CD Track 20 สำหรับใบงานที่ 3 Find Animals เพื่อให้ให้นักเรียน ฟังออกเสียงคำศัพท์ทั้งชั้นเรียน แล้วให้ฝึกออกเสียงในกลุ่มที่แบ่งแล้ว โดยให้คนเก่งฝึกเพื่อนในกลุ่มออกเสียงตาม และฝึกสะกดคำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์

9. นักเรียนแต่ละกลุ่มทำใบงานที่ 3 ช่วยกันเขียนชื่อสัตว์เป็นภาษาไทยโดยใช้ Dictionary และเขียนอธิบายลักษณะของสัตว์ลงในช่องว่างให้ถูกต้อง เช่น I like cat. It has four legs. เมื่อทำใบงานที่ 3 เสร็จแล้ว และนักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานตนเอง ครูและนักเรียนช่วยกันให้ข้อเสนอแนะ เผลยคำตอบและตรวจคำตอบพร้อมกัน

10. ครูแจกใบงานที่ 4 Animals' Words ซึ่งเป็นการทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์ จากนั้นครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มรวบรวมใบงานของสมาชิกทุกคน สลับกันตรวจกับกลุ่มอื่น สลับกันเฉลยกลุ่มละ 1 ข้อ ครูเน้นความซื่อสัตย์ในการตรวจใบงานของเพื่อน จากนั้นครู ชมเชยนักเรียนที่ทำคะแนนได้สูงที่สุด และให้คำแนะนำเพิ่มเติมให้กับกลุ่มที่ได้คะแนนน้อย ด้วยความเป็นกัลยาณมิตร

ขั้นที่ 3 ขั้นทดสอบย่อย

11. ครูให้นักเรียนทำแบบทดสอบย่อย เรื่อง A-Z Animals จำนวน 10 ข้ออีกครั้ง ใช้เวลา 20 นาที โดยให้นักเรียนแต่ละคนทำแบบทดสอบด้วยตนเองไม่มีการปรึกษาหารือกัน เมื่อนักเรียนทุกคนทำเสร็จแล้ว ครูเฉลยคำตอบโดยให้นักเรียนแลกเปลี่ยนตรวจพร้อมให้คะแนน โดยคะแนนที่นักเรียนทำได้ในการทดสอบจะถือเป็นคะแนนรายบุคคล ผลงานของกลุ่มได้จากการนำคะแนนของสมาชิกทุกคนมารวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ย ค่าเฉลี่ยที่ได้จะเป็นคะแนนของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม หลังจากเรียนรู้แล้ว สมาชิกคนใดคนหนึ่งของกลุ่มออกมาอธิบาย นำเสนอความรู้และตอบคำถาม

ขั้นที่ 4 ขั้นการรับคำชมเชย

12. ครูชมเชยกลุ่มที่ทำคะแนนได้สูงที่สุด และแก้ไข แนะนำเพิ่มเติมให้กับกลุ่มที่ได้คะแนนน้อย นักเรียนคนใดทำคะแนนได้ดีกว่าครั้งก่อน จะได้รับคำชมเชยเป็นรายบุคคล และกลุ่มใดทำคะแนนได้ดีกว่าครั้งก่อนจะได้รับคำชมเชยทั้งกลุ่ม

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. คลิปวีดีโอ Animal Song
2. CD Track 20 ใบงานที่ 3 Find Animals
3. ใบงานที่ 1 Fun with Animals' Name
4. ใบงานที่ 2 Animals' Puzzle
5. ใบงานที่ 3 Find Animals
6. ใบงานที่ 4 Animals' Words

การวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผล	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ทักษะ	1. ประเมินการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน 2. สังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม	1. แบบประเมินการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 75
ความรู้	1. ตรวจใบงาน 2. ตรวจสอบความถูกต้องของการสะกดคำศัพท์ ความหมายของคำศัพท์	1. ใบงานที่ 1 Fun with Animals' Name 2. ใบงานที่ 2 Animals' Puzzle 3. ใบงานที่ 3 Find Animals 4. ใบงานที่ 4 Animals' Words	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 75
คุณลักษณะอันพึงประสงค์	ประเมินความมีวินัยและความใฝ่เรียนรู้	แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน	ผ่านเกณฑ์ประเมินระดับคุณภาพดีขึ้น

เกณฑ์การประเมิน 5 หมายถึง ดีมาก
4 หมายถึง ดี
3 หมายถึง พอใช้
2 หมายถึง ปรับปรุง
1 หมายถึง ฝึกปฏิบัติใหม่

เกณฑ์การให้คะแนนการประเมินการฟัง

ระดับคะแนน				
5 คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
<ul style="list-style-type: none"> - สามารถตอบคำถามหลังจากที่ฟังได้ทั้งหมด - จับใจความสำคัญของเนื้อหาได้ทั้งหมด - รู้ความหมายคำศัพท์ทั้งหมด - ปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้องและคล่องแคล่ว 	<ul style="list-style-type: none"> - สามารถตอบคำถามหลังจากที่ฟังได้เป็นส่วนใหญ่มาก - จับใจความสำคัญของเนื้อหาได้เกือบทั้งหมด - รู้ความหมายคำศัพท์โดยส่วนใหญ่และชัดเจน - ปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้องแต่ค่อนข้างช้า 	<ul style="list-style-type: none"> - สามารถตอบคำถามหลังจากที่ฟังได้เล็กน้อย - จับใจความสำคัญของเนื้อหาได้เล็กน้อย - รู้ความหมายคำศัพท์เล็กน้อยและไม่ชัดเจน - ปฏิบัติตามคำสั่งได้ไม่ค่อยถูกต้องและค่อนข้างช้า 	<ul style="list-style-type: none"> - ตอบคำถามหลังจากที่ฟังได้น้อยมาก - จับใจความสำคัญของเนื้อหาได้น้อยมาก - แทบไม่รู้ความหมายคำศัพท์เลย - ปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้องน้อยมาก 	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่สามารถตอบคำถามหลังจากที่ฟังได้ - ไม่สามารถจับใจความสำคัญของเนื้อหาได้ - ไม่รู้ความหมายคำศัพท์เลย - ไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้

เกณฑ์การให้คะแนนการประเมินการพูด

ระดับคะแนน				
5 คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
<p>- พูดสื่อความหมายชัดเจนเข้าใจได้ดีมาก</p> <p>- ใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องเหมาะสม 12-15 คำ</p> <p>- พูดได้ต่อเนื่องไม่ติดขัดบ้าง และเป็นธรรมชาติ</p> <p>- พูดด้วยน้ำเสียงเหมาะสม และแสดงท่าทางประกอบการเล่าเรื่องได้ถูกต้องทั้งหมด</p> <p>- ใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้องตามโครงสร้าง 7-10 ประโยค</p>	<p>- พูดสื่อความหมายไม่มีใครชัดเจน แต่เข้าใจได้ดี</p> <p>- ใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องเหมาะสม 8-10 คำ</p> <p>- พูดได้ต่อเนื่องมีติดขัดบ้าง แต่ยังเป็นธรรมชาติ</p> <p>- พูดด้วยน้ำเสียงเหมาะสม และแสดงท่าทางประกอบการเล่าเรื่องได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่</p> <p>- ใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้องตามโครงสร้าง 5-6 ประโยค</p>	<p>- พูดสื่อความหมายไม่ชัดเจนพอเข้าใจได้</p> <p>- ใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องเหมาะสม 4-7 คำ</p> <p>- พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็นช่วง ๆ ไม่เป็นธรรมชาติ</p> <p>- พูดด้วยน้ำเสียงไม่ใคร่เหมาะสม แต่แสดงท่าทางประกอบการเล่าเรื่องได้ถูกต้อง</p> <p>- ใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้องตามโครงสร้าง 3-4 ประโยค</p>	<p>- พูดสื่อความหมายไม่เข้าใจ</p> <p>- ใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องเหมาะสม 1-3 คำ</p> <p>- พูดได้บ้างคำหยุดเป็นเวลานาน</p> <p>- ไม่เป็นธรรมชาติ</p> <p>- พูดด้วยน้ำเสียงไม่เหมาะสม และแสดงท่าทางประกอบ</p> <p>เล่าเรื่องได้ถูกต้องน้อยมาก</p> <p>- ใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้องตามโครงสร้าง 1-2 ประโยค</p>	<p>- ไม่สามารถพูดสื่อความหมายได้</p> <p>- ใช้คำศัพท์ไม่ถูกต้อง</p> <p>- ใช้ไวยากรณ์ไม่ถูกต้องตามโครงสร้าง</p>

เกณฑ์การให้คะแนนการประเมินการเขียน

ระดับคะแนน				
5 คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
<ul style="list-style-type: none"> - เขียนถูกต้อง ครอบคลุมเนื้อหา อย่างสมบูรณ์ - ใช้คำศัพท์ สำนวนและ โครงสร้างภาษา ถูกต้อง เหมาะสม และหลากหลาย - ลำดับของ เหตุการณ์ สมเหตุสมผล 	<ul style="list-style-type: none"> - เขียนถูกต้อง ครอบคลุมเนื้อหา เป็นส่วนใหญ่ - ใช้คำศัพท์ สำนวนและ โครงสร้างภาษา ถูกต้อง เหมาะสม - ลำดับของ เหตุการณ์ สับสน บ้าง แต่ยังสามารถ เข้าใจได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - เขียนผิดบ้าง และไม่ครอบคลุม เนื้อหา - ใช้คำศัพท์ สำนวนและ โครงสร้างภาษา แบบง่าย ๆ และมีข้อผิดพลาด - ลำดับของ เหตุการณ์ ไม่สมเหตุสมผล 	<ul style="list-style-type: none"> - เขียนผิดมาก และให้ข้อมูลน้อย - ใช้คำศัพท์ สำนวนและ โครงสร้างภาษา แบบง่าย ๆ และมีข้อผิดพลาด - ลำดับของ เหตุการณ์ ไม่ต่อเนื่อง 	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่สามารถเขียน เนื้อหาได้ - ไม่สามารถใช้ คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้าง ภาษาแบบง่าย ๆ - ไม่สามารถลำดับ เหตุการณ์ได้

เกณฑ์การให้คะแนนการประเมินการอ่าน

เกณฑ์การประเมิน 1 หมายถึง อ่านได้

0 หมายถึง อ่านไม่ได้

ใบงานที่ 1 Fun with Animals' Name

คำชี้แจง : ร้องเพลงกับเพื่อน แล้วเขียนเรียงชื่อสัตว์ตามลำดับ A-Z จากเนื้อเพลง

เพลง Animals' Song

Dog bat bug cat rat zebra

sheep fox fish pig snake cow

buffalo chicken monkey ant

elephant duck horse rabbit bird

lun la lun la lun la la

1. _____	2. _____	3. _____
4. _____	5. _____	6. _____
7. _____	8. _____	9. _____
10. _____	11. _____	12. _____
13. _____	14. _____	15. _____
16. _____	17. _____	18. _____
19. _____	20. _____	21. _____

ใบงานที่ 2 Animals' Puzzle

คำชี้แจง : 1. อ่านคำศัพท์ที่กำหนดให้

2. หาคำศัพท์ และวงล้อมรอบคำศัพท์ที่ถูกต้อง

G	E	S	U	O	M	H	N	W	R	B	W	C	W	L
X	D	A	Q	H	J	X	O	O	M	L	T	H	W	J
B	W	S	H	N	L	H	T	P	I	C	R	A	W	M
Y	W	M	E	F	F	A	R	I	G	L	K	D	O	G
R	C	K	R	R	R	S	Y	K	T	H	I	P	P	O
J	T	O	W	I	E	F	B	X	X	L	Q	R	J	E
D	R	O	T	A	G	I	L	L	A	E	B	Z	H	X
T	H	N	X	P	I	C	L	F	C	R	V	Z	S	Z
V	N	H	R	S	T	H	E	T	D	R	I	B	I	Q
N	Z	A	C	S	T	Y	X	L	W	I	N	H	F	L
W	U	Q	H	K	L	J	A	E	A	U	F	A	H	F
V	Q	Q	D	P	O	Y	K	N	V	Q	Z	A	T	V
X	M	T	L	Q	E	T	J	Y	E	S	Y	R	C	H
T	A	C	K	Q	C	L	K	M	O	N	K	E	Y	R
P	T	S	H	W	L	Y	E	T	D	R	A	H	T	L

TIGER	CAT	HIPPO	MOUSE	DOG
SQUIRREL	MONKEY	BIRD	GIRAFFE	
ELEPHANT	FISH	LION	ALLIGATOR	

ใบงานที่ 3 Find Animals

- คำชี้แจง :**
1. หาความหมายของคำศัพท์โดยใช้พจนานุกรม
  2. เขียนประโยคอธิบายเกี่ยวกับสัตว์
  3. พุดนำเสนอกับสัตว์ที่ชอบ

Example : chimpanzee = ชิมแปนซี

I like chimpanzee. It has two legs. It can swing on trees.

1. shark = ...

.....

2. hippopotamus = ...

.....

3. kangaroo = ...

.....

4. bird = ...

.....

5. grasshopper = ...

.....

6. Cheetah

S1 : What animal do you like ?

S2 : I like .....

S1 : What can ..... do ?

S2 : It can .....

S1 : How many legs does it have ?

S2 : It has .....

7. Donkey

S1 : .....

S2 : .....

S1 : .....

S2 : .....

S1 : .....

S2 : .....

8. Rhinoceros

S1 : .....

S2 : .....

S1 : .....

S2 : .....

S1 : .....

S2 : .....

9. Elephant

S1 : .....

S2 : .....

S1 : .....

S2 : .....

S1 : .....

S2 : .....

10. Scorpion

S1 : .....

S2 : .....

S1 : .....

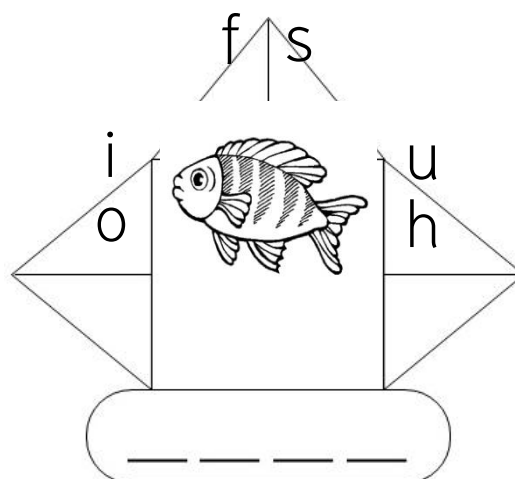
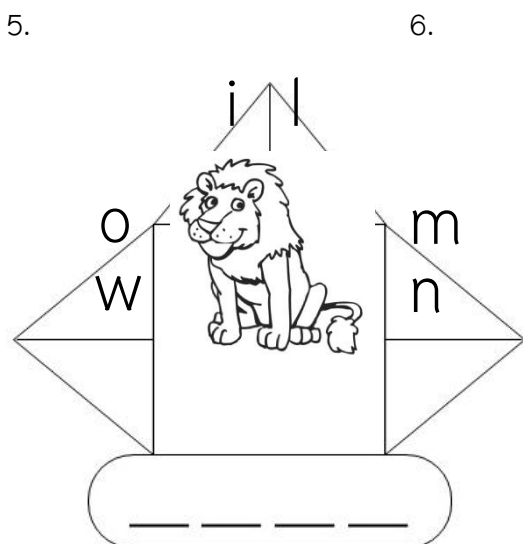
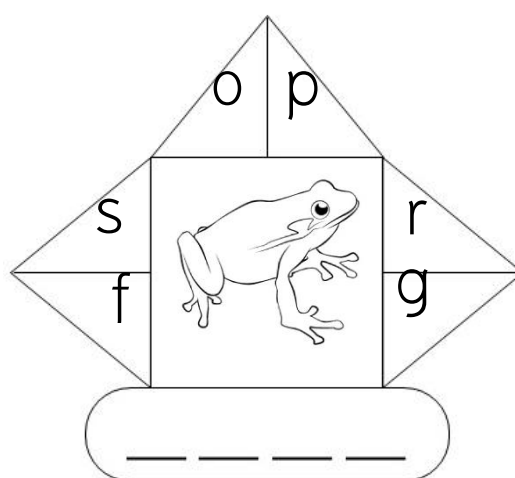
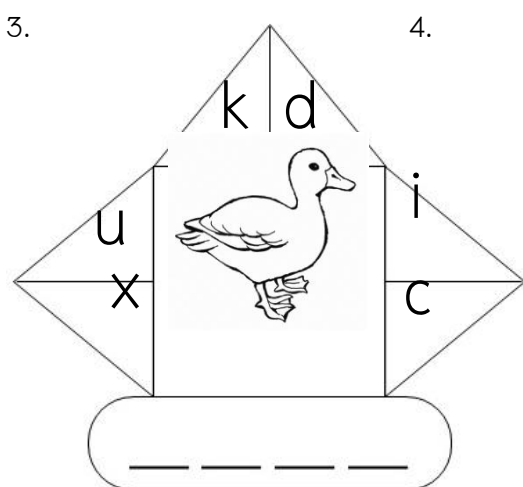
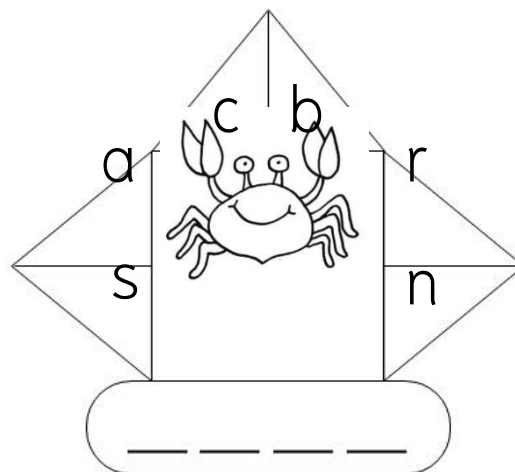
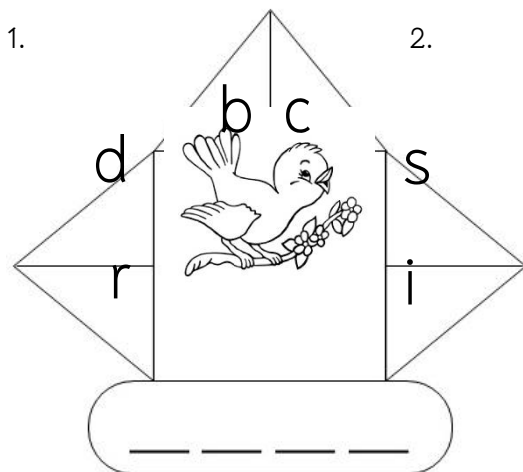
S2 : .....

S1 : .....

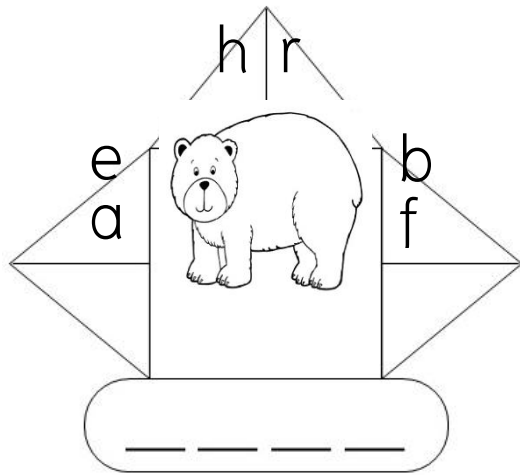
S2 : .....

ใบงานที่ 4 Animals' Words

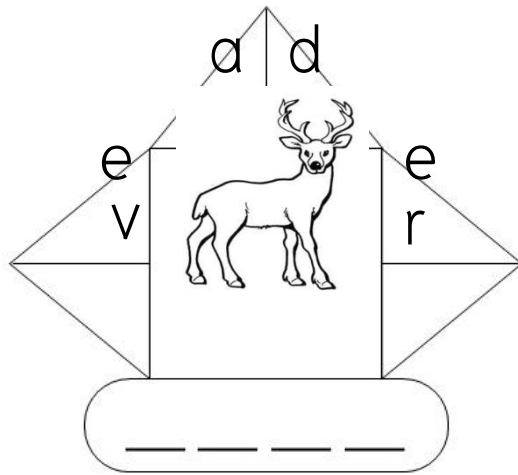
คำชี้แจง : ให้นักเรียนเลือกตัวอักษรภาษาอังกฤษที่อยู่รอบ ๆ รูปภาพ มาเขียนเป็นคำศัพท์ให้ถูกต้อง

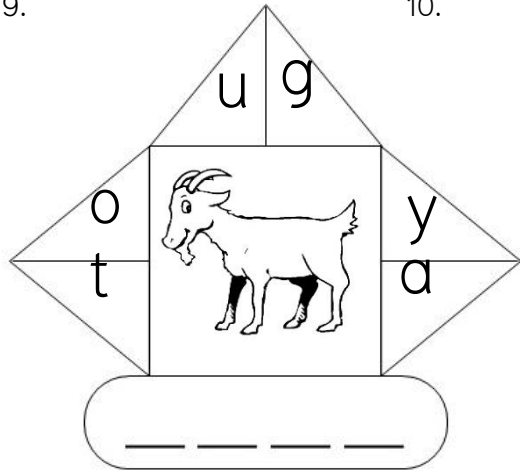
7.

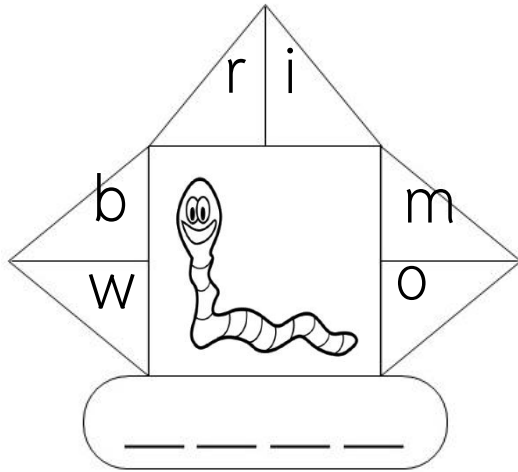
8.

9.

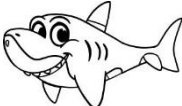
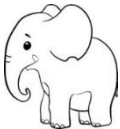
10.

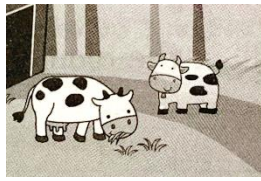

แบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษ
หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 Where Animals Live

- คำชี้แจง :** 1. แบบทดสอบมีจำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน
 2. ทำเครื่องหมาย X ทับอักษร a, b, c หรือ d ที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

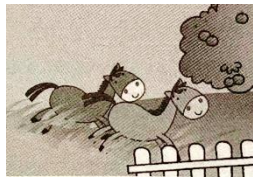
What is this animal ? (ข้อ 1-5)

1. a. a cat   b. a dog
 c. a bird   d. a fish
2. a. a shrimp   b. a squid
 c. a shark   d. a gorilla
3. a. a fish   b. an elephant
 c. a monkey   d. a ant
4. Which animal can swing on trees?
 a. a hen   b. a cat
 c. a monkey   d. a cow
5. Which animal has six legs?
 a. a buffalo   b. an ant
 c. a pig   d. a bird
6. Which animal gives you meat and milk?
 a. a lion   b. a buffalo
 c. a duck   d. a cow

7. The cow ..... grass.

- a. looks for
- b. chews
- c. climbs
- d. gallops

8. Horses ..... in the field.

- a. looks for
- b. chews
- c. climbs
- d. gallops

9. Dog

S1 : What animal do you like ?

S2 : I like .....

S1 : What can ..... do ?

S2 : It can .....

S1 : How many legs does it have ?

S2 : It has .....

10. Monkey

S1 : .....

S2 : .....

S1 : .....

S2 : .....

S1 : .....

S2 : .....

ภาคผนวก ง

การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

ตาราง 13 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นจากผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ผลพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. สารสำคัญ			
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
1.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.80	0.45	มาก
1.3 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	4.40	0.55	มาก
รวม	4.67	0.49	มากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้			
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด
2.2 ภาษาที่ใช้มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	4.20	0.45	มาก
2.3 ระบุพฤติกรรมที่ต้องการวัดได้อย่างชัดเจน	4.20	0.45	มาก
รวม	4.33	0.49	มาก
3. สาระการเรียนรู้			
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
3.2 มีความยากง่ายเหมาะสม	4.40	0.55	มาก
3.3 เหมาะสมกับเวลา	4.40	0.55	มาก
3.4 น่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน	4.40	0.55	มาก
รวม	4.50	0.51	มาก
4. กิจกรรมการเรียนการสอน			
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
4.2 เราความสนใจผู้เรียน	4.40	0.55	มาก
4.3 เหมาะสมกับสาระการเรียนรู้	4.40	0.55	มาก
4.4 กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นตอน จากง่ายไปหายาก	4.40	0.55	มาก
4.5 กิจกรรมเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	4.40	0.55	มาก
4.6 กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกการแก้ปัญหา	4.40	0.55	มาก
4.7 เน้นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนได้วางแผน กำกับและตรวจคำตอบที่ถูกต้องด้วยตนเอง	4.40	0.55	มาก
รวม	4.46	0.51	มาก

ตาราง 13 ต่อ

รายการประเมิน	ผลพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
5. สื่อการเรียนรู้			
5.1 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ	4.40	0.55	มาก
5.2 ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้เร็วขึ้น	4.40	0.55	มาก
5.3 ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถตามจุดประสงค์	4.40	0.55	มาก
5.4 ส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	4.40	0.55	มาก
รวม	4.40	0.55	มาก
6. การวัดและประเมินผล			
6.1 ใช้เครื่องมือการวัดผลได้เหมาะสม	4.20	0.45	มาก
6.2 วัดและประเมินผลได้ครอบคลุมตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้	4.40	0.45	มาก
6.3 มีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย	4.20	0.45	มาก
รวม	4.20	0.45	มาก
เฉลี่ย	4.43	0.50	มาก

จากตาราง 13 พบว่า ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นจากผู้เชี่ยวชาญ มีค่าระดับความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.50)

ตาราง 14 ผลการประเมินความสอดคล้องค่า IOC ของแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษ
จากผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
6	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
8	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
9	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
10	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
21	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
22	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
23	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
24	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
25	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
26	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้

ตาราง 14 ต่อ

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
27	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
28	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
29	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
30	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
31	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้

จากตาราง 14 ผลการประเมินความสอดคล้องค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญ
ของแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษ มีค่า IOC อยู่ในระดับ 0.80–1.00

ตาราง 15 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแบบประเมินพฤติกรรม
การทำงานกลุ่ม

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	ความ เหมาะสม
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	3	4	5			
1. การแบ่งงานกันทำ	4	5	4	4	4	4.20	0.57	มาก
2. การปฏิบัติงานเป็นขั้นตอน	5	5	5	5	4	4.80	0.44	มากที่สุด
3. รวมมือกันทำงาน	5	5	5	5	4	4.20	0.57	มาก
4. แสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล	5	5	5	4	4	4.60	0.54	มากที่สุด
5. ทำงานเสร็จตามกำหนด	5	5	4	5	4	4.60	0.54	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.80	5.00	4.60	4.60	4.00	4.48	0.53	มาก

จากตาราง 15 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญของแบบประเมิน
พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม มีค่า IOC อยู่ในระดับ 0.44–0.57

ตาราง 16 ผลการประเมินความสอดคล้องค่า IOC ของแบบสอบถามความพึงพอใจ
โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

จากตาราง 16 ผลการประเมินความสอดคล้องค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญ
ของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะ
ภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับสื่อประสม
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่า IOC อยู่ในระดับ 1.00

ตาราง 17 ค่าความยาก (p) และอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษ
แบบปรนัย

ข้อที่	ค่าความยาก (p)	อำนาจจำแนก (r)	ข้อที่	ค่าความยาก (p)	อำนาจจำแนก (r)
1	0.59	0.27	11	0.41	0.45
2	0.59	0.64	12	0.50	0.82
3	0.59	0.64	13	0.50	0.64
4	0.59	0.64	14	0.59	0.27
5	0.50	0.45	15	0.36	0.36
6	0.50	0.64	16	0.50	0.45
7	0.68	0.64	17	0.45	0.55
8	0.55	0.36	18	0.55	0.55
9	0.59	0.45	19	0.55	0.55
10	0.73	0.36	20	0.55	0.55

จากตาราง 17 แสดงให้เห็นว่า ค่าถามปรนัยข้อที่ 1-20 มีค่าระดับความยาก (p) อยู่ระหว่าง 0.36-0.73 และอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.27-0.82 แสดงให้เห็นว่า ค่าถามมีค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกใช้ได้ และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษเท่ากับ 0.89

ตาราง 18 ผลการวิเคราะห์ค่าความยาก (p) และอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ
วัดทักษะภาษาอังกฤษ แบบอัตนัย ทักษะการเขียน คะแนนเต็ม 10 คะแนน

คะแนน	กลุ่มสูง (7 คน)		กลุ่มต่ำ (7 คน)	
	f	fx	f	fx
10	4	40	0	0
9	2	18	0	0
8	1	8	0	0
7	0	0	4	21
6	0	0	3	18
5	0	0	0	0
4	0	0	0	0
3	0	0	0	0
2	0	0	0	0
1	0	0	0	0
0	0	0	0	0
รวม	7	66	7	39

$$P = \frac{S_H + S_L - (2NX_{\min})}{2N(X_{\max} - X_{\min})}$$

$$= \frac{66+39 - (2 \times 7 \times 6)}{2 \times 7(10-6)}$$

$$= 0.38$$

$$D = \frac{S_H - S_L}{N(X_{\max} - X_{\min})}$$

$$= \frac{66 - 39}{7(10-6)}$$

$$= 0.96$$

ตาราง 19 ผลการวิเคราะห์ค่าความยาก (p) และอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ
วัดทักษะภาษาอังกฤษ แบบอัตร้อย ทักษะการพูด คะแนนเต็ม 5 คะแนน

คะแนน	กลุ่มสูง (7 คน)		กลุ่มต่ำ (7 คน)	
	f	fx	f	fx
5	5	25	0	0
4	2	8	0	0
3	0	0	2	6
2	0	0	5	10
1	0	0	0	0
0	0	0	0	0
รวม	7	33	7	16

$$\begin{aligned}
 P &= \frac{S_H + S_L - (2NX_{\min})}{2N(X_{\max} - X_{\min})} \\
 &= \frac{33 + 16 - (2 \times 7 \times 2)}{2 \times 7(5 - 2)} \\
 &= 0.50
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 D &= \frac{S_H - S_L}{N(X_{\max} - X_{\min})} \\
 &= \frac{33 - 16}{7(5 - 2)} \\
 &= 0.81
 \end{aligned}$$

ตาราง 20 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษ แบบอัตนัย

คนที่	ทักษะ การเขียน (10)	ทักษะ การพูด (5)	X	X ²	คนที่	ทักษะ การเขียน (10)	ทักษะ การพูด (5)	X	X ²
1	8	2	10	100	15	8	5	13	169
2	8	3	11	121	16	7	3	10	100
3	7	5	12	144	17	8	4	12	144
4	7	3	10	100	18	8	3	11	121
5	7	3	10	100	19	7	3	10	100
6	6	2	8	64	20	9	4	13	169
7	9	2	11	121	21	6	4	10	100
8	10	4	14	196	22	8	4	12	144
9	7	3	10	100	23	8	3	11	121
10	8	3	11	121	24	10	4	14	196
11	7	4	11	121	25	8	3	11	121
12	6	2	8	64	26	10	5	15	225
13	8	5	13	169	27	10	5	15	225
14	7	2	9	81	ΣX_i	212	93		
					ΣX_i^2	1702	347		
					S_i^2	1.43	0.83	ΣS_i^2	2.26

$$\Sigma X = 305 \quad \Sigma X^2 = 3537$$

$$S_i^2 = \frac{N \Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N-1)}$$

$$= \frac{27 \times 3537 - (305)^2}{27(27-1)}$$

$$= 3.52$$

$$\text{จากสูตร } \alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\Sigma S_i^2}{S_i^2} \right]$$

$$= \frac{2}{2-1} \left[1 - \frac{2.26}{3.52} \right]$$

$$= 2(1 - 0.64)$$

$$= 0.72$$

จากตาราง 20 แสดงให้เห็นว่า คำถามอัตนัยข้อที่ 21-31 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.72

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวพัชรี รื่นนาค
วัน เดือน ปี	19 มิถุนายน 2536
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 140 หมู่ 2 ตำบลหนองย่างชั้น อำเภอเรณูนคร จังหวัดนครพนม 48170
ตำแหน่งปัจจุบัน	ครู คศ.1
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 51 (บ้านโคกกวาง)
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2549	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเซนต์ยอแซฟนาแก อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม
พ.ศ. 2555	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเรณูนครวิทยานุกูล อำเภอเรณูนคร จังหวัดนครพนม
พ.ศ. 2560	ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) วิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยนครพนม จังหวัดนครพนม
พ.ศ. 2564	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จังหวัดสกลนคร
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2562	ครูผู้ช่วย โรงเรียนโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 51 (บ้านโคกกวาง) อำเภอบึงคล้า จังหวัดบึงกาฬ
พ.ศ. 2564	ครู คศ. 1 โรงเรียนโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 51 (บ้านโคกกวาง) อำเภอบึงคล้า จังหวัดบึงกาฬ